

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

How St. Patrick stole Krismas



GO
LUCK

YOURSELF

A ROYALS AND ROMANCE NOVEL

New York Times bestselling author

SARA RAASCH

Ücretsiz PDF Kitap Arsvi - <https://rantey.org>



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.



Git *Luck* Kendiniz

Sa ra Raasch



Ior publi shing group
new york

[Okumaya Başlayın](#)

[İçindekiler](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Telif Hakkı Sayfası](#)

**Bu Tor satın aldığınız için
teşekkür ederiz.Publishing
Group e-kitabını**

Özel teklifler, bonus içerik ,almak için
ve yeni çıkan kitaplar ve diğer harika okumalar için
haber bültenlerimize kaydolun.hakkında bilgi almak

Sign Up

Veya bizi çevrimiçi ziyaret edinolarak
us.macmillan.com/newslettersignup

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#)
tıklayın.

Yazar ve yayıncı, kişisel cihazlarınızda keyifle okuyabilmeniz için bu e-kitabı size Dijital Haklar Yönetimi yazılımı (DRM) uygulanmadan sağlamıştır. Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız içindir. Bu e-kitabı basamaz, yayınlayamaz veya herkese açık hale getiremezsiniz herhangi bir şekilde . Bu e-kitabı kişisel cihazlarınızdan birinde okumak dışında kopyalayamaz, çoğaltamaz veya yükleyemezsiniz.

Telif hakkı ihlali yasalara aykırıdır. Okuduğunuz bu e-kitabın kopyasının yazarın telif hakkını ihlal ettiğini düşünüyorsanız, lütfen yayıncıyı şu adresten bilgilendirin: us.macmillanusa.com/piracy.

Sana. Tekrar.

Çünkü hepimiz biraz şans .kullanabiliriz

Birinci Bölüm

Noel'den İki Ay Sonra

Bugün hıyarlık .yapmamak için gerçekten çaba sarf ediyordum

Egzersiz yapmak için zaman ayırdım çünkü bu beni her zaman daha iyi bir ruh haline sokar, ama dürüst bu benim ilk olmak gerekirse, hatamdı, bırakmakkendimi insan içine . Ev, dersler, çalışma, hepsi bu.

-Henüz toplumsal katılım için uygun değilim.

Grup sohbetimizde Iris'ten bir mesaj geldiğinde koşu bandından düşüp kalabalık spor salonunda kışımın üstüne mi düşeyim?

Benim hatam. Tamamen benim hatam. Bunu kabul ediyorum. Ama büyük çocuk pantolonumu giydim ve kütüphaneye giderken gülünç derecede aşırıya kaçan bir mocha alarak söz konusu çabayı geri kazanmaya çalıştım.

Bu da ikinci hatayı tetikledi: birinin Kafe kapılarından kilitli olduğunu fark etmedim ve mocha'nın haşlayıcı, şuruplu bir hava yastığı gibi davranmasıyla kapıya çarptım.

Şimdi, üstümü için daireme dönecek vaktim yok.değiştirmek
-Çalışma odasını ayırttım ve bugün alacağım, lanet olsun- bu da yapabileceğim en iyi şeyin tuvaletteki doğru yola çıkmak olduğu anlamına geliyor.karamelli mocha pisliğini silmek, kazağımın fermuarını mahvolmuş gömleğimin üzerine çekmek ve hafifçe espresso ve kakao kokan kütüphaneye

Hıyarlık .
yapmaetmeHıyarlı
k .

Neredeyse iki ay oldu ve bile değilim gibi ondan ayrılmış - o zaman neden ayrılmış hissediyorum?

Telefonum cebimde vızıldıyor. 'ne giriyorumCambridge Üniversitesi Kütüphanesi, ekrana patlayacak bir bombaymış gibi bakarken duştan ıslanmış saçlarım yüzüme düşüyor.

PEEP, MINI ŞEKER KAMIŞI VE EN İYİ CLAUS

IRIS

kız düğününü . TEKRAR.erteledi

KÖMÜR

Bu sefer ne oldu, .istediği

Metallica cover grubunu

ayarlayamadı

IRIS

orta süsler hakkında bazı

saçmalıklar

oh evet kömür kız kardeşimi ,

onunla birlikte 80'lerin heavy

metaline biliyorsunbayılır

Baharda Yenilenme teması

ama demek istediğim, seyahat

planlarınızı iptal , gelecek hafta

sonu düğün yokedeabilirsiniz

Yüksek sesle nefes veriyorum ve güney yukarı doğru yürümeyi bırakıp yaslanıyorumkanadındaki merdivenlerden duvara .

Dik kafalılığımın buharlaşıyorbir kısmı şimdi .

Gelecek hafta sonu Iris'i görmek zorunda kalmayacağım. ona aşkımlı ilan etmediğim gibi bir gülümseme yapıştırmak zorunda kalmayacağımSekiz hafta önce, kardeşimle nişanı iptal edildikten hemen sonra , sadece sarhoşken duygularımı kusmamın yarısında aslında ona aşık olmadığımı fark ettim. O da bana hiçbir şekilde aşık değildi.

Bu garipliğini kaldırmalıydıda tüm durumun , ancak beynimin devam tekil an, ortadanyeniden yaşamaya ettiğibeni

Başka bir öğrenci yanımdan geçip çıkışa doğru ilerlerken merdiven duvarında, boyunca kemik sızlatan utancı tüm arkadaşlığımız en azından varona aşık olmaya çalıştığımı bildiğini ve bunca zamandır bu açıklamadan korktuğunu .fark etmenin

Birlikte . olmamız anlamlıydıOn iki yaşımızdan beri anlamlıydı ve onun Noel Arifesi Balomuza kişileşmiş hali gibigibi bir şeybaharın , Persephone'nin pastel mor ve ile canlanması havadar fuşya , takıntılı olduğum tüm o hikayelerin söylemesini sağladıO Paskalya Prensesi, sen Noel Prensi, sonsuza dek mutlu olduğunu .

Ama Noel Baba'nın olmanın daha genç yaşta fark etmişimoğlu masallardaki gibi bir hayal olmadığını . Kendi babam bile Paskalya ile ittifak kurmak istediğinde Iris'le evlenecek kişinin ben olmam gerektiğini düşünmemişti; durumu Kömür'ün üzerine yıkmıştı. Öyleyse neden tutunmaya devam ettimhayatımda başka hiçbir şey fantezi değilken rüyasına ?prens ve prenses, sonsuza dek mutlu

Çünkü onunla evlenmek seni işe yarar hale getirecekti ve senin sunabileceğin başka bir şey yok.

En azından şimdi bunu düşündüğümde gözlerim yanmıyor. Noel'e katacak hiçbir şeyim olmadığını fark etmenin girdabında geçen iki ay, kederden uyuşukluğa doğru ilerlememe yardımcı oldu.

Coal ve Iris grup sohbetimizde biraz daha şakalaşıyor, düğünle ilgili şeyler konuşuyor ve başparmağım üzerinde geziniyorAyarlar düğmesinin . Sohbeti sessize alabilirdim. Beni konuşmalarına dahil etmek için neden kullanmaya devam ettiklerini bilmiyorum. Coal'un neden kullandığını biliyorum; arkadaş grubumuzun dağılmasını engellemeye kararlı. O ve Iris hiçbir zaman evlenmekle uzaktan yakından ilgilenmediler, bu yüzden ilişkileri, neredeyse evliliklerinin herhangi bir serpintisini iyi atlattı. Ama Iris beni grup sohbetine dahil etmeyi Coal istediği için mi kabul ediyor? Yoksa ne kadar boş bir göt olduğumu kanıtladıktan sonra bile beni hayatında istiyor mu?

Kağıt üzerinde, o ve ben çalıştık. Aman Tanrım, son hayatımın saatlerini o mutlu hakkında saçma sapan şiirler, hikayeler ve mektuplar . Ve Irise dediğim ana kadar fark etmemiştimyazarak harcadım'seni seviyorum sadece mutlu son fikrini sevdiğimi , onu değil.

Ama yüzündeki ifadeden anlamıştı. Ve nazikçe, "Kris..." dedi, o narin, deli bir insanı sakinleştirmeye çalışan ses tonuyla .ve bu benim için olayı perçinleyen şeydi

Bunca zamandır bu kadar iğrenç miydim? Başından beri onu kendi çıkarlarım için mi kullanıyordum? Bir zamanlar , arkadaştıkg değil mi?

İkimiz için ayrı bir mesaj dizimiz var; o bana profesörlerinin kullandığı ve gerçek olduğuna bile inanmadığı saçma, aşırı görkemli sözcükleri gönderiyor; ben de ona kampüsteki özellikle tuhaf görünen nesnelerin ya da ilginç insanların fotoğraflarını gönderiyorum ki o da bunları eskiz, heykel ya da o günkü sanat uğraşı her neyse onun için bir çalışma olarak kullanabilsin.

Bu gerçektir, değil mi? O dostluk?

O özel mesaja göz attım. Son mesaj haftalar önceydi, bu dönem derslerin başladığı sabah:

IRIS

IRIS

Bu siyaset bilimi profesörü az önce kelimesini kullandı.myrmecophilous Doğru mu heceledim? yazım denetimi bile wtf gibi

O başlattı. Elini uzattı. bendimCevap vermemeyi seçen .

Şu bununla uğraşamamanda .

Her zaman medyum olan kardeşim gönderdibana özel bir mesaj .

KÖMÜR

KÖMÜR

**Grup sohbetine yanıt
vermemen, aynı odada gizlenip
ürkütücü bir şekilde gibi bir
şeysensiz eğlenmemizi izlemen**

**O zaman özel bir konuya
.geçin**

KÖMÜR

korkak

Siktir git.

KÖMÜR

pislik

Pissant

Duvarı itip kütüphanenin üçüncü katına çıkmam için yeterince uzun bir duraklama oluyor. Gömleğim karnıma yapışmış durumda, kuruyan mocha kumaşı sert ve yapışkan hale getiriyor. Ve şimdi bunun sabahdan beri kahve içmediğim anlamına geldiğini anlıyorum ve saat kaç, neredeyse on mu? ayırtmıştım Çalışma odasını iki saatliğine bir kahve daha vaktim yok, yapmak , rezervasyonumdan önce almayabuy bu yüzden seansı kafeinsiz kalacağım ve bu yine de sinirlenmek için bir neden değil.

Derin nefes al. Bugün çaba gösteriyorum. kaçıyorum Bu sisten

.

Telefonum çalışıyor.

KÖMÜR

**Bu yeni şey. Google'da aramak
zorunda kaldım.**

**Üç ay sonra ve 'pissant' ne
demek bilmiyor
musun?Yale'den mezun
olacaksın**

**KÖMÜR
Dostum seni seviyorum ama .bir
boomer gibi mesaj atıyorsun**

**Bu muhtemelen en zalimce
bana söylediğin şey**

**KÖMÜR
başka kim düzgün noktalama
işaretleriyle yazıyor**

**Hex de evrim geçirmiş insan
.bir gibi yazıyor**

**KÖMÜR
Öyle! .Bekle
oh ew hexseni
Kardeşim gibi ama gotik olan
birine mi aşık oldum?**

**Baba ama gotik birinden
daha iyi.**

Buna karşılık Coal yaklaşık on beş orta parmak
gönderiremojisi .

Ağzımın bir tarafı kalkıyor. Son birkaç haftadır gülümsediğim
tek anın onun saçmalıkları olduğunu bilse kendinden çok
memnun olurdu.

**Fransız Devrimi bitirmem
gereken , ama yapmamı
istediğiniz bir şey varsa
zamanım . Daha fazla
yazışma üzerinde
çalışabilirim ya daüzere bir
ödevim varvar
Konuşmalar mı? birkaç şey
gönderdim Geçen hafta ama
daha fazlasına ihtiyacınız
olup olmadığını
duymadım.Wren'e**

**KÖMÜR
Tüm yazılı taleplerde iyiyim.
Yemin ederim. Ayrıca, ne
üzerinde anlaştık?**

**Kabul etmiştin. Seni
.görmezden geldim**

**KÖMÜR
Bu işleri kendi başıma
halletmeyi öğrenmem gerektiği
konusunda anlaşmıştık. Çok
önemli , seni haberdar ederim.
Ama şimdilik, Louis XVI'yı
kaltağın yapmak için
endişelen.bir şey olursa**

Coal'un Noel'in lideri olarak tek başına ayakta durmayı öğrenmesine gerek yok. O zaten eziyor.

Bu da bana o kadar ihtiyacı olmadığı anlamına geliyor. Aslında hiç olmadı.

Telefonumu sessize alıp üçüncü kata .çıkarken göğsümü ovuşturuyorum

Masalar ve sıralarmükemmel bir şekilde düzenlenmiş sıralar , referans kitaplarının rafları arasında halinde duruyor, ancak bir avuç özel odaya ulaşmak için hepsinin arasından geçiyorum. Cambridge'deki üçüncü yılım ve daha geçen dönem buldummükemmel çalışma düzenini : ideal hava sirkülasyonu olan bir çalışma odası çünkü

Havalandırma gerçekten açılıyoryeterince uzakta, ana merdiven boşluğundan , bu yüzden gürültü minimum düzeyde ve her zaman çalışan beyaz tahta kalemleri var. Ofis malzemeleri ile satın alınabileceğimi itiraf etmekten gurur duymuyorum.

Ama çalışma odasına geldiğimde durdum. ölü gibi.İzlerimde

Kapı kapalı. Ön taraftaki kara tahtanın üzerinde çok iyi bildiğim bir el yazısıyla yazılmış bir kelime var:

Dolu

Bu aşırı stilize el yazısı benimle alay ediyor. Bu noktada sırf gösteriş için gösterişli. Ve sağdaki pencerenin panjurları çekilmiş ama içeride ışık açık.

Telefonumu tekrar çıkarıyorum başka akışını görmezden bakıyorum-Iris ve Coal arasındaki bir mesaj gelerek- ve saate . Planlanmış zamanım başladıktan beş dakika sonra.

Hayatta .olmaz

Bu sefer . ben ayarladımBu sefer .ben ayarladım

Burası büyük bir üniversite. Buradaki tek kişinin ben olmadığımı anlıyorum. Mantikeninsanların keşfettiklerini biliyorum, diğer bu çalışma odasının mükemmel olduğunu ve diğerlerinin sahip olduğu o tuhaf kokuya sahip olmadığını , ancak yapmam gerektiği gibi kağıtlara yazarak öğrencilerin arasındaki koridorun ortasında dururken, görüşüm kırmızıya dönüşüyor.

Son iki hafta içinde odayı kullanmaya geldiğimde aynı el yazısıyla gördümbeşinci kez kara tahtaya yazıldığını . İlk iki seferde şanssızdım, her neyse; daha sonra tekrar denerdim. OCCUPIED Hayat böyle işte. Ama üçüncü seferde fark ettim ki bu hıyarın çalışma programı benimkiyle birebir örtüşüyor, sadece ben ne kadar erkene alırsam alayım onlar hep benden önce geliyorlaryüzden bugün önceden rezervasyon yaptırdım , o ve o çalışma odası benim oldu.

Cambridge'de Beşinci Hafta Hüznü denen bir şey vardır: dönemin ortasında görünmediğinde, henüz , ilk yarının yorgunluğu öğrencileri yakalar ve herkes biraz halsizleşir. Ancak ben şu anda Beşinci Hafta Hüznü yaşamıyorum; Beşinci Hafta yaşıyorum.Kör Öfkesi

Çalışma odasına kadar kalan boşluğu adımlıyorum ve yumruğumu kapıya vuruyorum. Bu da bana, Beşinci Hafta Hüznü spektrumunun kanım-şimdi- enerji-içecekleri ucundaymış gibi görünen yakındaki bir adamdan ürkek bir suskunluk kazandırıyor.

Oda hırsızından . Kolu deniyorum. Kilitli.

Şerefsiz.cevap yok

Tekrar vur. Daha yüksek sesle. Bir susturma sesi daha duyuyorum ve vücudumu kapının etrafında büküyorum, sanki bu şeyi susturacakmış gibi.şimdi tam anlamıyla vuran

Sonunda içeriden geliyor. Sonra bir ses. Erkeksi, sinirli.

"Evet?"bir sandalye gıcirtısı

"Bu oda benim," diyorum kapının dikişine . Bir duraklama.doğru

Kilit tıkırdıyor. Kapı biraz aralandı ve bir adam bana baktı.

Soluk tenli. Gri beresinin altından çıkan kızıl saçlar. Yüksek, keskin elmacık kemikleri. Yüzüne dağılmış çiller, kısa kızıl sakallarının arasından alaycı bir ifadeyle kıvrılmış dolgun dudaklar. Boynundakalın kulaklıklar asılı, içinden hafif bir müzik sesi gelen .

Hemen aklıma gelen birkaç var:düşünce

Iris'e göndermeliyimbu adamın . bir resmini Harika bir karakter çalışması olurdu.

Ve: Siktir, .seksi

Sonuncusu, boğazımın kapanma şekli için zihinsel bir top gag olabilir.

Ve şimdi beni .boğan iki düşünce var

En son ne zaman Iris dışında birini çekici bulduğumu gerçekten hatırlamıyorum. yarım olarak çıktığım insanlar Kendimi ondan uzaklaştırmak için yamalak girişimler daha çok

Sadece... tamam mı? Ve Iris'in görüntüsü bile beni böyle boğmamıştı.

Aptalca göz kırpıyorum. Kabul edilemeyecek kadar uzun bir sessiz kaldım.süre

"Ne istiyorsun lan?" diye bağıyor adam, o kadar kalın bir İrlanda aksanıyla ki zaten sallanmakta olan beynim kararıyor, sıfırlanıyor ve ne dediğini zar zor algılıyor.

Top şakalarını düşünmeyi bırak.

Telefonumu çıkarıyorum -İris ve Coal hâlâ konuşuyorlar- kız kardeşinin düğün pastası yerine neredeyse kat kat çörek yediğini ve ona rezervasyonumu göstermek için uygulamayı açıyorum. "Bu çalışma odası benim."

Adam gözlerini kısarak ekrana bakar. "ne hakkında hiçbir fikrim yokBana gösterdiğin . Lily de kim ve neden nefret ediyor-bunlar kelimeleri mikrema dolu ?"

Telefonumu geri çektim. Mesajlar üzerine düştü.uygulamanın Yanaklarım yanıyor. "O değil-"

"Krema dolgulu. Seni sapık." Sonra başını eğip kaşlarını çatıyor. "Seni tanıyor muyum?"

Ona ters ters bakıyorum. "gibi bir alışkanlığım yokHırsızlarla .iliski kurmak "

Gözleri dönüyor. "İsa-"

"Bu çalışma odasını ayırttım." Telefonumu sokuyorumcebime . "Uygulamaya girdim. Bu odayı ayırttım. Burası benim. Gitmeniz gerekiyor."

Beni yeni bir ilgiyle süzüyor ve bir omzunu kapının pervazına yaslıyor. "Ah. Demek o kişi sensin."

"O mu?"

"Benden ."çalan piç kurusu

Alay ediyorum. "çalmak Senden mı? yasadışı olarak bulunan sensinŞu anda ."burada

"Yasadışı olarak mı?

Bırak onu." Biri

susturuyorbizi .

Sesimi alçaltırken bir elimi saçlarımin arasından geçiriyorum. "En azından "-tüm doğru, hadi uzaklaşmayalım

- "Burada . ihmalkârcaBu odayı ."ben tuttum

"Bu odayı size Kral'ın kendisinin hediye etmiş olması umurumda değil. Senin o yüce uygulamana itaat etmemenin bir karşılığı var mı?"

... var mı?

Duraksamama cevap veriyor ve muzaffer edayla .

"Ben işime döneyim o zaman."bir sırtıyor

Kapıyı . Ayağımı

sıkıştırdım.kapatmaya

başladı

Bakışları yarı inanmazlık, yarı tiksintiyle dolu. "Siktir git, odada bu kadar yüksekte olamazsın?"

"Kafası güzel . olan sensinVazgeç . ondanSpacefinder uygulamasının yapılarını ." Düşündüğüm kadar deli gibi mi konuşuyorum?üzerinde anlaşılmaya ihlal etmeden kullanabileceğin varılmış da varsosyal başkaları

Adamın kaşları bastırılmış bir tiksintiyle .

Evet, biliyorum.bükülür

Kapıdan bana doğru eğiliyor. uzun, Boyu benden ki bu pek de nadir görülen bir şey değil, ama şu anda bu boyu kendi avantajına kullanıyor, bu yüzden prensip olarak ondan daha da nefret ediyorum.

Bir baharat dalgası çarpıyor yüzüme, burnumu kaşındıran acı bir kimyasal kokuyla kesilmiş çok zengin bir kolonya. Onu , çünkü o kesinlikle için kendimi aptal gibi hissediyorumbeni , koklamıyorama kapıya tutunmaktan . Bunu fark ediyor ve daha da yaklaşıyor, daha da yaklaşıyor ve ben daha da geriye eğiliyorum, yüzünde alaycı bir küçümseme yükselirken-vazgeçmeden geri çekilemiyorum

Durur. Kokluyor.

"Bu ne tür bir kolonya, evlat?"

Boyo mu? "Eau de kendi bakişine ."

Homurdanıyor. "Daha çok kahvemi üzerime mi?"düşürdüm gibi bir şey

Bugün . Ve ne oldu biliyor musun? Çıkıyorum.gerçekten kasvetimden kurtulmaya çalışıyordum

Kendimden nefret etmekten doğru gidiyorumaktif olarak öfkelenmeye .

Bu benim için alışılmadık bir tepki. En son ne zaman hatırlamıyoursinirlendiğimi . Yukarıda bahsettiğim huysuz halim bile utmamla kendini gösteriyor, yapmak istediğim sinirli yorumları , bu yüzden sadece depresif ve somurtkan oluyorum.

İlk defa öfkemi dışarı vuruyorum.

Ve itiraf etmeliyim ki. hissettiriyor.İyi

"Dinle dostum, Avrupa siyaseti dersini geçip geçmeyeceğimi belirleyecek olan Fransız siyasi düşüncesi hakkındaki bu ödevden iki gün uzaktayım" ve bu beni zorunda kalmaktan kurtarmayacaknormalde üç yıllık olan bir okulda dördüncü sınıfı okumak , ama siktir et. "Bu da şu anda vücudumun Fransız Devrimi hakkındaki belirsiz gerçekler tarafından bir arada tutulduğu anlamına geliyor. Ne kadar ateşli olduğun umurumda değil, eğer önümüzdeki on saniye içinde o odadan çıkmazsan, seni zahmetsizce rahat gösterdiğini düşündüğün ama aslında çok fazla çabalıyormuşsun gibi gösteren o atletinden tutup kışına Robespierre gibi yapışacağım."

Adam pis bir sırtışla . Sonra ne dediğimi duydum.benden uzaklaştı

Ohhhhhh Tanrı aşkına.

"Ateşli, ha?" Gözleri çok ama çok yavaş bir şekilde üzerimde geziniyor, ama kibirli sırtışı türlü tepkiyi dengeliyortenimde karıncalanmaya çalışan her.

"Hayır..." Kekeliyorum. "Söylediğim şey bu değildi." "Hayır.

Daha ziyade beni elimden tutmak istediğin ve ne yapacaksınbenimle ?"

Hay sikeyim. "Çalışma odamdan .çık"

Çenesini yana eğiyor kaldırıyorve kalın bir kaşını . "Yoksa ne olur? O süslü hayata geçireceksinölüm tehdidini mi ?"

Bu durum.

Benden .uzaklaşıyor olabilir

Artık . çok derindeyimBu yüzden tutuyorum, öfkeleniyorum ve adam kuru bir şekilde kıkırdıyor.

"Tanrım, ama bu üniversite hepimizi ." öldürecekAlnını kaşıyor ve kararlı bir bakışla süzüyor. beni "Benim kendi

"Dans edecek bir sefalet çizelgesi var, hadi bakalım Kahve Dükkanı."

Ayağımı yoldan çekip kapıyı suratıma .çarptı

Kapı kolunu boş yere kolu sallıyorum. İçinden güldüğünü duyduğuma yemin edebilirim.tutuyorum ama hemen kilitliyor ve ben de

Bir , o vazgeçene kadar ortalığı Ama istemiyorumyanım kapıyı tekrar yumruklamakbirbirine katmak istiyor. kütüphaneden atılma ya da bu çalışma odasına tamamen , bu yüzden kendimi burnumdan yavaşça nefes almaya zorluyorum.erişimimi kaybetme riskini almak

Okul ve ev işlerinden dolayı zihinsel ve duygusal olarak tükenmiş olmasaydım ve genel olarak on yedi yöne doğru gerilmiş olmasaydım ne yapardım? Ben olsam ne yapardım? Ne yapardım...

Hayır. .Boş ver onu

High Road'a gitmek .istemiyorum

Sorumlu yapmak çünkü ben sorumlu olanı ve bu pislik istemiyorum olanı yaptım çalışma odamda.

Peki kardeşim ne yapardı? Ya da ıslah olmadan önce, acelecilik kasırgası olduğu zamanlarda ne yapardıve kaos ?

Elime ve bakıyorum avucumu .esnetiyorum

Noel'in büyüğü, Tatil neşemi çok uzaklara yaymamı sağlıyor. Ayrıca bir şekilde pek çok şey yaratmamı sağlıyospontane .

Mesela, tamamen masum bir örnek olarak, cicili şeylerbicili

. Bütün bir çalışma odasını dolduracak kadar mı?

Bu korkunç bir sihir kullanımı. hemen hemen çığnıyorNormal insanların yanında aşırı sihir gösterileri yapmayın kurallarının , ama babam artık Noel'den sorumlu değil, değil mi? Coal sorumlu. Ve Noel'in sihrinin bu şekilde kullanılmasının arkasında kesinlikle Coal vardır.hepsini

O yüzden siktir et.

Bir an var. Kapıya baktığım bir an. Ve kendime vuruşumdiyorum ki, bu benim dibe .

Ama vuruşumun tam derinliğinin neye benzediğini de öğrenebilirimdibe . Belki burada ilginç bir şey vardır, tıpkı onurum gibi.

Elimi kapının üzerine koyuyorum ve Noel'in büyüyle olan her bağlantıma tutunup bir getiriyorumu çalışma odasını cicili bicili hale . Cambridge mavisini, okul ruhu ve her şeyiyle.

Odanın .içinden keskin bir çığlık yükselir
"TANRIM, LANET OLSUN."

Sıralara doğru birkaç adım . Bir kitaplığa varıyorum ve düğme çevrilirken ona doğru eğiliyorum ve oturan herkes odaya bakıyor. Birisi çoktan susmuş.kayıtsızca yürürken zaman garip bir duraksamayla uzuyor

Kapı içeriye sallanıyor, bicili eşyalara çarpıyor, doğrucicilitakitökezleyerek dışarı çıkabileceği kadar kadaraçmayı başarana

-Bir şelaleve bir birlikte., bir tufan parlak mavi cicili bicili şeyle sürü

Çalışma merkezi tamamen kalıyorhareketsiz .

Adam orada , duruyorkollarını çaresizce açmış, Cambridge lagünündeki Swamp Thing'e . Yüzünü bile göremiyorum, o kadar kapalı ki.benziyor

İlk kişinin gülen ben olmadığımı söylemekten gurur duyuyorum.

Bu onur, kıkırdayarak telefonunu çıkarıp kayıt yapan ve kısa süre içinde neden olan kanımdaki enerji içeceği adamına gidiyor.tüm çalışma merkezinin bu adamı filme almasına şakalaşan

Yüzündeki bir avuç cicili bicili şeyi çıkarırken telefonumu çıkarıp kayda basıyorum. Gözleri gülen öğrencilere ve utanmaktan çok sinirlenmiş görünüyor.takılıyorevet, , benim yüzümden gülünder gibi başını

Bakışları kilitleniyortelefonuma .

İndiriyorum ve ona sevimsiz bir veriyorum.sırıtmı

Muhtemelen suçu bir çeşit konfeti bombasına atacaktır. Umurumda değil. Yine de benim yaptığımı bilsin. Bu istiyorum.övgüyü

Çalışma odamı karıştırma, göt herif.
Yüzü sert bir bakışa dönüşüyor ve beni tersliyor.

★ ★ ★

Çalışma odamdaki bu işgalciyi yok etmenin bu kadar kolay olduğunu bilseydim, onu haftalar önce cilalardım.

Adam eşyalarını dağınıklık yığınlarının arasından çıkarıyor parıltılı ve ardında parıldayan mavi bir iz bırakarak uzaklaşıyor. Kitaplığa yaslandığım yerden gidişini izliyorum ve ve buruşturuyormerdivenlere geldiğinde arkasına bakıyor, tekrar yüzünü .göz göze geliyoruz

Parmaklarımı ona doğru sallıyorum, prenslik terbiyem bu siktiğimin samimiyetine kanalize oluyor.

Merdivenlerden .aşağı kayboluyor

Bu dağınıklıkla uğraşmak zorunda kalacak temizlik görevlileri için üzülüyorum, bu yüzden cicili bicili şeyleri odadan kaldırdıktan ve ödevimi bitirdikten sonra -huzur ve sessizlik, kaldırıyorumlüks- kütüphanede o adamın yolunu takip ediyorum ve kimse bakmazken cicili bicili şeylerin geri kalanını ortadan . İz beni ana raflara götürüyor, sanat tarihine adanmış raflar arasında mı? Bu mantıklı. Bere. Tasarımcı tankı. O kokuşmuş pahalı kolonya. Kesinlikle sanat tarihi gibi gösterişli bir şeyde olmalı.

İlk hain sihirbazlık gösterimin son kanıtlarından kurtulurken, Coal'un neden bu işe bu kadar merak sardığını anlayabiliyorum; kendimi daha önce hissettiğimden çok daha iyi hissediyorum.

En azından ne kadar sihir hesaplayana kadar.tüm bu cicili bicili şeyleri yaratmak için kullandığımı ve onları yok edene

Normalde büyü kullanımı konusunda endişelenmezdim. Bizde her zaman yeterince, hatta vardı ve bu bizim sorunumuzdu.

Ama şimdi...

Aptalca şeyler için ne kadar büyü ayırabileceğimizi gerçekten bilmiyorum.

Göğsüm çok ısınıyor, kaburgalarım utanç . İşte bu yüzden içinde geriliyor her şeyi enine boyuna düşünüyorum.

KÖMÜR

**Örneğin, tamamen haklı bir
çalışma odası misilleme olarak
bir odayı cicili bicili şeylerle
gibi savaşında ;doldurmak
ne kadar büyü kullanılacak ve bu
büyü kabul edilebilir sınırlar
içinde ?mı**

KÖMÜR

**Bekle, ilginç bir şey mi ?yaptın
Çalışma odası savaşı
mı? Boş ver, sıkıcı bir
şey yaptın ve
Cambridgey değil ?mı**

Videoyu açtım ve neredeyse, neredeyse ona .gönderiyordum
Dondurulmuş kare, mavi cicili bicili kumaşın arasından bakan
adam. Gri gözleri sıkıntıyla kısılmış. Ağzı soluk soluğa açılmış.
Omurgamda bir ürperti dolaşıyor ve kapatıyorum videoyu .

**Her şey mı? Merry 'ı
boşaltmadım Measuremı?**

KÖMÜR

**bicili mı? Hayır
dostum yaratmaktan, biz
iyiyiz.
yani deli değildeli**

**ama evet çalışma odası savaşını
kazanmak için kullanın**

Lanet bir inek .

**Tanrım, çok
sıkıcısın.gibi**

**Bilmiyorum,
olabilir.gelecekteki tabloid
için rakipleriniz kapma
bazı**

**KÖMÜR
oh hayır, unvanım benden
çalınmamalı, önce alıncı
itibarımı almadan gözlerimi
Gelecek hafta sonu ?eve mi
geliyorsun**

Coal'ın son arasında öyle bir ton değişikliği var iki mesajı ki, endişesini hissedebiliyorum.

O Noel'de geri döndü, Yale'deki son dönemini internet üzerinden bitiriyor; ben Cambridge'e, neredeyse sonra geri döndümbirinin normal bir üniversite deneyimi yaşaması gerektiğini ve bunun kesinlikle o olmayacağını, bu yüzden gidip eğlenmem gerektiğini .iddia ederken beni kovduktan

Hiçbir şeyolamaz, tüm varlığımla nefret ettiğim .bir programdaki yoğun kurslar kadar eğlenceli

Coal konusunda o kadar ısrarcı ve umutluydu eğlenmem ki, hayatımız boyunca onunla ilgilenmeme izin verdiği için, kendisi rüzgârken kaya gibi olduğu için kendini suçlu hissettiğini anladım. Noel'de kendini gerçekleştirmesinden ne kadar hoşlandığımdan emin değilim; kendisiyle ilgili daha iyi bir farkındalık kazanmasından mutluyum, ama bu aynı zamanda ve bu benimle ilgili daha iyi bir farkındalık kazanması anlamına geliyor kadar iç gözlemci olduktan sonra ...

Kömür, babamızın yarım düzine tatili başarıyla geride bıraktığını ve onların sevincini doğrudan kattığını keşfettikten sonra.bizimkine

Bu Bayramların desteğiyle babamla yüzleştikten ve onu hüküm süren Noel Baba olarak zorladıktan sonra.sihrimizi kontrol etmesi dışında her şeyde

Babam manipülatif ve öfkeli başladıktan sonra olmaktan çıkıp toplantılarda sessizce oturmaya Coal diğer kış tatilleriyle adil bir neşe takası kurdu, sanki Coal'a teslim olmuş gibi. Ama ona güvenmiyorum ve okula geri dönmemeliydim. Coal tüm bunlarla uğraşüyor ve ben onu dönem ödevleriyle uğraşsın diye mi bıraktım?

**Tabii ki geri
geleceğim. Bana on
dakika ver, bugün
orada olabilirim.**

**KÖMÜR
Hayır, hayır, gelecek hafta
sonunun güzel hex'i yarın
geliyor.
Her neyse.**

**Bu yüzden bir olacak.bebek bakıcım
Şu anda yapayalnızım, yani kim
bilir ne çılgınlıklar yapacağım.
kendi cihazlarım**

**Wren orada. Ve varbir
saray dolusu personeliniz .**

**KÖMÜR
Ne biliyorsundemek istediğimi .**

**Hex'in kokusunu alıyorsun.
Şu anda yastığın var, değil
mi?**

**KÖMÜR
Kralınız olduğumu hatırlatmama
gerek mi?var
Beni küçük düşürürsen, .seni
aforoz**

**O Papa, salak. Ve babam
hala Noel'in kralı, teknik
olarak.**

**KÖMÜ
R
Ne demek sürgün edildim, işte
bunu kastediyorum.
Seni göndereceğim.sürgüne**

Kütüphaneden .yeni bir mesaj dizisine göz atıyorum

HEX

**Coal onu ziyarete gideceğini
söyledi. yarın O nasıl, gerçekten?**

Hex'in durumu da benimkine benziyor; okul ve tatil görevleriyle uğraşıyor ama en azından anne babası işlerini yapıyor ve Cadılar Bayramı'na katılıyor. Iris gibi o da bir süredir online okul işinde, bu yüzden Coal'un yanına daha rahat gelebiliyor.

Ki bu çok garip. Güzel. Ama tuhaf. hakim Noel'de olan tema: iyi ama garip.

Tüm bu değişiklikler -Coal'un artık yetkili olması, istikrarlı bir ilişkisi olması- iyi.

Sadece benim sebep olduğum şeyler kesinlikle iyi değil.

Hayır. gitmeyeceğimYuvarlanıp .

HEX

**Aslında şimdi ayrılmak için
şeyi .birkaç bitiriyorum**

Şimdi mi? Neden? Ne oldu?

HEX

**Hiçbir şey olmadı. Benim
program açıldı. Gerçekten,
gayet iyi gidiyor. Anlaşılır bir
şekilde stresli. Müzakere
konularından birkaçı
Diğer kış tatilleri noktaları var ve
politik olan her şeyden nasıl
nefret ettiğini biliyorsunuz.ile
anlaşmazlık
Ama onunla . gurur
duyuyorumO mutlu.
Endişelenmemeye .çalış**

**Biliyorum, . Onun için
endişelenmek işim.benim**

HEX

**Benimkini de.
Oldukça iyi var, değil
mi?bir kariyer**

Hex'in mesajlarına bakıyorum ve omuzlarımda Noel'den beri fark ettiğim aynı ağırlık eksikliğini hissediyorum. Bu aynı anda hem özgürleştirici hem de sarsıcı.

Teşekkür ederim.

HEX

Benim için zevkti, Kris. Gerçekten.

Kütüphanenin dışındaki güneş parlak ve neredeyse sabit olan İngiliz bulut örtüsünü yarıyor ve bir saniyeliğine ışınlarının içinde durup nefes alıyorum.

Hâlâ Noel Prensi'yim, hâlâ Coal'neşe saçan bir kolektif yaratmak için yeniden yapılanmasının bir parçasıyımın kış tatilleri arasında . Diğer Tatil liderlerine birçok resmi yanıt yazdım ve Coal'ın toplantılarda kullanması için konuşmalar hazırladım. Diğer liderlerle nasıl etkileşim kuracağı, kaynak bölünmeleri hakkında hangi konuları gündeme getireceği, sadece sihri hepimiz arasında paylaşmak için değil, aynı zamanda Noel'in zaman içinde çaldıklarını geri ödemek için nasıl düzenleme yaptığı - ki bu da bicili yaratmak gibi anlamsız sihir kullanımını hale getiriyor - hakkındaki fikirleri için bir sondaj tahtası oldumcicilidaha da aptalca .

Ama yaptığım şeylerden herhangi biri gerekli mi?

Coal'un metin kutusunu kapatıyorum. Hex ile olanı kapatıyorum. Grup sohbeti kalıyor, Iris ve Coal'ın şakalaşmaları ekranımı ; dolduruyorve Iris'le olan özel konu.

Adamın .elmacık kemikleri için neredeyse mesaj atacaktım

Neredeyse grup sohbetine katılacak ve onlara Iris'in krema dolgusu hakkındaki yorumunun mümkün olan en kötü zamanda geldiğini söyleyecek, hiçbir şey yokmuş, hiçbir şey değişmemiş gibi neşelerine katılacaktım.

Ama yanlış Bazı şeyler

şeyler var. değişti.

Ve aram hiç iyi olmadı.değişimle

Otomatik pilottafarklı bir mesaj dizisine kaydırıyorum, Noel'in hemen sonrasında beri sessiz olan .

ANNE

ANNE

Neler olduğunu bana ?

Nicholas'ınnasıl söylemezsin

EVLI MI? Annesi

**Damat düğün !hakkında
soru sormaya etmemeli
Kardeşinden beni dikkate
almasını ama en azından
seninvazgeçtim
Bu çocukça davranışı çoktan
geçtim. Neden kendi çocuğuma
neler olduğunu bilmeyi hak
etmediğimi düşünüyorsun?
Çocuklar mı?
Cevap ver
bana!!
Bir velet gibi davranıyorsun ve
şimdi de beni çileden . Kes
şunu.çıkardın
Bu !!konuda dramatik**

Sonunda cevap verdim. Sadece bir kez:

**Gerçek bir nişan değildi, bu
yüzden size . Garip bir siyasi
manevraydı ve artık
bitti.söylemedik**

Neredeyse " diyecektim"Gerçek olsaydı bilirdin. Ama benim
ya da Coal için bir düğünün, annemizin ortaya çıkmasıyla
gölgeleneceği , onun mesaj yağmurunun geri kalanını
görmezden gelmeme neden oldu.gerçek düşüncesi

Şimdi onları tarıyorum ve şeyler olmalarına rağmen ondan
beklediğim -nasıl yapabildinyapamıyorsun- , , kardeşini
benimle konuşturabildinnden basit şeyleri bile elim titriyor ve
düşürmeden önce telefonumu cebime atıyorum.

Bir kelepçe göğsümü .sıkıyor

Kütüphane duvarı ile arasındaki gölgelere kışın donmuş . süs
ağaçları saklanıyorumKazıyorum

parmaklarımı tuğlaların arasındaki harca sokup tam ve derin bir nefes almamı, burnumdan içeri, burnumdan içeri, burnumdan içeri -nefes de ver, lanet olsun-

Sonunda uzun, üflemeleli bir nefes geliyor ve öne doğru sallanıyorum, tüm ağırlığıım duvarda, tuğlanın soğukluğu alnıma kanıyor. Bedenime girip çıkan havanın acelesi ve gürültüsü düşüncelerimi bastırıyor ve ben bu sese odaklanıyorum. Başka bir şeye değil.

Ve diğer tüm düşüncelerin yerine, o adamın dediğini duyuyorumkalın aksaniyla krema dolu .

Beklenmedik bir kahkaha göğsümü yarıp geçiyor, süregelen, amansız gerginliğin bir kısmını hafifletiyor.

Tekrar ve nefes alıyorum bu sefer rahatça .girip çıkıyorum

★ ★ ★

Üç gün sonra ödevim teslim edildi, neredeyse hafta sonu oldu ve uyandığımda kendimi daha kendim gibi hissediyordum.

Ta ki telefonumu açıp iki düzine cevapsız ve görene kadar.Coal'dan gelen mesaj aramayı

Şok damarlarımı donduruyor, çatırdıyor ve vücuduma .yayılıyor

KÖMÜR

KÖMÜR

**Tamam, söylediğimi
hatırlaseni sadece acil bir
durum için erken .eve
getireceğimi
kuyu ACİL**

DURUM

HEMEN EVE GIT.

SOS

**Babam .Noel'in bana tüm
kontrolünü devrediyor**

sihir, başlık, hepsi gibi

İkinci Bölüm

Coal'a geliyorum diye mesaj atıyorum ve on dakika sonra Claus Palace'ın fuayesine dalıyorum ve Wren'i neredeyse yere seriyorum.

Etrafta başka personel yok. Sezon dışı olduğumuz için çoğu kişi çok ihtiyaç duyduğu molayı veriyor ama sarayın ormanlık girişi bizim daimi temamıza göre düzenlenmiş: yeşillikler, havayı tarçın ve karanfille yanan mumlar, sarkan neşeli kırmızı kurdelelerkokulandıranodanın her iki tarafına kıvrılan .iki büyük maun merdivenin tırabzanlarından

Wren tabletini göğsüne bastırarak geriye doğru sallanıyor. Siyah pantolon takımını kusursuz bir şekilde giymiş, gri saçlarını her zamanki sert topuzuyla toplamıştır. Zırhındaki tek çatlak, ürktüğü için yüzünün hafifçe kızarmış olması. "Kristopher!"

"Özür dilerim, ben sadece-Coal-"

Wren başını sallıyorsunir bozucu derecede profesyonel bir fırtına duvarı, benim çırpınan endişe kasırgama karşı . "Ben de seni bekliyordum. Beni takip et."

O yola koyuldu, ben de onun yanına düştüm. "?"

Belirtmeye . "The Merry Measure."gerek duymadan soruyorum

"Ve babam gerçekten..."

Bir omzunu silkiyor ve çenesi seğiriyor ama bir sinir bozucu şekilde kilitlenmiş durumda. "Öyle görünüyor."

Siz çocuklar için Tatilimizi güvence altına almak - kendi amacıyla bizden her türlü feci sırrı saklayacak inatçı ve gururlu olan babamız deyimiyle - şimdi... tamamen pes mi ediyor?

Onu ikna edip etmediğini sormak istiyorum. Ben hayatta olduğumdan daha uzun süredir babamın asistanı, ama her zaman tam olarak böyle oldu, istikrarlı ve yetkin ve perde arkasındaki ipleri çekiyor. Babamı istemediği bir şeyi yapmaya ikna etme konusunda hiç şansı olmamıştı, özellikle de kış tatili fiyaskosu sırasında. Bu yüzden Noel'i kontrol etmekten vazgeçmesini sağlayan kişinin o olması pek olası değil.

"Bunu mu?" gerçekten yapıyor Tekrar , soruyorumtitreyen bir fısıltıyla.

Yürürken Wren elini koluma koyuyor. Bana gülümsüyor, resmi maskesinin altından bir güvence kırıntısı.

"Bekliyorlar." Kolumu . sıktı"Gel ."

Noel'in neşe ölçerine ev sahipliği yapan devasa altın ve mermer odaya ulaşıyoruz. Neşe Ölçer, Noel nedeniyle oluşan neşeyi toplayan ve bu neşeyi sihre dönüştüren bakır borular ve pirinç armatürlerden oluşan devasa bir steampunk makinedir. Ve yakın zamana kadar, burada depolanan neşenin yarısından fazlası babam sayesinde tamamen farklı Bayramlardan geliyordu.

Odadan çıkan tüpler oluyorçeşitli bölümlere akıyor - şu anda pek kullanılmıyor ama yılın ilerleyen dönemlerinde burası civil civil .

Babam Merry Measure'ın önünde duruyor ve orayı denetleyen Marta ile konuşuyor. Bakışlarım kesiyor etrafı ve Kömür'ün kapının iç tarafına yaslandığını görüyorum.

Geçtiğimiz birkaç hafta içinde ne kadar çok şeyin değiştiğini kardeşim kadar iyi anlatan başka bir şey yok. Tüm duruşu farklı. Daha çok ... yani babamız gibi, ama kötü bir şekilde değil, sadece buyurgan. Kumral bukleleri artık her zaman muntazam ve Wren'in stilist ekibine boyun eğdiği için nadiren darmadağınık oluyor. Tıpkı şu anda olduğu gibi, sabah sekiz buçuk sularında, üzerinde yeşil vurgulara sahip sessiz kırmızı bir takım elbise var.

Ve üzerimde hafif karamelli kokan kokan moka bir eşofman var çünkü kahve gömleğimi yanlışlıkla temiz çamaşır yığınının içine koymuşum.

Coal beni görünce duvardan uzaklaşıyor. İçim burkuluyor, gözlerim önce babama, sonra Coal'a kayıyor.

" mıÇoktan... ?" Rahatsız .görünmemeye çalışıyorum
Bu iyi bir şey. Değil mi?

Bir başka iyi şey. başka iyi Bir değişiklik.

Coal'ın dudaklarının bir tarafı yukarı kalkıyor. "Hayır, dün gece yapmak istedi ama ben senin gelmeni beklettim. Bana her zaman çalışma odası savaşları gibi amaçsız şeyler hakkında mesaj atıyorsun, ama bir şey olduğundagerçekten , nerede bulunacaksın?"

Evet, her gün eve gelmeyi teklif etmiyorum. "Biz ölümlüler buna uyumak deriz."

Ama göğsüm o kadar güçlü bir rahatlamayla ısınıyor ki nefesimi tutmakta zorlanıyorum. Bunu yapmamı bekledi.

Ellerim esniyor. "Bunun büyük bir olay olması gerekmiyor mu?" Hâlâ yanımızda duran Wren'e bakıyorum.

İç geçiriyor ve evet, izlenimini ediniyorum. eğer söz hakkı olsaydı, bunun büyük bir olay olacağı "Baban bunun mümkün olduğunca çabuk yapılmasında ısrar etti."

Tekrar Merry Measure'a bakıyorum, babam ve Marta sessizce bekliyorlar, babam yukarıdaki borulara bakıyor.

"Neden?" Ben soruyorum.

Coal kolunu omuzlarıma atıyor. "Bunu sorgulamıyorum."

Ama beni derinliklerine çekmeye çalıştığında hareket etmiyorumodanın. "Bekle, Hex değil mi-"

"Merhaba, Kris."

Cadılar Bayramı Prensi tam önümde belirirkenattığım tiz çığlıktan gurur duymuyorum, etrafındaki gölgeli Cadılar Bayramı büyüsü dağılırken .

Her siyah üzerine Coal kadar zamanki siyah giysileriyle derli toplu ve belki de kardeşime de bulaşan şey bu - çok duruşlu, çok derli toplu erkek arkadaşı.

Hex'in iri gözleri, şeytani parıltılarına rağmen iyi bir masumiyet taklidi yapıyor.

"Seni pislik." Omzuna .vurdum

Kömür kafamın . arkasına vurdu"Erkek arkadaşına ."vurma
"Bana işkence etmekten zevk alıyor! mısınBiricik kardeşini
?"savunmayacak

"Hayır."

Hex, Coal'un elini tutmak için yaklaşıyor. Ama bana değerlendirci bir bakış daha ve kalbim nihayet atıyor o sıçrama korkusundan kurtulurken, gülümsememi gizlemek için gözlerimi ona çeviriyorum.

Tamam, iyi bir dikkat dağıtmaydı. Kendime bir şans verdigelmem için .

Zarif çılgılığım babam ve 'nın dikkatini çekti. MartaBabam bize bakıyor ve ben onun vücut değerlendirerek kaskatı kesiliyorumbirdilini . Ama üzgün omuzları görünmüyor -rahat, elleri ceplerinde ve gülümsüyor, yıllardır görmediğim yumuşak, geniş bir gülümseme.

"Çocuklar!" Babam her zaman yaptığı gibi kollarını açıyorgibi, sanki ona koşacakmışız .

Üçümüz, Wren yedeğimizde, kocaman odayı geçip duruyoruzdeondan . birkaç adım geride Babam beni fark etse de Hex'i görmezden geliyor, gözlerini Coaldikmiş.zar zor 'a

Babam kollarını . indiriyor"Şimdi ? hazır mıyızGitmeden önce bu işi bitirmek ."istiyorum

Başım sarsılıyor.

"Gitmek mi?" Kömür sorar. "Ne? ? musun"

"Oh." Babam boş boş . elini sallıyor"Birkaç saat . Gitmeden önce bu transferi sağlamlaştırmak istedim."içinde adaya gidiyorum

Merry Measure hareket ediyor. , o Hayırhareket etmiyor; ben hareket ediyorum. Bir adım geri , .atıyorumama kendimi odadan kaçmak için duyduğum şiddetli dürtüye karşı tutuyorum

Ada.

O-

"Sen-ne?" Coal, sanki gibi babamın ağzından çıkanlardan daha iyi bir açıklaması 'e .varmış Wrensoruyor

Ama Wren' kafası karışık, inda bir o kadar dar gözlerini babamızdan .ayırmıyor

Kömür'e bakışı hayatımızda bir kez olsun samimi. Gözleri hüznle parlıyor ama sertçe burnunu çekiyor ve duygular yoğunlaşır yoğunlaşmaz onları kırıyor.

"Ailemin sorumluluğunu üstlenmemin tam zamanı" diyor. "Bu yetki devriyle başlayıp eşimle ."devam edecek

Bütün hava çekiliyorciğerlerimden .

Parmaklarım karıncalanıyor, uyuşukluk kollarıma yayılıyor, görüşümü siyah-beyaz bir bulanıklığa dönüştürüyor.

Altı yaşındaydım. Annemlerin odasına gitmiştim. Babam genellikle çoktan kalkmıştı, bu yüzden onunla yatağa girer ve kadar sarılırdımkahvaltıya , . ama o orada değildiSüit boştu. Baktım, baktım, banyoya, dolaba... Kıyafetleri yoktu; bu garipti, onları temizletiyor ?muydu

-Sonra kenarına tutunarak yatağa oturdumWren beni bulana kadar yorganın .

Not yok. Tek kelime yok.

O sadece gitmişti.

Ta ki birkaç hafta sonra babama mesaj atıp etmek istersek Karayipler'de yaşadığını bildirene kadar.ziyaret Sanki tatile çıkmış da biz de ona katılmalıymışız gibi, nerede olduğunu bilmeden uyanmamıza izin verecekmiş gibi değil.

Kömür gülüyor, kırılğan ve çılgınca. Hex ona doğru yaklaşıyor.

"Ciddi ," değilsindiyor . Coal"Ciddi değilsin," diyor Coal.

Anne?"

Babam başını sallar. "Dediğim gibi, işlerin sorumluluğunu alma vaktim geldi. Önemli olan aile. Bu aile." Bana bana bakıyor ve odaya girdiğimizden beri ilk kez fark ediyorum. "Çok fazla şeyi bir kenara bıraktım, en çok da anneni."baktığını

Hayır.

Bizi terk etti. Coal ve ben çocukken bizi bırakıp gitti. Hiçbir şey yolunda gitmedi; bize yaptığı her şeyi .o seçti

Ama bu kelimelerin hiçbirisi çıkmıyor, boğazımı tıkıyor, kadarodanın sesleri boğuk seslerimin arkasında boğulana

nefes verir.

Coal bana bakıyoryüz ifadesi değişiyor, kolumu tutarken .
"Kris. Nefes al," diye fısıldıyor.

Ben iyiyim. Ben iyiyim. Nefes alıyorum, o zaman neden ellerim uyuştı?

"Marta." Babam Merry 'ın başına yaklaşırhıçbir sorun yokmuş gibi Measure. "Nasıl isterseniz."

Coal'un endişeli bakışları onlarla benim aramda kadar.gidip geliyor, ta ki ben kolumda başka bir dokunuş hissedene

"Git," diyor Coal'a, sonra kendini tam yerleştiriyoryanıma , uzun parmakları elimin . etrafına sarılıyorTek söylediği ve derin bir nefes alıp yavaşça bırakıyor."Kris,"

Bu kadar yakın olmasının tuhaflığı, bilinçsizce onu yankılamama neden oluyor. İçeri, derin; dışarı, uzun.

"Siktir," diye mırıldanıyor Coal ama babamıza . dönüyor"İyiyim. Evet.

Hadi yapalım şu işi."

Hex yanımda derin nefesler almaya devam ediyor, bedenim onu taklit ediyor.

Yavaş yavaş parmaklarımin karıncalanması duruyor, hisler .uzuvlarımin üzerinde geziniyor

Coal'ın sözlerini tekrar . duyuyorumHadi yapalım şunu.

Bunu yap-?

Onu Noel Baba yap. Noel'in tüm kontrolünü ona verin, toplantılarda rol yapmak yok, yapmak istediği değişiklikler için babamın onayını alıyormuş gibi davranmak yok.

Doğruluyorum ama Hex'in elinden kurtulmaya çalışmıyorum ve o da uzaklaşıyor.

Kömür, babam ve Marta'ya yaklaşır. "Ne gerekiyoryapmamız ?"

Marta Merry Measure'da bir şeylerle uğraşüyor. Geri çekildiğinde, buzlu beyaz düz bir panel, camdan gösterge duvarından yatay olarak dışarı fırlar.

"Hem mevcut lider hem de varis ellerini bu ekrana koyar," diye açıklıyor Marta, gözlerini kaçırarak - odadaki gerilim çok yüksek ve daha az duygusal bir kaçtığı için onu suçlayamamzemine . Neredeyse yapıyordum. "Büyü

Neşe içinde, bu yüzden transfer neşeli olmalı. olduğu sürece Kontrol eden lider istekli ve hevesli transfer anında gerçekleşecektir."

Kömür ekrana doğru yürür ve elini koyar bir tarafa . Gözlerini babasına dikeyor, tartışmaya hazır, babasının tüm bu olanları iptal etmesini bekliyor-

Babam Kömür kadar hızlı. Ekranın karşısına geçer ekranın ve elini üzerine koyar.

Dışarıda hiçbir şey olmuyor.

Ama Kömür, dondurucu tundraya paltosuz adım atmış gibi hırıldıyor. Elini geri çekiyor, parmakları kıvrılıyor avucunun içinde , gözleri babamızın üzerinde geziniyor. "gerçekten yaptın Bunu ."

Babam sırtıyor. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim, sersemlemişti ve bu durum tüylerimi diken diken ediyor.

Bir kez alkışlar. "Bu notla birlikte, ben gidiyorum. Sizler yeni yılınızın tadını çıkarın."

Sanki bu tamamen normalmiş gibi. Sanki biz -ben gibideğilim- karanlık, kaçınılmaz bir kaygıya gömülmemişiz .

Giderken omzumu okşayarak ayrılıyor. İrkiliyorum, Hex'e çarpıyorum, o da çok fazla sallanmamı engellemek için beni geri itiyor.

Yaşadığımız şokun enkazı altında kalıyoruz, Kömür bu tuhaf uyanmasına yardımcı olacakmış gibi parmaklarını esnetiyor. rüyadan

"Şey," diyor, gözleri bana ve Hex'e kayıyor, "sanırım artık Noel Baba benim."

Hex elimi sıkıyor ve beni bırakıp Coal'un yanına geçiyor, kardeşimin yüzünü kavıyor ve onu alnından doğru çekiyor. alnına O kadar ani ve şefkatli bir an ki başka yöne kayıyorum.

Wren çoktan tabletinde çalışmaya başlamıştı bile, ama şimdi çılgınca; bu güç devri şüphesiz pek şeyin yerini değiştirdi çokve o bir görev kadını, tıklıyor., yazıyor ve kaşlarını çatıyor

Marta Merry Measure'ı kontrol ediyor, bir yandan da kaşlarını çatıyor, sanki gözlerini dikip sağlayacakmış gibi göstergeyi inceliyorbakmak istediği cevabı vermesini .

Bu az önce mi oldu?

Babam tüm tatilimizi Coal'a devretti

Geçen Noel, Noel'i daha güvenli hale getirmek için kış tatillerine şantaj yaptığını iddia etti. bizim içinBelki... belki de bizi bir şekilde önemsiyordur?

Çocuklarını terk eden kadını görmeye nasıl gidebildiğini açıklamıyor. ulaşmaya çalıştığınıbiliyorum.Annem gittikten sonra ona , onu Noel etkinliklerine davet ettiğini ve kapıyı açık bıraktığını Ama bizi önemsiyor olsaydı, onunla hiçbir şey yapmak istemezdi.

O zaman neden mesajlarına ediyorum?cevap vermeye devam

Neden içimden bir ses "" diye fısıldıyorOnunla , gitmelisinbelki ikiniz onu geri dönmeye ikna edebilirsiniz?

Sikeyim. Sikeyim, , sikeyim.sikeyim

Ensemi ovuşturup odanın kenarına doğru dönüyorum ve Coal beni tüm bu baba-anne saçmalıkları hakkında konuşturmadan önce sıvışıp sıvışamayacağımı merak ediyorum.

Merry Measure.'ın dibinde yeşil bir şey gözüme çarpıyor

Başımı eğiyorum. Makinenin altına sabitlenmiş, steampunk tarzına uyum sağlayan küçük bir kutu, dışında.yeşil yanan bir gösterge ışığı Gözüme çarpan şey buydu, yeşil bir şey. Ama parlayan bir şey değildi.

Çömeliyorum, bir elim denge için yerde, ve orada

-Benim gördüğüm .buydu

" da ne Bu?" Sürünerek ilerledim ve Merry Measure ile mermer zemin arasındaki çatlaktan bir .şey

Coal ve Hex şimdi beni fark ettiler. "Bu

bir-" Coal gözlerini kısıyor. "Yonca mı?"

Öyle. Dört mükemmel yuvarlak yaprak, parlak, canlı yeşil. " da ne Bu?" Tekrar soruyorum ve .küçük kutuya bakıyorum

.

Marta görüş alanımı takip ediyor ve şaşkın bir cıvıltıyla Wren'e doğru dönüyor.

"Buna mi?" izin verdin diye soruyor.

Wren dikkatini tabletinden uzaklaştırıyor. Hepimizin neyin etrafında toplandığını görünce kaşları çatıldı. "Hayır. Nicholas?"

Kömür başını . sallar"Kesinlikle hayır."

Çömeldiğim yerden ayağa kalktım, elimde yonca vardı. "Neler oluyor?"

"Bu" -Coal kutuyu işaret ediyor- "babamın diğer kış tatillerine gönderdiği sağladığı cihazlardan birine benziyorve neşelerinin bir kısmını bize aktarmalarını . Onların sihrini bizim Neşeli Tedbir'imize akıtmasını sağlayan şey buydu." Daha yukarıya, üst tarafta fişe takılı benzer cihazlara işaret ediyor. "Hâlâ diğer Bayramlara bağlı olanlar var çünkü kimin hangi neşeyi alacağı üzerinde çalışıyoruz ve sonunda bu cihazları bir neşe havuzunu paylaşmak için kullanacağız, buama-? Bu biri değil. onlardan Değil mi?"

Marta dehşet dolu bir solukla ana ekrana geri döner, birkaç tuşa tıklar, başını sıkıca, çılgınca sarsarak sallar. "Hayır, oh hayır-"

Coal, Hex, Wren ve ben görünmez bir uyarı dalgasının içinden onu izliyoruz.

"Neşe seviyemiz düşüyor." Marta hararetle kontrolleri çalıştırıyor. "Neşeyi aldığımız tatillere geri gönderiyoruz. Ekibim her şeyi takip ediyordu ve son zamanlarda açıklayamadığım tutarsızlıklar vardı. Bunu Noel'i tamamlamak , diğer kış tatili liderlerini buraya getirmeye ya da bir düzine başka şeye - işler yavaşladığında daha derin bir izleme yapacaktım ve ben..."için kullanılan büyüyebağladım

Marta durur, bir süre ekranı okur ve yüzü soluklaşır.

Utanç dolu e gözlerini Kömür'.çeviriyor

"Bu o cihaz. Küçük büyü parçalarını emiyor. Bunu . görmeliydimHaftalık kontrolüm sırasında orada değildi.

makineyi geçen Pazartesi kontrol ettim. Ama tutarsızlıklar ortaya çıkar çıkılmaz bunu araştırmalıydım. Özür dilerim, Prens Nicholas, ok-

"Woah, woah." Coal elini . kaldırdı"Sadece . Kimse seni sulamıyor Marta."

Soluyor.

"Yani... biri neēe lerimize mi dokundu?" Kaşlarımla birbirine çarpıyor. Diğerk Kış Tatilleri çok yeni, çok kırılğan - eğeri ilerinden biri arasında sağlamaya çalıştığımız barış bize karşı hareket edersetam olarak , bunun için onları , ancak bu daha adil, daha eēit bir destek dağılımını oluşturmamıza yardımcı olacak bir şey yapmaz.suçlayamayız

Coal ellerini kalçalarına koyuyor ve kıkırdıyorhi de komik . olmayan bir şekilde "Sikerim koşmayı. Birileri Noel'in sihrini çalıyor. Bu sadece karma değil mi?"

★ ★ ★

Marta'nın ekibinin geri kalanını Merry Measure'ı baştan aşağı kontrol etmeleri için çağırdığı bir kaosun ardından Coal, Hex, Wren ve ben toplandıkana ofiste .

Bir şömine ve sıcak, koyu renkli ahşap aksanlar burayı rahat ve atmosferik kılıyor ama sadece böyle Coal göreve geldiğinden beri . şimdi, odayı geçiyor ve masanın arkasına kolaylıkla oturuyorolduğunu fark etmiyor.hissettiriyor, bu anın anıtsallığını, ilk kez Noel Baba olarak ofiste

Adil olmak gerekirse, hepimizin dikkati dağınık.

Ve evet, birinin Tatilimizin sihrini alması korkunç bir şey, ama bu beni bencilce rahatlattıolayın babanızın yerini alması şeyinin, çocuklar, ben annenizin planını .ziyarete gidiyorum

"tüm bu karmaşayı anladığımızdan beriGeen Noel'de "-Coal tabletteki bir raporun üzerinde "Marta'nın ekibi geziniyor-sahip olduğumuz .neēeyi kırmak için alışıyor

Açıkçası sahip değiliz , diğer Bayramlardan çünkü onu yıllar boyunca kullandık, bu yüzden herkese büyük bir toplu ödeme yapamayız."çaldığımız neşeye tüm

Kömür'üzerinde çalıştığı konulardan olduğuün müzakerelerde biri de bu; her bir Tatil'in ne kadar ve ne kadar süre içinde geri ödeme yapılmasına razı .

Başımı sallıyorum ama o tablete odaklanmış, bir eli .alnında dalgınca geziniyor

Coal, "Sevinç dağılımını babamın herkesten istediği orijinal yüzdelere dayandırıyoruz," diyor. "Yani, en son sayım yaklaşık altmış ... üç müydü? Evet, toplam yüzde altmış üçü diğer Bayramlardan , bu yüzden sevincimiz ingeliyordu Noel'den sonraki Neşeli yüzde altmış üçü zaten konuşulmuş, bölünecek ve diğer Bayramlara geri verilecekmiş gibi . Geriye kalan yüzde otuz yedi bizim ve bunun yaklaşık yirmi beşi genel Noel işleyişi için gerekli, yani geriye fazladan yüzde on iki kalıyor. Ancak geçmişte çaldığımız miktarları geri ödemek için bir geri ödeme sistemi planlıyoruz ve ilk ödemeleri bir iyi niyet göstergesi olarak ödenmemiş yüzde on ikiden yapacaktım. Ancak, çalınan Ölçümümüzün davranıyoruzgeçtiğimiz hafta miktar-"bizden

Yeni bir ekrana .tıklıyor

Ve tableti bir hışımla masasına fırlatarak Hex'e bıkkın bir bakış fırlattı.

"Matematik kötüdür," diye homurdanıyor.

Ben Coal'un karşısındaki sandalyelerden birine oturmayıp ayakta durmayı tercih ederken, Wren yan taraftaki telefonuna tıslıyor.

"Ne kadar çalındı?" Yoncayı masasının üzerine koydum. Neler olup bittiğini anlayana kadar cihazı fişe takılı bıraktık, böylece onun şüphesini uyandırmayacağız suçlu taraf her kimse. Ama bu, istedikleri zaman sihrimizi hortumlamaya devam edebilecekleri anlamına geliyor.

"Tutarlı olmadı. Marta'nın ekibi şu ana kadar altını bize atfedilmeyen üç vakanın çizdi.

Sihirli kullanım: geçen hafta başında bir büyük çekim, ardından son birkaç gün içinde iki küçük çekim. Ancak yapmak yerine kiş tatillerinin geri ödemesini, ödenmemiş yüzde on ikiden bölüştürerek , şimdi... sekiz alacaklar."

Cicili bicili şeyler yapmak için yanlışlıkla sihir kullandığım için suçluluk duyuyorum ve neredeyse özür dileyeceğim ama büyük resim: kendine acımak bu hırsızlığı düzeltmeyecek.

"Yani..." Kaşlarımı çatıyorum. "değil.İdeal "

"Bu aşığılayıcı, olan bu." Kömür'ün çenesi gerilir. "Diğer Tatil liderlerine bir geri ödeme takvimi belirleyeceğimizi söyledim bile. Elimizdekileri açık açık söylüyorum ki daha fazla komiklik olmayacağını bilsinler. geldiğimdeOnlara şimdi , sadece onlara geri ödeyecek daha az paramız olmayacak, aynı zamanda babamın diğer Tatillere zorla verdiği cihazlardan biriyle mi ? Evet, bu iyi ve güvenilir görünecek."bizden çaldıkları için başka bir Tatili suçlayacağız

Hex masanın etrafında dolanıyor ve elini Coal'ın omzuna koyuyor. "Bunu çözeceğiz," diyor sakın bir güvenle ve Coal onun dokunuşuyla rahatlıyor. "Kiminle .başlayalım"

Hex yoncayı .dürtüyor

Kömür iç çeker. "bir yan ürün mü?"

"Yan ürün mü?" Ben soruyorum.

"Bu ara sıra olur," diye açıklıyor Hex, "gibi"büyünün sevincimizin kökenlerine göre evrimleşmesi .

Gözlerimi kısıyorum. "gibi Büyülü izler mi?"

Hex, "Bunun her Bayramda gerçekleşmediğini gördüm," diyor. "Yine, bir Bayramın geleneklerinin nasıl geliştiğine bağlı."

Hex'in 'gözleri Coal O

da sırtıyor.a gider.

Bu sarsıcı bir tezat olmalı, onun bariz stresine karşı ani bir neşe, ancak tutumdaki değişim çok hoş karşılanıyor. Geçtiğimiz aylarda hayatımızdaki onca karmaşaya rağmen, her durumu mutlu bir şeye dönüştürme yeteneğini kaybetmedi.

"Yap şunu. Yap şunu." Kömür ayağa fırlar ve Hex'in etrafında toplanır. "Kris'in bir gösteriye ihtiyacı var. Değil mi, Kris?" O sırtışını bana çeviriyor.

"Neyin gösterildiğinden değilim." "Gördün mü?"

Kömür Hex'e vurur. "Yap şunu. Bilim için."bile emin

Hex, Coal'a şaşkın bir kızgınlık ifadesiyle bakıyor. "Çünkü senin başımın belası olabileceğini söyleme fırsatını bulduğum için çok mutluyum."

Geriye doğru . sallanıyorum"Daha önce küfür ettiğini .duyduğumu sanmıyorum" Havada bir cızırtı var. Sihrin kıvılcımı.

Sonra masanın .üzerinde siyah bir kedi belirir

Hex inliyor. "Bir yaratık olmasından nefret

ediyorum." "Aman Tanrım! Çok tatlı!" Kömür ona

.doğru hamle yapar

Kedi haklı olarak tıslar, sırtını fırlarkamburlaştırırve masadan .

Wren bacaklarının arasından geçerken telaşlı bir ciyaklamayla kenara sıçırıyor ama kapı kapalı olduğu için odanın öbür ucuna fırlayıp bir kitaplığın altına giriyor.

Hex'e . bakakaldım"Ne. Ne oluyor lan?"

"Bayram geleneklerinin dünya çapında nasıl geliştiği büyümüzü etkiliyor. Cadılar Bayramı ile bağlantılı olarak lanetleme de..." Kediye el sallıyor. Boncuk gözleri rafın altından parlıyor. "Sanırım benziyorbuna ." Ve yoncayı işaret ediyor.

Yonca değil.

Yonca.

"Yani. Bekle." Ellerimi , sallıyorumaklım karışıyor. "Aziz Patrick Günü'nden birinin söylüyorsunneşemizi çaldığını mı?"

Kömür masasının kenarına oturur. Neşesi azalıyor. "Büyük olasılıkla."

"Aziz Patrick geçtik Günü mi? ile etkileşime Hiç mi?"

"Hayır," diyor . Coal"Ve ben biliyorum. Son iki aydır Noel'in kayıtlarını , uyuyor ve soluyorum. Bizim onlarla hiçbir ilgimiz yok."yiyor

"Sence bir yonca bıraktıklarını biliyorlar mıdır?" diye sordum. "Yoksa bizimle alay etmek için bilerek mi bıraktılar?"

Hex parmağıyla dürtüyor. "Aziz Patrick Günü'nde yaygın olan tutumlara çok aşına değilim, hesaplamayla böyle bir şey yaparlar mı-"

Biri çalıyorkapıyı .

Coal, Wren'e dönmeden önce bana bir özür yaltaklanması yöneltiyor. "Tanrım, kadın, çok hızlısın."

Wren hala hararetli bir yapmayı ustalıkla tabletinde yazarken başarıyor, ama kardeşime eksik bir gülümseme verecek kadar uzun süre ara veriyor.telefon görüşmesi

"Hızlı mı?" Kapıya bakıyorum, Kömür'e. sonra "Ne-"

"Neşeli Tedbir'i bitirirken Wren'den davet etmesini istedim... şey. Aziz Patrick Günü bir bahar tatili - Paskalya da bir bahar tatili - iş bu. Onun yanında ."hâlâ çok için sana söylememenin olacağını garip davrandığın daha iyi düşündüm

"Etrafında-? Aman Tanrım. Senden ."nefret ediyorum

Yani Coal, Wren'in Iris'i hemen buraya getirmesini gizlice sağlamakla kalmadı, bu yoncayı görür görmez Aziz Patrick Günü olduğunu da anladı. Ama dürüst olmak gerekirse, sihirli yan ürünlerin bir şey olduğunu bilmiyordum ve babamın bombalarından dolayı huzursuzum ve lanet olsun, Coal bu işte iyi.

Wren kapıyı .açar

Ciğerlerimi zorlayan tüm o gerginlik iniyormideme .

Nefes alıyorum, yüz düzeltiyorum 'e bakıyorumifademi ve Iris.dönüp

Ona aşık olduğumu düşünmem hiç de şaşırtıcı değil. İçi de dışı da büyüleyici, doğal bir nezaketle parlayan nadir insanlardan biri. Onu , çocukluğumuzda, beni hala göğsümün tabanında duran bir huşu ile vurdu. Şimdi düşünüyorum da, birlikte olduğum tüm insanlar bana aynı hissi verdi. Örnek alabileceğim çok insan olduğundan değililk gördüğümde; Iris Lentora'ya aşığım kimliğime, onun dışında sadece iki kısa romantik karşılaşma yaşayacak kadar bağılyım ve o tam bir ma bile değildi.romantik karşılaş

Ancak eski sevgililerim olarak kabul edebileceğim üç kişi de bana aynı nezaket ve rahatlık hissini verdi. Coal ve Iris biseksüellikleri konusunda hiçbir zaman utangaç olmadılar, ancak ben her zaman herhangi bir etiket konusunda daha değişken oldum. duyguBir insan , tipinden ziyade peşinde olduğum birIris'in bende . ilk ateşlediğiBu doğru. Bu güvenli.

Hiç beklenmedik çalışma odasındaki adam geldi. bir anda aklıma hiçbir şey Ona karşı hissettiğim nazik . değildiYani bu her neyse, temel bir şehvet olmalıydı.

.. kötü bir kelime .

Düpedüz şehvetti.seçimi

Yine de kötü bir tanımlama.

Bu şehvetti, sade ve basit. Çok ateşliydi, duygularım kabarmıştı ve uzun zamandır sevişmemiştim.

Şu anda .bu düşünce trenine binmek istemiyorum

Iris topuklu ayakkabıları ve dizlerine kadar inen şık mor elbisesiyle bu odaya daha da fazla nezaket katıyor ve her şey patladığından beri onu ilk kez şahsen gördüğüm gerçeğiyle daha da kötüleşen terlerimin pisliğini yeniden hissediyorum. Ve tabii ki o görünüyorgörünüyorummükemmel , bense uyanmış, kardeşimden panikle bir mesaj almış ve buraya gelmeden önce dişlerimi fırçalamaya ancak zaman bulmuş gibi .

Coal'un masasının . "Merhaba," demeyi

başardım.karşısında, benim yanımda duruyor

Iris'in gülümsemesi kararsız. "Merhaba. Nasılsın-"

Kedi o anı altından fırlamak için seçerkitaplığın ve Wren'in kapatmakta olduğu .kapıya doğru çılgınca bir koşu yapmak

Iris bir metre havaya . Kasıldım.

"Lanet olsun-"sıçradı

Wren çığlık atıyor.

Coal , "Yakalayın onu!" Ve Hex

parmaklarını şıklatır. Kedi

sıçramanın ortasında kaybolur.

Kömür ona doğru . dönüyor"Ne senyaptın ? Nereye gitti?"

Hex, Coal'ın artan telaşını inceliyor. "Cadılar Bayramı'nın büyüyle yaratıldı. Gerçek değildi, Coal. Sihirdi."

"Bebeğimiz hakkında bu şekilde konuşma, tatlım."

Hex'in gözleri büyüdü. "Neyimiz?"

"Ben zaten isim ."düşünüyordum

Hex uzun bir şakağına masaj yapıyor.iç çekişle "Tekrar söylüyorum, gerçek bir kedi değildi."

"Çocuğumuzu . öldürdünÇok kalpsizce. Bu yönünü değilim."sevdiğimden emin

"Neye bulaştığım hiçbir fikrim yok," diye başlıyor Irishakkında , "ama bu doğru gibi geliyor. Rastgele büyü. Kömür dramatikleşiyor. Başka ne kaçırdım?"

Kömür masasının arkasındaki sandalyeye çöküyor. Şimdi ona olduğunu anlıyorumNoel'in .resmi lideri olarak masada bu

Çenesi geriliyor, inatçı mutluluğu sallanıyor.

Ve kardeşime sadık kalarak yarım milisaniye sonra gülümseyerek yoluna devam ediyor. "Her şeyden önce, artık Noel Baba benim, o yüzden biraz saygı göster, Lentora."

Iris'in gözleri parlıyor. "Ne oluyor ?"

Kömür bu sabah olan biten her şeyi özetlemeye başladı.

Sonunda bana bakıyor ve babamın haberine verdiğim tepkiyi hatırladığını görebiliyorum, henüz bu konuda konuşmamıştık. Ona elimden gelen en iyi yalvarışımı sessiz ve o da gözlerini diyerek deviriyoryapıyorum iyi ama sonra .

Iris, Coal'un masasına bakıyor ve bir avucunun içinde çenesini tutuyor. "Kahretsin," diye homurdanıyor. "de Ben sabahımın iyi geçtiğini sanıyordum.

meşgul."

Coal'un kaşları düştü. "Paskalya hazırlığı mı? sürüklemek Seni başka bir yere istememiştim-"

"Bu iyi. Ben değil ve sadece bir içinde

Paskalya sorumluluklarla." Ama hem Coal'un hem de benim onun gerginliğini anladığımızı biliyorum.

Kömür, her olup şeybittikten sonra Paskalya'nın kış tatiline katılması için özel bir davette bulunmuştu

Babamla. Kral Neokanmış olduğunu düşünmüştük 'nun da çoğu insan gibi babasının yalanlarına ve öyleydi de, ama Kömür'ün Yeni ve Geliştirilmiş Noel planına atlayacak kadar değil. Bunun yerine, Neo kış tatili olmamasını bahane ederek Noel'le olan eski ağır ilişkilerinden uzaklaştı ve kendini yaklaşan için hazırlıklara verdi Paskalya sezonu . Bu arada Coal, Iris'in kendisine Paskalya sarayındaki farklı grupların Neo'nun babamızın onu manipüle etmesine izin vermedeki zayıflığından, Iris'i nasıl nasıl homurdandığına dair anlattıklarını bana in Prens Nicholas ve ailesini yavaşça zorlamak için bir bahane olan diğer saçmalıklardan .kilitleyemediğinden aktarıyordu

Ayakta kalmaya çalıştığı tüm bu şeyler, çevrimiçi derslere geçmesinin, onu artık üniversitede görmememin vermeyi bu kadar çok istememin nedenine ona mutlu bir son . Bunu hak ediyor, o kadar derinden hak ediyor ki göğsüm ağrıyor. Bunu ona verememekle kalmayıp bu süreçte arkadaşlığımızı da mahvetmiş olmaktan nefret ediyorum.

Birlikte .olmamızı istemem tamamen bencilce değildi

Iris, hem Coal'un hem de benim ona attığımız bilmiş bakışlarla oyalanmıyor ve ben de darağacı tuhaf karışımına engel olamıyorum mizahı yoldaşlığının . Iris'le ne hakkında konuşacaktık ki Hala konuşuyor ? Paskalya'daki siyasi meseleler hakkında konuşmak istemiyor. Ben de ailemden, onunla olanlardan ya da Noel'deki kararsız tutumumdan bahsetmeyi reddediyorum. O zaman geriye hava durumu kalıyor. olsaydık

Iris'in dudakları gerçek bir gülümsemeyle . aralandı "Tebrikler, Coal.

Gerçekten."

İşiliyor. "Evet. Henüz kafama dank etmedi. Söylemeliyim ki bu hırsızlık, vereceğim büyük parti için uygunsuz hemen bir durum."

Ses tıpkı elleri gibi sözlerine karşılık veriyor tonu bir tikle . da , başparmakları gergin birbirine çarpıyor Hex de bunu ve parmaklarını Coal'ın kılere geçiriyor. yakalıyor

"Bir kutlama olacak," diye ekliyor Wren, telefonu yanağı ile omzu arasına sıkıştırarak. "herkese göstermemiz gerekecek Ani bir güç devrinin hiçbir şekilde liderliğin zayıfladığının işareti olmadığını, aksine Noel'in doğru yönde ilerlediğinin kanıtı . Özellikle de bu sevinç hırsızlığı haberi yayılırsa."olduğunu

İnsanların ihtimalinin olduğunu fark etmemiştim.Noel'le ilgili bu gelişmeleri görüp her şeyi mahvettiğimiz için ağlama Herkes Coal'ın planlarını destekliyor. Mahkememizden hiç kimse hoşnutsuzluğunu dile getirmedi.

Ama babamın havalanması üzerine sevinç hırsızlığı ...

Kömür mırıldanıyor. "Bu, Yarınki Kömür için bir sorun gibi görünüyor. Belki de gelecek ayın kömürü. Şimdilik Iris? ne Aziz Patrick Günü hakkında biliyorsun?"

Iris doğruldu. "Babam krallarıyla bir ya da kez görüştü iki ama hiçbir görüşme olmadı. Kendini beğenmişin tekidir, bu yüzden Paskalya ve Noel'le daha iyi anlaşılamamasına şaşırdım doğrusu."

"Paskalyabu yana hiç iletişime geçmediler 'nın Noel'den alenen ayrılmasından mı?" Coal soruyor.

Iris'in yüzü kısmen mizah, kısmen de bozuluyorgunluktan . "Sonbahar ve Kış Bayramları artık küçük, derli toplu topluluklar halinde olabilirken, ilkbahar Bayramları bağımsız olmaktan memnun. Babam da öyle diyor. Lily'nin yaklaşan düğün draması yüzünden en çok Sevgililer Günü'yle etkileşime giriyoruz ve ilkbahar bile değil değil , gerçekten, mi? Ama hayır, birbirimizi kontrol etmiyoruz."

Kömür Iris'e doğru eğilir. "Wren, Aziz Patrick Günü'nün hükümdar ailesinin profillerini çıkarabilir misin? Bir fikrim var."

"Tabii ki." Telefon görüşmesini sonlandırır ve saldırırtabletine .

"Tamam. Yani." Kömür dilini çıkarır. "Noel her türlü değişimden geçiyor. Evrim geçiriyoruz. Bu yüzden aniden ilgilenmemizçok da olağandışı olmazbaşka bir Tatili ziyaret etmekle , sosyal yardım yoluyla diyalog başlatmamız . Öyle değil mi?"

Sırıyorum. "Ah, Yale'in belli oluyor."

"Kapa çenenı. Ama diyelim ki Aziz Patrick Günü'ne . gidiyorumDiyelim ki destek olmak için oradayım, yadda yadda- bu arada gizlice o Tatil'in neden bize kazık atmaya çalıştığını araştırıyorum. dair kanıt bulursağlarımBunu yaptıklarına , onlarla yüzleşir ve kış tatilleri kolektifinde bir sorun haline gelmeden önce çaldıkları neşeyi bize geri vermelerini ."

"Sence şüphelenmezler mi?" Ben soruyorum. "Bizi kazıkladıklarını biliyorlar. Ve aniden Noel gelip arkadaş olmak mı istiyor?"

"Ve biliyorum ki bizim bildiğimizi bilmeleri umurumda bile değil." Coal, Wren'in uzattığı tableti alır ve dosyalara benzeyen şeyleri karıştırır. "Niyetimiz konusunda garip ve kararsız olmalarına izin ver. Belki hata yaparlar. Biraz gergin olmaları iyi olur."

Hexbir kılıf olur," diyor ama çekincesini gizlemiyor., "Diğer Bayramları da ziyaret edebilirsin, bu da

"İşte böyle. Bu tamamen normal bir liderin yapacağı bir şey, değil mi? İyi niyet turu."

Ancak masanın yanında duran Wren boğazını temizler. "Hüküm süren Noel Baba olarak ve halen Kış Tatilleri kolektifi ile devam eden toplantılara liderlik ederken, ne zaman önerirsinizböyle bir turu ?"

Coal'ın çenesi açılır. "Ah. Kahretsin."

Yapabileceğim faydalı . başardığım diğer tüm görevler bir şey bulmanın verdiği o tanıdık rahatlamayla kalbim küt küt atıyorYapmayı cılız ve kâğıt gibiydi. Ama bu? olacak Önemli ve her zaman gerilim tipi bir baş ağrısından uzakta biraz rahatlıyor.iki stres faktörü olan yanım

"Ben yaparım."

Oda bana .bakıyor

"Büyükelçi olacağım," diye genişletiyorum. "Okuldaki dönemim bitmek üzere; derslerimi erken bitirebilirim. Birkaç ziyareti yapacağımbayram ."

Hâlâ Noel'in bir parçasıyım. Sadece kenarda köşede, varisin etrafında dönüp duran bir yedek değilim.

Kendi duygusuzluğum geri çekilmeme neden oluyor. gezdirerek bunu gizliyorum Bir elimi saçlarımda ama gözlerim beni belki de çok yakından izleyen Iris'e takılıyor.

Kömür sırtıyor. "Mükemmel! Şu halimize bak. Diplomatlar. Çok olgunuz."

Bana Wren'in tabletini .uzattı

"Al, ailelerini araştır," diyor Coal. "Seni paravan olarak gönderebileceğimiz başka Tatiller bulacağız ve onları da araştıracağız. Cadılar Bayramı'nda olduğu gibi hazırlıksız gitmeyeceğiz."

"Ama beni balo salonunda gördüğündeki yüz ifaden 'apaha biçilemezdi," diyor Hex alaycı bir sırıtışla Coal.

"Aziz Patrick Günü'nden kimseyi bilmeden öpmediğime eminim." İlk profile bakıyorum, Aziz Patrick Günü'nün kralı için olan. Babamın yaşlarında olan Malachy Patrick standart bir beyaz iş adamına benziyor. Beş yıl önce ölen eski kralın küçük kardeşi olduğu yazıyor; tacın o adamın oğluna geçmesi gerekiyordu, ancak varisin sorumlulukları üstlenmeye hazır olmadığına karar verildi. Malachy aslında İrlanda'nın en büyük viski üreticilerinden biri olan Green Hills Distillery'nin sahibi olan bir girişimciydi. Evli değil, çocuğu yok, vesaire vesaire.

"Asla bilemezsin." Coal kaşlarını bana . doğru salladı"Ama sende benim seviyemde bir nezaket yok. Böyle bir şokun üstesinden aynı zarafetle gelemezsin."

"Ha. Tabii. İkimiz de biliyoruz ki sen daha akli başında olansın."- Bir sonraki profile geçiyorum, varis

-"Lanet olsun."

Elektrik çarpmış , gibi sarsılıyorum tepeden tırnağa.

"Ne?" Coal neye baktığımı görmek için masanın üzerine eğilmeye çalışıyor.

Nefesim taşlaşmış ciğerlerimde eriyip gidiyor. Tek yapabildiğim Wren'e bakakalmak.

"Bu kim?" Ekranı işaret ediyorum. açıkça yazan ekranBir resmin üzerinde , ama korku yükseliyor, boğazıma kadar yükseliyor, bu yüzden kendimi durduramıyorum, tekrar, "Wren, bu da kim?"Lochlann Patrick, Aziz Patrick Günü Veliaht Prensi

Örtülü bir alınganlıkla göz kırpmıyor. "Pardon?"

"Özür dilerim. Özür dilerim. Ben-Wren-bu adam kim?" "Bu onların veliaht prensi, Lochlann Patrick."

"Hayır," dedim ona.

"Hayır mı?"

"Hayır."

"Kristopher, oldukça eminim-"

"Hayır. Hayır, görüyorsunuz, bu onların veliaht prensi olamaz. O onların veliaht prensi olamaz."

Gülüyorum. Hiç komik değil. Ve tableti masanın üzerine bırakıyorum ki oda görüntüyü görebilsin.

Kızıl saçlı. Bere yok, saç telleri kaygan bir dalga halinde kafasının arkasına doğru itilmiş. Soluk tenli, çilli, gri gözlü. Şimdi gülümsüyor, öfkeli değil, bu da elmacık kemiklerini daha da belirginleştiriyor ve bu bir vesikalık ama üzerinde atlet takım elbise var.değil

Cambridge cicili mavisi de değil.

Coal, Hex ve Iris sanki benmişim gibi bana bakıyorlarhavada kendiliğinden bir kara kedi yaratan .

"Kris." Kömür bakıyor. " sen birini St. Patrick's Day?"

Üçüncü Bölüm

"Hayır. .Onu tanıyorum" Sesim gıcırtılı ve tiz. "Cambridge'e gidiyor."

"Okaaaaay." Coal kafası karışmış bir halde kelimeyi uzatıyor ve ben de avucumun içini burnumun kenarına gömüyorum.

"Bir tür ... çatışma ."içindeydik

"Çatışma mı?" Kömür homurdanıyor. "Bekle. Şu çalışma odası mı?" Sadece yap. Yara bandı gibi.

"Benden ," bir çalışma odası çaldı dediğimi duyuyorum ve o kadar saçma geliyor ki kendimden yeniden . "Ben de bir nevi. İntikam olarak. Bütün odayı cicili bicili şeylerle doldurdum."nefret ediyorum

Coal'ın ofisi ölü gibi sessiz.

"Ve filme aldım." Telefonumu cebimden çıkarıyorum, gözlerim kapalı ve kas hafızamla videoyu açıyorum.

Çok fazla izlediğimden değil. Sadece nerede sakladığımı biliyorum. O ekran görüntüsü bana bakıyor, yansıtıcı mavi cicili bicili tellerle çerçevelenmiş gri gözler.

Oynat tuşuna basıp ekranı yere doğru çeviriyorumCoal, Hex ve Iris'in durduğu . Ofis, çalışma merkezinin kahkahalarının boğuk sesleriyle doluyor.

Video sona eriyor.

"O sen miydin?" Iris cıvıldıyor. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

Elbisesinin cebinden telefonunu çıkarıyor ve bana bir magazin sitesi gösterene kadar ekranlar arasında geziniyorbiri , tüm Bayramları kapsayan yayın organlarından 24 Hour Fête. Bu haber sitelerini normal dünyadan ayrı tutmak için sihirli bir çaba harcanıyor ve birkaç ay öncesine kadar, Coal basın yayınıımızı ciddi bir şekilde kestiğinde, Claus ailesine herkesten daha fazla yer veriyorlardı.

Ne yazık ki -ya da belki de şans eseri- ne Coal ne de ben bu zehir sitelerine sık sık girmiyoruz.

Iris'in bana gösterdiği sayfada çalışma odasından tökezleyerek çıkan o adamın kendi videosu var. Farklı bir açıdan çekilmiş ama cicili bicili sıırıslıklam olmuş, kalabalığın içinden birine -bana- fırça atıyor. Ama benim yüzüm görüntüde yok ve kime kızdığı da belli değil.

Manşet: Aziz Patrick Günü varisi karıştıraciz skandalına .

Telefonunu kaptım ve makaleye göz attım. Prens Lochlann'ın taciz olaylarıyla bağlantısı olduğu iddia ediliyor.üniversitedeki

Makale, soruyor.Kral kadar büyük bir güçle güvenilebilir Malachy'nin kendisine verdiği ona mı?" diye

Bir yanım gülmek istiyor. Ve gülüyorum da. Kuru, mizahtan yoksun bir soluk, çünkü bicili aptalca bir andı cicilive bu muhabir bunu olarak mı şişiriyortaciz?

Belki de Cambridge mavisı gelin teli kullanmak bir hataydı. Bunu yapmak bir bilehataydı.

"Bunu ?" biliyor muydunIris'e .bakakaldım

Telefonunu geri alırken kaşları neredeyse saç çizgisine geliyor. "Sadece gibilersenin " -beni, Coal'ı ve Hex'i işaret ediyor- "magazin gazetelerini okumayı reddedenler bunu bilmez. Aziz Patrick Günü kraliyet ailesi hiçbir zaman gündemde , peki ya bu? Veliaht prensleri bir anda bir skandalla çıkıyor olmadıortaya kral rolü için pas geçildiği mi ortaya çıkıyor? Bu durum Lochlann'ı paparazzilerin yeni ilgi odağı haline getirdi."ve

Makale, eskiden magazin dergilerinin Kömür hakkında konuştukları gibi, onun ne kadar sorumsuz olduğunu, ne kadar yakışmadığını irdeliyordubulunduğu makama .

Neredeyse dayanışmak için Lochlann'ı sevmeme neden olacak.magazin saçmalıklarına karşı

Ve bunu onun için . ben başlattımBunu yaptımona .ben

"Siktir," diye inliyorum. Ama midem betona dönüyor ve ayak parmaklarıma . kadar batıyor"Oh kahretsin. Bu kötü, değil mi? Mesela,

büyük resim kötü. Noelne , Aziz Patrick 'Günümi ?" Ellerim yanaklarımı tutuyor.saldırıyor Kömür ışınlanıyorbana .

"Aziz Patrick Günü Prensi'ni cicili bicili bombaladın," diyor. "Hayatımda seninle hiç bu kadar gurur duymamıştım."

Onun neşesi benim korkumla sirke üzerindeki yağ gibi çarpışıyor. Bu bir rahatlatıcı; aramızdaki dinamik . hep böyle olmuşturBen, bir şey hakkında sessizce panikliyorum; Kömür, aynı şeyi komik buluyor.

"Tanrı aşkına, Coal-"

"Aziz Patrick 'cicili Günü Prensi. ni bicili bombaladınızBu neredeyse bir savaş eylemiydi."

"I Tanrıyı bilmek, olsun kapalı ben-bu yüzden benim "oh kahretsin."

Iris telefonunu Coal'a uzatır. "Kimse Kris'ilişkilendirmedim i bu olayla ama kesinlikle ciddi bir şekilde suçlanıyor."

"Kim olduğumu bildiğini sanmıyorum," diye deniyorum.

Gerçi benim kim olduğumu bilmez? Yüzüm Holiday gazetelerinin her yerindeydi.nasıl

Kömür makaleyi tarıyor. Esprisi düşüyor ve benimle aynı düşüncenin onun da aklından geçtiğini , görebiliyorumne kadar tanıdık geliyor.

"Akbabalar, hepsi," diye mırıldanıyor Coal ekrana.

Hex şu anda makaleyi tarıyor. "Bubu , in Aziz Patrick Günü'ziyaret etmekle ."Noel'nü aniden neden kadar ilgilendiğine dair çok daha iyi bir neden

Bütün yüzüm . Olamaz.

"Bu ... tinsel skandalın etkisi göz önüne alındığında," diye devam ediyor, "çitleri onarmak için oraya gitmeniz çok daha az şüpheli olacaktır. Ve diğer ziyaret etmenize gerek kalmazdıherhangi bir gizliliği sürdürmek için tatilleri ."

"Bu olay adamın imajını mahvetti," diyor Iris. "Gerçekte nasıl bir insan olduğunu bilmiyorum ama-"

"O aslında bir ." Ama bunu söyler söylemez irkiliyorum.

Dangalak için da olsa, birinin bu şekilde lekelenmesine .neden olduğum kendimi hissediyorumkötü

Bizden O zaman siktir et

onu.çalmadığı sürece.

Ellerimi yüzümde ovuşturuyorum ve onları Coal'ın gözleriyle karşılaştığımda yarı saydam da olabilirim.bırakıp

"Bunu ," yapmak zorunda değilsindiye beni temin ediyor.

"Wren, benim gitmem için bir yol bul."

Coal"" diye bakan a Ne yapıyorsun lan sen?tek kişi ben .değilim

"Minnettarım," diyorum ona, çenem gergin. "Ama bunu yapabilirim." "Evet, yapabilirsin," diyor Iris nazikçe. Ona bakıyorum

Ben önce. "Bunu . düzeltebilirsinVe bu süreçte ."harika olabilirsin

"mi? Düzeltilebilir." Yanağımın . Iris'in göz

kapakları titriyor. "Tabii ki düzeltebilir."içini

ısıırıyorum

Kömür hala protesto etmek ister gibi görünüyor, gözlerindeki ateş sadece bu durum için değil. Babasının gidişinden kaynaklanıyor, ama o çözemediği bir sorunsu, bu da öyle.

Onu bu yüzden seviyorum. Ama her şeyi üstlenmesine izin vermeyi kesinlikle reddediyorum. Hatta birkaç hafta öncesine kadar, izin vermiyordumelimden geldiğince .hiçbir şeyi üstlenmesine

Yaptığı tüm değişikliklerle alakalı kalmak için bocalıyordum ve bu güvensizlikler şimdi bana , babamın şimdi de dışarı çıktığı görüntüsü sayesinde zayıflıklarımın altını ölümcül bir hassasiyetle görüyor.geri dönüyor

Boğazım .

Coal bunu . yapmazBunu .yapmayacağını biliyorum

Çocukça . davranıyorumTüm bu korkular, tüm bu endişeler, siktir .et

Hepsi.

Kardeşıme başımı salladım. "Teklifin için minnettarım ama sorun değil. Ayrıca, davranışım için özür dilemek için Aziz Patrick Günü'ne mi gideceksinbensiz ?"

Kömür sinirlenir. "İrlanda'da ortaya çıkıp, 'İnan bana, Prens Bilmem cicili bicili Ne, Kris saldırıdan dolayı çok üzgün. O kadar üzgün ki

onun adına özür dilemesi için .' Evet." temizliyorkardeşini gönderdiBoğazını . "En iyi hareket değil."

Üzerine o kadar çabuk bir ciddiyet çöküyor ki yüzüm gevşiyor. "Ama Iris haklı," diyor. "Sen-"

"Ne?" Coal'a kaşlarını çatıyor

O kaşlarını çatıyor. "Ne? Haklısın ."dedim

"Özür dilerim, seni hala duymadım." Kulağını kapatıyor. "Bir kez daha?"

Yakalar. "Iris'in alçakgönüllülüğün zirvesi olduğunu ve hepimizin onun duruşunu taklit etmeyi arzulaması gerektiğini söyledim."

Memnun bir baş hareketiyle . kollarını kavuşturuyor"Devam edin."

Coal sırtarak yeniden bana odaklanıyor ve bu gülümseme, "Bence bu işte iyi olacaksın. Elçimiz olmak. Çalınan neşemizin kaynağına inmek."

"Sineye çekip bir ahmaktan ," diye özür dilemekhomurdanıyorum.

"Onun bir ahmak olduğuna inanıyorum. Ayrıca neler olup bittiğini anlama konusunda inanılmaz derecede yetenekli olduğuna da inanıyorum." Coal'ın hain sırtışı geri döndü. "Ve o videoyu bana gönder. Onu şu dijital fotoğraf çerçevelerinden birine koyup şöminemin üzerine yerleştireceğim."

"Defol git."

"Ve üzerine Bebeğin İlk Siyasi Olayı yazacağım."

Hex gülüyor ve Coal ona bir bakış fırlatıyor öyle sevgi dolu ki başımı çevirmek zorunda kalıyorum. Tanrım, toplum içinde hemen yakınlık kurma konusunda acayip iyiler.

Iris'e .dönüp bana bakıyor

Ona hiç bakmamıştım. Coal'un Hex'e . Bunu yapacak birini hak ediyor.baktığı gibi

Gülümsemesi çekingen. "Seni görmek güzel. altında bileBu şartlar ."

"Öyle mi?"

Başı öne eğildi, saç örgüleri omzunun üzerinden düştü. "Evet. Seni aptal. Siz benim Claus'larımsınız. Sadece Coal varken, bana sadece şakalar ve onun dağınık saçmalıkları kalıyor."

"," diye araya , giriyor bir başparmağı Hex'in kemerine .
"Dağınıklığım da saçma sapan bir şey yok." takılı
Iris, "Gördün mü?" . gibi gözlerini deviriyor
Gülümsemeye çalışıyorum ama sonunda çenemi düşürüp
ensemi kaşıyorum.

"Özür dilerim," diyorum ona. "Sen daha iyisini hak
ediyordun-" Göğsüme yumruk attı.

Sarsılarak uzaklaşıyorum. "Ne-"

"bırak. Özür dilemeyi Benimle . ilgilenme Benimle ilgilenmene .
Ne ihtiyacım yok istiyorsun, Kris?"

Bakışlarım Coal ve Hex'e kayıyor, başları birbirine yakın,
sessizce konuşuyorlar ve aşık aptallar gibi gülümsüyorlar.

Ben ne istiyorum?

Coal bunu bana birkaç hafta önce sormuştu. Ne yapmak
istediğimi, gerçekten ne yapmak istediğimi, sanki olmaktan
başka bir seçeneğim varmış gibi Noel Prensi . Ve evet, bir
noktada kitaplar hakkında daha fazla bilgi edinmek için okula
gitmeyi hayal etmiştim, ama bu boş bir hayaldi; ve evet, bir
noktada mutlu sonla ilgili yazılarıma gömülmüştüm, ama
Cambridge anlamsız sanata ayıracak zamanı yok etti ve kendimi
o mutlu son özleminden .kurtardım

Şimdi ne olacak? Ben ne
istiyorum? "Bilmiyorum,"
diyorum.

Iris tereddüt ediyor. Beni . izliyor Bekliyor.

"Sen ediyorsunde daha iyisini hak ," diye fısıldıyor. "Keşke
bunu bilseydin."

Rahatsızlık artıyor, konuşmayı zorlaştırıyor. Bana bakışıyla ne
yapacağımı bilemiyorum. Acıma, ama değil; keder, ama değil.

Daha iyisini ?hak ediyor muyum

Beni , değil mi? Kahve gibi kokan terler görebiliyor ve
gözlerimin altındaki torbalar? Tek suçu -o noktada- çalışma
odasını vermemek olan birinin üzerine tam teşekküllü bir halkla
ilişkiler kâbusu çökerten adam mı?

" zaman Paskalyaya ?" 'nedönmen gerekiyordu
sordum. "En geç birkaç saat içinde. Neden?"

Ne oluyor be? "Öğle yemeğine kalır mısın? Renee'nin yemeklerini özledim ve senin de özlediğini biliyorum."

"Evet!" Kömür masasından . fırlar"Kal. Kalmak . Kris istedi, bu yüzden gariplik sona erdi."

Iris eğlenerek başını sallar. "Kurnaz, kardeşin öyle değil."

"Bu onun birçok cazibesinden biri." Saçlarımı geriye itip tellerini çekiştiriyorum. "Ama-öğle yemeği?"

Düşünüyor. "Sadece bana tekrar mesaj atmaya başlayacağına söz verirsən. iki düzine kadar çılgınca uydurma Profesörlerimin İngilizce diye yutturmaya çalıştığı kelime oldu. Bir liste tuttum."

Gülümsedim. "göndermenin bir yolunu bulmak istedim.Sana o adamın bir fotoğrafını Onu cicili bicili yapmadan önce."

Iris tek kaşını kaldırıyor. "Mm, rüya gibi. O elmacık kemikleri."

"Değil mi?" Gözlerim kocaman açılıyor ve el yordamıyla konuşuyorum. "Yani, hayır, rüya gibi olan kısmı değil. Ağzını açtı ve her türlü hayalperestlik tam bir kabusla dönüştü."

Iris'in kemerli kaşları keskinleşir. "Uh-huh. Elbette öyle."

Başka birini çekici .bulmamla geçiyordalga

Bu bir şeydidaha önce yapmadığımız , bu yüzden hiç artık ...

Belki aramızdaki şeyler düzelir. Ve sadece iyi değil, daha iyi.

Vay canına, bu tür bir pozitiflikle kendimizi aşmayalım. Bir yerimi burkabilirim.

"İşte bu yüzden size onun fotoğrafını göndermedim... o anki medya neydi?"

"Güleceksin."

"Muhtemelen."

"Mozaik."

"Bu kötü bir şey değil-"

"kullanarakÇok renkli yapışkan gözler ."

Gülüyorum. Coal, Hex ve hatta Wren'in bana aynı şaşkın bakışları atmasına yetecek kadar.

Artık ?o kadar üzgün bir çuval mıyım

Iris telefonunu tekrar çıkardı ve bir fotoğraf çekip bana gösterdi, ben de tekrar güldüm. Bunu tarif etmenin başka bir yolu yok.

Bu, Iris'in kız kardeşinin yapılmış bir mozağiçok renkli yapışkan gözlerden .

Eminim bu şekilde ölümsüzleştirilmek hoşuna gitmiştir, olduğu gibi düzgün ve asil.

"Bu en korkunç ve hipnotik şeyşimdiye kadar gördüğüm ," diyorum. "Bunun için nasıl vaktin oluyor?"

"Zaman yaratıyorum." Omuz silkiyor. "nasıl stres atıyorsunDerslerin arasında ?"

Görünüşe göre Holiday kraliyet ailesinden olduğu ortaya çıkan adamlarla kavga ederek.

Iris resmi Coal ve Hex'e .gösterir

"Aman Tanrım." Coal Wren'e el sallıyor. "Resmi bir Noel Baba portresini kabul edeceğim tek format bu. Bunu bir kenara not edin."

Wren ona . yavaşça göz kırparVe bunu .not etmez

Iris sırtıyor. "Rus Ortodoks ikonografisine istemeden derin dalıştan vardı."yaptığım sonra aptalca bir şeye ihtiyacım

"Evet." Tekrar . kıkırdıyorum"Bunu . görebiliyorumÖğle yemeğine ?"kalacak mısın

Sırtışını bana . çevirdi"mıAnlaştık ?"

Gülümsüyorum. "Evet. Anlaştık."

"O zaman kalacağım."

"Ve Aziz Patrick Günü ailesinin ," diye ekliyor Coal. "Kris emin olun."diğer üyelerini de gözden geçirebiliriz'in akraba oldukları başka birine acımasızca saldırmadığından

"Bu pek de vahşi bir saldırı değildi-"

"Wren." Coal beni görmezden geliyor. "Ona gönderebilir profillerini misin-"

Telefonum çalışıyor.

Çenesi düştü. "Birkaç yüz yıl önce olsa cadı diye yakılırdın."

Yemin ederim ondan hiç duymadığım bir ses çıkarıyor. anlamam biraz zaman aldı. Güldüğünü "Teşekkür ederim, Nicholas. Minnettarım."

Masanın üzerinden uzanıp Coal'ın başının . "Öğle yemeğinden önce derslerimi erkenden bitirmeye çalışacağım. Ne zaman çıkıyorum?"yan tarafını itiyorum

Wren parmağını tabletinin üzerinde gezdiriyor. "Ne zaman istersin? Henüz ulaşamadım."

"Mümkün olan ." en kısa süredeBitir işi.

Parçalara ayırırsam halledilebilir: İrlanda'ya özür dilemeye gitmek, kuyruğumu bacaklarımın arasına almak. kimin neşe bulmak.Lochlann kadar kibirli biri olmamasına imkan olmasa da, bizden çaldığını Bizden çalmasını engelle. Bize geri ödemesini sağla.

Dengeleyici bir nefes çekiyorum, köpüren duygularımın arasından geçerek son bir kararlılık adası buluyorum. Yaptığım şakadan ve ardından gelen bu magazin karmaşasından sonra ona şüpheyle yaklaşmayı bu adama borçluyum. Belki de Lochlann hatırladığım gibi biri değildir. Belki o da kendi Beşinci Hafta Blues bölümüne kilitlenmiştir. Belki Aziz Patrick Günü de Noel'i mahveden Kralı'dır ve Lochlann'ın bundan haberi bile yoktur.

Düşüncelerim hızla geri dönüyorbabama .

Hayır. Onu, annemi ya da başka bir .şeyi düşünmüyorum
Bu.

Bu çok daha iyi değil.

★ ★ ★

İşte bu şekilde kendimi 17 Mart'a beş gün kala ayaklarımın dibinde bir bavul ve yüzümde bir çatık kaşla Claus Palace'ın fuayesinde buldum.

Hızlı bir ziyaret olamazdı. Hayır, hayır; Aziz Patrick Günü'nde istediğimi duyduğum anda, davranışım için özür dilemek hızlı sonu fırladıbir hafta hafta kaçamağından, birkaç bekle ve tüm ihtişamımız için gel'e.

Tatil. Wren'in bana verdiği özetlere göre, Lochlann'ın hayatını didik didik ediyor. Geçmişindeki boşluklar hakkında çılgınca spekülasyonlar yapıyorlar ve onu olgunlaşmamış vahşi bir çocuk olarak göstermek için ellerinden geleni yapıyorlar.bu hiç de şaşırtıcı değil; magazin basını

Kesinlikle paparazzi yemlerinin yeni altın çocuğu. Ziyaretimi ve nedenini duyurduğumuzda

Yazılarda kısa bir değişiklik oldu ve olduğu için az kişi benim cicili hem içinde de olduğuma inandıPrens Kristopher genellikle çok çekingen çok bicili olayın faili hem. Sanki bu konuda yalan söyleyecekmişim gibi.

Şimdi İrlanda'da beş gün geçireceğim, Aziz Patrick Günü etkinliklerinden etkinliklere koşturacağım ve basına cicili arasında zararsız bir şaka olduğunu, kanıtlayacağım.bicili şeylerin Lochlann'ın herhangi bir hatası olmadığını arkadaşlar

Sadece özür dilemek zorunda değilim, gibi davranmak zorundayımLochlann ve ben birbirimizi cicili bicili bombalayan dostlarmışız . Bu arada, tabii ki, gerçekten bizden kimin çaldığını bulmak için oradayım.

Ne gidebilir kiyanlış ?

İrlanda'ya gitmemin gecikmesi aynı zamanda Aziz Patrick Günü'nün bu üç haftayı bizden neşe hortumlayarak geçirdiği anlamına geliyor. Bu da ziyaretimi ertelemelerinin bir başka nedeni olabilir, sihrimizi emmek için daha fazla zaman tanımak. Marta'ya göre şu anda küçük miktarlarda alıyorlar, ancak birilerinin Tatilimize aktif olarak zarar verdiğini ve onlara izin vermek zorunda olduğumuzu bilmek sinir bozucu.

Kış Tatillerine geri ödeme olarak kullanmayı planladığımız miktar, her bir parça daha azalıyor çalındığında ve eğer bunu kimin yaptığını bulup onları durduramazsak, Noel'i devam ettirmek için ihtiyaç duyduğumuz neşeye dokunmak zorunda kalacağız. Bu da dünya çocuklarının dileklerini izlemek, oyuncaklar yaratmak ve hatta tüm Kuzey Kutbu yerleşkemizi gerçek dünyadan gizli tutmak gibi şeylerin tehlikede olabileceği anlamına geliyor.

Babamın çaldığı kış tatillerinin nasıl geçtiğine dair bize bir fikir veriyor.

Kömür haklıydı; bu karma. Noel'in diğer bayramların neşesini kaçırarak geçirdiği onca yılın karması. Ama biz çalışıyorduk bunları ; eğer bir şey , babamız olmalıgeri almaya olacaksagururunu bir bırakıp kenara bunu . düzeltmesi gerekenkişiGerçi bunu istemek çok fazla.

Ondan gelen tüm mesajların sesini kapattım ama Coal bana bir fotoğraf gönderdiğini söyledi. Onun ve annemizin. Bir havuz barda.

Onlar hakkında en fazla bu kadar konuştuk. Coal denedi birkaç kez ama yapamam. Yapmayacağım. Bir önemi yok. Onlar yetişkin insanlar; birlikte vakit geçirmek istiyorlarsa, benim umurumda mı? Ve bonus olarak, annem bana hiç mesaj atmadıbabam onunla birlikteyken , yani bu gerçekten için iyi bir şey.herkes

Boynumun arkasındaki kalıcı bükülmeyi çözmeye çalışarak omuzlarımı yuvarlıyorum. Çenem o kadar sıkı kenetlenmiş ki kafatasımda bir baş ağrısının başlangıcı çarpıntı yapıyor.

Wren , "Çeneni aç, Kristopher," diye emrediyorekranından başını kaldırmadan.

Coal haklı. O bir cadı. İtaat ediyorum. İşe yaramıyor.

Boynumdaki kravattı çekiştiriyorum, bir milimetre bile boşluk bırakmaya çalışıyorum. En azından kıyafetimin geri kalanı aşırı resmi değil; rahat mavi pantolon ve şaşırtıcı derecede rahat kahverengi ayakkabılar, zümrüt rengi bir hırkanın altında sade soluk yeşil bir düğme, kravat yeşil ve kırmızının iç içe geçtiği bir ekose. Biraz Noel, biraz Aziz Patrick Günü. Stilistlerimiz bayramları bağlama konusunda uzmanlaşacakbirbirine .

Wren kıpırdanmaya devam etmem karşısında ustalıkla dilini saklatıyor. "Eğer o Eldredge düğümünü bozarsanbizzat ben boğarım, seni onunla ."

"Bu almak istediğim . bir riskNefes ." Bana etkilenmemiş bir bakış attı.alamıyorum

"Özür dilerim. Sinirlerim bozuk." Ellerimi bırakıyorum ve kravatın boğucu etkisinden kurtulmaya çalışıyorum.

"Nefes almanıza gerek yok," diyor Wren. "yokSeyahat programında ."

Bakışlarım düz. "Harika."

"Seyahat programında ?"ne olduğunu biliyor musun

"Evet." Hayır. Bana bir kopyasını gönderdi, bir göz attım - Dublin Aziz sonuçlanan beş günlük festival etkinlikleri - ve o zamandan .Patrick Günü geçit töreniyle beri dosyayı açmadım

Tek teselli: Bu aktivitelerin çoğunun bira içereceğini biliyorum.

"Seyahat programında," diye devam ediyor sivri bir şekilde, "ayrıntılı bir düzenlenen etkinliklerle şekilde var ve bugünün özellikle yazıyorolacak günlük stilinizin açıklaması Eldredge düğümü . olduğu Bu ilk tanışma için Noel'e uygun bir görüntü sergilediğinizden emin olacağım, çünkü kalan için seçtiğim kıyafetleri fena halde ihmal edeceğinizi biliyorumgünleriniz ."

Homurdanıyorum ama saklamak için boğazımı temizliyorum. "bilmiyorumNeden bahsettiğinizi ."

"Mmhmm." Wren'in gözleri bavuluma kayıyor ve kelime oyunu ağırlıklı okuyabiliyormuş gibi üzgün bir kafa sallıyorstilistler gittiğinde . Ama İrlanda cehenneminde neredeyse tam bir hafta geçireceksem, rahat olmak istiyorum. Ve pasif olarak esprili.içine tikiştirdiğim Noel tişörtlerini

Wren kaçan bir bukleyi düzeltiyor topuzumdan ve kıyafetimi on dördüncü kez gözden geçiriyor. "Pekâlâ." Saatini kontrol ediyor. "Kardeşin seni uğurlamaya gelir gelmez gidebiliriz."

Vazgeçmeden önce kravatı tekrar çekiştiriyorum ve birleştiriyorumsabırsız bir oflamayla ellerimi arkamda .

Wren, "Sistemi bu tavırdan hemen arındır, Kristopher," diye uyarıyor. "Alamayacaksın-"

Beni yalan söyleme yeteneğimin önemine dair bir nutuktan daha kurtaran Coal, fuayeyi sarma merdivenlerden aceleyle aşağı . çevreleyenbirindeniniyorkKış tatili var.

Patrick Günü Noel'in karış, onun kıyafeti de diplomatik bir karışım: kırmızı kuşaklı beyaz bir gömlek, muhtemelen Aziz Lucia için; gümüş mum desenleriyle süslenmiş mavi bir takım elbise ceket, Hanuka; ve göğüs cebinde Yule için bir dal çobanpüskülü. Kolektifte başka bayramlar da var ama bugün görüşeceği kişiler bunlar.ve ımı gibi

"Buradayım, buradayım," diyor ceketinin manşetini bağlarken. "Ve bana bakın - neredeyse tam zamanında."

"Erken, aslında." Wren kapının yanındaki personele el sallıyor ve onlar da yolculuk için gerekli büyüü kurmaya başlıyorlar. "Üç dakika daha yola çıkmayacağız."

Kömür bir titreyerek durur. "Wren. Sen misin? Beni mi?"yönetmek

"Nicholas, seni idare etmek tam anlamıyla benim işim. Geç kaldığını iddia ettiğinde bile her zaman tam zamanında geldiğini fark etmedin mi?"

Coal'un ağzı açık kaldı. Ama zihninin çalışmasını izliyorum. Ve ağzı tekrar kapanıyor.

Kıkırdıyorum. "Vay be. Kardeşimi çözmüşsün. Çözdüğün hile kodlarının bir listesini bana gönderebilir misin?"

"Tabii ki."

"Bütün bir liste mi var?" Kömür boğuluyor. "Manipülasyon, kendi sarayımda! İhanet-"

"Vedalaşın." Wren kapıya yöneliyor ve Coal da yanıma geliyor.

"Eğer sana o listeyi gönderirse, bir istiyorumkopyasını ."

"O dijital fotoğraf çerçevesini atın, ben de paylaşayım." Magazin sitesinden bir kopyasını aldıktan sonra o cicili bicili videoyu gerçekten de bir çerçeveye koydu.

Kömür beyazlaşır. "Asla."

"O zaman liste yok."

"Hain."

"edeceksinBeni mu ?"aforoz

"Kapa çeneni. Yoksa siz li Cambridge'sosyetikler ne ? Defolun."

"Kibar olun yoksa bir sonraki toplantınız için üzerinde çalıştığım bu konuşma noktalarını kardeşinizin ne kadar harika olduğuna dair on iki kurşun yaparım."

Coal kaşlarını çatıyor, ruh hali bozuluyor. "gerekiyorŞu anda ." benim için herhangi bir şey üzerinde çalışmaman Wren'e omzumun üzerinden bir bakış fırlatıyor. "Kris resmi olarak başka bir iş yapmayacak.İrlanda'da olduğu sürece "

Tartışmaya zahmet etmiyorum. şeyi yapmaya devam edeceğim geleceğimYaptığım ve onun yerine Wren aracılığıyla çalışarak onu görmezden .

"Kahretsin." Başımı sallıyorum. "yapabilmen çok korkunç."Bunu

"yapmakNe ?"

"Ol... bu. Noel Kralı, çok çabuk. Sana çok yakışıyor."

Öyle, ama halka duyurulması yavaş ilerliyor. Coal, Wren'in yeni unvanını duyurmak için bir parti planlamasına izin vermeyi reddetti, bu yüzden bir parti her şey bir araya geldiğinde, Noel'in yeni yönünü her açıdan kutlayan büyük olacak. Ama bu onun şu anda rolünü benimsemesine engel değil.

Kömür ensemi tutuyor. "Ve bu sana . Elçimiz olmak. Düşündükçe daha da mantıklı geliyor. çok yakışıyorDiğer tatilleri ziyaret etmeliyiz. Kurulan ittifakların dışında çok daha fazla işbirliği olmalı ya da en azından farkındalık ve anlayış olmalı. Ve bence sen buna uygunsun."

Geçen Noel'den bu yana biraz olsun kapanıyor. Gördün mü? Hâlâ bir amacım var. Katkıda bulunabileceğim şeyler var. varolsungiderek daha açılan endişe uçurumu Bir değerim , lanet

Gülümsemem daha kolay oluyor. "Duygusallaşma, sana ."

"İstersem duygusallaşabilirim." Kömür boynumu sıkıyor. "Kardeşimin ne kadar harika biri olduğuna dair on iki madde mi söyledin? Birincisi, geçen Noel'de bana nasıl yardım ettiğin. İkincisi, bana her zaman yardım eden sen oldun. Üçüncüsü, ne kadar düşünceli olduğun-"

"Tamam mı, Wren?" Yüzümü yüzüm , alev alev yanıyor. "Ben hazırım-"

Coal bana aşırı derecede yapışkan bir şekilde sarılıyor, neredeyse beni yere güreştiriyor. "Dört numara, ne kadar güvenilir olduğun; beş numara, ne kadar cömert olduğun-"

"Kahretsin, Coal-tamam, Tanrım, ben seviyorumde ! seni Amca, amca!"

Beni bıraktı ve saçımı karıştırmak için Wren bileğini yakaladı.

"Noel Baba olsun ya da olmasın, seni de boğazlamaktan çekinmem," diyor ona.

Konuşmanın bu kısmını kaçırdığı için gözlerini kısarak ona bakıyor ama yavaşça geri çekiliyor. "Anlaşıldı."

". Beş-dört çıkıyoruz-" içinde yola Kapıya doğru ilerliyor

İ yüz Kömürbir daha fazla zaman. Onunalay etmek var her zamanki gibi stresimi azaltmaya oldu.yardımcı

"Bir kez daha," diye fısıldıyorum.

Gülümsüyor. "kadarYarığa ."

"İki-bir." Wren kapıyı işaret ediyor. Ökseotu, asa, her şey hazır ve havayı ısıtan ve kollarımdaki tüyleri kaldıran bir büyü dalgasıyla kapı açılıyor.

Coal başını sallıyor ve ben de kapıyı benim için açık tutan Wren'in yanına gidiyorum.

Bitir şu işi.

Bavulumu . taşıyarak bir adım öne çıktımWren, görgü kurallarını çiğnediğimi.nasıl hatırlatan bir kaş çatmayla onu kaptı

Kapı kapanıyor. Ve

İrlanda'dayız.

Bu kalenin fuayesi Claus Sarayı'ndan daha eski, daha yıpranmış. Genel renkler ağır ve koyu; duvarlar ve zemin gri taşlarla paneller kaplı; yüksek tavanı kaplayan kırmızı-kahverengi ahşap demir bir avizeye ağır bir fon oluşturuyor. Havaya yayılan koku, eski şeylerin misk kokusu ve bunun altında topraksı bir şey, nemli petrichor zenginliği.

Yan tarafta, yarım düzine fotoğrafçı Holiday bekliyor, magazin dergilerini fotoğraf çekmeye ve mırıldanmaya başlamışlardı bile

kayıt cihazlarına .notlar

Önümüzdeki beş gün .boyunca yapacağımız her olacaklar

Babamın mahvettiği zamanları hatırlıyorumgezilerimizi halkla ilişkiler gösterileri olarak kullanarak . İmaj her şeydi: bakın Kral Claus ne kadar seviliyor, bakın ne kadar güçlü; bakın Prens Nicholas ne kadar sorumsuz; bakın Prens Kristopher ne kadar yok.

Sinirlerim geriliyor, daha da bükülüyor.

Ortalıkta caka satmak basının geri adım atmasını sürecekle Lochlann'a karşı yürüttüğü karalama kampanyasından sağlayacak mı, yoksa bu mı onların ekmeğine yağ ? Lochlann spot ışıklarının dışında kalırsa ?eninde sonunda söner, değil mi

"hoş Mütevazı şatomuza ."geldiniz

Sesinin tınısı, sözlerindeki o hafif, yukarı doğru yuvarlanma bedenimi içten içe sıkıyor.

Kapının karşısında, fuayenin kenarında Lochlann bekliyor, yanında iki kadın var. Gözlerimi onunkilerden ayırmamak için mücadele ediyorum ama farkında olmadan aşağıya eğilip seçimine bakıyorumkiyafet bir çırpıda . Kolları dirseklerine kadar kıvrılmış fildişi rengi yün bir kazak giymiş ve amacının evini temsil etmek olduğunu biliyorum ama tek düşünebildiğim filmdeki kızıl Chris Evans'a benzemeye çalıştığı.Knives Out

Knives Out'taki .kızıl Chris Evans'a benziyor

Orospu çocuğu.

Pantolonu sade, kahverengi ve başka hiçbir yok üzerinde renk dokunuşu ve Wren'in farklılıklarımızı benim kiyafetimle kapatmaya çalışmasından nefret ediyorum. Noel saçmalığıyla kükreterek gelmeliydim. Kırmızı ve altın rengi, baston şekerler ve bir yıldız. başımda Kahretsin, üzerinde cicili giymeliydim-tanrım, kaçırılmış fırsat, hem de çok büyük.bicili korkunç bir kazak

Gözlerim ona döndüğünde Lochlann başını eğiyor, yüzünde zafer parlıyor, sanki bir güç oyununu kaybetmişim gibi.

Tepkimi yumruklarımı sıkmaya yönlendiriyorum, pürüzsüz ve hoş kalan yüzümü daraltmıyorum.

Ona seksi nedir? Wren yanımda usulca boğazını temizliyor.dediğimi unutmuş olma ihtimali

Derin bir nefes alıp odanın .karşısına geçiyorum
"Prens Lochlann." Onun önünde durdum. "memnunumBurada
olmaktan ."

Vay canına, bu neredeyse gerçek gibiydi.

Yanındaki iki kadını Wren'in gönderdiği dosyalardan
tanıyorumbana : Lochlann'ın küçük kız kardeşleri, Fionnuala ve
Siobhán, ikisi de Dublin'deki Trinity College'da, yirmi sırasıyla ve
on sekiz yaşındalar. Fionnuala siyaset bilimi okuyor; Siobhán ise
kararsız. Fionnuala şarkı söylemeyi ve hayvanları kurtarmayı
seviyor; Siobhán ise moda ve futboldan hoşlanıyor. Anneleri üçü
de küçükken ölmüş, babaları ise beş yıl önce kalp krizi geçirmiş
ve Lochlann uygun görülmediği için amcaları kral olmuş. Basın
bunun nedenine ilişkin düzinelerce neden ortaya attı, ancak
resmi olarak gerçek bir neden belirtilmedi.

Ayrıca Lochlann hakkında az da olsa işe yaramaz şeyler
biliyorum artık. Benden bir yaş büyük, yirmi iki yaşında; bir türlü
gerçekten de Cambridge'de sanat tarihi okuyor, ki bu beynimde
oturumuyor - Aziz Patrick Günü'nün varisi ve bölümünde sanat
tarihi mi? Ayrıca Trinity'den yaşında aldığı bir işletme diploması
var, on altı bir tür dahi. Sevdiği şeylerin listesi kız kardeşlerinininki
kadar belirsizdi: resim - ki bu da sanat tarihi - ve viski. Eğer
yaptığımız buysa, benim tüm kişiliğim yazmak ve kendinden
şüphe etmek.

Yakın ailelerinden görmediğim tek kişi Kral.

Bu fuayenin ne kadar boş olduğunu da fark ettim. e beş gün
olsaydı, bir Noel'.kalmışsarayımız tam kaos içinde olurdu
-Personel her yere koşturuyor, hazırlıklar telaş içinde. Ancak şato
sessizdir ve bu odaya açılan tüm odalar boştur, yaklaşan bir
Tatil'in telaşı yoktur.

Benim mi? için herkesi temizlediler

Neden?

Lochlannfigüran pozisyonunda duruyor., yüzündeki o
rahatlıkla geniş, , sakın gülümsemeylegülümsemenin kendi
dönemindeki aynısıyla

Vesikalık. Performatif. Anladım; ben de .performans sergiliyorum
Ama Tanrı düşmanlığımı .artırmazsa

Elini bana doğru uzatmadan Birbirimizi zaten tanıyormuşuz
gibi davranmamız gerekiyordu -ve zaten kim olduğumu biliyor
olabilirdi- bu yüzden kendini tanıtmıyor, sadece "Tekrar
merhaba, Prens Kristopher" diyor.önce bakışları benimkinde çok
uzun bir süre duruyor.

Elini .sıkıyorum

Kameralar yanıp sönüyor. Gülümsemem kalıyor.dostça

Tutuşu sıkılaşıyor. Parmaklarında Ben de
sıkıyorum.nasır var.

"Kız kardeşlerimle tanıştığını sanmıyorum." Lochlann elini
benimkinden çekip onlara işaret ediyor. "Prenses Fionnuala.
Prenses Siobhán."

Fionnuala'nın saçları kısa, tıpkı ağabeyi gibi kızıl ve neredeyse
onun kadar uzun, ama içinde daha az dolgunsiyah sade bir
elbise , soluk teninde daha da fazla çil var. Siobhán'ın uzun sarı
bukleleri ve ufak tefek bir boyu var, parlak pembe bir elbise
giyiyor ve 'o gülümsüyorFionnualanın öfkelendiği . yerde
içtenlikle Bu ifadeyi ; kardeşine yaptığım şey yüzünden benden
nefret ediyor.tanıyorum

Bu adil. Dürüst olmak gerekirse, benim Lochlann'a yaptığımı
birisi Coal'a yapsaydı, ben de ondan nefret ederdim.

Kız kardeşlerine başımı sallıyorum ve Lochlann'a bakıyorum.
"Noel, Aziz tüm genişliğini göreceği için heyecanlıPatrick
Günü'nün ." Yazdığım ve Wren'in kibarlık olarak onayladığı pek
çok ifadeden birini savuruyorum. "Önümüzdeki beş günü senin
tatilinde geçirmek için sabırsızlanıyorum."

"Evet, için oldukça dolu bir programımız varbu ziyaret ."
Lochlann bana göz kırpmıyor. "Hatırladığım kadarıyla, program
yapmayı çok seviyorsun, değil mi evlat?"

Gülümsemem titriyor.

Lochlann kolunu omuzlarıma doluyor ve bizi gazetecilere
bakacak şekilde döndürüyor. hissettiğimde kaslarım geriliyor
Vücudunu bedenimde ama tepki vermeye fırsat bulamıyorum.

Paparazzilere Yine o kolonya gibi kokuyor, baharatlı ve pahalı, aynı kimyasal acı akıntısıyla. "Birkaç hafta önce Prens Kristopher ve ben okulumuzda küçük bir yanlış anlaşılma yaşadık. Öyle değil mi, evlat?" "Şu resmiyetten biraz uzaklaşalım," diyor.

Kes şu lanet çocuğu. "bir Büyük yanlış anlaşılma. Evet."

"Oh, gerçekten iğrenç. Şimdi, gerçek sebebi nedirtatilime gelmenizin ?"

Bakışları başımın .yanını yakıyor

Panik beni ele geçirdi. için burada olduğumu mu tahmin ettiOnu ve ailesini araştırmak ?

Ama gülümsüyorbana .

"içinÖzür dilemek ," diyor yüzüme .doğru

Daha da sertleşiyorum. "Peki. Evet. Bütün bunların amacı bu-"

"Oh, hayır. Hayır, pek sayılmaz. Önümüzdeki birkaç gün boyunca Aziz Patrick Günü birlikte vakit geçireceğizve Noel'de . Ama bugün, tam burada? Ach, insanlar özrünü istiyor!"

Gazetecilere bir gülümseme fırlatıyor ve içlerinden biri eriyor, onun prens maskaralığı karşısında kızarıyor, hainler. Kameralarını hazırlamışlar, kayıt cihazlarını çıkarmışlar.

Ağzım kuruyor ve bakışlarımla Lochlann'ın yüzünü yakma sırası bana geliyor. "Yani-"

"Özür dile," diye emrediyor. "Benden. Şimdi."

Bunun olacağını biliyordum. Ama o talep ediyor. Ben teklif etmedim. Ve gözlerinde ne yaptığını bildiğini gösteren bir kıvılcım var.

Özür dilemek için buradayım. Coalistediği şey bu'un yapmamı . Karga ye.

Bu mantığı net bir şekilde .görmek aniden zorlaştı

Çünkü şu anda, Lochlann'ın huzurundayken, o ağır, boğucu gösteriş dalgası üzerinden titrerkenonun , öfkeliyim.

Depresyona . Görünüşe göre, onun yanında hariç.dönüşmeyecek şekilde öfkelenmiyorum

Kolunu hâlâ bana dolamış, bir mengene gibi, ben de kolumu ona doluyorum, bu oynuyorumkanka-kanka saçmalığını .

Ardından gazetecilere, "Kütüphanedeki çalışma odasında Prens Lochlann ile ilgili olanlar arkadaşlar arasında zararsız bir şakadan başka bir şey değildi. Ancak bu olayın üzerinizde yarattığı olumsuz etki için üzgünüm Prens Lochlann."

Yazdığım . özür buyduBasit. Etkili. Bitti-

"Ve?" Lochlann kenarından konuşarak bastırıyorağzının .

En tatlı gülümsememle . onu düzeltiyorum"Ve ne?"

Tıslıyorum. "Ve bu yeterince iyi değil."

Hepsi gülümsüyor. Mutlu, sıritan, dostça gülümseyenkameralara .

"Ciddi ."olamazsın

Lochlann komik bir şey söylemişim gibi gülüyor. Başını bana yaklaştırıyor, gözleri gazetecilerde şekilde hırlıyorve sadece benim duyabileceğim : "Seni dizlerinin üzerine çöktürüp yalvartmadığım için şanslısın. Gerçi bana dedinateşli , bu hoşuna gider miydi?"

Tüm vücudum o kadar şekilde eriyor agresif bir ki başım dönüyor.

Tepeden tırnağa yavaşça akan bir öfkeyle kayboluyor yok ve bu akıntıyla birlikte zayıflayan kararlılığım da oluyor.

Gösteri mi istiyor? Ona bir gösteri sunacağım.

"Ve" diyorum gazetecilere, "yanlış anlaşılmanız kütüphanedeki tamamen benim hatamdı. Prens Lochlann sadece zararsız, cahil biriydi-"

Omzumu . sıkıca kavriyor"Pekala, şimdi." "-Bilinçsiz, yani, farkında olmadan, kurban. Ben onur duyuyorum

Önümüzdeki birkaç günü onunla birlikte geçirerek basının odaklanması gereken konuya ışık tutacağız: Aziz Patrick Günü'nün muhteşem . Olağanüstü cömertlikleri. Onların

Prens Lochlann'ın kendisinde çok güzel bir şekilde yansıdığını gördüğüm nazik, misafirperver, muhteşem ruh."

Gazetecilerden birkaçı bana , göz kırpmıyorkalıyorağızları hafifçe açık .

I duymak a Gümbürtü içinde ve
derin . Lochlann'ın Göğüs.
Sinir bozucu.

Fotoğraflar . için bir duraklamaHala .gülümsüyor
"Aklındaki özür bu muydu?" fısıldıyorumOna . "Yoksa
İrlanda'dsenin göt deliğindeki altın küpüne işaret ettiğinden mi
bahsedeyim?"aki tüm gökkuşaklarının

Omzumdaki parmaklar çürük .bırakacak
Çenesindeki kaslar titriyor. "Henüz tövbe etmeye
başlamadın," diye mırıldanıyor.

"Özür dilemeyi kabul ettim, tövbe ."etmeyi değil
"İrlanda'dasınız. Burada var.tövbe ve Guinness "
Gülümseyerek muhabirleri kenara çekiyorum ve sakince ona
"Önümüzdeki beş gün boyunca hayatını cehenneme
çevireceğim" diyorum.

Lochlann omzumu sallıyor ve gülüyoryine kahkahalarla .
"Şimdi, evlat," diye fısıldıyor bana, "buraya benim küçük olmaya
geldiğinde bu iyi gazetecilere nasıl görünürdünorospum ?"

Gazeteciler sormaya başladığında burun deliklerim
alevlenioryapacağımız etkinliklerle ilgili sorular .

İyi davranmaya çalıştım.
Ama çalan kişinin o olduğuna dair kanıt
bulacağımHoliday'imden .

Sonra da Noel nükleerini St. Petersburg'a götüreceğim.
Patrick Günü kıcı.

Dördüncü Bölüm

Sorular yanıtlanır, fotoğraflar çekilir, Wren ayrılır de ayrılırve gazeteciler . Ancak performansın sertliği, parlak beyaz duvarları dengeleyen aynı koyu ahşap kirişlere sahip uygun bir ortaçağ yemek odasında akşam yemeğine taşınıyor. Dört kişinin sığamayacağı kadar büyük, uzun ve cilalı bir masada Lochlann, kız kardeşleri ve benim için yerler ayrılmıştı.

benim koltuğumun , .karşısında Siobhán dart atıyor bana bakıyor

Fionnuala kasıtlı olarak bana .bakmıyor

Ve Lochlann, masanın başında solumda, o kadar sert oturuyor ki kas spazmı geçiriyor mu diye merak ediyorum.

Bir parça sodalı ekmek koparıp ağzıma atıyorum, böylece kafamı toparlayana kadar konuşmadan bir şeyler yapabiliyorum.

Önce boyo. Şimdi de kaltak.

O ve onun lanet olası aksanı, yemin ederim.

Bir de ekmeği et, siktir çok güzelmiş.

Acı dolu sessizliğimiz içinde yan bir uşak kapıdan çıkıyor ve önümüze ilk yemeği koyuyor. Parlak yeşil bir pırasa çorbası, aynı zamanda çıldırtıcı derecede lezzetli, tuzlu ve kremalı. Sessizce yiyorum, kaşığımın kaseye çok yüksek sesle vurmasına bile izin vermiyorum, çünkü bu zafer için başka bir hile gibi geliyor. İlk kim konuşursa o kaybeder.

sağımdaki alaturka bardağa .doldurduğu şeyden yudum biralıyorum

Lanet olsun.

Viski. Sek viski.

Tabii ki viski. Ne olduğunu ki? sanmıştım Bu viski. Kahverengi, Tanrı aşkına.

Viskiyi ağızımda tuttuğum yerde dilim yanıyor ve boğulmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum, gözlerim sulanıyor, boğazım kasılıyor-

-Ta ki kadar.Lochlann'ın beni izlediğini fark edene

Yutamadığım bir yudum viski içtiğimi fark ediyor ve yüzü bir Noel ağacı gibi aydınlanıyor.

Cildimi morarttığını hissedebileceğim kadar güçlü bir meydan okumayla kendi bardağını kaldırıyor ve hepsini tek seferde içiyor.

Teslim olma. Onun çocukça boyun eğme alaylarına .

Ancak bu alkol, yani tam olarak değil, , çocukça yani tamamen yönelik bir yetişkinlere sataşma ve onunla eşleşmemek prensipte direnmekten daha fazla kazanmasına neden olur.

Evet, bu güçlü bir argüman.

Her şeye rağmen, ciğerlerimin , ama sert likörden ne kadar nefret ettiğimi itiraf etmeden önce öleceğim.bir öksürük hissederek zorla yudumluyorum

Psikolojim bozulmadan viskimin geri kalanını içiyorum.

olsun, lanet olsun.

Hırıltılı soluğumu bilmiyorum ama ihtiyacım olduğunda yetilerimi tamamen kontrol edebileceğimi bilmek güzel.tutacak gücü nereden buluyorum

Uşak bir anda ortaya çıkıyor ve dolduruyorikimizin de bardaklarını .

Harika.

Lochlann'ın gri gözleri bana sabitlenmiş. Yüzümde çentikler açıyor.

"İyi misin?" diye soruyor,gizleme zahmetine girmeden. kıkırdamasını

Boynum çok sıkı kravatıma karşı şişiyor, boğazım yanıyor ve gözlerim yaşıyor ve tek tesellim önce onun konuşmuş olması. "İyi," diye idare ediyorum. "Kralınız nerede?"

Lochlannince bir şekilde eklemek istiyorum.'ın sorumlu olmadığını, gerçekten olmadığını

Viskinin sıcaklığı şimşekler çaktırıyorgöğsümde .

Pekala.

Tamam o zaman.

Lochlann bakışlarının üzerimde asılı kalmasına izin veriyor ve bu sefer gülümsediğinde, bu çok daha az gösterişli ve daha sinirli.

"İş seyahatinde. isterseniz Aziz Patrick Günü olacakAma eğer onunla tanışmak Dublin geçit töreninde ."

"O zaman hepinizi kendime alıyorum." Bir kez daha gülümsüyorum ve prenseslere de atıyorum. "Kız kardeşlerinizle birlikte tabii ki."

Lochlann gözlerini devirir. "Lanet olası gösteri midillisi," homurdanıyordu.

"Pardon?"

Direkt bana . bakıyor"Dedim ki sen lanet bir Göster. Pony."

Gülüyorum, tamamen mizahsız. "Yine de ettinCambridge'de kim olduğumu bilmediğini . bir iddia Benim gibi hafızanda daha fazla yer etmesi gerekmez miydi?"lanet gösteri midillisinin

Gerçekten kim olduğumu biliyor muydun, seni pislik?

"Olabilirdi," diye tersledi, "ama beklemiyordumsaygıdeğer bir Noel Prensi'nin kahve lekeli terler ve dağınık saçlarla etrafta dolanmasını . Bu yüzden affedinotomatik olarak tanıyamadığım için beni ."

Çenemi . Tamam. . ne kadar sıkarsam sıkayım boynum ağrıyorEvetO gün .biraz... az giyinmişim

Ama Siobhán hemen ayağa fırladığında ona saldırmak için iki büküm oluyorum. "Will sen olmak çalışan içinde ve yarış Yarın, Prens

Kristopher?" diye aceleyle soruyor, sanki gibiolası sorular üzerinde çalışmış ve sonunda başlamak için en iyisini bulmuş .

Lochlann gözlerini benden kaçırıyor, çorbasını kâsesinin etrafına itiyor.

Siobhán için gülümsemem gerçek. "Bana Kris ."diyebilirsin

"Kris," diye yankılanıyor. Sonra bir sırrı varmış gibi eğiliyor. "Sana asla kendileri söylemeyecekler ama ona Finn, adama da Loch diyebilirsin."

"Siobhán," diye tıslıyor Fionnuala. "Tanrım, ne kadar da boşboğazsın, ona iyi davranma."

"Loch, ha?" Sırıtarak . ona dönüyorum"edebilir Sana böyle ?hitap miyim

Ne çok de ."olsa biz iyi arkadaşız

Bana bakmıyor. Gözlerini ortasına dikmişmasının , alt dudağını yalıyor. Yani bu nezaket numarası yapma yeteneği sürdü? bir saat mi Ben de yorgunum ama bunu bütün gün yapabilirim dostum.

"Tabii ki." Bana bakıyor, yavaşça "Kris" diyor.

Doğruluyorum, rahatsız edici bir kaşıntı omurgamdan . aşağı iniyor"Loch." Viski bardağını beyaz parmaklarıyla sıkıyor.

"Ee, Kris." Siobhán sandalyesinde kayıyor. "yarış Yarınki mı?"

Programı ve neden gibi davranmalıyımokumuşbiliyormuş, ama viski kafamı biraz bulandırmaya . Ben ve yüzde 8 alkolden daha sert şeylere karşı sıfır toleransım.başladı

"Bu hangi ırk?" diye sordum.

Siobhán dirseklerini masaya dayıyor. "Beş kilometrelik yardım yarışı mı? Etrafında bir de festival var."

"O na koşuyor." Finn oturduğumuzdan beri ilk kez bana doğrudan baktı. "para toplamaya cesaret edemiyorGençlik hizmetleri ve okul sonrası programları için ."

Ona göz kırpiyorum. Kulağagelmiyor.... ilk etkinliğimiz için beklediğim kadar performanslı

"Tabii ki bunun ." için koşacağımCoal olsaydı, hayır, o çocuk merdiven çıkamazdı; ama orta derecede sağlıklı tek başa çıkma mekanizmam olan spor salonuna gitmem sayesinde 5 km'yi sorunsuzca koşabilirim.

Finn ikna olmamış görünüyor. "Gerçekten mi? Noel'in şeyler şeyler vermeyi önemseyeceğini düşünürdüminsanlardan ."birmak yerine onlara bir

"Kardeşim ve ben tam da bu ünü ortadan kaldırmaya çalışıyoruz," diyorum kibarca.

"Noel yıllardır .diğer bayramları terörize ediyor
Bunu ?telafi etmek için tam olarak ne yapabileceğinizi
düşünüyorsunuz

Kris?"

Finn'e bakıyorum, kendime bunu kişisel algılamamamı söylemeye çalışıyorum - Holiday'im uzun süre boyunca pek çok farklı insan için .boktan biriydi

"Deniyoruz," diyorum tekrar. "Bu bir mazeret değil-"

Finn savaş yolunda. "Diğer tatillerden çaldığın sihirle üstünde yaşamak-"kıçının

"Tanrım, Finn, bırak şunu," diye araya giriyor Loch. "Her şey lanet olası bir haçlı seferi olmak zorunda değil."

Finn ona hırılıyor ama şaşırtıcı bir şekilde , sandalyesine çöküyor ve bana son bir bakış fırlatıyor.yumuşuyor

Bir anlık sessizlikten sonra Siobhán gergin bir kahkaha .
"Gördüğünüz gibi Finn bizim ahlaki pusulamız."atıyor

"Haksız ," diye değilitiraf ediyorum.

Bu Finn'in bana yeniden ters ters bakmasına bekliyor neden oluyor, kavga çıkmasını ama ben önümdeki diğer bardağı alıyorum.

"Noel'in yaptıklarını telafi etmek uzun zaman alacak."
Bardakla oynuyorum. "Kardeşim ve ben buna nasıl karşı koyacağımızı bilmiyorduk. Meğer başlamak için sadece birkaç dakikalık pervasız bir cesaret gerekiyormuş. Ve diğer bayramlara diplomatik erişim."

Loch.'a kirpiklerimi kırptıştırıyorum

Dudaklarını oynatıyor ve viski engelliyorbastırılmış hırıltıya odaklanmamı , böylece önce bir kadeh içiyorumhangi bardağı aldığımı kontrol etmeyi düşünmeden .

Viski. Tekrar.

Loch onu , görüyoravcı avına.

Kendi bardağını alır ve hepsini geri devirirkolayca .

Bunu yapmak zorunda değilim. Kimseyle içki içme yarışını kazanamayacağımı , hele de viskiyi su gibi içen biriyle. Onun benim gibi ikinci kadehinde olduğunu sanmıyorum - kahyanın daha fazla doldurduğuna eminim ve Loch'un gözleri kan çanağı bile değil.biliyorum

İki kez kontrol Evet. Temizler.etmek için
tüm yüzüm kısılıyor.

Ve gri.

Kimin gözleri ? griBu gerçek bir göz rengi mi?

Loch'un yüz ifadesi tiksintiye dönüşüyor, muhtemelen dolaylonu inceleme şeklimden . Bunu örtbas etmek için viski bardağımı geri çekiyorum, çünkü bu akıllıca bir hareket.

Ama bu kez tepkimi bastıramıyorum ve ıslak bir öksürüğü kucağıma sıçratıyorum.

Klas, Kris.

Burada . Loch homurdanıyor. "Viskini kaldıramıyor musun, evlat?"gerçekten üst düzey seviyeleri kendini koruma var

"Şu boyo saçmalığını misin?" keser Ağzımı peçeteyle .sildim

"Bunu kefaretinin bir parçası olarak düşün. Boyo. Yine de Kahve Dükkanı'nı sanırım."tercih ederim

"İyi o zaman. Shamrock." İsmi bırakıyorum ve bir yanıt bekliyorum.

Loch'un öfkeli bakışları hiç etkilenmedi.

Siobhán ekmeğini karıştırıyor ve kucağında " ."Garipşarkısını söylüyor

"Bak şimdi, evlat." Loch sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve kaşığını bir takırtıyla kâsesine fırlatıyor. "İşte bu yüzden az önceki özrünü almakta biraz zorlanıyorum.ciddiye "

"Loch," Siobhán deniyor.

Finn bana sırtıyor. Sanki başıma gelecekleri hak etmişim gibi.

"Hiç de pişman ," diye görünmüyorsundevam ediyor .

Loch"Sen

O kütüphanede ."olduğun gibi inatçı bir hıyar gibi görünüyorsun

"Komik," diye karşılık veriyorum. "Ben de için aynı şeyi düşünüyordumsenin ."

Ohhh, işte viski oynamak için ortaya çıkıyor. Bunu Loch'un içime saldığı yakıcı öfkeyle karıştırınca, çekingenlik olmadan yapabileceklerimden korktuğum için ayılana kadar masadan kalkmam gerekiyor.

Ama yukarıya bakın: viski oynamak . Oh oğlum, istiyor.için ortaya çıkıyoroynamak

Loch öne atılır, boynunda başlayan kızarıklık yanaklarına kadar yükselir. "Beni ne hale getirdiğinin farkında mısın? Lanet olası gazeteleri gördün mü?"

"Evet, gazeteleri gördüm ve buraya özür dilemek için geldiğimin ?"farkında mısın

"Senin merhametini istemiyorum, Kahve Dükkanı."

"değilAcımak , sana . yaptıklarımdan dolayı kendimi hissettikötü Ve özür dileyecektim. Düzgünce. Ama sen gidip o yüzleşmeyi berbat etmek zorunda kaldın-" Bu kelimeyi doğru mu söyledim? Yüzleşme. Evet, iyiyiz. "Yani haklısın, özrüm samimi gelmedi çünkü bana ne kadar kendini beğenmiş bir hıyar olduğunu hatırlattın. Ve biliyor musun? Aslında üzgün .olmadığım ortaya çıktı"

Gözleri kararıyor. "O zaman neden buradasın? Benden bu kadar nefret ediyorsan Noel'e geri dön."

"Bir commimit yaptım-" Siktir. "Commimim-" Siktiğimin viskisi sikik sikik sikik-

Loch'un gözlerinde karanlık bir eğlence parlıyor ve ben ona bir parmağımı kaldırıyorum.

"Taahhüt," diye çıktım. "Bir bulundum taahhütte yerine ve taahhütlerimi getiririm. Bu yüzden senin tatiline kadar Aziz Patrick Günü'nde kalacağım ve kameralara gülümseyeceğim ve dolaşan her magazin gazetesi bizim düşünecek en yakın arkadaşlar olduğumuzu ve bunun tek bir saniyesinin bile seninle . ilgisi yokBen tanıdığın en iyi yalancıyım ve magazincilerin herhangi birini manipüle edebileceklerini düşünmelerinden nefret ediyorum. Pislik olan birini bile."

Tüm bunları sadece bir dil gafıyla yaptığım için yumruklarımı sıkmamak için kendimi zor tutuyorum.

Kris, 1-Whiskey, 0.

Ya da daha çok yarı yarıya .gibi

Kahya odaya geri dönüyor değiştiriyorve sanki bu tamamen normal bir akşam yemeği servisiymiş ve iki görevlisi bağırıyormuş gibi ikinci yemek için çorba kaselerimizibirbirine.

Bir yığın otlu patates püresi tıknaz bir yahniyi örtüyor, sığır eti o kadar yumuşak ki çatalımda parçalanıyor. Biberiye ve sarımsak dilimin üzerinde patlıyor, patateslerden gelen kremsi tereyağı, güveçten gelen tuzlu-umami senfonisi.

Lanet , yemekleri neden bu kadar iyi?

Onlar düşmanımız. Bunun tadı bok gibi olmalı ama Renee'den öğünlerimize daha fazla İrlanda yemeği eklemesini istemek için zihinsel bir not alıyorum ve bir yemek olduğum için çakırkeyif benden nefret ediyorum.fahişesi

Sessizce . yemek
yiyoruzTekrar. Kaplar
şingirdiyor.

Uşak kadehlerimizi dolduruyor ve görünce gerçekten nefesim kesiliyorLoch'un ne kadar çok viski koyduğunu ; bu arada benim iki kadehim var, et ve patatesle doldurulmuş ve odanın kenarları hala karmakarışık. En azından her yudumunu bir meydan okuma haline getirmiyor. Sadece ben içtiğimde gösteriş yapma ihtiyacı duyuyor.

Son yemek. Son olarak. Tatlı, ufalanmış kurabiye ve martini bardağında kahverengi ve kremsi bir şey.

"Bu ... çikolatalı süt mü?" edemedimSormadan .

Siobhán cevap vermeye başlarken Loch araya giriyor: "Evet. Çikolatalı süt. Kurabiye ."için

Belli ki yalan söylüyor. Beni zehirlemezler. Zehirlerler mi?

İyi. Her ne ise, viskiden daha kötü olamaz.

Martini bardağını elime alıyorum ve onun bakışlarını tutarak içiyorumüç hızlı yudumda.

Biraz daha viski.

İrlanda kreması.

Loch hınzırca bir bakışla bardağını yudumluyor. "Üzgünüm, evlat. İrlanda çikolatalı sütü."

Bir an orada oturup içinde viski olduğunu , bir süre sonra .ne kadar tahmin etmeye çalıştımda içinde ne kadar viski olduğunu hissettim

Oda biraz daha aydınlık, biraz sıcak, biraz daha daha dönüyor.

"Siktir git," diye inliyorum tabağıma.

Loch tereddüt etmez. "Sadece lütfen dersin." Bu

sıcaklık yoğunlaşıyor, dönüş daha fazla .dönüyor

Tüm o şeker ve viski ve benim hassas tepkimalkole karşı ?
Yarın akşamdan kalma olacağım.

Ve sonra koş5k .

Müthiş. Sadece. Hayranlık uyandırıcı.

Ve saygıdeğer yemek arkadaşlarımdan hiçbirinesormadım,
bizden neşe çalan kişi olup olmadıklarını öğrenmeye yakın bir
soru bile . Hayır, Loch'u didiklemeyle ve iyice sarhoş olmakla
meşguldüm.

Evet. Bugün tam bir hatalar komedisi oldu, değil mi?

Ruhumun bir yerlerinde suçluluk duygum birkaç kök daha
salıyor ama yarın sabaha kadar bunu hissetmeyeceğim. kilitliyim
Bu askıya alınmış his durumunda ve gerçekten daha fazla viski
içmeliyim. Kafamın içindeki tüm sesler boğuk. Sanki alkol
kendimi hor gören yüzüme bir yastık tutuyor.

Uzaktan, kendimi toparlamak için çığlık atan o kendini
beğenmişliği duyabiliyorum, ama hayır, ne dediğini
anlayamıyorum, ne .kadar trajik

Loch ellerini masaya vuruyor ve ayağa fırlıyor. O kadar sert
irkiliyorum ki tam bir kasılma oluyor.

"Misafirimize odasını ," göstereyimder kız kardeşlerine.

Finn'in kaşları havaya kalkar. "Emin misin?"

"Tam isabet. İyi "olacağız.

"Yapacak mıyız? Ha." Parmaklarımı şakaklarıma bastırıyorum.

"Beni hendeğe atacak, değil mi?"

"Hayır." Finn buz gibi sırtıyor. "Çünkü bizim bir hendeğimiz
yok."

Gülüyorum. Ve dair kopuk bir düşünceye kapılıyorumşu anda
beni çok kolay bir şekilde öldürebileceklerine . Üçü birden. Belki
uşak yardım eder.

Siobhán yalvarırcasına bana tekrar gülümsüyor. "Seni hiçbir
yere atmayacak. Değil mi Loch?"

Loch bir elini göğsüne bastırır. " yaşayacakŞerefimüzerine,
yarışı görecektedir . Bu esirgemem.şansı kendimden

Noel 'ni yenPrensi."

Siobhán," diye vurguluyor. "Unutmayın. , "Bu bir aile eğlence
koşusuEğlence. Yarın görüşürüz, Kris. Seninle tanışmak çok
güzeldi."

Finn'le aynı hizada duruyor, ben de onları taklit ediyorum, oda
baş aşağı dönüp sonra tekrar yukarı çıkarken ellerimi masaya
koyuyorum.

Vay , İrlanda viskisi çok sertmiş. Ne kadar sert olduğunu mı?
İnsanları ne kadar sert olduğu konusunda uyarmalılar. Siobhán
biliyorlar masanın , üzerine eğiliyor, gözlerindeki o komplocu
parıltı geri geliyor ve ondan hoşlandığımaNoel'i . mahvedecek
kişinin o olamayacağına karar veriyorumKardeşi
Tüm ciddiyeti ve hıyarlığı almış; saf güneş ışığı. "Ne olursa
olsun," diye fısıldıyor, duyulacak kadar alçak sesle değil
"Cicili bicili şeylerin çok komik olduğunu ." "Siobhán!" Finn
onun koluna vuruyor.düşünmüştüm

"Ne?" Sırıtişi burnunu kırıştırıyor. "Hiç kimse Lochy ile dalga
geçemez."

İrlanda geri kalanını dökmek ister gibi görünüyor.kremasının
en küçük kız kardeşinin kafasına

"Gidiyorum. Şimdi." Finn Siobhán'ın kolunu tutuyor ve ikisi de
çıkarken Loch'un yanaklarına öpücükler konduruyoryemek
odasından .

Loch masaya yapışıp kalıyor. Belki o da sarhoştur, sadece iyi
saklıyordur.

"Lochy," Siobhán.'ı taklit ediyorum

Bunu benim söylemem, onun söylemesinden daha komik ve
Loch'un göz kapakları titrerken kahkahalar atıyorum.

★ ★ ★

Loch beni yemek salonundan dışarı çıkarıyor ve ben de sessizce
ilerliyorum, tekrar konuşmak için kendime güvenmiyorum. yan
masalara çarpmadan yürümek yeterince zor.Bizi kalenin içinde
dolaştırırken

Işıklar alçak, duvarlar alçı sıvalı ve tavanda kirisler halinde uzanan ağır kiraz kırmızısı ahşap. Ara sıra İrlanda gösteren duvar halıları,tarihi ve manzaralarını uyumsuz antika kilimlerle kaplı taş zemin, kaleyi Claus Sarayı'ndan daha sıcak hale getiriyor. Daha ev gibi. Sanki burada yaşayan herkesin kükreyen bir ateşin önünde oturup günde birkaç saat kitap okuması gerekiyormuş gibi ve ben bu fikirden kesinlikle nefret etmiyorum.

"Arayan Colm'du," diyor Loch. "Bir şeye ihtiyacın olursa ona sor. Beni rahatsız etmeyin."

Uşak. "Colm. Anladım." Ve sonra, hızla bozulan filtremi içinden geçerek, "Diğerleri nerede?"

"Eh?"

"Personeliniz. Aziz Patrick Günü mi? için Hazırlanan başka insanlar olması mu-"gerekmiyor

"Başka personelimiz yok." Öne doğru bakıyor ve ben de biraz daha hızlı iterek onun yanında yürüyorum.

"Burası Aziz Patrick Günü'nün operasyon mi?" merkezi

"Mm."

"O zaman... dünyaya koca bir Tatil yok mu?" İnançsızlığımı gösterdim.getirmene edecek yardım kimse

Loch'un yüzünden bir şey geçiyor, alaycılığa varana kadar karmakarışık duyguların .titreşimi

"Hayır, evlat." Küçümsüyor. "Cüce cinler bunun için var."

Ayakkabımın burnu mükemmel bir takılıyorhalıya . "Lepre-pardon?"

"Leprikonlar. Gösteriyi ."onlar yönetiyor

Hex'in tüm ürkütücü Cadılar Bayramı saçmalıkları fena karıştırıyorsa sarhoşluğumla birleşerek kafamı halde .

Ensemde terler akıyor. "Şaka yapıyorsun. Şaka mı yapıyorsun? Kahretsin, sarhoşum." Gözlerimi birbirine kenetleyip derin bir nefes çekiyorum, sanki damarlarımdaki bu yapışkan maddeyi temizleyecekmiş gibi, ama Loch'a tekrar baktığımda sırtışı olgun ve vahşi.

Etrafımızdaki salon dönüyor ama onun gülümsemesi sabit bir nokta.

"Tabii ki şaka yapıyorum," diye homurdanıyor. "Kuzey Kutbu'nda dolaşan elflerin mi var?"

"Hayır. Bu çok saçma . olurduBelli ki." Tanrıya .şükür

Sessizlik çöküyor tam olarak elde edemediğimi hatırlıyorum ve bu geceden arkasında kimin olabileceğine dair hiçbir ipucu olmadığını hiçbir şey , Noel'in çalınan neşesinin ve ah, işte kendimden nefret ediyorum, sonunda alkolün içinden paramparça bir halinde yükseliyor.parça

Loch sola dönerken ben alnımı kaşıyorum. "Noel ve Aziz Patrick Günü'nün ortak noktası bu demek ki."

Bana aptalmışım gibi bakıyor. Ki bu şu an için adil. "Efsanevi yaratıklara sahip olmamak mı? oldukça Tüm tatillerin ortak noktasının bu olduğundan eminim."

"Evet. Pekala. I-" geçmeye çalışıyorum ne Noel ve Aziz Patrick Günü'nün paylaşabileceği ,bileyim, gibi - pek de başka şeylere neşe değil.yumuşak bir geçiş

Kapıları açık bir odanın önünden geçiyoruz. Loch duraksamadan karşısındaki merdivene yöneliyor.

Ancak, ben bir noktada duruyorum.

Vücudum gevşek ve karıncalanıyor. Beynim, sisli bir karmaşa.

O odaya , giriyorum bir mıknatıs gibi çekiliyorum ve nefesim ciğerlerimden vakumlanıyor.

"Burası," diyorum, beni takip edip etmediğinden bile emin olmadan, "sizin kütüphaneniz mi?"

Kutsal.

Gerçek

. Lanet

olsun.

Claus Palace'daki kütüphane, kar fırtınası sırasında bir kayak kulübesi ile bir kır evindeki salonun örtüştüğü yerdeki en sevdiğim oda.

Ama bu oda? Buraya oda bile denemez. Cambridge Kütüphanesi'nin ortaçağ fantezisine dönüşmüş hali. en iyi Kale ihtişamının unsurları

Binlerce, binlerce eski deri cilt ve daha yeni parlayan sırtlarbalkon raflarının sarma katmanlarına yerleştirilmiş, üzerimde kat . Gece hızla çöküyor, bu yüzden buradan görebildiğim birkaç büyük demir panelli pencere alanı aydınlatmak için çok az şey yapıyor, ama bu onu daha da etkileyici kılıyor, gölgelerde ve gizli köşelerde asılı duran gotik vurgular.iki, üç, dört uzanan

"Evet," diye onaylıyor Loch .

"Burası senin kütüphanen." Ona doğru döndüm. "ne işin vardıCambridge'in kütüphanesinde ?"

Geri çekildi. "Ders çalışıyordum. Ya da çalışıyordum."

"Sihir kullanarak istediğin zaman buraya atlayabilirdin ve sen bir çalışma odasını mı seçtinböyle? Neyin var senin?"

Loch'un omuzları sertleşir. "Noel'in kullanıyorsunbüyüsünü çalışma seanslarını finanse etmek için mi ? İsa, Meryem ve Yusuf, seni savurgan pislik."

"Pislik ? bir o odaya çöken ben değilimben miyimEvimde gerçek varken cennet yasadışı bir şekilde ."

Çakırkeyif geçmesine bir haldeyken böyle bir odada bulunmanın aniden ortaya çıkması bariyerlerimi yerle bir ediyor ve gelgitli dalgasının izin veriyor.bir duygu

İlk yılımda kütüphanesine ve için bir şeyler yapmaya yönelik naif bir kararlılığın yanında tamamen farklı bir bölüm sıralandığındaCambridge'in adım attığımda böyle hissettim.benim

Merak ediyorum.

İşte böyle hissediyorum.

Sanki tüm bu kitaplarda kitabı olasılıklar varmış ve doğru daha iyi, doğru bir yere sürükleneceğimseçersem dahave daha gerçek .

Ellerimi saçlarımın arasında gezdiriyorum, tepedeki düğümden çekip çıkarıyorum, gevşek ve dağınık bir şekilde aşağı sarkmasına izin veriyorum çünkü başımın arkasında bir ağrı yükseliyor. Lanet kravatımı ve çekiştiriyorumWren'in saatler önce beni buna zorlamasından bu yana ilk gaz çıkarmayan nefesimi alabileceğim kadar çözmeyi başarıyorum.

"Siktir." Loch'a geri döndüm. "Her neyse. Odam nerede?" Uzanmam lazım. olmamam gerekiyorBurada, bu kitaplarla, vazgeçtiğim bu küçük potansiyel parçacıklarıyla .

En son ne zaman okul ödevi ya da Noel için bir şeyler yazmadım? En son ne zaman araştırma metni olmayan bir şey okudum?

Aman Tanrım, .viskiden nefret ediyorum

Ama Loch kıpırdamıyorışıkta beni inceliyor., tamamen bulanık gece grisine dönüşen

Telefonunu çıkarır ve el fenerini . açar"Hadi."

Ve koridora değil, kütüphanenin derinliklerine ilerliyor.doğru Tereddüt .ediyorum

Sonra telefonunun yanıp sönmesini takip edin.ışığının

Fazla ilerlemeden altında durdusarma balkonun . Kırılabilir nesneleri duvara fırlatmayı tercih eden birinin düşmanlığıyla raftan kitapları çekip göğsüme doğru itiyor.

Sendeliyorum, kollarımdan bir beşik yapıyorum ve o yığıyorda içine .kitaplar

"Ne-"

"Nasıl olsa burada olacaksın, değil mi? Ve o süslü uluslararası ilişkiler dersinde eminimsizce iyi şeyler okuttuklarından ."

Hangi yolda olduğumu bildiği için aklım başımdan gidiyor. Ama ben de onun hangi yolda olduğunu biliyorum. Kapa çeneni, viski.

"Eğer kullanacaksankütüphanemi ." Son bir kitap daha alıp yığına ekliyor ama bırakmıyor, el fenerinin sarı-beyaz ışığıyla üzerimde geziniyor. "Önemli olan edebiyatı okumalısın."

Dönen gözlerimin isteyerek sırtlara bakıyorum.odaklanmasını "Oscar Wilde. William Butler Yeats. Bram Stoker."

"İrlandalı-"

"İrlandalı yazarlar. Biliyorum. Bir İngilizce kursuna katılmışım.dönem "

Kelimeleri

duyuyorumhissediyorum. Ve
imkansız bir şekilde hareketsiz
kalıyorum.

Bunu yaptığımı kimseye söylemedim. Coal'a bile. Babam beni zorladığı için hep Uluslararası İlişkiler'de olduğumu sanıyordu ve ben de onu hiç düzeltmedim.

Ve az önce gerçeği itiraf ettimLochlann Patrick'e.

Loch tereddütle, "Neden değiştirdin?" diye sorduğunda, nefesi yanaklarımda dalgalanacak kadar yakın.

Kitapları göğsüne soktum. "Seni ilgilendirmez."

Onları hemen geri itiyor. "Ödeme duruyor - buradayken kütüphaneyi kullanmak istiyorsan, okuyacaksınbu bu yazarları ."

Öfke . Parlak. Delici. Ve İngilizce bölümünde geçirdiğim o dönemin saniyesini Neden hatırlıyorumher hatırlıyorum. bıraktığımı , neden yazmayı bıraktığımı, Cambridge zamanımı tükettiği için değil, çünkü-

Ah lanet olsun. Bunu . düşünmüyorumAsla. Bitti artık. Bitti. Artık tüm gerçek hayatımı düzene soktum Kömür'e yardım etmek- Noel'de , büyükelçi olmak, bu görevleri yerine getirmek, vesaire, vesaire, diğer şeyleri düşünmeme gerek yok.

Ama Lochlann. Lanet olsun. Patrick.

Burada, bu muhteşem kütüphanede duruyor ve duran suçlamaya çalışıyor.yüzünde sabit bir şekilde kendini beğenmişlikle bu kitapları okumam için beni

"Ah evet, klasiklerin üstünlüğü?" Hırlıyorum. "Başka hiçbir kitap buna layık değil mi? gerçek bir yazar değil misiniz?İnsan yaratıcılığının bu zirvelerini okumadıysanız ve sevmediyseniz Kışına sok onları. Odam nerede?"

Loch geri çekildi. Yüzümdeki bir şey olmalı.sonunda onun kibrini kırmış , çünkü kitapları elimden kaptı

Yüzündeki ifade istifa etmiş bir kızgınlığa dönüşüyor ve kitapları masanın üzerine bırakıyor. "Sen nankör bir pisliksin."

"Gerçekten umurumda ."değil

Ama beni incelemeye devam ediyor. Kaşlarını çatıyor ama olması gerektiği kadar kızgın görünmüyor ve enerjisi farklı. Sanki bir şeyleri çözmeye çalışıyor gibi.

Başka bir şey söylemeden etrafımdan dolanıp kütüphaneye doğru ilerliyor.

Onu takip ediyorum, çıkarken arkasından kaşlarımı çatıyorum ve yukarı çıkıyoruzmerdivenlerden .

İkinci katta,daha geçtikten sonra uzun ve karanlık bir koridordan Loch bir kapıyı iterek açar.

Uzaklaşmadan Silueti gölgeler arasında

kayboluyor.önce tek söylediği "İşte," .oluyor

Odaya girip kapıyı . Gösterişçi çarpıyorumpislik.

Gözlerim odayı zar zor görüyor. Küçük bir oda, köşede bir lamba yanıyor, bavulum bir gardırobun yanındaki bankın üzerinde duruyor. Gölgelikli bir yatak gece için düzenlenmiş ve beynim seçiyoryatak o anı , ve ben o korku filmi görüntüsüyle ürperiyorum.cinler açma servisini yapmış

Tek başıma, sessizlik her taraftan bastırırken, kendimden nefret etmem, her zaman iğrenç arkadaşı olan suçluluk duygusuyla birlikte yeniden yükseliyor.

Buradaki ilk gecemi berbat ettim, değil mi?

Cebimden telefonumu çıkarıyorum. Birkaç cevapsız mesaj var - Wren'den, özür dileyerek haydutluk yaptığım için beni hafif pasif agresif bir şekilde azarlıyor ve yüzümün buruşmasını görmezden gelmeyi başarıyorum; ama çoğu grup Coal ve Iris ilesohbetinde, ikisi de bana nasıl gittiğini soruyor.

Saatın kaç olduğunu bilmediğimi fark etmeden önce Coal ile bir video görüşmesi yaptım. Burada saat 10'u geçti, peki evde saat kaç? İrlanda önde. Saat dilimi matematiği-

Telefon bağlanıyor ve Kömür'ün puslu görüntüsü beliriyorgölgeler içindeki. "Bekle, tiyatro odasındayız. Tatlım, ışığı yakabilir misin?" Açıldı. "Teşekkür ederim. Tamam. Ne var ne yok?"

Bana bir bakış atıyor ve dikleşıyorsiyah koltuğunda . diğer boş koltukları görebiliyordum.

Sadece o ve Hex'in film izlediğini varsayarak. Ben de yarıda kestim.

Ah, merhaba suçluluk duygusu, senden . "Neyin var?"

Coal soruyor. "Berbat durumdasın."daha fazlasına her zaman yer vardır

Kendimi görüntüleme ekranında görüntümü yakalıyorum ve evet. Dağınıklık doğru. Saçlar darmadağın. Gözler kan çanağı.

"Özür dilerim." Yüzümü . ovaladım"Önce ."mesaj atmalıydım

"Bu kesinti gerçekten çok hoşuma gitti," diyor Hex ekran dışında. "Kömür bu şovu seçti ve her saniyesinden pişmanlık duyuyorum."

"Senin için seçtim! Hayır, bekle, Kris-ne oldu?" En basit cevabı veriyorum. "İrlanda viskisi."

Kömür aval aval bana , bakıyor kadar hareketsiz ki sanırım ekran dondu. Homurdanıyor. "Seni aptal."

Hex yanındaki sandalyeye çöküyor. "Gitmemi mi istiyorsun?"

"Hayır, hayır." Ama Coal bana bakıyor, kaşları çatılıyor. "Hayır mı?" "Hayır." Parmaklarımı gözlerime . bastırıyorum"Aslında.

Asla

Aklını. Randevuna ." geri dönTelefonu kapatmaya başlıyorum ama Coal elini ekranın üzerinde sallıyor.

"Woah! Dur bir saniye, nasıl geçti anlatsana. O basın fotoğraflarında bile Lochlann'la gibiydinizbirbirinize Kolombiya kravatı takmak ister ."

Hex sandalyede .
kıvranıyor"Kömür." "Kolombiyalı
ne şimdi?" Ben soruyorum.

Kömür sırtıyor, arsızca. ""ı izliyoruzHannibal. Kolombiyalı kravat. Boğazı kesilmiş, dili çekilmiş. Kravat."

Hex öğürme taklidi yapıyor. "son kez sen veriyorsunNe izleyeceğimize karar ."

Hex'in yüzünün görebildiğim yarısında kaşlarım çatılıyor. "Hannibal'dan öğreniyor musun?"

"Değil mi?" Coal, Hex'in omzunu itiyor. "Onu seçtim çünkü burada erkek arkadaşım, Cadılar Bayramı'nın Veliht Prensi', yle korku sevgisi üzerine bir bağ kurabileceğimi düşündümancak birinin midesi bulanıyor."

Hex kızarır. "Bir şeyin genel Cadılar Bayramı kapsamına girmesi, ondan zevk almam gerektiği anlamına gelmez. Ben daha çok gerilim ve korku filmlerini seven biriyim."

"Mahkemeniz isyan ."edecek

"Evet, insanlar liderlerinin öğrendiklerinde çok öfkelenirlerinsanların sakatlanmasını ."izlemekten hoşlanmadığını

"Huh." Dilimi çiğniyorum. Biraz uyuşmuş. Bu da söylediğim her şeyin neden yastık gibi hissettirdiğini açıklıyor. Woooo, alkol. "Hex korkuyu sevmez. Bunu bilmek güzel."

Hex'in dikkati Coal'dan bana .dönüyor

Ona sırtıyorum ve gözleri kısılıyor ama içindeki kahkahayı gizlemeye yetmiyor

Kömür, yüzünü . "Bu bilgiyi ona eziyet etmek için kullanma."sadece görebildiğim kadarıyla telefonu çekip alıyor

"bu Hex ve ben şekilde bağ kurduk Coal ve sonunda cephanem . Bunu benden alamazsın."oldu

"Hayır, artık konudan . sapmıyoruzBana bu gecenin nasıl geçtiğini ."anlat

Lanet olsun.

Öne doğru oturur. "Wren sizin ve Prens Lochlannsöyledi. 'ın birbirinizin varlığından açıkça rahatsız olduğunuzu Ve zaten yayınlanan fotoğraflar... rahatsız edici cömertçe. Basın sattığın , ama Tanrım, dostum, rol yapmayı nasıl bu kadar beceremiyorsun? Beş saattir mi oradasın?"şeyi satın alıyor gibi görünüyor

"Dört buçuk."

"Dört buçuk. Şimdiden mi ?"böyle görünüyorsun

Sesindeki ; endişeyi duyuyorum ve kardeşimi tanıyorumbunu suçlamak için . söylemiyorAma bir serum espressodan daha ayıltıcı olan utanç .duygusuna engel olamıyorum

"Özür dilerim. Loch'un beni etkilemesine . izin verdimYapmadım-" "Loch, ha?"

Yüzüm ısınıyor. Er. Isınıyor.

"Şimdi ?" arkadaş mısınızKömür bastırıyor.

"Hayır."

"Ama bir takma ad ."kullanıyorsun

"Kız kardeşi yapmamı söyledi. O da kabul etti. Bana Kris .diyor
Bu o kadar da ." Sesim tiz

mi?büyük bir değil

"Büyük bir gibi geliyor," diyor Coal. "Bağırıyorsun."

"BEN-" Kendimi tutuyorum. Nefes alıyorum. "Bağırmıyorum."

"Tamam, kafam karıştı. Kafan mı karıştı?" Coal Hex'e ,soruyor
Tekrar ekrana girebilmek için yaklaşıyor. "Kafamız karıştı. Bize
neler olduğunu anlat. Aziz Patrick Günü'ne gittiniz. Lochlann-
Loch-greets seni. Fuayedeki resimler. -ki özür diliyorsunbu
arada ; videosuna bayıldım taslağında sonra..."bu kadar çok sıfat
olduğunu hatırlamıyorum-

Yatağa oturdum ve gerisini ben doldurdum. Yemek, kesinlikle
en önemli olaydı; Loch'un kendi etrafında dönmeyen tek bir
konuşma yapamaması; sonra kütüphane, onun iddialı İrlanda
klasikleri; sonra-

"Bekle." Coal şimdi arkasına yaslanmış, başı Hex'in omzunda.
"Kütüphaneyle ilgilendiğini gördü. birbirinize bağırmanıza
Yemekte rağmen size en sevdiği kitapları mı gösterdi?"

Kravatımı tamamen çekip çıkarıyorum ve yere düşmesine .
izin veriyorum"Yani?" "Yani bağlantı kurmaya çalışıyormuş
gibi görünüyor."

"Hayır. Gizli bir nedeni vardı. Sen orada değildin, onunla
tanışmadın. Bu manipülatif saçmalık enerjisini ve ben buna
katlanamıyorum." Sarhoşluğum kendimi suçlamamla
savaşmaktan yorulup yorgunluktan pes edince sallanıyorum.
"Ama özür dilerim. Şimdi daha iyi olacağım, ona karşı daha
hazırlıklı olacağım. Topu düşürmeye ve beni ele geçirmesine izin
vermeye devam etmeyeceğim."yayıyor

Kömür, e göremediğim .Hex'bir bakış atmak için kayıyor

"Ne?" Telefonu yaklaşıtıyorum. "Neydi o?" "Hiçbir şey."

"O bakış hiçbir şey değildi."

"Hex'e . bakmayı seviyorumBu ."konuda üstüme gelme

Paranoya bölgesine .giriyor olabilirim

"Ama"-Coal nefesini içine "ilerleyebilirsinizçeker-sürekli ona . saldırmazsan soruşturmanda Onun saçmalıklarına aktif olarak inanmak zorunda değilsin, ama unutma, yalan söyle."

Bunların hepsini biliyordum. Yalan söylemeye hazırdım; Loch'un son karşılaşmamızda beni tedirgin ettiğini biliyordum, bu yüzden daha da hazırlıklı olmalıydım.

Onun yerine, sadece beni etkilemesine izin vermekle kalmadım, da izin verdim.sarhoş olmama

"Burası için hâlâ erken," diyorum. "Bunu düzeltebilirim. cevapları alacağımBu gece ."

"Hayır-Kris. Seni seviyorum. Yatağına git. Sarhoşsun ve yorgunsun." "Ben iyiyim. Tamamen ayığım. Hayatımda ."hiç bu kadar uyanık olmamıştım

Kömür gözlerini devirir. "Elbette. Sen melek zarafetinin bir resmisin. Ve şu anda meleksi bir zarafetle dolup taşıtığın için sana ne yapman gerektiğini söyleyeceğim ve de sen zarafetle bana itaat . Bir, edeceksinviski içmeyi bırakacaksın, seni hafif aptal. İki, uzanıp uyuyacaksın. Üç, Lochlann ne zaman konuşsa, tek duyduğun Katolik ilahileri söyleyen küçük çocuk korolarıymış gibi davranacaksın. Dört, uyuyacaksın."

Gözlerim kapalı ve evet, yastıklara uzanmak kolay olurdu ama ben dik duruyorum. "Sonuncusunu söyledin zaten."

"Tekrar etmekte " fayda var."Mm."

Bir duraklama.

Kömür iç çeker. "Beni dinlemeyeceksin, değil mi?"

Yatağın üzerine devrilir gibi yapıyorum. "dalıyorumŞimdiden uykuya . Konuşamıyorum. Seni seviyorum. İyi geceler."

Coal zar zor "Yapabileceğini sanmıyorum-" diyebildi, ben telefonu kapatmadan önce.

Çekingenliğim hâlâ azaldığı açıyorumiçin Iris'le olan mesajlaşmamı .

Onu Coal'un ofisinde , sonra tekrar mesajlaşmaya başladımama sadece mesajlarına , cevap olarakhiçbir şey

Henüz .başlatmadım

Şimdi, Wren'in gönderdiğilinklerine göz atıyorum, bugün .erken saatlerde Loch ve benim fotoğraflarımın yer aldığı magazin sitelerinin

Evet. Vay be. Acınası görünüyorum. Gülümsüyorum ama gözlerim "Öldür beni" .diye bağırıyor

Aşağıya inip olarak aldım ve Loch'un fotoğrafını ekran görüntüsü Iris.'e gönderdim

IRIS

**Sana onun resmini - o bir pislik,
ama işte, karakter çalışması. Kaç
tanegöndermedim
Sence o lanet elmacık
kemiklerini yeniden yaratmak
için**

IRIS

**Bakın küçük oyunumuza bir
sesiyle geri dönüyorkim .zil**

**Bir kez daha düşündüm
de, egosunun daha
kabartılmasına kesinlikle
gerek yok.fazla**

Uzun bir süre sessiz kaldı. Belki bir dakika, ya da iki ama üç noktaların ortaya çıkışını, gidişini ortaya izliyorumve tekrar çıkışını .

IRIS

hmmmmmm

**Prens Lochlann'ı karakterime
eklemeye çalışacağım.**

çalışma sayfası

Biraz uyuyun bay büyükelçi.

Neden herkes bana bunu yapmamı söyleyip duruyor?

Bu gereksiz uzun hmmm ne içindi?

Bütün gün beni fena halde bitkin düşürdü ama bu gece birkaç saatten fazla uyumama imkân yok. Coal ve Iris neden bahsettiklerini bilmiyorlar.

Telefonumu sessize ve çantamdan bir tişört çıkarıyorum tişört, üzerinde kırmızı yazılarla . Üstümü değiştirdiğimde kendimi hemen daha iyi hissediyorum.%100 O Grinch yazan parlak yeşil bir

Yarın Kris'in Bu Gece Kris'ten çok fazla nefret etmemesi çıkıyorum için önleyici iki ibuprofen atarak koridora .

Buraya bir iş için geldim. Ve lanet olsun, işimi yapacağım.
Önemli olan tek şey bu.

Beşinci Bölüm

Koridor zifiri karanlık. Hiçbir yönden ses gelmiyor, yani ya herkes yatmış ya da Loch ve kız kardeşleri farklı bir kanatta . yaşıyor Beni yemek odasından , buraya getirmek için izlediği yolu hayal meyal hatırlıyorum ama başka geçitler de vardı ve böyle bir yer gizli kapılar ve gizli şeylerle dolu olmalı.

El fenerine basmak için telefonumu çıkarıyorum ve koridorda bir aşağı bir yukarı çeviriyorum.

Tamam. neşe ölçeri ya da kralın ofisini nereye koyabilirim Bir kalede ? İkisinde de bizden çaldıklarına Aşağıya, belki? Bodruma. Zindan katları. En güvenli bölgeler. dair kanıt olması muhtemel.

Merdivenlerden aşağı iniyorum, ayakkabılarım vuruyortaş basamaklara . Kütüphane kapıları hâlâ açık, geçtiğim her koridorun her bir parçası karanlıkla sırlı sıklam ve ne kadar kez daha yüzüme çarpıyor buranın, bu devasa yerin . boş olduğu bir Ve hava buz gibi, fark etmemiştim ama tişörtümün içinde İrlanda'da taştan bir kalede Mart ayının tüm şiddetini hissediyorum.

Birinci kattaki kapıları deneyip bodruma giden bir yol ararken ürperiyorum. Birkaç oturma odası, bir dolap. Sonunda aşağıya doğru kıvrılan karanlık merdivenler ortaya çıkıyor, bir slasher filminden çıkmış gibi görünüyor, kaya gibi sertleşiyorum.

Kendime tıslıyorum ve aşağı iniyorum.

Ama kapıyı arkamda açık bırakıyorum. karşı Her ihtimale .

Her adımda sıcaklık düşüyor, ta ki el feneri ışığında nefesimi görebildiğime yemin edene kadar, tüylerim diken diken oluyor, kollarımda ve dalgalar halinde sıralanıyor boynumda .

Merdivenler uzun, yankılı bir taş salonda bitiyor. Ve duyuyorum bir şey .

Bir nabız. Unutulmaz, yankılanan bir güm güm.

Beynim, tabii ki, bu bir kalp diyor. bir var Duvarlara . gömülü kalpleri Loch Edgar Allan Poe'ya benzetmiş ve bu saygısızlık çünkü Poe onun değerli İrlandalı yazarlarından biri bile değil.

Ama ritim müziğe dönüşüyor. Temel ağır ve vurucu.

Adımlarımı sessiz tutarak onu takip ve ilerledikçe ediyorum koridorda , gürültü yapmaktan . Sağ taraftaki açık kapıdan gelen Goo Goo Dolls'un "Iris" şarkısı her türlü sesi yutuyor. Beyaz ışık, bu zindan kasvetini tek bir dikdörtgen şeklinde keserek dışarı yayılıyor. endişe etmeyene kadar müzik daha da

El fenerimi kapatıyorum, telefonumu cebime koyuyorum ve nefesimi tutarak kapı çerçevesinin etrafından bakıyorum.

Yüksek tavanlar yerdeki boya sıçramış muşambaların üzerinde yükseliyor. Odanın uzak bir tuval var, bir duruyorköşesinde en az sekiz metre boyunda kare ve yanındaki köşede katlanmış merdivenler . devasa Kırmızı, turuncu ve yeşil boyanın çeşitli tonları, soyut sanatın gelişigüzel düzeninde tuvalin üzerine sürülmüş. Bir ısıtıcı odanın sıcaklığını hafifçe yükseltiyor ve sıcaklık yüzümü yalıyor.

Loch tuvalin önünde, bir elinde boya paleti, başparmağıyla ortasına yakın bir kırmızıya karşı canlı turuncu bir çizgi çiziyor. Başını müziğe göre sallıyor, sırtındaki kaslar esniyor.

Üstü çıplak.

Omuzlarının .yontulmuş hatlarına hançer gibi bakıyorum

Tabii ki kaslı. Hıyarın teki olması yetmiyor; özgüvenine uygun bir vücuda da sahip olması gerekiyor. Gerçi ben de konuşacak biriyim sanırım, bilerek gibi Noel tişörtlerini küçük aldığım evet, tamam, çok geçiriyorum, yapıyorum çok içi spor salonunda zaman ağırlık kaldırıyormuş .

Ağırlıklar stresimi azaltıyor ve ben de bunu gösterebilirim. Onu Cambridge'de çalışırken nasıl görmedim? Oraya yeterince sık gidiyorum-

Çok fazla öne eğildim ve açık kapının kenarına çarptım, böylece duvara .çarptı

Loch panikle "Aman bağırırTanrım!." diye

Başka bir zaman olsa, nasıl gülerdim ondan bir tanesini ama kapısında bir şekilde yakalandımdaha çıkardığımastüdyosunun kollarımı açmış .

Loch paleti yere fırlatır. "neSenin derdin ? Tanrım, bana böyle sinsice yaklaşıyorsun."

Savunmaya geçti, sesi titriyordu ve ben de titriyordum, bunların hiçbirini planlamamıştım.

"I-" Boğazımı temizliyorum ve doğru tek bir adım atıyorumodaya . "Colm'u arıyordum. Bir şeye ihtiyacım olursa ona gitmemi söyledin ama nerede olduğunu söylemedin."

"Colm seninle ." aynı kattaLoch çok hızlı , sesi konuşuyordengesiz. "iki Kapınızdan . solaKoridordaki Bu saatte ona neden ihtiyacın var? tek oda.Birinin sana masal anlatması mı gerekiyor?"

Yemi yutmayın. Almayın. Yapma. Yapma. "Beklenen akşamdan kalma tedavileri."

Loch elinin tersiyle çenesini ovalıyor. Çenesinin uçurumunda kırmızı bir boya izi bırakıyor yayılıyorve kısa sakalına doğru . Göğsünün her yerinde aynı lekeler var, gri eşofman altı da çıplak altındaki muşamba kadar lekeliayaklarının .

Bakışlarım onunkilere , . sıçırıyoryanaklarım ısınıyorBen-Ona . bakarakÇakırkeyifim. Ve bitkinim.

Ama o buna aldırmadan başını sallıyor. "Ve ilk düşüncenmi oldu, yardımlarını sakladıkları bodrumda ?"

"Ben... müziği ."duydum

Loch'un başı öne eğildi, sanki bu odanın dışındaki herhangi birinin bangır bangır çalan müziğini duyabileceği aklına gelmemiş gibiydi.

Bir şeyin farkına . varınca gözlerini kapatıyor"İşe yaramaz büyü." Canlandım. "Ne?"

Ama cevap vermek yerine bana tekrar bakıyor ve bu... farklı. Aynı farkına varma hissi, ama bir gölgesiyle birlikte.korku

"Müziği . duydunuzSeni buraya ," diye o getirdi açıklıyor.

"Bunun işe yaramaz büyüyle ne alakası var?"

Hadi, bizden . çaldığını söyleKabul et ve bu ikimiz için de daha kolay olsun.

Loch yan masadan bir sprej şişesi alıyor ve tablosundaki bir alanı buğulandırıyor, memeyi gerektiğinden daha agresif bir şekilde pompalıyor.

"Aziz Patrick Günü sihirdir," diyor. "İşe yaramaz. Şans." Dilini tiksintiyle tıkırdatıyor. "hep, Tatilimizin büyüünün asimile edilmesinin yabancı düşmanı bir özellik olduğunu düşünmüşümdür İrlandalıların şansı falan, ama Siobhán bizi götürdüğünden emin. gitmemiz gereken yere Sanki şans olamazmış gibida ." Bana el sallıyor. "Gösterildiği gibi."kötü

Bunu özömsüyorum, zihnim gürültülü bir şekilde vites değiştiriyor. "Yani sen bana müziğini dinleterek söylüyorsunsana gelmemi sağladığını mı? Bahsettiğin şey bu muydu?"

Loch sprej şişesini masaya geri koyuyor. "Bu sabah kulaklığımın bozulduğunu söylüyorum, bu yüzden müziğimi bu şekilde patlatmak zorunda kaldım ve şimdi buradasın."

Alay ettim. "Kulaklığının bozulmuş olma ihtimali yok çünkü elektronik aletler bazen bunu yapar ve ben de senin yüksek sesli müziğini duymuş olabilir miyim?"

Kızgınlığı bakışlarını köreltiyor. "Peki. Dalga geç." "Sihrinin narsisizm olmadığından emin misin Şans mı?"

"Göt herif" diye . Kafasının arkasından

sırıttıyorum.mırıldanarak tuvaline döndü

Sonra Kömür'ün banaLochun sözlü olabileceğini söylediğini duydum, eğer ona saldırmazsam '.daha

Coalistediği şeylere öncelik verme konusunda genelde daha iyiyimdir'un yapmamı . Loch'un beni raydan çıkarma yeteneği biraz gülünç olmaya başladı.

Tatil büyüğü, insanların yaparken yarattıkları inanç ve geleneklerden etkilenerak giderek daha tuhaf şekillerde ortaya çıkıyor.kutlama Yani Loch'un büyüğünün hayatını şans açısından manipüle etmesi mümkün.

Beni buraya getiren Loch için şanssa olmalı, değil mi? kötü , benim için Belki de büyüğü de iyi Noel'i çaldığı için ona kızgındır.

Goo Goo Dolls ilerleyen devam ediyor.sessizlikte

Ellerimi ceplerime sokuyorum. "Amerikalı bir grup mu? Kütüphanedeki serginizden sonra hep İrlandalı olacaklarını düşünmüştüm."

Bu alay etmekten daha az çatışmacı değil.onun şans büyüğüyle

Bana bakıyor ve dudağı anlaşılır bir şekilde kıvrılıyor. "Ben bir monolit değilim, seni otuzbirci."

Cadılar Bayramı Prensi'nin korkuyu sevmemesi gibi. Hâlâ gerekiyor.bunu kendi avantajıma nasıl kullanacağımı bulmam

Şarkı biter.

Ve hemen U2 Yüzümdeki boktan sırtışı engel olamıyorum.'

"With nunor Without You" şarkısına geçiyor.

Loch sakalının kenarından saç çizgisine kadar kızarıyor, utancının tekmesi yüzünü şimdiye kadar onda gördüğüm samimiyete en yakın hale getiriyor.

Gülümsemem geri döndü. Bir parça daha az boktan.

"Bu... kötü bir zamanlamaydı." Boğazını temizler ve ses sistemini kapatmak için odayı geçer.

Sessizlik ağır bir gümbürtüyle çöküyor, taş duvarlar gürültünün yokluğuyla ağrıyor.

Loch tekrar boğazını temizliyor ve hoparlörün yakınındaki bir -lavabo, bir dolap, malzemeler.alanı karıştırıyor boyası dökülmüş beton bir tezgah boyunca tehlikeli bir şekilde istiflenmiş

Elinde bir bardak suyla geri dönüyor ve bana doğru itecek kadar yaklaşıyor.

Turuncu çiller gövdesini süslüyor. Kollarını. gibiMuşambanın üzerine serpilmiş boya damlacıkları .

"Her iyi viski kürünün başlangıcı" diyor bana.

Burnum boya bulaşmış bardağa . doğru kıvrılıyor"Ben iyiyim."
"Sana bir bardak su getirmesi için Colm'u uyandırmaya kalkma. Al şunu."
"Sudan ." "Ne kadar içtin? Su mu?"daha iyi bir tedavi olmalı
Dişlerimi . yalıyorum"İki ibuprofen."
Loch bardağı yaklaştırır. "Midene iyi gelecek. İç bakalım."
Bardağı Loch'un elinden kapıp bir yudum alıyorum. Yutkunurken yüzüme el sallıyorum. "Mutlu musun? Tanrım."
"Hayattaki payım tamamlandı."
Dudaklarımı . şapırdatıyorum"Tadı boya ."gibi
"Bu akrilik. Ölmezsin." Ama kıkırdıyor. "Yine de, kanıtlanmış hassas yapınız göz önüne alındığında, birazdan omurgasız kalabilirsiniz."
Seçeneklerimi tartıyorum. Sonra geri kalanını içiyorum, kabul ediyorum.
Gözleri benimkilerden uzaklaşıyor ve ben diye düşünüyorum.ah, evet, kazandım .. bir şey, ta ki boğazımı izlediğini fark edene kadar.
Oradaki farkındalığı aniden dokunsal neden oluyor.bir hal alıyor ve kaslarımın elektrik atımlarıyla zıplamasına
Bardağı .indiriyorum
İrkilir ve almak için uzaklaşır.boya paletini
Yanından geçip atarken yüzümü buruşturuyorumboş bardağı lavaboya . Bardağın üzerinde parmaklarıma bulaşan boya izleri bıraktı ama boyasız tek bir havlu bile bulamadığım için elimi pantolonuma sürtmekle yetiniyorum.
Kapıya doğru geri döndüğümde, tuvalin açısı gözlerimi alacak kadar değişiyor.
Duruyorum.
"Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" Loch ısıyor, sırtı bana dönük.
"Bu bir yüz mü?"
Tanıdığım bir duruşu ister gibi. var, sanatı saklamak Coal ne zaman .omzumun üzerinden baksa böyle hissediyorum

Yazarken. Sanki ruhunuzun bir parçası ortaya çıkmış ve bir gün onu paylaşmayı düşünmüyorsunuz, ama o anda henüz koruyucu bir kabuğa bürünmemiş.

Ama tuvali bir duvar büyüklüğünde, bu yüzden saklamak mümkün değil ve Loch uzun bir iç çekmeyle pes ediyor. "Evet. Öyle."

Gözlerim boya lekelerinin akışını takip ediyor., kırmızı ve turuncu ile kontrast oluşturan yeşilin ritmini Geniş, neşeli bir gülümsemeye omzunun üzerinden bakan bir kadın, gözleri yuvarlak ve ışıltılı.

"Kim o?" Ben soruyorum.

Loch'un bakışlarını yüzümün yan tarafında hissedebiliyorum. Dikkatim ona yöneliyor.

Öfkeleniyor. "Seni . Öyle mi?" Kütüphanede de aynı şeyi söyledim.

Sürekli ona saldıрма, kardeşimin sesini duyuyorum. "Özür dilerim. Daha önce . savunmaya geçmemeliydim Sen .. iyi olmaya çalışıyorlardı. Belki de. En sevdiğin yazarları . "küçümsemeliydim

Loch'un kaşları havaya kalktı. "Onlar benim en sevdiğim yazarlardı."

"Ama sen-"

"İrlanda edebiyatını hiç okumadığınızı sanıyordum. Hem hıyar hem de aptal ."olmana izin veremezdim

"Oh evet." Dişlerimi . gösteriyorum"üç Cambridge'de yıl geçirdim ve hâlâ aptal olarak görülüyorum."

"vardır Bilgi ve sonra eğitim vardır, evlat." Loch paletini bana uzattı.

Aramızda yaklaşık iki metre var, bu yüzden ona şaşkın bir bakış attım.

"yapıyorsun Resim mi ?" diye soruyor.

"Ha. Hayır. Bunu yapan bir arkadaşım var ve bu tür sanatsal ifadeleri ona bırakıyorum."

"Hayır, bu doğru - yazmak demiştin, değil mi?"

Yüzüm düşüyor, zihnim her şeye geri dönüyor kütüphanede .söylediğim

Hay sikeyim. Bu bilgiyi de ağızımdan kaçırdım. Bütün sırlarımı bu adama döküyorum, değil mi?

Loch paleti kendine doğru çekiyor ve tuvale el sallıyor. "Bu, final projesi için yaptığım bir serinin parçası. İrlanda Portreleri."

Yazma meselesini genişletmemi istemediği için ne kadar minnettar olduğumu anlatamam kadar ama bunu . ona gösterirsem cehenneme yolu varResme başımı sallayarak bakıyorum. "Peki kim bu kız?"

"Bir ipucu yok. Onu geçen yıl Cork'ta gördüm. Onda bir ışık vardı." Elini havada gezdiriyor, dokunulmaz olanı kuşatıyor. "Onu yakalamak istedim. Bütün bunların amacı buymuş gibi sevinç, değil mi?"

Bana tekrar bakıyor ve bu seferki meydan okuma değil bana kardeşim; bundan daha derin.

Bu muhtemelen bağırmadan geçirdiğimiz en uzun süre. birbirimizeBunun olduğunu daha büyük adam olmayı seçtiğim , ama yapmıyorum ve bu benim daha büyük adam olma gururumu besliyor ve bir ego döngüsünde sıkışıp kalıyorum.için belirtmek istiyorum

"Bütün bunlar mı? Tatilinizi mi kastediyorsunuz?"

Loch'un dudaklarının bir yarısı kesilir. "Umursadığım şaşırıdın mı?" "İlmazPek say. Kimin umurumda bir olduğu hakkında fikir Aziz Patrick Günü'yle bir ilişkiniz var mı? Dedikoduların canı cehenneme."

Gerginliği şüpheye . dönüşür"Sen neden ?" "Ne? Hiçbir şey."

"Çok nazik ."davranıyorsun

"Sana ?" "Biraz."pislik yapmadığım için kızgın mısın

"Sen . Medeni . olmaya çalışıyorumMedeni misin?" "Tamamen medeni olabilirim."olabilir

"de yapabilirimBen ."

"Çok iyi o zaman." Paleti geri uzattıbana . "Boya."

"Ne?"

"Tamamen medeni davranıyoruz. Ve bu yapılacak son derece medeni bir şey."

"Resmini mahvedeceğim." "İmkansız. Bu soyut empresyonizm."

"Oh, tamam, bu çok mantıklı." Bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor. "Neden?"

Gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor. Saklamaya çalışacak kadar hızlı değil, müstehcen olacak kadar da yavaş değil.

Beni yerime mıhlıyor. Geçici bir heykel anı, sanki gibi.bana bakmasına izin veriyormuşum

"Sanat yapma biçimine bakarak biri hakkında çok şey söyleyebilirsiniz" diyor. "Gerçekte nasıl bir insan görmek istiyorum."olduğunuzu

"nasıl Gerçekte nasıl bir insan olduğunu ?"anlayacağım

Loch'un gülümsemesi vahşice. "Hayır, önce bana borçlusun. Belki de büyüm seni bu yüzden buraya getirdi." Yaklaşıyor, paleti uzatıyor. "Boya."

İnatçılık dolanıyor.

Güzel. Burada . risk altında olan onun sanatıBenim kaybedecek bir şeyim yok.

Paleti aldım ve iki parmağımı turuncu boyaya batırdım. "Eğer resmini mahvedersem, unutma, bunu bana sen yaptırdın."

"Resim yapmanın bir ."yanlış yolu yoktur

Tuale doğru adım atıyorum. Kolayca ulaşabildiğim beyazın çoğu kaplanmış, ancak birkaç temiz parça aradan sızıyor. Bu ardındaki niyetin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim boşlukların yok ama göz hizamda bir tane seçiyorum ve parmaklarımı üzerine koyuyorum. Geride iki turuncu nokta kalıyor.

"İsa, Meryem ve Yusuf," diye tıslıyor Loch arkamdan. "Beni haksız çıkarmayı seviyorsun, ha?"

"Ne?"

"Bu resim yapmanın ." "Oh, defol git."yanlış yolu

"iki yaptınızEğriler oluşan bir akışta ve hareketten ."nokta

"Belki de ben senden ." daha sanatçıyımdırTuvalin . geri kalanına el sallıyorum"var. Çok fazla kıvrım ve hareket Katı bir şeye ihtiyacın var."

"Geri ."

"Ne?"

"Geri , evlat. Şimdi ?"gördüğün ilk şey ne

Birkaç adım geri atıyorum, parmaklarım boyaya bulanmış, diğer elimde palet seviyesi.

Gözlerim hemen o iki noktaya gidiyor. tek şey bu.Görebildiğim Çarpan, dans eden dalgaların içinde iki ölü nokta.

Gözlerimi deviriyorum ve tuvale geri dönüyorum. Noktalar neredeyse kurumuş bile; biraz daha boya alıp üzerlerine eklemeye çalışıyorumdiğerleriyle uyumlu bir kavis .

Diğerleriyle . Bir şekilde

sadece bir çizgi.uyuşmuyor

Parmaklarımda daha fazla boya, Loch arkamdan yaklaşırken tekrar ileri uzanıyorum.

"Tanrım, mahvediyorsun." Elini üzerine siliyor eşofmanının ve omzumuiçin kullandığım kolumu tutuyor, resim yapmak .

Ben de ona ters . ters baktım"Ne yapıyorsun?"

"Sakin ol. Çok gerginsin. Çeviriyor. Boya stresini hissedebilir."

"Stresli ." değilimAma bunu bir nevi geçersiz .dişlerimin , arasından hırıldayarak kılıyorsöylüyorumyani

Gözleri benimkilerde. "olmalıTaştan daha gergin olmanızın ."

"Çok çalışıyorum. edeceğini umuyordumFark ."

Loch bıkkın . bir şekilde iç çeker"Tabii ki . Bir piç gibi kibirleniyorsun."

Bu, hakkındaki düşüncelerimin neredeyse aynısıydıonun ve fiziği .

Güldüğümde .çok şaşıyorum

Onu da hazırlıksız yakaladım. Kaşları çatılıyor ve yüzümün her tarafına bakıyor, hızlı bir tarama, araştırma. Analiz mi ediyor? Birden kendimi portre konusu gibi hissettim.

Boğazını temizliyor ve çenesini tuvale doğru uzatıyor. "Bunu düzelteceksin. Şimdi rahatla."

Başparmağı omzuma giriyor ve gücünün altında ne kadar sert olduğumu hissedebiliyorum. Her zaman bilirim, her zaman kafatasımı yarmanın eşiğinde bir baş ağrım vardır, ama o bir noktaya vuruyor ve gözlerim şişiyor. Elim sarkıyor ve bileğimi döndürüyorum, parmaklarımı geriyorum.

Tanrım, bu çok iyi.

Bekle. Ne-

Loch boya kaplı eliyle önüme uzanıyor. Her tırnağının kıvrımı boyaya bulanmış, cildinin geri kalanındaki lekelerden daha kalıcı bir şey, sanki o kadar çok boya yapıyor ki artık vücudunun kalıcı bir parçası olmuş. Parmakları titriyor, ama bunu hayal ediyor olabilirim, belki de görme yeteneğim hala biraz viski kokuyor; ya da belki de sallanan benim, neden bu kadar yakın durduğundan emin değilim. Ve dokunuyorbana .

Ya da neden elini benimkinin etrafına sarıp havaya kaldırdığını.

Diğer eli omzuma bastırmaya devam ediyor, başparmağı o düğümü boyun eğmeye zorlayacakmış gibi yoğuruyor. Sıcaklık bana çarpıyor, ısıtıcıya değil, ona, şimdi ona atfettiğim kokuyu taşıyan kadife bir titreşim, o zengin, baharatlı kolonya ve keskin bir kimyasal koku - boya ile ilgili olmalı, dolgu macunu veya vernik. Bu sefer hepsi bir ter kokusuyla savaşıyor ve kokusunu inceliyormuşum gibi içime çektiğimi fark ediyorum.

Burnumdan .kuvvetlice nefes veriyorum

Açı, kulağımın .yüzünü kabuğunun hemen yanına koyuyor

"Benim için rahatla, evlat." diye emrettiğinde sesi gevşiyor. Ama rahatlamak şu anda bir şey . benim yapabileceğim değilCehenneme kadar yolu var,

Şu anda .düşünmek bile benim kapasitemin dışında

Durgunum. Parmaklarımı tekrar o turuncu üzerine koymasına izin verirken kendi bedenimde hastalıklı bir şekilde büyülenmiş bir izleyiciyimçizginin . Elimi aşağı çekiyor, büküyor, parmak eklemleri bükülüyor, ta ki çizgiyi diğerleriyle birlikte akan bir kemer haline getirene kadar.

"İşte," diyor. Ondan beklenen zafer mırıltısı yokya da herzamanki görkemli kontrolü . Hem hem duyabiliyorum de

Kelimelerinin boğazından yuvarlanmak için mücadele ediyormuş gibi çizildiğini hissediyorum. "O kadar zor muydu şimdi?"

Yaptığımız .eğriye bakıyorum

İkisini de önüme kaldırmış, benimkini kavrayan elini değil. kavrayan diğer elinin de şiddetle farkında değilim.Omzumu Ya da nefesinin çenemin alt tarafındaki kıvrımını.

Bunların hiçbirinin farkında değilim çünkü tüm bunların dışında geziniyorum, izliyorum, düşüncesizlikten uyuşmuş .durumdayım

Loch parmaklarını elimin arkasında gezdiriyor ve turuncu-kırmızı-yeşil karışımı izler bırakıyor.

Başım ona doğru eğiliyor. Robotik bir hareket. Orada duruyorum, verdiği nefesin tüm haşlaması yanağımı yakıyor.

Ve uzaklaşıyor.

Acımasız bir düğüm midemin derinliklerinde düğümleniyor ve beni bedenime geri döndürüyor, omuzlarıma ve boynuma sertlik geri dönüyor.

Elimi yumruk yapıp .kolumu yanıma indiriyorum

Çok yorgunum. Sarhoşlukla akşamdan . Duygusal bir voleybol gününden çıktım. kalma arasındaki ince çizgideyimOnun yüzünden.

Coal'un uyumam konusundaki ısrarı çok geliyorşimdi daha mantıklı . Bu halde kalede dolaşmaya hiç hakkım yoktu.

Loch'un arkamda ezici bir şekilde fark ediyorum.olduğunu, başımın arkasındaki serap bakışlarını

Ama o, "Şimdi yatağa git, diye bağırıyorevlat." .

Ağzımdan çıkan tek şey "Yatak mı?" oldu. "Yarınki "yarışta seni yendiğimde-sesi bir biraz sert-"Yorgun ve akşamdan kalma olduğun için olmasını istemiyorum. Senden daha iyi olduğum için olmasını istiyorum."

Parmaklarındaki boya arkasında kuruyorelimin .

Ona karşılık vermeliyim. Ama yapmıyorum. Daha büyük bir oluyoruminsan . Bu doğru. Onun yemine .gelmemeyi seçiyorum

Paletini muşambanın üzerine . "Evet. Yarın görüşürüz."koymak için çömelirken gözlerimi yerden ayırmıyorum

"Ve daha çok su "iç.

Kapıya . bir adım kala savunmaya geçiyorumOna bakmıyorum ama dudağım kıvrılıyor ve tek söyleyebildiğim çocukça bir "Yap beni" oluyor.

Gerçekten pürüzsüz.

Bana . sırttığını biliyorumSırttığını .biliyorum

Kalenin karanlığına geri dönüyorumbodrum katının buz gibi , buz gibi bir göle dalar gibi, sıcaktan soğuğa doğru bir his kayması. Sendeliyorum, kendimi karanlıkta bir köşede yakalıyorum.

Bu çok garipti. Değil mi?

Garipti.

Bunu beni için yaptı, değil mi? Bu da başka bir güç oyunu muydu?

Ama ... neden işe yaradı?

Buna cevap verecek durumda değilim.

Uyumaya gidiyorum. Uyuyacağım ve sabah olduğunda her şey tuhaf olmayacak. Mantıklı olacak.

Evet.

Sabahleyin.

Altıncı Bölüm

Ertesi gün uyandığım da kendimi berbat hissetmiyorum. Hafif baş ağrısı, hafif mide bulantısı, ama genel olarak kadar boktan değil.beklediğim

Odanın banyosunda duş alıyorum. Su baş ağrımın çoğunu geçiriyor - ta arkasındaki boyayı görene kadar.ki elimin

Gözlerim çok renkli çizgileri takip ediyor.

Dün geceki her şey bir güç gösterisi olmalıydı ve ben de bu oyuna dahil olacak kadar gergindim. Onun seksi olduğunu düşündüğümü hatırladı ve kullandı. seksiliğini bana karşı O resim stüdyosu onun elementiydi; onun eline düştüm. Tam anlamıyla.

Ama bugün değil.

Koşu giysilerimi giymenin yarısındayım - programa göre üstümü yarışta değil burada değiştireceğim, sonra saat sekizde fuayede buluşacağız - o sırada kahvaltı kokusu alıyorum... kahvaltı mı? Pastırma, kesinlikle.

Hafif mide bulantım da hafif değiliz diyor ediyoroh-ho, o kadar artık ve boğazıma hücum .

Yumruğumu ağzıma bastırıyorum. Tanrı aşkına, koşudan önce kusma.

Zehirli dumanı kapıya kadar takip ediyorum, açıyorum ve eşikte bir kahvaltı tepsisi buluyorum.

Hızlı bir bakış bana salonun boş olduğunu söylüyor; saat ancak altı buçuk ve uykusuzluğumu saat değişikliğine bağlayacak , olsam dave dün gece birkaç saat boyunca huzursuz bir kargaşa içinde daha fazla sızmam.bunun nedeni tamamen zaten gerçekten uyumamam

Tepsiyi alıyorum, kalçamla kapıyı kapatıyorum ve tepsiyi masanın üzerine bırakıyorum. İçinde bir sürahi su var ve metal bir örtünün altında kalın kesilmiş domuz pastırması, çırpılmış yumurta, kavrulmuş domates, mantar ve dev bir kepçe kuru fasulye ile dolu bir tabak keşfediyorum.

Koku içime bir gibi çarpıyor.

Cloche'u tekrar yere çarpıyorum ve başka bir tıkaçla masanın üzerinde sallanıyorum. "Oh, hayır-"

Sürahinin yanında bir not var.

Akşamdan kalma tedavisi. BÜTÜN SUYU .İÇ

Çalışma odasının kapısından .tanıdığım o kıvrımlı, el yazısı ile O-

Loch bana kahvaltı hazırladı

mı? Tekrar yutkunuyorum. Sert.

Bana bunu göndermek şeytani bir şey.

Kusmayacağım. Bu odadan Hemen şimdi. Tanrım, koku.çıktığım sürece.

Loch gerçek bir şeytan.

★ ★ ★

Odamdan kaçmak zorunda kaldığım için fuayeye ilk gelen benim, bu yüzden telefonumda kaçırdığım şeyleri yakalıyorum.

Coal'dan birkaç mesaj, dün gece aptalca bir şey yapmadığımdan emin olmak için. Yorum yok.

Wren'den de hakkında beni bilgilendiren mesajlar geldibugünün programı ve beklentileri .

Coal ve arasındaki grup sohbetinde Coal, ve için plan yapmaya nasıl başladığını anlatıyorlrisl am Santa now slash kış tatili toplu partisi . Iris, kız kardeşinin düğün için kesin bir tarih belirlemediğini söyleyerek haftalar önce gerçekleşmesi gereken söze giriyor.

O ve Sevgililer Günü Prensi, ancak Paskalya hazırlıkları zaten hepsini batırıyor, bu yüzden Noel partisi ne zaman olursa olsun ortaya çıkmaya çalışacak.

Coal, Iris'in hem orada hem de olarak bulunabilmesi için Paskalya sonrasına kadar herhangi bir partiyi erteleyeceğini söyledi olabilmemesi için hazırlar .

Wren'i işlerin başında olduğum konusunda temin ederim - erken , en iyi şekilde davranacağım; son bitireceğim, gitmeye hazırım toplantı konuşma noktalarını da bugün başka ne yapabilirim?

Sonra Kömür'e birkaç mesaj gönderdim var mı- parti için bir şeye ihtiyacın ; kayıp neşe sorun yaratmadı, değil diğer liderlerle henüz mi?

Son bildirimlerime tıklıyorum-

-Ve her akşamdan kalma semptomu bir yoğunlaşır mide bulandırıcı öfkeyle .

Annem mesaj attı.

Ekşi bir tat dilimin arkasını yakıyor, başım öfkeyle . çarpıyor

Bu bir fotoğraf. Coal'un ben İrlanda'ya gitmeden önce babamdan aldığını söylediği, annemle birlikte havuz barda çekilmiş bir fotoğraf.

ANNE

ANNE

Kristopher, belli ki babanın bu fotoğrafı

görmemişsin gönderdiği .

Görmüş olsaydın, cevap vereceğini biliyorum.

Kardeşiniz de .cevap vermedi

Niye konuşmadın?

Daha gelmedi mi? Onu benimle

konuşturacağını .söylemiştin

Baban burada. Nicholas hala

hayatına reddeden tek kişi.

devam etmeyi Hepinizi ne kadar

çok sevdiğimi biliyorsunuz,

**ve sen henüz ona
ulaşamadın.
Huysuzca !! Neden ikiniz de
benim için mutlu
olamıyorsunuz?davranıyorsun**

Elim titriyor ve bu titreme koluma . Eğer ona cevap vermezsem, mesaj atmaya devam edecek.doğru ilerliyor
Nasıl olsa mesaj atmaya devam edecek.
Yanıt penceresine .tıklıyorum

**Fotoğrafı . gördümMutlu
.görünüyorsun**

Babam öyle. Annem sinirli görünüyor, gerçekten. Onu hayatımda hiç mutlu gördüğümü sanmıyorum.

Mesajımın okunup okunmadığına atıyorum, mide bulantım artıyor ve başım ağrıyorbakamadan telefonumu cebime .

Ayak sesleri önce geldiğinde bir can simidi gelir.fuayeye giren birinden Odaklanacak başka bir şey, Tanrı'ya şükür-

Gözlerimi çok hızlı kaldırıyorum. Oda şiddetle sallanıyor ve gözlerimi sıkarak kapatıyorum.

Lanet olası baş ağrısı. Lanet olası mide bulantısı.

Lanet mesajlar.

"Dövmelerin mi ?" varLoch'un dediğini .

En azından dikkat dağıtıyor.duydum

Başımı eğip gözlerimi kısarak ona bakıyorum. Bu sefer mide bulantısı yok. Bebek adımları.

O da koşu için giyinmiş. Siyah tayt, başparmaklarıvücuda oturan gri polar kollarına takılı, neredeyse gözleriyle aynı renkte olan, kapüşonlunun . Beresi parlak, neşeli bir yeşil ve üzerinde beyaz bir yonca var.

Taytına bakıyorum. Kolları. tayt Bol bir koşu şortunun ama bol birden .altına giymiştim atletimaptalca bir fikir gibigöründü

üşümek için. En azından saçımı kendi beremin içine sokmayı düşündüm.

Benimki çok daha üstün. Noel Baba şapkalı bir T-rex'in kaçan küçük bir grup elfi yemesi var.

"Öyle mi?" Oldukça sert bakışlarının atlayış şeklini birleştirirken sözlerini kafamdan geçiriyorum bir omzumdaki diğerine . "Ah. Evet. Birkaç tane."

Ha, birkaç tane. bir dövme salonunda o kadar çok zaman geçiriyorum Cambridge'deki ki sandalyemin üzerinde bir plaket olmalı.

Sol omzumdaki dövme siyah ve gri kabile desenlerinden . oluşan soyut bir girdap Bu benim ilk dövmemdi Iris benimle acımasızca dalga geçti, eğer vücuduma kalıcı olarak sanat eseri yaptıracaksam bunun anlamlı olması gerektiğini ve olmaması gerektiğini söyledi.ve yaptırdıktan sonra çoğu spor salonunda çalışan züppenin yaptırdığı basit kabile desenlerinden

İtiraz bile edemedim, çünkü tüm düşünce sürecim şeklindeydi"kabile girdapları, fena, yap .

Bu yüzden sağ yarım kolum 'için Iristen tasarım konusunda Bunda karla kaplı dağlara karşı iki çam ağacı ve aralarına işlenmiş bir yazı var. Adını dağların arasında bir yere yazdığından eminim ama bir türlü bulamadım.bana yardım etmesini istedim.

Loch sağ tarafıma yaklaşıyor. "Bir kez daha yarığa mı?" diye okuyor.

Evet, kolluk .takmalıydım

Gözlerim tekrar kapanıyor ve burnumun üstündeki deriyi ovuyorum. "Üniversiteye başladığım sahip olduğum yılın ürününe çok fazla özgürlüğe ve bu özgürlükle ilgili eşit derecede fazla duyguya ."

Oh, konuşmak bir şekilde yukarı bakmak kadar kötü.hızlıca

Öne doğru eğiliyorum, dirseklerimi dizlerime koyuyorum nefes alıp veriyorum, burnumdan ağızımdan .

Belki Coal'a o , o- Hayır. Dur. Onunla uğraşmak zorunda kalmasını istemiyorum. Bu yarış berbat olacak.fotoğrafa cevap verdirirsem

"Hasta ," görünüyorsun Loch.

"Yastık konuşman arzulanan bir şey bırakıyor, sevgilim."

Sandalyeme tekme atıyor ve ben de boğuluyorum.

"Siktir git," diye şekildeinliyorum

acınası bir . "Yemek yedin mi?"

Mide bulantımın dün gece içtiğim alkolle çok daha az ilgisi var ama bu yorum ona sert bir bakış atmasına neden oluyor. "Çok komik."

"Yemek yemedin mi? Tepsiyi ?"gördün mü

"Tepsiyi gördüm ve şakanız kabul edildi. Ne istiyorsun, madalya mı? Bu raundu sen kazandın. Şimdi yemek hakkında konuşmayı kes."

"Tanrım, ama sen bir , değil mi?" "Ne?"

"Bir budala," diyor yeni bir ses. Finn, Siobhán'ın peşinden fuayeye doğru yürüyor. İkisi de koşmak için giyinmemiş, yün paltolar ve atkılarla sarınmışlar. "Aptalın teki. ne yaptıŞimdi ?"

Lochkoşuyu aç karnına , " diyor., "Viskisini kaldıramıyor ve bu yapabileceğini sanıyor

Başımı ellerimin arasına aldım. "İyi olacağım. Hadi

gidelim." "İyi olmayacaksın. Colm!" Loch fuayeden . Farklı

bir varlık üzerimde geziniyor.dışarı çıktı

Derin bir nefes alarak Siobhán'la yüzleşmek için

ayağa kalkıyorum. "Sana zarar vermeye

çalışmıyor," diye söz veriyor. "Eh, belki birazcık,"

diye ekliyor Finn sırtarak.

Loch içeri girdi ve karnıma .bir şey çarptı

Görüşüm yıldızlaşıyor. "Aman Tanrım. Senden , " diye nefret ediyorumboğuluyorum.

"Bunu ye," diye emrediyor.

Bir granola bar, bir paket badem.

Tamam, kuru fasulyeden daha iyi ama-

"Ve işte." Elime . "Tamam bir su şişesi

tutuşturuyoranne."

"Ben ciddiym, Kris. Seni arabama ." Beynim

kekeliyor.kusturacağım

Adımı söylemesi üzerine.

Ve ikinci kez, arabada. "Yarışa mı ?" "Şey, evet."gidiyoruz

"Neden oraya gitmek ? için büyü kullanmıyorsunuzCork'ta, değil mi?" "Mm."

"Buradan uzaklıkta!"arabayla iki saat

"Bu yüzden bu saatte ayaktayız." Finn kabul ediyor., Colm'un getirdiği dumanı tüten bir seyahat kupasını Bir tane Siobhán'a, bir tane de Loch'a veriyor; son bir tane de bana uzatmaya çalışıyor ama Loch onu kapıyor.

"Ah-ah. Önce ."yemek ve su

Ellerimden biri kahveye uzanmış, diğeri ise yiyecek ve su şişesini göğsümde tutuyor.

"Bana kafein vermiyorsunuz," diyorum, polis raporuna olarak yazılacak şeyi anladığımdan emin olmak için.nedenim

"Kafeini ne kadar sevdiğini biliyorum Kahve Dükkanı ama yemek yemen gerek. Su da."

Adım adım, bakışlarımı Loch'un yüzüne doğru kaldırıyorum. "Ver bana. O kahveyi."

"Ye. Yemeğini." Kahvemi o kadar geride tutuyor ki, almak için onunla gürüşmem gerekiyor.

Siobhán ve Finn tenis maçındaymış .gibi bizi izliyorlar Ya da Finn'in durumunda .Açlık Oyunları

"Siktir git. Hem de çok." Granola barını açıp bir ısırık koparıyorum, çiğniyorum, öğürüyorum ve yutana kadar çiğnemeye devam ediyorum. Isırık mucizevi bir şekilde aşağıda kalıyor. Su şişesini açıyorum ve birkaç yudum alıyorum.

Midemin biraz daha iyi hissetmesinden nefret ediyorum. "Kahvemi hak ettim mi?"

Loch onu bana bırakıyor ve ben o kadar çaresizim ki, sesinin "Aferin oğlum" kelimelerinin üzerinde nasıl tizleştiğini neredeyse özlüyorum.

Vücudum sarsılıyor.

Kupanın bir kahve fışkırıyor ağızlığından ve bileğime . çarpıyorSıcak sıvının verdiği acı

Kafatasımın tabanından kuyruk sokumuma doğru akan napalm fişkırmamasından yaklaşık bin derece daha soğuk.

Loch. ' bakakaldıma"Ne yaptın-"

"Akşamdan kalmayla musun?" nasıl mücadele edileceğini biliyor Önemli bir şey söylememiş gibi , belki de söylememiştir; belki de araya giriyorben yanlış duymuşumdur. Ama sinir uçlarımin haşlanması öyle olduğunu düşündürmüyor. "Ve sen kendine Cambridge delikanlısı diyorsun."

Boğazım çöl gibi kuru.

Uzun bir kahve . içiyorumişe yaramıyor.

"Akşamdan kalmalığın ," diye nasıl tedavi edileceğini biliyorumkekeliyorum.

"Belli ki. Kendin için çok iyi görünüyordu. Benden sana uygun bir tedavi bulmamı istedin mi?"

"I-" Hayır mı? Pek . sayılmazColmun 'nerede olduğunu söylemesini istedim.

ve bu bir kılıftı-

Dün gece .Aziz Patrick Günü neşe ölçeri bile bulamadım
HEPSİNİ SIKTIR ET.

Elimi kahve fincanının etrafına sıkıştırıyorum, tüm o napalm öfkeye dönüşüyor. Hareket etmem, koşmam, terlemem, ağrımam ve kendimi tehlikeli fiziksel kadar zorlamam gerekiyorsınırlara .

"Artık gidebilir miyiz?" Siobhán'a soruyorum. tam anlamıyla o.Kelimenin bu ailede katlanabildiğim tek kişi

Gözleri ben ve arasında gidip geliyor.kardeşi

Ve yüzünde bir ifade beliriyor. Sanki gibi.bir şeyle bağlantı kuruyormuş

Ama "tu" diyen Loch'.

Beni iterek kapıya doğru yürüyor, kolu kupama çarpıyor.

Gömleğime .bir daha kahve sıçradı

Orada durup orta boşluğa .bakıyorum

Bir hayır 5k aile eğlence cinayet işleyeceğimkurumunun koşusunda .

Hayatımı bu şekilde mahvedeceğimi düşünmemiştim. Ama böyle iyiyim.



Aziz Patrick Günü .hakkında hiçbir şey anlamıyorum

Loch bizi Patrick Kalesi'nden Cork'. a götürüyorLoch bizi götürüyor. Bir personel değil. Büyü kullanılmadı. Tuhaflık karışıyordığer tüm tuhaflıklara, boş şatolarına, yalnız uşaklarına, olmayan krallarına .

Neler oluyor?

İki saat boyunca sessizce yolculuk ediyoruz, ben arkada Siobhán'la, Finn önde Loch'la. İkisi konuşuyor ve Siobhán da ara sıra söze karışıyor, ama ben orada oturup bademlerimi yiyorum ve bakışlarımı dikiz aynası dışında her yere dikiyorum, Loch her zaman gözlerimin oraya düştüğünü anlıyor gibi görünüyor, çünkü gözleri benimkilere çarpıyor.

İrlanda kırsalı etrafımızda yuvarlanıyor, küçük iki şeritli yollar otoyollarla yer değiştiriyor, güçlü, ıslak yeşilliklerle çerçeveleniyor.ve Cork'a vardığımızda neon ve canlı bir renge bürünen yükselen mavi gökyüzüyle

Tepeler bizi su yollarıyla bölünmüş bir şehre indiriyor, alçalan katmanlar kırmızı, şeftali, fuşya ve mavi renklerde rengarenk evler ve binalarla serpiştirilmiş. bayraklar, flamalar ve flamalar dalgalanıyorHer yerden , Aziz Patrick Günü şenliklerinin gerçek bir saldırısı, yeşil, beyaz ve turuncu bayrak duvarlara ve pencerelere, arabalara yapıştırılmışve sokaklara . Kasabanın içinden geçiyoruz, bir köprüden geçiyoruz ve gittikçe büyüyen bir insan selini takip ediyoruz.

Loch bir garaja park ediyor ve biz de dışarı çıkıyoruz. Hava gibi buzama

Gömlek seçimimde çuvalladığımı kabul edemeyecek kadar inatçıyım, bu yüzden ellerime üflüyorum ve garajdan merdivenleri çıkarken titrememi aktif olarak bastırıyorum.

Merdiven boşluğunda Loch'un yanında dönüyorum. "sanıyordumTüm bu etkinliklerin amacının Holiday basını tarafından görülmek olduğunu ."

Loch bir kaşını kaldırır. "Öyle mi?"

"Peki neden özel araç? Onlardan ?" "Oh, bizi bulurlar, sorun değil."kaçmaya mı çalışıyorsunuz

"O zaman... Kafam karıştı."

"Bu birazcık bile şaşırtıcı değil, evlat." "Siktir git."

Yer seviyesine indiğimizde etrafımızda bir park açılıyor, Mart ayının ölüsünde bile yeşillikler gür ve olgun. Sanki tüm bitki yaşamı bunun için yeniden zümrüt rengine bürünüyor. Kral bunun için Aziz Patrick Günü'nün sihrini mi kullandı?

Çadırlar ve stantlar, turuncu, deniz mavisi ve pembenin daha canlı renkleriyle parkın her yerine serpiştirilmiş durumda. Çimlerin arasına düzinelerce tabela sıkıştırılmış, hepsi de 'yapıyor.Green Hills Distillerynin Neden bu ses-reklamını

Bu Kral Malachyfabrikası'nin sahibi olduğu içki .

Kaşlarımı . çatıyorumTabelaların yaygınlığı, Aziz Patrick Günü yardım yarışından ziyade Green Hills için düzenlenen bir festivale .benziyor

Finn benimle Loch'un arasına girdi. "Ben olacağımkonuşmacı çadırında . Sanırım konuşmamı kaçıracaksın?"

"Her zaman, aşkım." Loch küstah bir gülümseme .verir

Kalabalığın .arasına dalarken onu omzunun üzerinden savuruyor

"Konuşma mı?" Ben soruyorum.

Siobhán kolunu Loch'unkine doluyor, burnu başlamış bile.soğuk havada pembeleşmeye "Finn her zaman küçük bir konuşma yapar. Hayır kurumunun yönetim kurulunda."

Loch, "Ve her yıl, değerli bir amacı eski bir makas gibi sıkıcı hale getirmeyi başarıyor," diyor.

Siobhán, "Kibar ol," diye karşı çıkıyor. "Ben tek kız kardeşime." destek olacağım

"Bu yüzden sizden iki tane var. Bu yüzden olmak zorunda değilimbü kadar sadık ."

Onun başının arkasına vurur. "Böyle davranmaya devam edersen Lochlann, ben de seni desteklemek için bitiş çizgisinde olacağım. Kris için orada olacağım."

Loch kaşlarını . kaldırır"Pardon?"

Sırıyorum.

"Belki de bunu yine de yapmalıyım." Siobhán'ın gülümsemesi oynuyor. "Bir dükkâna girip büyük, bir sevimli pankart hazırlayabilirim.

sırf alnındaki o kırıışıklığı görmek için. Oh, evet, işte o."

Gülümsemem geniş bir sırtışa dönüşüyor. Loch onu . itti", kurtçuk."

Elleri koyu ceplerindeyeşil paltosunun , sarı saçları ışık saçarak içinde gözden kayboluyorfestivalin .

Loch'a doğru eğildim. "Yani, herhangi bir karışıklık olması durumunda, en çok onu seviyorum."

Her zamanki gibi onu cesaretlendirmek için söylüyorum ama gözlerinde bir şey geri çekiliyor. Ya da sertleşiyor, belki? Bu o kadar şok edici bir değişiklik ki geri çekilip gerektiğini hissediyorumözür dilemem .

Bu da sinir bozucu.

"Donna kız kardeşimin peşinden gidiyor," diye bağılıyor. Aksanı o kadar kalın ki neredeyse İrlandaca konuştuğunu düşüneceğim.

"Böyle bir planım yoktu."

"Şey. Bu, tüm yolculuk boyunca ."söylediğin ilk mantıklı şey

"Gerçekten kızgın oluyor."olduğunuzda aksanınız neredeyse anlaşılmaz

Elmacık kemikleri boyunca uzanan derisi sakalı . kadar kızarıyor"Kızgın değilim," diye telaffuz ediyor.

"Tamam, bu daha kötü."

"Ne daha kötü?"

"Hiç yok."aksanın

Gözlerini . deviriyor"Hadi giriş ."yapalım

Yarış çadırı parkın çok uzağına kurulmamış ve diğer koşucular çadırın önünde önlük almak için sıraya girmişler. Onlara katılıyoruz ve daha fazla tuhafılık ortaya çıkıyor - bir sırada duruyoruz. Etrafta tonlarca normal insan olduğunu anlıyorum ama Aziz Patrick Günü'ne hükmeden aileler için bir alan olması gerekmez mi? Kimse Loch'u selamlamıyor bile. Bu kadar büyük bir etkinlik olduğu için bu çok alışılmadık bir durum değil ama mutlaka vardır.burada Aziz Patrick 'Günü Veliaht Prensini tanıyan birileri

Green Hills İçki Fabrikası için çok fazla tabela var. Büyük bir tanesi bu imza arka duvarında asılıstandının , logosu hafif eğimli zümrüt tarlalarının bir illüstrasyonu. Slogan kalın, kare yazı tipiyle etrafına yazılmış: Gelenek. Miras. Miras.

Burnum kıvrılıyor. Bu kelimelerin hepsi temelde anlama mı geliyoraynı ?

"Amcanın içki fabrikasının nesi var?" diye sordum.

Loch ayaklarının üzerinde kayarak önümüzde duran tabelaya bakıyor. "Kral bu etkinliğe sponsor oluyor. Çok nazik, değil mi?"

"Sadece Dublin'deki geçit törenine .katılacağını sanıyordum O bu etkinliğe geliyor muda ?"

Loch gülüyor. Rüzgar .kadar soğuk

"Bunu genişletecek misin?" Sıra hareket ettiğinde onunla birlikte adım atıyorum. "Amcan neden bu kadar yok? Neden buraya ?"" - tüm normal insanlara bir bakış atıyorum

- "kullanmak yerineBaşka yöntemler ? Kaleniz neden bu kadar boş?"

Loch kollarını göğsünde kavuşturuyor ve bakıoryüz ifadesi donuklaşarak festivale .

. "Peki. Eminim Siobhán bana ."söyleyecektir

Bu onun dikkatini tekrar bana öyle bir çekiyor ki sırtım tutuldu ve beni dikleştirip hazır ola geçirdi.

"Kız kardeşimi ," becermediye hırılıyor.

Çekiniyorum. "Onunla flört etmemden geçtikonu mi ? Tekrar söylüyorumbecermeme , öyle bir planım yok. Flört etmek ya da sevişmek. Ama bu konuda söz sahibi olanın Siobhán olması gerekmez mi?"

"bir lütfuymuş yakışıklı bir puştı seçerse olmaz.Tanrı'nın gibi ortalıkta kasıla kasıla dolaşan, kendini beğenmiş, "

kaçırmadım. "Sence ben güzel miyim?" O da düşünmüyor. "Hala seksi olduğumu düşünüyor musun?"

Bu beni susturdu. Kısaca. "Kız kardeşinle flört ediyor olsaydım bunu yapmamı ister miydin?"

Çenesi gerilir. Sessizlik tekrar çöküyor ve hat ilerliyor, bizi de taşıyor. Ama bu sessizlik uzuyor,

ağırlaşıyor, göğsümde .rahatsız edici bir düğüm oluşturuyor

"Zaten benim tipim değil," diye ekliyorum.

Loch tek kaşını kaldırarak bana bakıyor. "Senin tipin ne o zaman?" diye soruyor yavaşça. Sonra da ekliyor: "Kız kardeşim senin için yeterince iyi olmadığına göre."

"mısınŞimdi de onunla ilgilenmediğim için ? Bir de sinir bozucu olduğumu söylemiştin."kızgın

"Bahse girerim Cambridge'in üst tabakasını seçiyorsundur. Vakıf fonları ve babalarının kredi kartı. Beni öyle mi sandın?"

"Evet. Beni yakaladın. Sonuna kadar yüzeyselim. Hem içten hem dıştan materyalist bir hödüğüm. Ama varsayıyorsunseninle ilgilendiğimi ."

"Bu bir varsayımdı. Bana öyle ."söyledin

Yanaklarım kızardı. "Bir sanatçı olarak, bir estetiği takdir etmek ile arasındaki farkı bilmelisingerçek ilgi ."

Loch homurdanıyor. "Soruya ." Hat ileri doğru kayar.cevap vermedin

Senin tipin ne o zaman?

"Biliyorsam ," diye ne olayımmırıldandım. "Biliyor musun?"

Yüzümü buruşturuyorum. göstererek beni tutuyorSamimiyetini .

Gerçekten mi? Neden?

"Aşık olduğumu sandığım bir arkadaşım var" diyorum ve bunu ona söylediğim için kendimden hemen nefret ediyorum. Ama gerekiyorduonunla , değil mi? Onu çekmeliyimbağ kurmam arkadaşlık gibi bir şeyin içine . "Ve bu yıllar süren bir özlem fiyaskosuydu. Bu... bu bir şeydi.işe yaraması İkimiz de Holiday kraliyet ailesindeniz, prens ve prenses sonsuza dek mutlu."gerekten

Loch ensesini . kaşıyor"Onu ?" "Iris Lentora.

Easter."tanıyor muyum

"Ah. duymuştum."

"Her neyse. Sarhoş oldum. Duygularımı itiraf ettim. Yarı yolda peri masalının sonu fikrine aşık olduğumu ama aşık olmadığımı fark ettim. ona Sanırım tipim . Fanteziler."benim bu

Yine de Ama nasıl biri olmasını istediğime dair hiçbir fikrim yok, sadece nasıl biri biliyorum.tüm bu fantezilerde başka biri var. olması Nazik ve sakın biri çünkü ben tam bir karmaşayım ve bu dengeye ihtiyacım var. Iris benim planımdı; sanırım diğer iki eski sevgilimle ilgileniyordum çünkü bana onu hatırlatıyorlardı ve gerektiğini istemem gereken kişi oydu, bu yüzden bu aşinalık için onların peşinden gittim. Ama onlarla ilişkim sona erdiğinde üzüldüğümü hatırlamıyorum, hatta Iris'le olan bu karmaşada bile - onarmaya çalıştığımız arkadaşlığını özleyorum ama asla kalbim kırılmadı. Sadece aşağılandım ve utandım.

Birlikte olduğum mi? Yoksa onlar... bir kalıba mı uyuyorlardı?insanlardan herhangi biriyle hiç ilgilendim

Bu sıfatla kendim hakkında konuşmaya devam etmeyi reddediyorum, bu yüzden uzaktan, , uzun, yankılı bir tünelde soruyorum"Peki Prens Lochlann'ın tipi nedir? Züppe ve bitmek bilmeyen kredi kartları mı?"

Sırada biz varız, önümüzdeki grup kimin hangi önlük numarasını alacağı konusunda tartışıyor.

Loch kıkırdar. "Aynen öyle. Şımarık Cambridge'liler ve yakacak paraları var."

"Buna bir saniye bile inanmam."

Kaşları havaya kalktı.

"Çünkü düşünüyorsunbenim olduğumu şımarık ve ," diye kendini zamanın yarısında kendi bağırsaklarımla davranıyorsun-"beğenmiş açıklıyorum, "ve bana beni boğmak istiyormuşsun gibi

"Çok hoş bir görüntü."

"-bu yüzden şımarık ve yüzeysel bir adama zaman ayırdığınızı hayal bile edemiyorum. Bence böyle biriyle ilişki yaşamının stresi ülser olmana neden olur."

"Ben İrlandalıyım, evlat. Saçma sapan konuşarak flört ."ederiz

"Ne tür bir adamdan hoşlanıyorsun o zaman? Gerçekten mi? Ne tür bir adam Prens Lochlann'ın ayaklarını yerden keser?"

Bir duraklama var. etmediğimi bilecek kadar uzun. Hayal Elimini arkasındaki o noktaya doğru sürükleniyor.

Ama mizah anlayışı ani bir telaşla kaybolur. "Kesinlikle senin gibi umutsuz romantikler değil. Sen busun yani? Umutsuz bir romantik mi?"

"Sanırım-"

"Yani Siobhán."dan uzak duracaksın

Geri çekiliyorum. "Tanrım, bana böyle emirler verdikçe, seni kızdırmak için ona kur yapma isteğim daha da artıyor."

Loch bir şey söylemiyor. gibi görünüyor, sanki kafasında ve bir tanesine karar veremiyor.yüzlerce tehdit dönüyor

Önümüzdeki grup ayrılıyor ve Loch bir yarış görevlisinden bir pano almak için . Ben almak için uzandımöne fırlıyorde bir tane , ama elimi tokatlayarak uzaklaştırdı ve benim için bir form karaladı.

"Senin ne?" Şak diye .söyledim

Bir önlüğü kazağına iştiriyor, diğerini göğsüme dayıyor bastırırken üzerime doğru eğiliyorve kâğıdı ince atletime .

"Gömleğindeki kahve lekesini yine , kapatseni sakar herif."

"Bu sefer çarptın-bana "

"Yapmam gereken bir iş var. Yarışa ."kadar benden uzak dur Ve kalabalığa karıştı. Beni orada bıraktıarak, o önlüğü tutarak, arkasından kaşlarımı çat.

Ben ve Siobhán mı? konusunda cidden kızgın

Ben ve Siobhán diye bir şey yok.

Yüce İsa, bok çukurunda.

Önlüğü tankıma yapıştırıyorum -Malachy'nin içki fabrikasının bunun üzerinde de bir logosu var, tanrım, aşırı öldürme- ve peşinden dalıyorum.

Kalabalığın içine doğru dirsek ilk grubunu görüyorumçürüttüğümde, normal muhabirlerin arasında kümelenmiş Tatil muhabiri . Bazılarını Noel. 'de işledikleri olaylardan hatırlıyorumBir adam

Holiday Herald'dan bir muhabir ve 24 Hour Fête. 'den bir fotoğrafçıHepimiz yaptıkları gibi geri çekiliyorlariçindeyken, bu da rahatlatıcı bir tampon, şüphe uyandırmadan ve dünyalarımızı ayrı ve özel tutma kurallarını .çiğnemedен yüzüme bakamıyorlar

Ama beni fark ettiler ve önümde Loch'u fark ettiler ve ben onu takip ederken bizi çekmelerini izledim.

İzlediği yol festivalin doğru derinliklerine, yarış kayıt çadırının arkasına ve muhabir kalabalığından uzağa İki metre arkasına geldiğimde kıvrılıyor. kadar normal insanların arasında kayboluyoruz ve ona seslenebilecek kadar yaklaşıyorum ama o hızını yavaşlatıyor. Burası festival müdavimlerinin toplandığı yer; çocuklar bacak bacak üstüne atıyor, insanlar yiyecek ve sıcak içecek satan stantların etrafında dolanıyor. Green Hills İçki Fabrikası'nın tabelaları ortalığı kaplamış durumda ve ileride dev bir çadırda viski şişeleri satılıyor.

Ancak Loch'un girdiği stantta zengin bordo sergileniyordeniz canlılarının oyulduğu ahşaplar . Yaşlı bir adamın yanına gidiyor ve dostça kucaklaştıktan sonra ellerini sallayarak, gülümseyerek konuşmaya başlıyorlar.

Çadırın birkaç adım dışında duruyorum, konuşulanları duyamayacak kadar uzaktayım ve neden ilgilendiğimden bile emin değilim.ona yetişmekle

Ama ben orada . duruyorumOnlar sohbet ederken bir sürüngen gibi izliyorum, sonra Loch başını sallayarak veda ediyor ve bir sonraki çadıra gidiyor, bu çadırda suluboya satılıyor.

Süreç tekrarlanıyor: Sanatçı ; konuşup gülüyorlar; sonra bir sonraki çadıra gidiyor ve bu böyle devam ediyor. tahmin ettiğim bir kişiyle selamlaşıyor

Coal etkinliklerimizde sık sık bir kişiden diğerine zıplarken bulunabilir. Kesinlikle herkesin ismini bilir.ve hayatlarıyla ilgili rastgele gerçekleri Yani bu o olabilir ve bu insanlar bir şekilde Loch'un mahkemesiyle bağlantılı olabilir.

Yine de .bir şeyler yolunda gitmiyor

Loch neden muhabirlerin onu halinde görmesini sağlamıyorinsanlarla ? etkileşim Tüm özrüm, Loch'iletişim kurmadığını un insanlarla kanıtlamak içindi.

Manşetler sorumsuz, skandal prensi diyor, ama Holiday basınının izin vermek için bile durmadı için bile yarış çadırında bizi çekmesine ve şimdi yakınlarda olup olmadıklarını görmek bir kez etrafına bakmadı. Ama değiller.

Kalabalığın içinde öne geçmesine izin verdim, onu içinde kaybettim insanların ve gürültünün .

Göğüs kafesim geriliyor ve dalgınca ovalıyorum.

Konuştuğu insanlardan birine ne yaptığını sorabilirim. Ama ya Holiday dünyasının bir parçası değillerse? O zaman bu adamı sebepsiz yere takip eden tuhaf kişi ben olurum.

Ya da, işte bir fikir: Loch'un kendisine . Psh.

sorabilirim Hayatta olmaz.

Siobhán'ı bulmak ve görmek için konuşmacı çadırına yöneliyorum bana cevap verip vermeyeceğini ama bir spiker tüm yarışçıları başlangıç çizgisine çağırıyor.

Sonra görüşürüz o zaman.

Yarış, suyu mavi gökyüzünün düz ve durgun bir aynası bir nehre bir . Karşı kıyılardan katmanlarını gösteriyor olan geniş paralel uzanan trafiğe kapalı yolda başlıyor, bizi Cork'a doğru sürükleyen tepelerin ve önümüzdeki yol, delici güneşin altında gölge haleleri oluşturan sarmaşıklarla kaplı ağaçlarla kaplı.

Diğer yarışçıların arasına karışıyorum, geriniyorum ve yerinde koşuyorum. Hala üşüdüğüm yerlerde ısınmama yardımcı oluyor ama bunu çok fazla hissetmiyorum.

Ancak onun da yanıma gelip gerinmeye başladığını hissediyorum.

Hiçbir şey . söylemiyorum

Siobhán ve Finn yan tarafta seyircilerle birlikteler. Siobhán bana bir başparmak işareti yapıyor; Finn bunu görüyor ve dirsek atıyordurması için ona .

Başlatma tabancası patlar.

"Tökezleme, evlat," diyor Loch ve

havalanıyor. Ben de arkasından fırladım.

Bu bir 5k; ölü bir sprintte . Aptalca davranmıyor. liderlik

etmek kesinlikle aptalca

Ta ki ben onun . Hızını
arttırıyor.yanında koşana
kadar

Ben de öyle.

Hızlandıkça şaşkın bakışlar .bize fırlatan diğer koşucuların
arasından geçiyoruz

Önce biraz.

O zaman ben biraz daha.

Beni geçiyor, ben daha hızlı itiyorum ve kısa sürede dediğer
yarışçılarn çok önündeyiz ve artık kesinlikle üşümüyorum, kalın,
soğuk havada terliyorum.

Nehir yolu sağa doğru kıvrılıyoriçinden geçiyor ki, o kadar
ilginç bir bina kümesinin , onun kışını tekmelemem gerektiğini
unutuyorum ve benden birkaç metre uzaklaşıyor.

Devam ediyorum, ciğerlerim yanıyor ve lanet olsun, yarın
kendimden nefret edeceğim. da sürekli tekrarlanan bir durum
gibi görünüyor.İrlanda'

Yol eğimli ve ben soluğa engel olamıyorumsolukinlememe .

Loch bana bakıyor. O da terden olmuş, aynı şekilde bitkin
.sırılsıklam ama sırtışı kesik "Mücadele mi ediyorsun?"

"Sen ." Tanrım, kendini .bu tepe becerebilir

"Önce viski," Loch Pantolon, "o zaman
Akşamdan kalma. Şimdi de koşu. Neyle başa
çıkabilirsin?"

Oh-ho. Ooohhhhh, bu.

Bir depar attım ve henüz yarışın yarısına bile gelmemiştik.
Loch benim hız patlamam karşısında oflayıp puflayarak bana
ayak uyduruyor ve nihayet düzlüğe çıktığımızda tepeyi aşıyoruz.
Sıra evler yanımızdan geçiyor, solumuzda sarmaşıklarla kaplı bir
tepenin dibinde nehir var ve biz bir şey tarafından
kovalanıyormuşuz gibi koşuyoruz, sanki ikimiz de tam bir
aptalmışız gibi.

Yol kıvrılıyor ve solumuzda bir kale beliriyor. Normalde bir
turist durağı gibi görünüyor, ancak kapalı kapılarının önünde bir
su masası kurulmuş ve birkaç yarış gönüllüsü zaten bizim için
kağıt bardaklar tutuyor.

"Blackrock Kalesi," diye mırıldanıyor Loch kapıp bir tane
içerken ve başıyla teşekkür ederken.

Suyu . atlıyorum"Sesin geliyoryorgun ."

"Daha yeni başlıyorum." Loch suçlayıcı bir bakış .bana "Sen içmedin, evlat."attı

"Alabilirsin" -nefes almak için ara vermek zorundayım- "her dediğindebana boyo " konuşmak, bunların kötü bir fikir- "ve onları boğabilirsin."hepsi

Loch gülüyor.

Parlak, sarsıcı ve gerçek, daha önceki kavgamızın tuhaflığıyla ağırlaşmamış ve bir otoparka doğru süzölmek için kaleden yol alçalıyor. ayrıldığıımızda İndiğini ama bu bilgi beynime ulaşmıyor, kahkahasının barajına takılıyor.görüyorum

Kıç üstü düştüm ve çakıldımıyola .

Yedinci Bölüm

Dizlerim kaldırıma çarpıyor, vücudum öyle bir sarsılıyor ki dişlerim takırdıyor. Son saniyede omzumun üzerine yuvarlanarak darbeyi yakalamaya çalışıyorum ama momentum neden oluyorbeni bir kez daha takla attırarak yolun kenarındaki çimlere sırt üstü düşmeme .

Ve yatıyorumorada öylece .

Çünkü evet. Bu gibi görünüyordoğru .

Vücudumun yarın benden nefret zaten biliyordum, ama şimdi . gerçekten acıyacakAğrı iki bacağıma da , omzum yanıyor, şakağımda bir şey ıslanıyor-yayılıyor

"Kris!" Loch kayarak durdu, iki büklüm oldu ve yanımdaki çimlere düştü. "Lanet olsun Kris, iyi misin?"

Dudaklarım yüzümü buruşturdu.

"Siktir," , sadeceçekmem gerektiğini bildiğim acının .tüm hissetmeyi reddederek

"Yavaş otur, yavaş git. Tanrım, Kris, berbatsın." Loch'un eli sırtımda ve hangi yaradan daha çok dehşete düşeceğine karar veremiyor gibi görünüyor; kesik yarık ?şakağımdaki mi, omzumdaki mı yoksa taytımın yırtıldığı dizlerimdeki yanıklar mı Her yer kan içinde ve şakağımdaki kesik yüzümün yan tarafına doğru akıyor.

Oturuyorum, ama birdenbire yer daha önce olduğundan biraz daha yakın görünüyor-

"Kris! Kalkma, delikanlı." Beresini çıkardı ve kafamdaki kesiğe bastırdı.

Acıdan . irkildim"Benim beremi ."kullanabilirdin

Loch bir an için kaskatı kesildi. Sanırım ama yüzü kızarıyorkoşmanın verdiği eforla yüzü çoktan kızarmış.

"Evet. Bu daha mantıklı olurdu." Dudaklarını yalıyor. "Al, bunu kafana . tutHadi, ayağa kalk. Su masasında ilk yardım var. Yukarı, şimdi. Yavaşça."

Tepenin aşağısındayız, su gönüllüleri henüz bizi göremiyor. Loch'un bu müstehcen zarif ana tanıklık etmesi yeterince kötü, ama şimdi başkalarını da aşağılanmama dahil edebiliriz. Harika.

"Paparazziler buna bayılacak," diyorum ya da daha çok inliyorum çünkü Loch beni ayağa kaldırıyor.

Boşta kalan kolumu omzuna atıyor, diğer kolum da beremi tutuyor.

"Bunun için . endişelenmeGel ."

Ağzım için kolay olduğunuiçin açılıyor bunu söylemenin , kendi aptallığı yüzünden mahvolan kişinin kendisi olmadığını söylemek ama sonra Loch kolunu kalçalarım dolayarak vücudumu onunkine sıkıştırıyor.onun

Bana tutunabilsin diye. Beni dik tutması için.

Çünkü bacaklarım jöle gibi.

Dün gece gördüğüm tüm kaslarını hissediyorum. hissediyorumOnları bana karşı, etrafımda . Zorlanıyorum.

Çoğunlukla onun desteğiyle .patikadan yukarı çıkıyoruz

Nabzım çılgınca atıyor. "Spare Claus GüçlendiMantar Yarışında , .Parlak Zırhlı Lucky Charms Tarafından Kurtarıldı" Beyin sarsıntısı ? Galiba saçmalıyorum.mı geçiriyorum

Ben etmemgevezelik .

Loch bana garip bir bakış attı.

"Başlık. Paparazzilerin yazacağı manşet. Bizi böyle gördüklerinde."

"bu çok Şu anda önemli Kris. Neredeyse ." "Adımı çok fazla söylüyorsun."

"Kahve Dükkanımiyim? 'na geri dönmeli Kapa çeneni, şimdi."

İkimiz de ter içindeyiz ve kalbim deli gibi Loch'un kalbi de atıyor, yankıları bana bastırıldığı göğsünü sarsıyor.çarpıyor.

"Kalbin atıyorhızla ," diye fısıldadığımı .duyuyorum

Tepeye tırmanıyoruz ve beni . İleride, yolda parıltılar görüyorum. Diğer yarışçılar. yeniden kavramak için duraklıyorSu masasındaki gönüllüler nihayet bizi görebiliyor ve biri sesleniyor; ama Loch'un bakışları benimkilere kayıyor.

Beremin alnımdan .düşmesine izin verdim

Belli bir mesafeden başka birinin gözlerinin içine bakmanın dayanılmaz derecede samimi bir yanı vardır.

Beyin sarsıntısı geçiriyorum. geçirmek zorundayımBeyin sarsıntısı .

Ağzımdan çıkan sonraki kelimeler, "Göz bebeklerinin etrafında yeşil bir halka var" oldu.

Loch nefes veriyor. Kesik bir nefes.

"Daha fazla yemeliydin. Sersemlemişsin." diye cevap verdi.

İki gönüllü bize ulaştığında bizi tekrar başlatıyor. Bana yardım etmeyi teklif ediyorlar ama Loch onlara bu işi halledeceğini söylüyor.

Yakıcı bir farkındalık dalgası çöküyor: rahatlama. Başka birinin beni bu şekilde tutmasını istemiyorum.

Su masasına ulaştık. Gönüllüler sadece bir ilk yardım kiti hazırlamakla kalmıyor, aynı zamanda yarışın nöbetçi da çağırıyorlardoktorunu . Loch, biz onu beklerken beni masanın arkasındaki metal bir katlanır sandalyeye oturtuyor.

Kanlı bereyi çöpe atıp uzanıyorum ve ilk yardım çantasına onu Loch'un kucağında buluyorum.

Önümde çömelmiş, bir kutu bandaj ve antibiyotik merhemi yırtarak açıyor.

Yüzüm sıcaktan kavruluyor. "Bunu kendim halledebilirim-"

Loch bana öyle azarlayıcı bir bakış fırlatıyor ki sandalyenin üzerinde geriye doğru sendeliyorum. Omurgamın metale çarpmasının etkisiyle nefes nefese bir "Özür dilerim" dedim.

Pardon?

Yani, varlığım için çok , ama-özür özür dilemeye dilerimalışkırım?

Loch'un bakışları yumuşar.

"Özür dileme, Kris. Sadece kıpırdama." bir hazırlıyorSteril mendil . "Acıtabilir."

Ve sağ dizimdeki . enem bir karış aık onu izliyorum.sıyrığa hafifçe dokunuyor

Gönüllüler sonraki yarışçı . Loch inatla beni bandajlamaya odaklanmış durumda. yüzden kimse meydana gelen sismik değişimi görmüyor; yüz dalgasına su taşımakla meşgulleryüzümdeifademdeki şaşkın gerginliği hissedebiliyorum ama durduramıyorum. Loch başparmağını bandajın tırnağının üzerine koyarak bir dizini bitirirken, yüzünde endişeli bir kaş çatma ile sadece aşıağıya bakabiliyorum.

Diğer bacağımı eline alıyor, tayıtımın yıpranmış kenarını kenara itiyor ve parmaklarını üzerinde gezdiriyoryarayı kontrol ederken diz kapağımın .

Vücudumun o kısmının ne kadar hassas olduğunu .hiç bilmiyordumama hiç

Alliğimin sıcaklığı göğsümde cızırdıyor. Yanıyor, yanıyor, içime yerleştikçe atomize oluyor.

Ne ...

Ne oluyor burada?

Loch diğer dizimi sararken bir araba geldi, pansuman bu yüzden doktor araya girip şakağıma ve omzuma yaptı. Ve bunun için Tanrı'ya şükürler olsun - Loch'un daha ne kadar bakımına dayanabilirdim emin değilim.

Doktor kesin olarak başını sallayana kadar gözlerimin ışığa verdiği tepkiyi ve birkaç başka testi daha kontrol ediyor. "Beyin yok.sarsıntısı Şanslısınız. Böyle mi düştün? Ama yüzeysel yaralar. İyileşeceksin."

Şanslısın.

Hayır. . Bu-hayırBir şeyler . okuyorumŞanslı olsaydım hiç takılmazdım.

"Beyin yoksarsıntısı ," diye tekrarlıyorum şaşkınlıkla.

Loch doktorun arkasındadır ve endişeli sertliği minnettar bir nefesle söner.

Yani tek benimutanan .

Ona söylediğim her şey. her şeyHissettiğim . Kendimden başka suçlayabileceğim hiçbir şey yoktu.

Loch bana yolda rehberlik etti. Dizlerime bandaj koydu. bir şey değildiOnun için ; şehvetli yardım ediyordu, Bay Kahraman.

Bu, boktan dondurmanın üzerindeki kiraz değil mi? tüm gün boyunca yaşanan Son iki gün. Cambridge'de çarpıştığımızdan beri Loch'un etrafında olduğum her an.

"İyi o zaman." Loch'un sesi soluk soluğaydı. "Teşekkür ederim doktor."

Doktor malzemelerini toplar. "Siz çocuklar gelebilir benimle bitiş çizgisine kadar misiniz?"

"Bu kadar yeter," diyor Loch.

"Hayır-ne? Neden?" Sandalyeden kalktım. kesikler Dizlerimdeki yanıyor ama artık başım dönmüyor.

En azından benim yaralarımından değil.

Loch bana beyin sarsıntısı . geçirmişim gibi bakıyor"Koşuyu bitiriyorsun, Kris."

"Koşuyu ."bitirebilirsin

"Etrafta dolanmayın, arabaya ." "Etrafta dolaşmak mı?"binin

"Vaktimi boşa harcıyorsun." Loch bana doğru döndü, gözlerinde öfke parlıyordu. "Kıçını şu arabaya sok ve bana söylemeseni ."terk etmemi

Onun öfkesini karşılıyorum. Öfkeye karşı öfke. "çekmelisinO paparazzi fotoğraflarını , değil mi? İtibarını onarmak için?"

İşte bu. Olması .gereken şey

Tek endişesinin bu olduğunu teyit etmesini, aramızdaki çizgiyi yeniden çizmesini duymak için çaresizlik içindeyim.

Loch daha önce . deli olabilirdiŞimdi .öfkeli

"Bin. Lanet olası. Arabaya." uzaklaştıBaşka bir şey söylemeden .

Doktor şoför koltuğuna oturmuş, biz birbirimize bağırırken de garip olmayan bir şekilde Loch kendini yolcu koltuğuna attı, tüm araba sallanıyor.hiç bekliyor.

Doktor bizi bitiş çizgisine götürürken arkasındaki koltuğa çöküp manzaraya bakıyorum.

Kapatılan iki şeritli yol, ölü çalılar cılız ağaçlarla çevrilibunun olduğunu anlamamış Aziz Patrick Günü . ve Ben bana arabadan inerken yolun iki yanından bir kalabalık bakıyor sönüyor ve kameralar yanıp . Tatil muhabirleri mesafelerini koruyorlar, ancak benim ve Loch'un yakınlarda gezinirken bol bol fotoğrafını çekiyorlar.

Siobhán ve Finn bize doğru .koşuyorlar

"Tanrım, Lochlann!" Siobhán onun koluna . vuruyor"Onu gerçekten öldürmeye çalıştın!"

"Ben yapmadım!" Loch dehşet içinde muhabirlere bakar. "Piç kurusu kendi kendine çelme taktı."

"Bunu gazetecilere söylememi ister misin?" Gazetecilere başımı salladım. Ve el sallıyorum. Çünkü siktir et onları. "Onlara Prens Lochlann'ın nasıl cesurca beni kurtarmaya geldiğini anlatayım mı?"

Finn bana hırlıyor. "O unvanı burada kullanma! Seni aptal, halka açık bir yerdeyiz."

Ama Loch bana doğru dönüyor, yüzü kıpkırmızı, gözleri vahşi. İlk başta öfke değil; şekilsiz duygular itiyor onu ve çekiyor ve hepsini bana odaklıyor.

"Yaralandın Kris," diye tükürüyor, sanki gibi.unutmuşum "Bu bir şaka değil."

Endişelen.

O endişeli. Benim mi?için

Hayır. Değil mi? Hayır, bu-

Havada . bir çığlık koptuHiçbirimizden değil.

Bitiş çizgisinin yan tarafında bir kavga çıkmış, yumruklar ve tekmelenen bacaklarla bedenler birbirine girmiştir.

"Kahretsın." Loch tereddüt etmeden kaçıyor, ben de peşinden atılıyorum ama Siobhán beni tutuyor ve Finn bana ters ters bakıyor.

"Bunu ," diye halledebilirFinn. "Parçalara ."ayrılmışsın

Olması gerektiği kadar tedirgin değil. Yumruk yumruğa kavga bir var,

Tatil etkinliklerinden , birindeneyeş dolu olması gereken bir yerde

ve mutluydu ve Finn yorgun görünüyordu. Siobhán gözlerini yere indiriyor.

Bu arada Loch çatışmanın tam ortasında ve ellerinin o belirgin hareketini tanıyorum. Büyü kullanıyor - kavgayı durdurmak için değil; bizim büyümüz bir insanın seçimlerini değiştiremez. Ama gerekirse ruhları hafifletebilir.

Bu genellikle bir şeydir kralın yapması gereken ve çok daha büyük ölçekte.

Ama kralları burada bile değil. Ama reklamları burada.

Loch'un yaptığını yapmak son derece gereksiz olmalı. Amcası bu işi halletmeli, bu festivaldeki herkesi, Aziz Patrick Günü'nü kutlayan herkesi neşe, iyilik ve ışıktan oluşan bir geri bildirim döngüsüyle kaplamalıdır. Kral'ın gittiğimiz her etkinlikte olmayabileceğini anlıyorum, ancak insanlar neşe yaratıyor, o da bu neşeyi onların arttırmak için kullanıyor artarak mutluluğunu ve insanların Bayramını kutladığı her yerde bu neşe devam ediyor.

Basın benim yırtık pırtık çekmekten çekmeye döndü.fotoğraflarımı , Loch'un kalabalık içindeki fotoğraflarını

"Burada ?" neler oluyorNefes nefese .sordum

Finn Siobhán'. a ters ters bakıyorO da ters .ona ters bakıyor

Siobhán bana dönmeden önce kız kardeşine "İkiniz de inatçısınız," diye bağıyor. "Amcamız tam bir hıyar."

"Siobhán! Bu onu ilgilendirmez."

"Bu benim işim ve fırsatının kaçmasına izin vermeyeceğimLoch'un gerçek bir müttefike sahip olma ."

Yüzüm genişliyorşaşkınlıkla .

"Şimdi, Kris." Siobhán'ın tatlı gülümsemesi gölgelendionda gördüğüm ilk öfke gösterisiyle . "Dürüst olmak gerekirse, babamız da kendi çapında tam bir hıyardı."

"Tanrım, Siobhán. Tek başınasın." Finn yürüyoruzaklaşıyor, şimdi yatışmakta olan kavgaya doğru .

Siobhán'a odaklanıyorum. İç çeken ve kollarını kavuşturan.

"Aziz Patrick Yortusu için uzun zamandır Day," diyor. "Büyükbabamız ve babamız zalim , değillerdisadece

Zavallı yöneticiler. Vizyonları yok. Ama amcamız sıkı sıkıya sihri , hepsini biriktiriyor."tutuyor

Loch'. Doktor tıbbi çantasını geri çıkardı.un etrafındaki kalabalığın arasına birkaç polis karışmış durumda

"Bu çok mu? oluyor Kavga mı?" sesimi çarpıtmasına engel olamıyorum.

Siobhán yüzünü . buruşturarak başını sallıyor"Amcamız büyüsunü gerektiği gibi . Davranışları... karışıyor."kullanmıyor

"Yani Aziz Patrick 'Gününün sihri mu?"tükeniyor

"Bizde oldukça fazla var. Ama amcamız, içki fabrikası için en şanslı iş kararlarını almak üzere tüm sihrimizi kullanan açgözlü bir orospu çocuğu ve bunun bir İrlanda şirketi olduğunu, dolayısıyla başarısının olduğunu iddia ediyor.Aziz Patrick Günü'nün başarısı için Her şey boka sardı. Finn ve ben hiç büyü yapamıyoruz; Loch ise ancak bunu yapabilecek kadar büyü yapabiliyor." Kardeşine el sallıyor. Kavga durduğu için şu anda büyü kullanıyor gibi görünmüyor; elini birinin omzuna koymuş ve onunla konuşuyor, duruşu nazik ve yatıştırıcı.zorunlu

"Bu yüzden büyü kullanmak yerine buraya arabayla geldikseyahat etmek için ," diye bağlandım.

"Evet."

Ciğerlerim sıkıca kavlıyor. Babamın tüm ahmaklıklarına rağmen, sihrimizi asla sınırlamadı. Tehdit ederdi, ama her zaman olurduyeterince büyüümüz . Bu da diğer Tatillerin bize sihirlerini vermeye zorlanmasından kaynaklanıyordu. Yani, bakış açısı ve hepsi.

Ama bir empati . nabızı hissediyorumSiobhán için.

Finn için. Loch.

"mi Bu yüzden kalede ?" personeliniz diye sordum.

Siobhán omuz silkiyor. "Amcamızın içki fabrikası daha az oldu için büyüü elinde tutmasıyla birlikte, Tatilimizi . Personel ve saray yıllardır elimizden kayıp gidiyor. Malachy yakın tutmak istediklerine büyü veriyor ama geri kalanlar kaybolup gitti ve kalede ihtiyacımız olan kaynaklara yardımcı olacak büyüümüz yok."yürütecek şeyimiz

"Bekle. Kimse Aziz Patrick Günü'nde çalışmıyor mu diyorsun? Amcan ne iş yapıyor?"

"Dublin'de içki fabrikasıyla yatıp kalkıyor. Sanki hak ediyormuş gibi her yıl büyük geçit töreninde boy göstererek insanların ona tapmasını sağlıyorbunu . Neşe ölçeri kontrol etmek ve yeterince sihre sahip olmadığı konusunda bağırmak ." Green Hills İçki Fabrikası afişlerinden birine kaşlarını çatıyor. "Oh, ve 'ettiği her etkinliğe reklamlarını yapıştırıyor için ara sıra uğruyorLochun koordine . Bu yarış gibi mi? Malachy yıllar önce iptal etmişti. Ama Loch geçen yıl tekrar başlattı ve büyük bir başarı elde etti. Malachy, kendisine karşı gelmeye cüret ettiği için Loch'a çok kızdı ama daha fazla sihir getirdiği için bu yarışın Loch'ta kalmasına izin verdi. Sadece o bundan övgüyle söz etti ve içki şişesini üzerine sürdüher şeyin ."

Bir resim oluşmaya başlıyor. Ve hiç de gibi değil.beklediğim Kalp atışlarımı hızlandırıyor, ya da belki de koşu ve düşüşten sonra hiç sakinleşmedi, bu yüzden şimdi daha da sert çarpıyor, göğsümü titretiyor.

"Ama Loch kral ," diye olmalıdeniyorum. "Neden değil?" Siobhán'ın gözleri omzumun üzerinden kayıyor.

Loch bir polis memuruyla konuşuyor. Basın onun yanında geziniyor.

"Babamız öldüğünde çok zorlandı," diye fısıldıyor. "Her zaman çok fazla şey taşıdı. Zeki bir aptal ve bir sanatçı olduğu için bir gün tükenmeye mahkûm. Malachy Amca bunu ona karşı kullandı, mahkememizi onun olduğuna inanmaya ittigüvenilmez . Loch çok ye gençti, ayrıca babam ölmeden önce , bu yüzden Malachy'inandılar. pervasız ve aptaldıLoch Malachy'ye inandı. Malachy'nin Loch olduğunda onu geri vereceği layık düşüncesiyle kuralı teslim etti, ama şimdi biliyoruz ki, bu asla olmayacak. Bu da tam bir saçmalık - oradaki tüm sanatçı stantlarını gördünüz, değil mi?"

Yarış kayıt çadırının .arkasındaki alanı işaret ediyor Loch'u satıcılarla .konuşurken gördüğüm yer

"Malachy bu etkinliği iptal etmeden önce bu bir hayır yarışıydı. Loch geri , getirdiğindeorganizatörlere

yerel sanatçıları getirerek büyük bir bağış toplama festivali haline getirdi. Artık İrlandalı zanaatkârlar katıldığı bir kutlama.ve müzisyenlerin Loch tüm adada bu tür şeyler yaparken Malachy övgüyü alıyor. Malachy'nin etrafında daireler çiziyor."

Başparmağımı kaşlarımın , baş ağrıyla savaşıyorum - düşüşümden, omuzlarımdaki gerginlikten, bunun sonunda olabilecek en kötü şekilde anlam kazanmasından.arasına bastırıyorum

Loch'un ahmak ama hırsız olmasını çok çok istedim.

Olabilir. Belki de Noel'in sihrini amcasının boğuculuğunu telafi etmek için çalışıordur. Ama miydio zaman Loch'un sihirle daha fazlasını yapması gerekmez ? Neredeyse hiçbir şey kullanmıyor.

Bizden çalan Malachy, değil mi? Kendi tatili artık yetmiyordu.

"Yani-" Başımı sallıyorum ve sesimi alçaltıyorum. "Burada olmam ve tüm bu basın saçmalığı bu yüzden mi - tahtı geri almak için sarayının onun hakkındaki fikrini değiştirmeye mi çalışıyor?"

Siobhán yalvarırcasına . gökyüzüne bakıyor"Bırak öyle olsun. Loch bize senin bir haftalığına gelmeni planladığını ve magazin basınıni bu kadar işin içine katarak daha fazlasını planladığını söylediğinde de ben de şok olduk. Huysuz bir herif olduğu için bize gerekçesini söylemedi ama bunun anlamına geldiğini umuyoruzFinn Malachy'nin yerine geçmeye ." Bana ters ters bakıyor. "Umursamak için bir nedenin olmadığını biliyorum ama buradasın ve kardeşimi daha fazla strese sokarsan Noel Prensi, bana yardım et-" çalıştığı Durur. Düşünüyor. "Bir ceset turba bataklığına gömüldüğünde ona ne olduğunu biliyor musun?"

"Ben... Ben bilmiyorum."

"Pekala. Lochlann'ın başına bela olursan bunu ilk elden öğrenirsin. Bunu sana bir sebepten dolayı söyledim. Onu anlamak gerek. Malachy'nin övgü almasına ve onu ezip geçmesine izin veriyor ve Finn ve ben insanların onun hakkında kötü düşünmesinden . Senden hoşlandım, Kris. Onun için iyi olabilirsin. Senin yaptığın gibi onu aklından çıkarabilirsin."bıktık

Onun için mi? Biz arkadaş değiliz ve yaptığımız her konuşmada neredeyse birbirimizi öldürüyoruz.iyi

Finn'in korkunç kız kardeş olayını çözdüğünü sanıyordum. Ama asıl tehdit Siobhán, o şen şakrak yüzünün ardında saklanıyor.

Boğazımı temizlemeyi başardım. "istememKimsenin işini zorlaştırmak . Ama ne kadar yararlı bir ... emin değilim.gerçek bir müttefik olabileceğimden "

"Hm." Beni düşünüyor, gözleri oynuyor. "Haklısın. Bazen tam bir ahmak oluyorsun."

"Tamam, bu çok sert-"

"Neden yolda tökezledin, ha? Burası asfalt bir yol." Kaşları beklentiyle kalktı.

Sanırım sadece bir aptalın takılıp düşebileceğini söylemek istiyor.düz kaldırımda

Ama Loch'un gülüşünü . hatırlıyorumBeni nasıl .

Bir elimi ensemdede . gezdiriyorum"Peki. Pes .ediyorum Ben bir aptalım."

Sırıttırıyor ve itiyoromzumu .

Finn ve Loch geri geliyor, ikisi de bitkin görünüyor. Ama Loch'Siobhán benden ve onunla yatmaya çalışmamamla ilgili kavgamızın yankısını görüyorum.uzaklaşırken un yorgunluğu keskinleşiyor

Bana ters .ters bakıyor

O bakışı tutuyorum ama karşılık vermiyorum. Önce o gözlerini indiriyor.

"Cork'tan bıktım usandım artık," diyor kimseye belli etmeden. "Eve mi?"

"Evet." Ama Finn başını dramatik bir şekilde geriye eğiyor. "Ah, Tanrımaraba leş gibi , siz ikiniz içindeyken . Önce duş alacak bir yer bulamaz mısınız?"kokacak

"Kokmuyorum." Loch, Finn'i yakalar ve başını yüzünü onun koltuk altına gömmek için aşağı doğru çeker.

"Bırak beni! Pislik!" Kadın çırpınarak adamın karnına bir yumruk indiriyor ve adam gülerek onu bırakıyor.

"Onları arkaya yığacağız ve tüm pencereleri açacağız." Siobhán 'Loch, u işaret ediyoro da kollarını açıp

onu da . kucaklamak için"Dokunma bana, seni otuzbirci."

"Ah, ama Siobhán-deirfiúr bheag-" O hamle yapıyor ve Siobhán eğilip ciyaklarken ben sendeleyerek uzaklaşıyorum ve ikisi yolun karşısına geçip kalabalığın arasından zıplayarak otoparka doğru ilerliyorlar.

Onları takip etmek Finn ve bana kalıyor ve Finn bana her zamanki kaşlarını çattığındaaptal sırtışın farkına varıyorum, yüzümdeki .

"Siobhán bizi becerirsen seni iyi ve düzgün bir şekilde tehdit eder mi?" diye soruyor.

Bizden çalan kesinlikle olamaz çünkü Tanrım ironisiFinn , onları sikip atmamın.

Başımı salladım.

Tüm yaralarım bakıyor ve başını sallıyortiksintiyle . "Bak bakalım kışının üstüne düşmeden arabaya gidebilecek misin?"

Ve bensiz . Ki bu iyi bir şey. Nefes almak için zamana ihtiyacım var.gitmek için adımlarını hızlandırıyor

Telefonum arabada. Bu yüzden Coal'a mesaj soramıyorum atıp ne yapmam gerektiğini ve birileri görür diye hep birlikte arabadayken .ona mesaj atmak istemiyorum

Yani şimdilik?

Tek .başımayım

Göğsümdeki baskı düğümüşleşiyor, şu anda boynuma yayılan ağrıyla .

Tatillerin yöneticilerinin görevlerini bırakıp varislerin devreye girmesi de neyin nesi? Loch ve ben, Coal ve Iris ile bir kulüp kurmalıyız.

Arabada Finn sürücü koltuğuna, Siobhán da onun yanına oturuyor, böylece Loch ve ben Mart ayının soğuk havasında tüm camları indirerek arkaya doluşuyoruz. Bu uzun sürmeyecek. Ama kokuyoruz.

Ve bu araba çok küçük.

Siobhán . ile otururken fark etmemiştimLoch uzun bacaklarını neredeyse çenesine kadar eğmek zorunda kalıyor, Finn'e koltuğunu arkaya koyacak kadar yer açmak için kalçasıyla bana doğru dönüyor. Yanına sıkıştım, ona .dokunmamak için elimden geleni yapıyorum

Vücudum kapiya çalışır gibi dayandırtırmanmaya .

Finn bizi götürüyor, soğuk hava yüzüme çarpıyor. Gözlerimi kapatıyorum. Vücudum ağrıyor, her yaram zonkluyorkanımın ritmiyle . Bugün yediğim bir granola bar ve bir paket badem, midemin vücudumun geri kalanına karşı hızla isyan etmesine neden oluyor.

Soğuk bir şey dizime değıyor ve . Loch kıkırdıyor.

Bu bir su şişesi.

Ayaklarının arasındaki fermuarı açık küçük soğutucuyu fark ediyorum. "Yarış " sırasında yeterince içmedindiyor.

Şişeyi . alıyorum"Su alımımlla ."çok fazla ilgileniyorsun

"Yeterince içseydiniz, içmek zorunda kalmazdım."

Bir granola bar, bir paket havuçlu çubuk, daha çıkarıyor sandviç ve Siobhán ile Finn'e de biraz uzatıyor.

Aklıma . Ama tek söyleyeceğim "Teşekkürler."bir sürü ters cevap geliyor

Kahretsin, uyumam lazım. Gerçekten uyumalıyım, ama bu yorgunluk seviyesinin bile bu daha fazlasına yol açacağından şüpheliyimgece birkaç huzursuz saatten .

Yemeğimizi sessizce , yiyoruzaraba hızla kutuplaşıyor ve ben atletime bir kez daha pişman oluyorum. Ama artık karnım tok ve tekrar gözlerimi kapatıp açık yaslanıyordolduğuna pencereye , buz gibi rüzgârın ciğerlerime nasıl odaklanıyorum, keskin ve serin.

Amcası ona kazık . Babamın yaptığından daha kötü, en azından Coal ve bana . davrandığı gibiNoel'in sihrini çalanın Malachy olduğuna dair kanıt bulursam ne olur? Loch' lekelemeyi o kadar ki, istiyor umahkemenin ona - karşı olduğundan emin olmak insanların Malachyolduğunu "'nin Christmasın bir hırsız bilmesi skandalı sadece almak neşesini geri , için değılaynı zamanda onu Locha tahtı da mu?vermeye zorlamak için yeterli olur

Buradaki varlığım Loch'un kötü şöhretini ortadan kaldırmaya yardımcı olabilir mi?

-Basınla değıl ama mahkemesiyle? Bu

amaç, , değil mionun hakkında hikayeyi düzeltmekti?
taciz olayı.

Ya da Noel'in sihrini çalmayı örtbas etmek için benim burada olmamı organize etmiş olabilir mi? Belki umuyordurde hırsızlık hakkında ne kadar şey bildiğimizi öğrenmeyi .

Bu düşünce beklediğim nefretle . Bu... sönük.kızgınlık ve birlikte gelmiyor

Loch'u festivalde . gördümO satıcılarla da . Ve düştüğümde nasıl da yanımdaydı.nasıl birlikteydi

Bizi kazıklayanın amcası olmasını istiyorum.

Kendi düşüncelerim kendilerini yakalıyor, tökezliyor ve sessizliğe gömülüyor.

Neden? Bir ses fısıldıyor. Hırsızın Loch ?olup olmadığını neden umursuyorsun

Yaklaşık otuz dakika boyunca kendimi Loch'tan uzakta tutarak, ona çarpmamak için bugün kötüye kullandığım tüm kaslarımı zorlayarak sürdükten sonra, elimi koltuğa koyup destekliyorum ve gövdemi rahatlatıyorum.

Ama gözlerim kapalı.

Ve elini minderin .üzerinde göremiyorum

Yine de . şimdi hissediyorumBileğinin kenarı benimkine .

Vücudum daha da geriliyor. Beton katılaştı.değiyor

çekil. Masum bir hataydı. Geri .çekil

Ama bir saniye geçti. İki

saniye.

Ve hızla geri çekilip bunun bir kaza olduğunu iddia ötesine ve şimdi, şimdi, ona aktif olarak edebileceğim zamanın geçiyor , ,ona dokunuyorum ve yaralarımındaki kan ritmi çarpıyor çarpıyor, çarpıyorzar zor kalbime .

Bu bir kaza. Daha önce dizlerime dokundu ve bu hiçbir şey ifade etmedi, bu yüzden bu, bu demek-

Parmağı hareket

ediyor. Benimkine

. Vay

anasını.takılıyor

Buz gibi rüzgar çarpıyor ve kaos yüzümekafamın , içinde kaynıyorbu yan yana geliş ,beni rahatsız ediyor

soğuktan sığağı soğuktan soğuğı-

Sesini duyuyorum, hatırasını. Yankılanıyor. Yankılanıyor.
Ben İrlandalıyım, evlat. Sağıma sapan konuşarak flört ederiz.

Vay
canın

a.
Lanet
olsun

.
Bunca zamandır benimle flört mü ediyordu? Ve..
Aman Tanrım.

Ben flört ediyor muydumde?

Hayır. Asla olmaz. Flört etmek birine güzel göründüğünü söylemek, odanın diğer ucunda birbirimize gülümsemek ya da herhangi bir şeydirgöğsümde bulanık bir his bırakan .

O kadar yoğun bir sıcaklık değil, artık kabarmamış bir parçam olduğunu sanmıyorum.

Kendi yaratacak kadar güçlü bir Bu değil- bu değil-gerilim değil.

Aman Tanrım.

BU MU YANI?!

Ağızım açılıyor. Rüzgarı yutuyorum. Ama bundan daha fazla hareket etmiyorum.

Sadece ben biliyorum.

O soğuk-sıcak-soğuk mermiler midemin köküne doğru ateşleniyor ve ben onları kovalıyorum. Tekrar tüm düşüncelerden sıyrıldım, sadece iştahlı bir varlığım ve bu iştah bu duyumdan daha fazlasını istiyor, sıcak-soğuk-sıcak-

Elimi onun elinin altına sokuyorum ve parmaklarımızı birleştiriyorum.

Ne yapıyorum ?ben

Yaptığım . şey boğulmakYaralarım ve şu anda bilincim yerinde değil.yüzünden bayıldım

Loch'un parmakları benimkileri sıkıyor. Başparmağı elimin arkasını okşuyor ve ben stratosfere fırlıyorum.

Bunun inkâr edilebilir bir yanı yok. Rasyonalize etmek yok. Benim dışımda öyle bir şey ki, burada dayanılmaz bir zihinsel sessizlik içinde oturmak ve onun elini elimde tutmaya katlanmak zorunda kalıyorum. Avucunun pürüzlülüğü, iki parmağının arasında muhtemelen boya fırçasından kalma bir nasır.

Bu çok çocukça, değil mi? El ele tutuşmak. Bu oyun alanı saçmalığı. Olmamalı-olmamalı-

Ama bu her şey. Dokunuşu elimde ama tüm vücudumda ve içimde vızıldayan kurşunlar, nabzımın ağrıyan gümbürtüleri, hepsi birlikte tepki vermemek için fiziksel olarak acı veren bir patlamada şişiyor.

Gözlerim fal taşı gibi açılır. Ve ona dönüyorum; artarak, yüzüne karşı bir bahane bulacağım. Zihnim yeniden çalışmaya başlayacak ve bunu yapmamın nedenini göreceğim ve bu bir şey olacak.mantıklı

Loch geri çekildiğinde .aramızdaki koltuğa bakmaya kadar geldim

Elimi bırakıyor ve omzunu bana doğru eğip boğazını temizliyor, çenesini kaşıyor. Sakalları parmak uçlarına değiyor.

Tırnak diplerinde . boya varYeşil .lekeler
Turuncu.

Avucuma . bakıyorumBomboş.

Düşünce yok.

Ama bir his.

Reddedildi.

Bir tane daha. Daha güçlü. Vahşi ve kontrolden .çıkılmış

Karışıklık.

Elimi koyuyorumkucağıma.

"Kahretsin, pencereleri !" kapatınSiobhán çığlık atıyor. "Artık dayanamıyorum. Kış geldi, Tanrım."

Finn bir düğmeye basıyor ve tüm pencereler .

Hayır, o havaya ihtiyacım var, siktir, siktir-

Bir kolum arabanın kapısında , kıvrılmışkendimi olabildiğince küçültüyorum, yok ediyorum.

Loch kayıyor. Gözlerim ona kayıyor. Durduramıyorum.

Başı pencereye dönük ama gözlerini eğiyoryana . Bana doğru.

Pencereden .dışarı bakmaya devam eder

Çenesindeki, sakalının altındaki kasların kasılmasınıizliyorum,
.kenetli kalmasını

Sıcak-soğuk-sıcak.

Elim hala yanıyor. Güneşin avucumdaki her çizgiyi
kavuruyor.şiddeti

Ondan uzaklaşıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve hiç
düşünmüyorum.

Sekizinci Bölüm

Loch, Finn ve Siobhán telefonlarından uyarı aldıklarında Patrick Kalesi'ne doğru yola çıkıyoruz.

Benimkini kontrol etmediğimi Koltuğun arkasındaki cepten alıyorum ve yaklaşık yirmi cevapsız mesaj görüyorum. Son birkaç mesaj Coal'ın basın fotoğraflarını gördüğü için beni azarladığı mesajlardı, bu yüzden fark etmem o ana kadar sürdü. BANA GERİ MESAJ AT MORON SEN neden o fotoğraflarda bandajların vardı?

Wren de bana mesaj attı. Son zamanlarda çıkan magazin haberlerine birkaç bağlantı var; Loch'un bitiş çizgisindeki kavgaya müdahale etmesi yaralanmalarımı gölgede bıraktı. Bazı haberlerde bazılarında kavgaya , ise kavgayı durdurmak için büyü kullandığı iddia ediliyor. Loch'un sebep olduğu

Loch'a daha fazla suç yükleyip, lemeye çalışan pisliklere karşı öfke

Bu da garip. Onun adına kızgın hissetmek ona.

Gerçi bunların hiçbiri Wren'i ilgilendirmiyor; iyi olup olmadığımı soruyor .ve Noel'in bir açıklama yapması gerekebilir diye neler olduğunu doğrulamak istiyor

Ben daha cevap veremedim Loch "Bok." diye homurdandı
Bunu öyle bir dehşetle söylüyor ki ona bir bakış fırlatıyorum.
Bana . bakmıyor "Siobhán?" diye soruyor. Ekranına bakıyor. "Şerefsiz."

"Ne?" Finn park işini bitirir ve telefonunu çıkarır. "Ne oldu?" diye sordum.

Loch cevap .vermeyince Siobhán kaşlarını çatıyor

"Colm'dan mesaj var," diye açıklıyor Siobhán. "Amcamız geliyor bizi ziyarete ."

"Ah lanet olsun," diye Finn.

Gözlerim büyüdü. "Ne zaman?"

"Şimdi." Loch kapıyı açar ve arabadan fırlar

Kendimi dışarı atıyorum ve Loch'un kaleye , yaralarım o kadar da acımıyormuş gibi davranıyorum.ardından topallayarak giriyorum

Tökezleyerek fuayeye girdiğimde Loch konuşuyordu, Colm .ile Loch'un gözleri bana kaydıığında, kısaca utanmış görünüyor.

"Teşekkürler, Colm." Loch omzunu sıvazladı ve .aceleyle aşağı indi

Salon.

Benden Siktir et.kaçmaya çalışıyor.

Peşinden topallayarak gidiyolumburuşturuyorum , yüzümü ve neredeyse onun hızına . Birkaç koridor boyunca.

"Bugün neredeyse beyin sarsıntısı geçiriyordum," diye sesleniyorum arkasından, birkaç adım önümde. "Beni koşturmayı bırak, ahmak."

Merdivenlerin dibinde sendeleyerek durdu. Ona yaklaştığım ve tekrar kaçacağını düşündüğüm bir an var, ama o kalıyor, omuzları eğmiş elleri yumruk halindeyken durumda.

Neredeyse, neredeyse iyi çocuk . diyecektimAma boğazım, neyse ki, bu kelimelerin çıkmasına izin vermiyor.

Yüzüm kızarmıştı, yanına geldim. Basamaklara .bakıyordu

"Yani?" Sessiz .kaldığında bastırıyorum

Çenesini sıkmaya devam ederse kırılacak. "Ne olmuş yani?"

"Amcan mı?"

"Bu seni ilgilendirmez."

"Evet, ilgilendirir."

"nasıl Bunu şimdi ?" .anladındiye sorar merdivenlere

"Tatilimin elçisi olarak buradayım ve Aziz Patrick Günü Kralı ile tanışmadım. Bu yüzden biraz endişeliyim." Ben de bu herifi kendi gözlerimle görmek istiyorum. "Onunla şimdi mi konuşacaksın? Nerede o? Ben de seninle geliyorum."

Loch sonunda bana baktı. Ama mantığımı anlamış olmalı, çünkü burun delikleri açıldı. "Ofisinde. Colm'iyebileceğimiz bir akşam yemeği hazırlamasını söyledi a ailece ama bu kesinlikle olmayacak. Duş ve sonra alacağım onunla . konuşacağım Eğer onunla tanışmaya , yirmi dakika içinde odanın önünde ol."bu kadar meraklıysan

Kızlar arkamızdan koridora çıktılar. "Loch?" Siobhán sesleniyor.

"Yirmi dakika," diyorum ona ve sözünden dönmesine fırsat vermiyorum. Yanından hızla geçip merdivenleri çıkıyorum.

"Ve biraz ağrı kesici al," diye bağılıyor arkamdan. Sonra da taşlardan boğuk bir sesle ekliyor: "Gobshite."

Odama giriyorum ve normal kıyafetlerimi çıkarıyorumkardeşime mesaj atarken .

KÖMÜR

**Özür dilerim. Ben hayattayım.
Her şey yolunda. Aptal . Seni bu
gece ararım.gibi takıldım**

**KÖMÜR
O YAŞIYOR!!**

Kris. KRIS.

**Kralına ve kardeşin 'varKristofa
mesaj atmak için .beş dakikan**

Bunun vatana olduğuna eminim.ihanet

Bir saniyemi ayırıp Wren'e benim de iyi olduğumu söylüyorumve Noel'in aslında bir açıklama yapması gerektiğini .

Ona hızlıca düşüşümü ve Loch'un bana nasıl yardım ettiğini anlatıyorum. Ona nasıl anlatıyorum kavgayı durdurmak için müdahale ettiğini - büyü kullanımından bahsetmiyorum, çünkü Siobhán'a göre bu hassas bir konu gibi görünüyor. Temel olarak, Wren'in her iki olayla ilgili gerçekleri yayması için mesaj yoluyla doğaçlama bir basın açıklaması yazıyorum.

Bunun için buradayım, değil mi? hale getirmek için.İtibarını daha iyi Bu benim işim. En azından işlerimden biri.

Wren baş parmağını kaldırarak cevap verdi, yani iş bitti sayılır.

Dünyanın en hızlı düşünün . alıyorumMavi bir kazak, kot pantolon,

ve ilk günkü kahverengi ayakkabılar, bunun için değil, alaycı ya da saygısız değil. Bandajlarım duştan sağ çıktı, bu yüzden onları bırakıp ıslak saçlarımı topuz yaptım ve birkaç dakika içinde odamın dışına çıktım.

Loch koridorun yukarısından bana doğru yürümeye başladı bile. Çılgınca temizlenmiş duştan çıkmış saçları, siyah boğazlı kazağı ve botlarının içine soktuğu dar siyah pantolonuyla alev gibi parlıyor.

Ağır ağır . iç geçiriyor"Fikrini mi?"değiştirdin

Tüm tavrı sert ve tetikte, hayatta kalma modu derin, titreşen bir iç öfke ve biraz da korkuyla birleşmiş.

Babam etrafımdayken . "Hayır, fikrimi değiştirmedim," diyorum ona.nasıl gibi göründüğümü bildiğim görünüyor

Loch tekrar iç geçiriyor ve yürümeye devam ediyor. Beni birkaç koridor ötede, yarım düzine kapalı kapının yanından geçirip bir kapıya götürüyordaha sıradan kırmızımsı kahverengi ahşap .

Kapıyı çalmıyor. Sadece kapıyı açıyor.

Ofis, geniş bir kanıtıdırortasındaki maun masası ve akşamüstü manzarasını göstermek için geriye çekilmiş ağır, yoğun lacivert perdeleriyle kalenin genel ortaçağ tarzının . Kitap rafları her duvarı kaplıyor, eski antika eşyalar kullanımdan çok süs için, raflarında yaldızlı kenarları olan deri kaplı mezarlar, çerçeveli fotoğraflar ve diğer dekoratif biblolar var.

Masanın arkasında Wren'in profillerinde . Malachy

Patrick.gördüğüm adam oturuyor

Finans, hedge fonlar ve yatırımlar hakkında konuşan bir Wallstreet hıyarına benziyor. Takım elbisesi muhtemelen çoğu arabadan daha pahalı, soluk teni sahte bir bronzlukla bronzlaşmış, gri saçları mükemmel bir şekilde toplanmış.

Loch masanın karşısında durmuş, ellerini dayamıştıomurgasına . "Amca."

Malachy kucağındaki tableten başını kaldırıp bakıyor. "Colm'a seninle görüşeceğimi söyledim-"

Odağını çevirdibana .

Koyu renk bir kaş, derin bakışlı gözlerin üzerinde kıvrılıyor, hem dikkatini hem de tavrını kasıtlı olarak değiştiriyor.

"Ah. Saygıdeğer misafirimiz," diyor hafifçe. Aksanı daha yumuşak, neredeyse İngilizce, sanki kalın olmaması için zorluyor.

Resmi bir tanışma için öne çıkmıyorum. Gelmeliyim. Ama ondan nefret ediyorum, bu his Loch'un yumruklarının arkasında düğümlemesiyle daha da güçleniyor.

Malachy tabletini masaüstüne bırakıyor, ayağa kalkıyor ve ince çizgili takım elbisesinin düğmelerini ilikliyor. Her hareketi kademeli, sıradan hareketleri bile hesaplanmış gibi göstererek odanın kontrolünü ele alıyor.

"İrlanda'da geçirdiğiniz zamanı nasıl buluyorsunuz, Prens Kristopher?" Ellerini kalçalarının üzerine koyuyor. "Lochlann bir özenli ev sahibi mi?"

Loch'un seğirmesini görüyorum çünkü onu önümde tutuyorum, böylece hem onu hem de Malachy'yi izleyebiliyorum.

"Evet." Loch'un yüzünün . Amcasına sırtını dönmüyor.yan tarafına bakıyorum

Ama kurnazca sola kayıyor. Ben ve Malachy arasında.

"Malachy mi?ile görüşürken onu da için davet ettin sana eşlik etmesi

Ben mi, Lochlann?" Malachy soruyor. "Onu yakınında , değil mi?"

Malachy Loch'un gözlerini bir saniye tutar. İki saniye.

Yeğeninin düzeltmeye çalışmasından hoşlanmayacaktırkendisi hakkında basında çıkan olumsuz bir varsayımı . Burada Loch'a yardım ettiğim için kızgın mı?

Güzel.

"Tatilimi temsilen buradayım," demeye çalışıyorum. "Yapacak bir şey yok-"

"Neden burada olduğunuzu çok iyi biliyorum." O niyetli bakışlar bana geri dönüyor. "Yeğenimin olmadığı bir şey olduğunu kanıtlamak için. Ya da belki de tam olarak basının düşündüğü kişi olduğunu kanıtlamak için."

Kaşlarımı . çattım"Affedersiniz?"

"Yapma-" Loch başlar, ama Malachy dilini .tıklar

Malachy'nin Loch'a bakışında bir şey var. Sanki elinde bir tasma var ve hissediyorum birazcık bile çekiştirse Loch'un inatçılık ve kişilik fırtınasından uysal ve yenilmiş bir hale geleceğini .

Neredeyse Loch'a uzanacaktım. Neye? Bu istiyorum.bağlantının kopmasını O tasmanın kopmasını istiyorum.

Ama Loch tüm görmezden gelir. "Neden buradasın, amca?"

Malachy, takım elbisesinin düğmelerini açıp yerine oturmadan önce elini umursamaz bir tavırla kapıya doğru uzattı. "gibiDediğim , bu akşam yemekte görüşürüz."

"Hayır. Benimle şimdi . konuşabilirsinNe istiyorsun?"

Malachy'nin gözleri boktan bir sırtışıla yeğeninden bana kayıyor. "Karışık bir toplulukta mı? Emin misin?"

Loch hiçbir şey , söylemiyorbir iç savaş sürüyor.

Malachy'nin yüzü sertleşiyor. "Gidebilirsiniz Prens Kristopher" derken bana bakmıyor bile.

Babam bunu hayatımda kaç kez söyledibana ? Beni konuşmalardan, durumlardan, etkinliklerden, basın çekimlerinden çıkardı ve ben de gittim, her şeyi Kömür'ün halletmesine izin verdim. Babamın cana yakınlık maskesi her zaman daha ikna ediciydi; Malachy bizimle oynamıyormuş gibi bile yapmıyor.

Dudağım kıvrılıyor. "Hayır. Ben iyiyim."

Malachy'nin Loch'a küçümseyici bakışlar şimdi bana yöneldi.

Loch kendini doğrudan Malachy'nin alanına yerleştirirgörüş . "Kris. Sen na-"

"Sadece basın meselesi yüzünden burada değilim." Etrafından dolanıp Malachy'nin önüne geçiyorum. "Noel çıkarıldı çok uzun zamandır pek çok Bayramdan ve biz de konuşmalar başlatmak . Hepimizin ortak noktalarını tartışmak ve organizasyon gibi konuları içeren sorunları çözmenin yollarını bir araya getirmek için. Politika. Neşe."

Malachy başını sallar. "Evet, neşe .hakkında konuşalım"

Kalbim tekmeliyor. Ama onun eğlencesi bir uyarı ışığı.

Malachy tabletini bize doğru çeviriyor, kaydırıyorpaparazzi saçmalıklarının . ekran görüntülerini Buraya . gelişimBenim

Özür dilerim. Yarışın .fotoğrafları

Loch'un dövüş içinde herkesi sakinleştirirken .sırasında kalabalığın çekilen görüntülerini durdurur

Loch'tan . hava tıslıyorAcı dolu homurtu. "Kris," diye fısıldıyor. "Git buradan. Lütfen."bir

Ona . bir bakış fırlatıyorumGözleri kocaman açılmıştı. duymamıştımDaha önce .yalvardığını Onu böyle görmek yanlış, duruşu eğik, itaatkâr.

Tartışmak için enerji toplayamadan .başımı sallayacak kadar sersemlemiş durumdayım

Bir saniye daha gözlerini izledim. bekleyerek.Duruşunun değişmesini, kendimi savunmak için kullanacağım bir açıklığın titreşmesini

Ama hiçbir şey yok. Sadece bu.

"Sizinle tanışmak bir zevkti Kral Malachy," diyorum uyuşmuş bir halde, Loch'a dönerek.

Döndüğümde, Malachy bu etkileşimi analiz ediyor ve eğlencesi derinleşiyor gibi görünüyor. Ona ne verdiğimizi bilmiyorum ama önemli olduğunu hissediyorum.

Kendimden nefret göğsümde çalkalanıyor. Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve odadan çıkıyorum, bir yanım Loch'un burada yalnız kalmasına izin vermemek için çılgık atsa bile.

Tek görebildiğim, Coal ve benim babamızla yaptığımız her kavga, Coal'ın öfkesinin etkisinde kaldığı her an, odaklanmasının en kötüsü ve Coal'ın babamın bana vuracağını düşündüğü o zaman.

Uzağa gitmem imkansız. Ofis kapısını sonuna kadar bile kapatmıyorum, sadece dikiş yerinde tutuyorum, topuzu bükülmüş, hazır, bekliyorum.

Loch hala yakınlarda olduğumdan şüphelenmiş olmalı, çünkü konuşmaya İrlandaca başladı. Dinlememi istemiyor.

Üzgünüm ama bu işe yaramayacak.

Buraya geldiğimden , ama onunla olan ve tamamen kanıksadığım sürekli bağlantımı çekiştiriyorum.beri Noel'in büyüünü hiç kullanmadım

"-bir kavgayı ayırdı," diyor Loch. "Ne düşündüğünü bilmiyorum-"

Malachy de İrlandaca, "Bana aptalı oynama," diye çıkışıyor, bütün numaraları bir kenara bırakarak. "Büyü kullandın. vardıBir anlaştığımız , seni bencil pislik."

Tüylerim diken diken oldu. Loch'un hemen "Yapmam gerekeni yaptım" demesi beni orada tutuyor. Her zamanki özgüveninin bir titreşimi geri döndü. "Yapman gerekeni."

"Ve seninle ilişkiyi kestim. Senin ve kız kardeşlerinin bu kalede kalmanıza izin verdim. Hatta bu küçük etkinliklere devam etmenize bile izin verdim ve bunların çoğunu finanse ettim-"

Evet, böylece içki fabrikasının reklamlarını her yere . yapıştırabilirGerçek fedakarlık burada.

"-Yine de tüm bunların karşılığını benden çalarak mı ödüyorsun? Geçen yıl dersini almadın mı?"

"Yüzünü kurtarmak istiyorsun, değil mi?" Loch'un sesi son derece sakin. Ama korkuyu bastıran bir şekilde sakin. "İşler bu şekilde uzun süre devam ederse, tavırlar denetlenmez ve insanlarımız unutulursa, mahkeme şüphelenecektir. Etkinlikleri bu şekilde yarım yamalak yürütmek yeterli değil. Yapamayız-"

"Sihirime erişmeyi bırak. Eğer seni bu gibi durumlarda daha fazla " -bir şaplak duyuldu ve görüşüm bembeyaz olduyakalarsamsesiMalachy'nin tabletin ekranına dokunduğunu fark edene kadar

-"Üçünüzü ne kadar çabuk üstü dışarı attığımı göreceksinizkiç . Affedilmem için yalvaracaksınız."

"Sen Kral'sın," diye yalvarıyor Loch. "Bunu daha ne kadar sürdürebileceğinizi sanıyorsunuz? Neyi farkında mısınfarkında mısın?yok ettiğinin ? Halkımızın yıl neleri kaybetmesine izin verdiğimizizin

."

"Sana karşı ne kadar nazik olduğumu fark ettiğini sanıyordum, Lochlann. Kaybedecek olduğunu . daha ne kadar çok şeyin anladığını sanıyordumBenimle uğraşma, seni nankör küçük pislik."

"Sen Kralsın," diyor Loch tekrar, nefesi kesilmiş bir halde. "Kral gibi davran."

"Bu senin tek uyarın."

Sessizlik devam ediyor.

Ulaşım büyüünün ve Malachy'nin gittiğini fark ediyorum.cızırtısıyla birlikte tehdidin yokluğunu hissediyorum

Elim kapı koluna o kadar sıkıca kenetlenmiş ki Loch kapıyı diğer taraftan çekince bırakmıyorum, bunca zamandır burada olduğumu saklamaya çalışmıyorum.

Kapıyı iterek açtım ve geri çekildi.

Yüzü kıpkırmızı, gözleri cam gibi. Arkasında, oda boş-

Masanın , halıdan çıkan .yanındaküçük bir yonca demeti dışında

Donup kaldım.

Bu daha önce yoktu. Aziz Patrick kalıntıları Günü'nün ulaşım büyüünün mı?

Noel'de .bırakılan gibi

Eğer yoncaların geride kaldığını biliyorlarsaulaşım sihrini kullandıklarında , o zaman Merry Measure'ımıza cihazı kurduktan sonra Noel'den kaçtıklarında en az bir tane bıraktıklarını da biliyorlar.

Yani her kimse -Loch ya da Malachy- biliyorlarkalarında bir ipucu bıraktıklarını .

Gizlenmişti ve ben fark edene kadar kimse fark etmedi, belki de bu riski . aldılarYa da belki giderken izlerini ama bir yoncayı kaçırdılar... sadece kötü şans.kapatmaya çalıştılar

Gözlerimi yonca tarlasından ayırıyorum ama Loch ona takılı kaldığımı fark etmiyor.

Öfkeyle homurdanıyor. "Sana gitmeni söyledim," diyor tekrar İngilizce olarak.

"Odadan ," çıktımdiyorum. İrlandaca.

Gözleri büyür, yuvarlaklaşır ve dehşete düşer.

"Onun..." olup olmadığını bilmek istedim. İngilizceye geri dönüyorum, sonra beceriksizce. "Eğer geri gelmem gerekirse."

Zihninin çalışmasını izliyorum, konuşmayı gözden geçiriyor, duymamam gereken bir şey söyleyip söylemediğini anlamaya çalışıyorum. Ama kapı aralığında duruyorum ve sadece öfkeleniyorum onun için ve o da bunu sarsıcı, yavaş bir göz kırpmayla fark ediyor gibi görünüyor.

"Neden geri ki?" diye soruyor. "Sana yardım etmek için," diye aptalca cevap veriyorum.

Loch'un şaşkınlığı şüpheye dönüşür. "Duyduklarına şaşırmış görünmüyorsun. Siobh  n. Sana Malachy'den mi bahsetti?"

"Bunun . için ona kızmaAma evet."

Loch ellerini yüzüne kapatıp sertçe ovuşturarak son birkaç dakikanın izlerini silmeye   alı  ıyor.

"Hareket edecek misin?" nasıl kapladığıma bakıp el sallıyorB  t  n kapıyı .

Koridora .  ıkıyorum

Loch gitmiyor ama. Yüzümü inceliyor. bakıyorBa  ka bir i     eki  le tavana , ama bu seferki kendini gibik    ms  yor .

"Benimle sarhoş ol," diye emrediyor üstündeki bo  lu  aba  ımın .

A  zım a  ık kaldı. "I-"

Koridora dolanıyor.çıkmak için etrafımdan

Birkaç adım ilerlemesini izliyorum. Omuzlarında gerginlik var.

"Bu bir soruydu, Kahve D  kk  nı," diye geri sesleniyor.

Takip ediyorum.

Dokuzuncu Bölüm

Loch şatonun içinden geçerek yemek odasının yanından aşağı iniyor ve uzun, sessiz bir mutfığa giriyor. Ortada dikdörtgen bir kasap blok adası yer alıyor, üzerinde asılı ışığa dokunduğunda cilalı bakır parlıyor. Alanın her santimetresi şatonun geri kalanıyla aynı antik duyguya sahip, sadece bu odada yüzyıllardır yemek hazırlanıyor, havada baharatlar, düzeltilmiş işlenmiş un, tencereler ahşap yüzeylere pişmiş toprak yer karoları ve bir uçtaki duvar büyüklüğündeki şömine var.

Loch şömineye doğru ilerler ve yanındaki dolabın önüne çömelir. karıştırırken şişeler tıngırdıyor.İçindekileri

"Eğer daha fazla viski çıkarırsan, hemen gidiyorum," diyorum.

Yolu yarılamış, elinde bir şişe viski var. Etiketini kesinlikle Green Hills Distillery değil.

"verecek Ahlaksızlıklarımı rahatça misin?" .izin diye inliyor

"O boktan şeyden dört bardak içişini izledim, çakırkeyif bile değildin. Sarhoş olmak istediğini söylemiştin."

"Bu boktan bir şey, seni tatsız pislik." Düşünüyor. "Ama bu adil."

Tekrar eğiliyor ve ediyortereddüt .

Loch içki dolabınaıyi ve sarhoş olmak içkiyi " diyor. "Ama bunun için benimle alay edemezsin.", "istediğim zamanlar için tercih ettiğim alacağım,

"Bunu kesinlikle kabul etmiyorum," diyorum ve görüyorumşöminenin yanındaki girintili gölgelerde bir kiler . Yiyecek bir şeylere ihtiyacımız olacak. Sarhoş gol ya da değil.

Kiler çoğunlukla boş. Yiyecek kutuları, bazı pişirme malzemeleri, birkaç raf dolusu temel ihtiyaç.

Şefimiz düşerdi dehşete bu kadar az bir zaman - tatillerine ve stokları tam değil mi?kala

Ama onu dolduracak paraları yok, değil mi? Malachyettiği 'nin onlara vermeye tenezzül . Geçimlerini sağlayacak insanları da yok. Sadece ziyaretçi bir Noel Prensi.kadar

Kalbim boğazımdayetersiz yiyecek sıralıyorum, bir rafta iki kırılmış cips torbası bulana kadar malzemelerini .

Onlarla birlikte geri döndüğümde, kasap blok adasının bir ucunda bir şişe vardı.

Kıkırdıyorum. "şantili Krem votka mı?"

Loch bir bar taburesine oturdu. Ben karşısındakini tutuyorum, o da şişeyi kırıp açıyor.

"Gül bakalım evlat, ama benim mantığım gerçekten çok zekice. Sláinte." Bir yudum alır. "Gördüğünüz gibi tadı ispirto gibi değil ama berbat bir migreni garantileyen şurup gibi bir şey de yok."

Bana teklif etti. buruşturarak büyük bir gösteri yapıyorumŞişeyi alırken yüzümü .

"Sláinte to you," diyorum ve içiyorum. Dudaklarının kenarı sıcacık.

Zorla .yutkunuyorum

"İçki tercihlerime gülecek durumda değilsin." Loch şişeyi benden geri aldı. "İrlanda viskisinden böyle nefret ediyorsun. Seni ülke dışına atmalıyım."

"Ben daha çok biracı bir adamım."

Loch bir sonraki içkiyi yudumlarken kustu kalktıve ayağa .
"Neden böyle söyledin? Tanrım."

"Nereye gidiyorsun?"

"Orada bekle."

Girdiğimiz kapının yanında Loch bir buzdolabını açtı çekip ve iki şişe çıkardı.

Geri dönüyor, adanın kenarındaki bir kapağını açıyor şişenin ve şişeyi bana uzatıyor. Smithwick'in birası.

"Evet, bira ve votka," diye not ediyorum. "Bu işin sonu bitecekiyi ."

Loch kendisi için bir tane açar ve yerine oturur. "de buMesele , ha?"

Sözümü .kestiğinde daha soruya yeni başlamıştım

"İrlandaca " konuştuğunu bilmiyordum.Bir paket peynirli ve soğanlı cipsi ama eli biraz titriyor.açıyor

"Bilmiyorum."

Bana düz bir bakış attı.

"Yani, bu sihirdi. aktif olarak seçmediğim süreceSöylediklerinizi tercüme etmek için büyü kullanmayı , tek kelime bile konuşmuyorum."

"Yani beni kasıtlı olarak mı ?"gözetliyordun

"Evet." Örtmeye çalışmıyorum. Bakışlarını tutuyorum ve sessizliğin uzamasına, uzamasına izin veriyorum, Tanrım, eninde sonunda kopmak zorunda, ama gözleri şüpheciden yumuşak

Votkayı elime alıyorum ve uzun bir yudum alıyorum çünkü göğsümde pençeli parmaklarla hızla ilerleyen bir farkındalık var ve bir kez kafama girdiğinde artık onu görmezden gelemeyeceğim. Ama şimdilik, votka ve biranın içinde boğulurcasına nefesimi tutabiliyorum.

"Noel'in büyüünün bunu yapmama izin vermesi iyi bir şey," diye ekliyorum. "Çoğu zaman ne dediğini bile anlamamın tek yolu bu."

Loch bir kahkaha . atar"Siktir git. Benim aksanım seksiliğin .zirvesidir

"Evet, bu yüzden mi Dublin aşk şehri? Ya da bekle, hayır, bu-"
Ve Fransızca bir şeyler gevelememe yardımcı olması için sihir kullanıyorum. Çakırkeyif oluyorum ve onun tepkisini görmek istiyorum.

Votkayı tekrar dudaklarına götürüyor. Orada duruyor, eğlencesi şoka dönüşüyor.

Yanakları pembeleşir. "Güzel numara," diyor şişeye .doğru

Bir yudum daha almadan bırakıyor ama boğazı dalgalanıyor.

Neredeyse telefonuma uzanacaktım. Neredeyse miyim diye soracaktım fotoğrafınıçekip Iris'e gönderebilir çünkü o, işte, o

Boynunun sallanmasıdeğer bir şey., ölümsüzleştirilmeye Googly eyes ya da başka bir araçla.

"Hâlâ." Elinin tersini çenesinde gezdiriyor. "Benim aksanım seninkinden çok daha iyi, Fransız ya da değil. Sende ne var, ha? Noel 'da olmasına rağmen Amerikan İngilizcesi gibi bir saçmalık,gelmedi. Grönland ki bu bana hiçbir zaman mantıklı da Kuzey 'sahip olabilirsinizKıçınız donmadan Kutbuününe . Mitosunuza inatçı bir bağlılığınız var."biraz

Votka beni ele geçirmeye başlıyor ve bira da ona katılıyor, bu yüzden tek yapabildiğim gülmek.

Loch gülümsüyor.

Benimki hemen kayıoryoğuşma gibi, bira şişemden damlayan .

"Amcanın var?" nesi Fısıldıyorum. Neşeyi öldürüyor. Göğsünden bıçaklayıp öldürüyor.

Loch başparmağıyla birasının etiketini karıştırıyor. "Duydun işte. O bir piç."

"Anladım. Ama demek istediğim-"

"Ne demek istediğini anlıyorum." Arkasına yaslanıp ağır bir nefes veriyor ve bununla birlikte zırhı çözülüyor, yorgunluğu, endişesi ve pişmanlığı ortaya çıkıyor. Öylesine güçlü, öfke dolu bir pişmanlık ki, bunu daha önce nasıl gözden kaçırdığımı bilmiyorum; alaycı, sidikli dış görünüşündeki en küçük çatlaklardan erimiş kor gibi parlayarak onu küle çeviriyor.

Biraz daha votka yutuyor. Tadından ya da kendisinden irkiliyor. "Tatilimi kimse ciddiye ," almıyordiyor. "Kimse nesiller boyunca bizi umursamadılar. Bizler içki, parti ve yeşil biranın tatiliyiz. Babam da buna inanıyordu, onun babası da ve sarayımızın yarısı da. Kendilerini ciddiye almıyorlar - için ne umudumuz vardı kibir şey ?"olmak

"Buna ." inanmıyorsunSoru değil. Bir gerçek.

Loch bir votka daha içiyor. Tanrım, bu hızla şişenin yarısını bitirecek - elinden kapıyorum ama sadece tutuyorum.

"Hayır," diye fısıldar masaya. "inanmıyorumBuna ."

Sonra bir enerji patlamasıyla bana bakıyoröylesine , sarhoş edici bir neşeyle , tutkusunun beni aydınlattığını hissediyorum.canlı ki

"Bu halkımızın bir kutlaması. hayatta kalmalarının bir kutlamasıSiyasi ve dini istikrarsızlık . karşısında Açlık, baskı ve lanet İngilizlerin soykırım girişimleri karşısında. Kraliçe Medb'den Grace O'Malley'e ve Mary Robinson'a kadar herkes. Her zaman böyle olmadı, biliyorum ve emin olmak için sorunlu kısımlar var. Daha önce bahsetmiştimİrlandalıların şansından . Bu deyim, İrlandalıların başarısının düşünen ırkçı hiyarlardan geliyor; herhangi bir ziyade yetenekten sadece kaynaklandığını şanstın ama bu bile adil değil. Folklorumuzda ve panteonlarımızda şans var. Göt herifler şansı piç etmeden çok önce biz şans üzerine inşa edilmiştik. Aziz Patrick Günü, bölünmüş olsak bile, dünyanın dört bir yanına dağılmış olsak bile üzerinde anlaştığımız tek şey haline geldi. Bu yüzden kötüyü birlikte kucaklıyoruziyiyle , çünkü birini yalnızca üstesinden geldiği boktan şey olarak değil, aynı zamanda üstesinden geldiği gerçek olarak görürsünüz. Benim Holiday'im kim olduğumuzun ve neler yapabileceğimizin ve ben-"birleştirici bir ipliğidir

Durdu.

Gevşek bir yığın .halinde bar taburesine geri düşer

"Ve bunu hak ettiği hale gücüm yok çünkü . getirecekMalachy tüm neşemizi lanet olası içki fabrikasına Onunla yaptığı şey bu, işini kılmak için büyü akıtıyorşanslı kullanıyor-Siobhán sana söyledi mi?"

Başımı salladım.

Beni taklit ediyor. "Sihrimizi kullanmak için çok uğraştım , en azından elimden geldiğince şansımızıama elimde çok az var. Beni ve dinlediğinde de-"her zaman dinlemiyor

"Kulaklıklarınızı kırıyor, böylece gezgin Noel prensleri stüdyonuza mı giriyor?" Teklif ediyorum.

Homurdanıyor. "Yararlı, ha? Büyü artıklarıyla ne yapacağımı bilmiyorum. Ve geçen yıl." Dudaklarını yalıyor, ıslak bir parıltı bırakıyor ki bu bir işaret. "Geçen yıl tam anlamıyla . Ben de

Malachy'ye aktarım olması gerektiği gibi olmadı, bu yüzden onun en iyi çabalarına rağmen benim kontrolüm tamamen ayrılmayacak. Ve geçen yıl, bıkmıştım. Tatilimizi daha iyi hale getirmek için elimden geleni yaptım. Festivaller düzenledim ve yol kenarına düşmüş etkinlikleri yeniden başlattım. Çok fazla değildi ama yine de bir şeydi. Ve Malachy oldu , öldükten ailemiz sonra vasimiz ve bize biraz para , ama o bıraktılarKral ve burası teknik olarak onun kalesi. Ailemizin banka hesapları, hepsi onun. Yani o Siobhán ve Finn'in okul masraflarını, her şeyi karşılıyor - ben burs aldım- ama ya o parayı ? çekerseBunu sürdürmek için yeterli paramız . Zaten Colm burada çoğunlukla kendi parasıyla kalıyor, oda ve yemek alıyor. Malachy geçen yıl benim gösterimden sonra tüm personeli işten çıkardı. İşleri düzeltmek için yaptığım aptalca girişim yüzünden şimdi de bunu başımıza kakıyor."olmaz

"Mahkemeniz Malachy'nin ne yaptığını ?" biliyor muBen soruyorum. "Malachy'nin etkinliklere mı?"geliyorlar

"Hayır." Birasından biraz daha içiyor. "yıllar oldu. Malachy hepsini uzaklaştırdığı için herhangi bir şeyin yönetimine dahil olmayalı Eğer etkinliklere katılırlarsa, bunu biliyor ve her şey yolunda diye onları yatıştırıyorgörünsün . Başarılı etkinliklere para yatırıyor, böylece lanet olası işini yaptığı için övgü alabiliyor ve Tatil hala devam ediyor, değil mi? Devam ediyor. değil.Yine de Küresel ölçekte olabileceği gibi değil - biz burada İrlanda'da iyi vakit geçiriyoruz, ama dünya çapında? En çok İrlanda diasporası acı çekiyor ve ben insanların bile sağlayamıyorum.büyük buradaki ihtiyaç duydukları şeyleri almalarını "

Votkayı yudumluyorum, yapay çırpılmış vanilya aromasıyla dilim tatlanıyor. "Onlara göstermelisin. Mahkemeni."

Loch'un gözleri tereddütlü. "Ne?"

"Bugün seni kalabalığın içinde gördüm. Sadece dövüşte değil, yarıştan önce konuştuğun sanatçılarda da. Siobhán bana anlattı.her şeyi nasıl ayarladığını Bu Tatil'den çıkan her iyi şeyin senin sayende olduğunu."

Yüzü kızarıyor. Kızarıyor. Yanakları kıpkırmızıucu , burnunun pembeleşiyor.

"Siobh  n," diye tıslıyor.

K  zarmasına takıldım kaldım. Tamamen b  y  lendim.

Dudaklarım titriyor ama boğazımı temizliyorum. "etmelisin Sarayını şatoya davet . Ya da son büyük eni için Dublin'e. geçit t  r Malachy'nin eline fırsat geçmeden onlarla y  zle  in kapatmak için ne kadar çok   alı  t  n  n  zı g  sterebilesiniz ki onun eksiklerini ."

Loch'un yüzünde şaşkın bir ifade belirir. "Finn gibi konuştun. Ama onlara ne göstereceğim? Festival organizatörlerinin yardım edebileceğimi koordinasyonuna mı? Malachy mahkemenin benim tam da onun s  ylediğ  i gibi, güvenilmez biri olduğumu düşünmesini sağ  lamak için ."yeterince iyi bir i   çıkardı

"Ama buna yardımcı olmam   istediniz," diye kar  şı   ıkıyorum. "Magazin yalanlarının sadece olduğunu göstermek istediniz yalan . Özür dileyip gidebilirdim ama sen tüm tatil boyunca kalmam   istedin. Neden?"

Loch kaçışlarını çatıyor ama bira şi  sesine doğ  ru yöneltiyor. "söyledim Sana , buradan bu kadar nefret ediyorsan gidebilirsin."

"Kastettiğim bu değ  ildi. Bu hafta burada olmamdan ne elde etmeyi umuyorsun? Holiday basınının senin hakkında iyi şeyler yazmasını istiyorsun, değ  il mi?"

Omuz silkiyor, neredeyse koyun gibi, ilgileniyoryanağının .i  iyle

Sonra bir elini çenesine götürüyor ve dudağı kıvrılıyor, öfke bana değ  il... dışarıda bir yere ama yöneliyor.ayn  ı zamanda içeride bir yere "Malachy'nin Holiday Press'i kullanarak bacaklarımı daha da koparabileceğini görmesini istemiyorum, tamam mı? Düşündüm ki, bu ilk olayı ele alarak bir sıçrama yaparsam, Malachy   zerine gitmeye daha az meyilli olacaktır. Basının bana bu şekilde takılması bir şanstı ama gelecekte bunun kasıtlı olmasını istemiyorum."

Başım yavaşça sallanıyor. "Ve Malachy bunu ayarlamana izin mi verdi? Basının bu kadar i  in içinde olduğ u bir ortamda endi  elenmiyor kamuoyunun kendisine kar  şı dönmesinden mu?"

Loch bira şi  sesine homurdanıyor. "Bizi k  stirdiğ  n   biliyor, kız karde    lerimi ve beni. Ona boyun eğ  eğimizi biliyor."

"Ama siz mahkemenizle bir şeyleri değiştirmeye çalışıyorsunuz. Sizi nasıl gördüklerini. ötesinde bir şey yapmayacak mısınız?İtibarınızın "

Loch'un yüzündeki renk siliniyor ve farkına varmış gibi görünüyor anda söylediği her şeyin , sanki kendini tam olarak kontrol edememiş gibi.

Başını ellerinin arasına alır. "Ah, Tanrım. İçimi sana dökmek haince bir hareket olmalı. Kendimi savunmam gerekirse, bu saçmalık hakkında konuşabileceğim çok az insan var. Cambridge'deki arkadaşlarım belli ki bu konuda hiçbir şey bilmiyor-" deki Bir elini sallayarak Holiday'tamamı olduğunu varsaydığım şeyi işaret ediyor. gizli dünyamızın "Çeşitli soyut sanat türleri hakkında , ama Aziz Patrick Günü? Bu konuda benim kadar çok konuştuğumu düşünüyorlar. Yine de buna ihtiyacın var."güçlü fikirleri var

"Evet, anlıyorum. Anlıyorum." Kahretsin, , kaç kez yakaladım onunla her ne hakkında konuşuyorsamkonuyu kendimi bu kimseyle konuşmadığımı ? şey nedir konuşmamızı bu kadar kolaylaştıran ? "Ayrıca, haince eylemler konusunda biraz uzmanım aslında."

Loch'un kaşları içbükey.

"Kömür-kardeşim-ve ben geçen Noel'de babamızı devirdik sayılır." Konuşurken bira şişemi deviriyorum. "Diğer kış tatillerinin neşesini çalıyordu. Ona karşı durmaları için onları bir araya getirerek buna bir son verdik."

"Evet, bunu ." biliyorumHomurdanıyor. "Haberlerde her şey oldukça medeni görünüyordu. bilmiyordumSenin işin de içinde olduğunu."

"Şaşırdın mı?"

"Elbette." Zorla sırtıyor. "Bu yüzden mi bir hafta kalmayı kabul ettin? ihaneti teşvik etmek için Masum Tatillerde mi?"

Esprî .yapmaya çalıştığını anlamadım

Buradayım çünkü birileri Noel'in neşesini diğer Bayramlardan .çaldığımız gibi çalıyor

Sen .olduğunu sanmıştım

Ama Malachy, değil mi? Malachy .olmalı

Bunların hepsini söyleyebilirim. Bu doğal bir açılış. Malachy olduğundan emin olurdum ve onu araştırmaya devam edebilirdim, belki Loch da yardım ederdi.

Ama bizden çalmak için çok iyi bir nedeni var, amcası onu bu şekilde kesti. Malachy'nin bir pislik olması onu suçlu yapmaz.

Ve şeylerin değişiyor Loch'la olması onu temize çıkarmaz.aramızdaki

Tüm bunları bildiğim kadar, şu anda hırsızlık konusunu gündeme getirsem gerçeği göreceğimi daha da iyi biliyorum.Loch'un tepkisindeki

İrlanda'da bulunma sebebim, tüm amacı bu.buraya gelmemin Kömürün bunu yapmama ihtiyacı var. Noel'in bunu yapmama ihtiyacı var.

Peki neden ağzımı açamıyorum?

Daha fazla bira , bir emiyorumama boğazım kuru, her yutkunmam çaba.

Çok uzun süre . sessiz kaldığımda Loch kaşlarını çatıyor"Kris?"

Başımı sallıyorum, yüzümün içimde dönen her şeyi ele vermemesini umuyorum.

Sor. Sor ona.

"Malachy seni tacı bırakmaya nasıl ikna etti?" Kendi kendime sorduğumu duyuyorum. "O kadar kötü biri ki neredeyse bir çizgi film gibi."

Votka. Bira. Bu ben değilim. Bu ben olamamiçin bilinçli bir seçim yapan bu kişi., kardeşimin yapmamı istediği şeyi yapmamak

Loch'un bizden Bu gece olmaz.çalıp çalmadığını bilmek istemiyorum.

Suçluluk duygusu midemde ekşi ve iğrenç bir his yaratıyor ve buna karşı koymak için bir içki daha alıyorum.

Loch soruma kıkırdıyor ve nereden emin değilim, gerginliğin geldiğinden ama yaklaşan bir gelgit gibi üzerime sürünüyor.

"Babam yeni ölmüştü. Savunmasızdım. Malachy mahkememizi benim çok çok dengesiz olduğuma ikna etti.

itaatsiz." Votkayı silip süpürüyor ve bir yudum içiyor. "Belki de haklıydı."

"gibi Cehennem haklıydı." Boynumun arkası yanıyor.

Bana alaycı bir bakış attı ama tartışmadı ve kabul etmedi.

"Babam Noel'i kardeşime devretti," diyorum ona hiç düşünmeden. Bu, Kömür'ün resmi parti duyurusundan önce etrafa yayabileceğim bir şey mi? Eh, bunu yarınki sorunlarımın listesine ekle. "Merry Measure'ımızı yöneten kadın dedi ki-"

Loch bir kahkaha atar. "Neyiniz?" "Noel'in neşe ölçeri. Neşe Ölçüsü." "Noel'deki her şey bir kelime oyunu mu?"

Sırıtiyorum. "Eğer benim söz hakkım varsa, evet. Ama sorumlu kadın neşe ölçerimizden aktarımı denetlediğinde, işe yaraması için istekli ve neşeli olması gerektiğini Belki de Malachy'ye güç aktarımınız tamamen istekli ya da söyledi. neşeli olmadığı için tam olarak gerçekleşmedi ve bu yüzden hala erişiminiz varAziz Patrick Günü'nün neşesine ."

Loch'un kaşları alaycı bir kıvrımla kalkıyor. "Bu sonuca zaten kendi başıma varmıştım."

"Sonra-" Yüzümü ovuşturdum, netlik için savaşıyordum. "Transfer hiçbir zaman tam olarak gerçekleşmedi. Peki Malachy'den kontrolü geri almanı engelleyen ne? iptal etmek Hiç tamamlanmadığı için ilk transfer girişimini mi? Muhtemelen Malachy'nin katılımına ihtiyacınız olmayacak, çünkü tam kontrol onda değil ve hiçbir zaman da olmaması gerekiyordu."

Loch'un yüzü beni titreten bir sessizliğe sürükledi. Gözler geniş, dudaklar ayırık, kaşlar çatık.

"Muhtemelen bunu zaten denemişsinizdir," diyorum neredeyse boş bira şişeme. "Elbette. Her şeyi denemediğini düşünmekle ettim. I-"aptallık

"Hayır."

Ona .kaşlarımı çatıyorum

Beni bir dizi kez yaptığı o oözümsenmiş şekilde izliyor, şimdi gibi dinleyebilir benim iç

Yeterince , görebilirodaklanırsadüşüncelerimiisterse ruhumu .
Ve tanrım, bunu , hissediyorumgözleri kapalı bakışları bir gök
gürültüsü gibi sarkıyor.

"Ben bunu denemedim," diye fısıldıyor. "şey Önerdiğiniz bir
darbe."

"Belki de ihaneti ."kışkırtmak için buradayım

Loch birasını bitirir, boş şişeyi masaya bırakır ve elini ağzına
götürür. "Bu gün uğraşmak için çok uzun. her şeyin üstüne bir
de Ve darbeyle Tanrım" -gözleri alnımdaki bandajdan şimdi
kazağımın altında saklı olana gidiyor- "kendini bok gibi
hissediyor olmalısın."

Omuz silkiyorum. "Votka harikalar yaratıyor,
gerçekten." Masaya doğru eğilip şişeye . Geri
çekiyorum.uzanıyor

"Kris." Başını eğerek azarlıyor. "İçmene bile izin "

"Ben . kırık değilimBana bakmaktan ."sen sorumlu değilsin

"kim Sana bakıyor o zaman? Kesinlikle
sen."

"Kardeşim mükemmeldir-" Hayır, değil. Ona ben bakıyorum
ve beni farklı şeyler yapmaya itmesinin bir nedeni de bu, çünkü
hayatımın çoğunu emin olarak geçirdimonun yeterince
yediğinden, yeterince uyuduğundan ve yeterince içtiğinden .

Bunu benim . için kimse
yapmazTa ki.

Loch'.a bakıyorum

Savaştığımın farkındalığı yükseliyor, yükseliyor, vuruyorşişmiş
boğazıma öfkeli yumruklarla .

Bir votka . daha içiyorumBir
tane daha.

Güvende .olmak için bir üçüncüsü

Loch şişeyi elimden kaptı. "Tanrım, kusacaksın."

"Votka viski değildir." Bunun bir önemi yok; hafif olan hafiftir. "Ben gayet iyiyim-" Bedenim hıçkırmak için bu anı seçiyor.

Loch gülümsemeyi kesti. "Kardeşin hangi konuda mükemmel?" "Oh. Um. İçki. Onu . seversinO da aynı ve onları komik olmayan bir mizaha dönüştürüyoraynı şekilde ."

"Bu dövme onun için, değil mi?" işaret ediyor.Sağ kolumu

Ona aval aval bakıyorum. Ağzımı kapattım. "Evet. nereden Bunu biliyorsun?"

Kömür hakkında bu kadar konuşulunca midem bulanıyor. Müzakereler bittiğinde, diğer Kış Tatili liderleri geri ödemelerin başlamasını bekleyecek ve bunun için yeterli neşemiz olmayacak ve onlarla yüzleşmek zorunda kalacak olan Coal olacak. var Ona yardım etmek için ve onu bile doğru düzgün yapamıyorum.tek bir işim

Loch'un yanakları yine pembeleşti. "Hakkında gerçekten konuştuğun tek kişi o. O ve senin şu kız, Iris."

"O benim kız arkadaşım değil," diye hemen düzeltiyorum. Sonra, "ne Dün gece sana benim hakkımda söyledi?" Hâlâ ani, boğazımdaki sıkışma .her şeyi gergin ve çaresiz kılıyor

"Ne?" diye soruyorbir şekilde, havalı .

"Birinin resmine bakarak onun hakkında çok şey söyleyebileceğinizi söylemiştiniz. Bu sana benim hakkımda ne söyledi?"

Loch ayağa .kalkıyor

Ellerimi soğuk kasap taşının üzerine koyuyorum. Nefesimi tutuyorum. Sanki herhangi bir hareket bu büyüü bozacak gibi... ya da beni ayıklığa geri çekecekmişBulanık, yaldızlı, votkanın neden olduğu bir sisin içindeyim ve gitmek istemiyorum.

Ama lavaboya geçiyor, iki bardak su dolduruyor ve tekrar otururken birini önüme koyuyor.

İçiyor. Kenarından .beni izliyor

"Kendine Yedek Claus demen daha anlamlı. bugün," diyor.

Yüzüme ediyor. kan hücum "Bu bir magazin manşeti-"

"Hayır. Öyle değil. Bak, magazin gazetelerini okudum ve ben-"

"Özür dilerim." İçimden döküldü. Yarı samimi. Yarısı bu konuşmayı kesmesini istiyor. "Cicili bicili olay için. Gerçekten üzgünüm. Asla itibarını zedelemek ya da amcanın daha fazla baltalamasına neden olmak istemedimseni ."

Loch'un yüzü yumuşar. "İşte bu içten bir özür, evlat. Ama bahsediyoruzşu anda . Ve basının senden bir kez bile olarak bahsettiğini görmedimsenden yedek bir şey . Kendini böyle mi görüyorsun? Ya da kardeşin sana böyle mi davranıyor-"

"Hayır. Sikeyim hayır. Kömür asla olmaz." "Peki neden kendine ismi verdinbu ?"

Daha fazla votka istememe rağmen bir yudum su içiyorum çünkü bu beni ayıltacak ve cevap verebilmemin tek yolu sorusuna sarhoş olmak.

"Ben yedeğim."

Loch kaşlarını çatır. "Hayır, değilsin."

"Hayır. Ben yedeğim. Arka plandayım. Başkalarının mutlu sona ulaşmasına o kadar odaklanmış biriyim ki kendi mutlu sonumun ne olmasını istediğime dair hiçbir fikrim yok. Ve şimdi Coal hazır. Erkek arkadaşı ve Noel'i var ve artık bana ihtiyacı yok, eskisi gibi değil, bu yüzden yapabilirim her şeyi ve bocalıyorum çünkü ne yapmam gerekiyor. Hayatımı diğer insanların mutlu olmasını sağlamak üzerine kurdum. Cambridge'e bile gittim ve ilerlemeye devam babamın sevgisini kazanacağıma bir ettim-"dair çocukça hayalle boktan yolda

Bu beni yakaladı. Utanç değil; vararak yakalandımıçindefarkına .

Gözlerimi kısarak baktımLoch. 'a "Sanat tarihi ." "Öyle mi?"

"Neden?"

"Hoşuma gitti. Burs , kazandım o yüzden gittim."

"Ama aynı zamanda işletme diplomasına da sahipsiniz."

"Ah. Bu." Loch boynundaki bir kıvrımı uzatıyor ve yine o boynun çekme ihtiyacı duyuyorum, boynunun fotoğrafınıkasların genişleme ve geri çekilme , şeklisiyah altında bile

balıkçı yaka. "Bu benim babamın onayını kazanmak için yaptığım bir girişimdi. Bundan pişman değilim - kesinlikle Malachy'nin bıraktığı şeyleri yönetmeme yardımcı oldu. Ama babam öldükten ve Malachy tahtı ele geçirdikten sonra, kontrol edebileceğim tek şeyin kendi mutluluğum olduğunu fark ettim. Aziz Patrick Gününden vazgeçmek istemedim ama bir denge kurmak istedim." Omuz silkiyor. "Bu konuda her zaman çok iyi değilim. Siobhán ve Finn buna tanıklık edecektir. Ama şu anda Cambridge'de olmamın sebebidişında da bir gücüm olduğunu hatırlatması, Malachy ."

O konuşmayı bıraktıktan sonra uzun süre ona bakıyorum. Bu hiçbir zaman kavrayamadığım bir zihniyet, yıllardır aradığım . Bir şeyi başka bir sebep olmadan yapmak istediğimden .

"Ne yapacağımı bilmiyorum," diye fısıldıyorum. "Ne istediğime dair hiçbir fikrim yok."

Loch adada çözülüşümü izliyor ve oda dönerken alnıma bir yumruk bastırıyorum.

"Bu votka. Bana vuruyor." Boğazımı temizliyorum. "Haklısın. Bu gün çok uzun sürdü-"

Elini elimin masanın .üzerinde duran diğer üzerine koyuyor

Gözlerim kocaman oldu. Başımı kaldırıyorum çünkü görmek istiyorum.bu sefer onun yüzünü

Gözleri kan çanağına dönmüş. Biraz sallanıyor; ya da belki ben sallanıyorum, gökyüzü pencerelerin ötesinde karanlık. Saat kaç? Hiçbir fikrim yok. Zaman diye bir şey yok. Sadece çırpılmış kremalı votka ve Loch'un parmaklarının çizgileri takip edişi vardün sürdüğü boyanın elimin arkasındaki .narin deride bıraktığı

Bar taburesinden .fırladı

Ben de , ayakta duruyorum bir yansıma .gibi onun hareketlerine bağlıyım

Adanın sonuna doğru geliyor. Bedenim onu takip etmek için yer değiştiriyor, sonra önümde duruyor, sıcaklığı kollarımda tüylerimi diken diken ediyor.

"Ne istediğinizi bilmiyorsunuz" diyor. Soruyor.

"Hayır." Kelimeyi içimden . çıkardım"Ne istiyorsun?" Bir gülümseme. Sarsıcı. Dünyayı yok ediyor.

Boy farkını ortadan kaldırarak aşağı doğru eğiliyor zarif bir kavisle ve dudaklarını dudaklarıma sürüyor.

Bu bir öpücük bile sayılmaz. Bu bir soru. Bu bir şeyin başlangıcı sonsuz olasılık çizgilerinden , benden dalgalanan biri, sadece bu parlıyor ve nabız atıyor ve ben savaştığım o farkındalığa ulaşana ve onunla yüz yüze gelene kadar bana yol gösteriyor.

Onu .istiyorum

Tanrım istiyor muyum, onu ?

Üzerimde patlamasına izin , ama gelen şey değil veriyorum yıkıcı , mutfak ışığının görüşümün kenarında çizgiler halinde ilerlemesi gibi kırılan ışıklardan oluşan bir ağ, bana diğer her şeyin etrafında ombré olduğu merkezleyici bir odak noktası veriyor.ışınları

Parmak uçlarıma basarak onu öpüyorum.

Loch boğazının derinliklerinde inliyor ve ben daha sonuna kadar gelmeden benimle buluşuyor, dudakları cezalandırıcı, yiyip bitirici ve şiddetli.

Tadı vanilya ve acı şerbetçiotu gibi ve onu arabanın penceresinden gelen soğuk esintiyi içtiğim gibi yutuyorum. Sanki kafamdaki düşünceleri, bedenimdeki stresi, ruhumdaki kaosu şok edebilirmiş gibi. Ve öyle de yapıyor, dudaklarının dudaklarımdaki her çarpışında ilkel bir varoluşun en temel biçimine götürülüyorum. Dilimi ağzına alıyor, sakalları yüzümü aşındırıyor ve tüm bunlar her bir sinir ucuma . doğru ilerliyor Bir ses çıkarıyorum, o da kendi lezzetli iniltisiyle karşılık veriyor ve artık beni sadece soymakla kalmıyor, yok ediyor.

Öpüşmenin olabileceğini hiç bilmezdim böyle . harareti olabilir Her tartışmanın , o dilin bana sözlü olarak verdiği her kırbacın tutkusu , ama içimi eriten ve kendimi altın gibi hissettiğim bir şekilde.

Elleri etrafında kenetlenmiş çenemde, başımın tutuyor , buharlaşacakmışım gibi beni yerimde - , , olabilirim böyle

alt dudağımı ısıyor ve kanım şampanya köpüklerine dönüşüyor. demir atmak için kazağını kalçalarına tutuyorum Bu varoluş düzlemine , ama kalçalarınadokunuyorum , o kemerli tepelere, stüdyosunda gördüğüm o derin V'ye ve bir şekilde sızlanıyorumacınası .

Dönüyoruz ve sırtımdaki adanın desteğine ihtiyaç duyuyorum, vücudu benimkinin etrafını sarıyor, boyu dönüşüyortüketmeye , beni çiğ çiğ yutuyor.

"Kris." Adımı bir melodiye dönüştürüyor., ağızımdan çıkan her harften aksan damlıyor "Haftalardır düşünebildiğim tek şey sensin. Kafamdaki tek düşünce seni parçalara ayırdığımda yüzünün nasıl görüneceği, tıpkı böyle, şu anki gibi, mükemmelsin."

Ellerini kalçalarımın altından geçiriyor ve yemin ederim odadaki tüm hava yok oluyor. ve elektrik başka bir şey yok.Beni kaldırıp adanın kenarına oturtuyor, bacaklarımı beline doluyor ozonundan

Etrafta yıldızlar kayıyorsüpernovaları , dudaklarını çenemde gezdirmesi, yalaması, emmesi, gibi ağızıyla soyut bir eğri çizmesi mahvediyorparmaklarıyla . boyadığı Şu parmaklar. O parmaklar. -Kemerime dolanmışlar, çekiştiriyorlar sallıyorum ve ben başımı arkaya ve çok sarhoşum ve o çok doğru geliyor.

"Mükemmel, Kris. Tanrım, şu haline bak, benim için yayıldın. Çok güzel."

Övgüsü damarlarıma hızla çarpıyor, nefeslerim daha hızlı yükseliyor - lanet olsun, hiç bu kadar hızlı bu kadar yakın olmamıştım. Ona karşı sallanıyorumdönüştüğümü hiç , sert siki benimkine sürtündüğünde daha da iffetsizleşen açgözlü küçük inlemelere , ama açgözlüyümumursamıyorum. Ben açgözlüyüm, oburum ve bu günahların ölümcül olduğunun kanıtıyım.

Sırtışını boynumda hissedebiliyorum. fiskesiniDilinin . "Hoşuna gitti, değil mi? Sana ne kadar iyi olduğunu söylemem."

"Mmmf." Konuşmaya çalışıyorum ama dil yok.

Kulağımın altındaki bir öpücük , sözleri yankılanıyorkonduruyorçukurda. "Öylesin, Kris. Benim için çok iyi. Bak

ne kadar iyi verdiğiniztepki ."

Boynumu ısırıyor ve katı bir şey için mücadele ediyorum ama dünya terli ve ballı.

Onun için iyi olmak istiyorum. olmak istiyorum Onun için - tüm varlığım bu ihtiyaca dayanıyor.en iyisi

"Sen hiçbir şeye konsantre olamıyorumetrafımdayken," diye fısıldıyor. "Sadece seni tatmak istiyorum, sadece sana bunu yapmak istiyorum-"

Şişeler arkamda devriliyor; bir tanesi paramparça taş zeminde oluyor. Bu beni zıplatıyor ve etrafımı saran Loch mermere dönüşüyor.

Onunla eşleşiyorum. Hâlâ onun çekim gücüne bağlıyım. Duraklama bana nefes almak için alan veriyor, soluk soluğa, mızımız nefesler.

Loch alnını kıvrımına bastırıyoromzumun . "Kahretsin."

Benden o kadar büyük bir mesafe koyuyor uzaklaşıyor, aramıza ki, onun yokluğunda hemen bir soğuk dalgasıyla çarpılıyorum. Titriyorum, masanın üzerine yayılıyorum, kollarımla kendimi destekliyorum, bacaklarımı açıyorum.

"Bunu yapmamalıydım." Yere bakıyor. Yüzü kızarmış, saçları yana doğru sarkmış ve kafasına dokunduğumu bile hatırlamıyorum ama elim onu hissediyor, o dokuyu, boynumun yanığını yankılayışınısakalının .

Hissettiğim şey bu. Sertlikkalbimde bıraktığı iz, yüzünde açıkça görülen pişmanlığın . Arabayı tekrar çekip gitmesi, ama bu sefer söylediğı her şey kontrast bir ipekle üzerime örtülmüş. Benim için çok iyisin, mükemmelsin-

"Loch," diye çıktım. Boğazım harap oldu. Vücudum uyumsuz parçaların feci bir çarpışması.

"Bunu yapmamalıydım," diyor tekrar, daha güçlü bir şekilde ve mutfağa doğru yürüyoryırtıp açıyor ve , kapıyı gidiyor.

Adadan sendeleyerek ayrılmak için elimden geleni yapıyorum, bacaklarım sıvıya dönmüş, kalbim göğüs kafesimin etrafında ateşli, ağırlı bir şekilde çarpıyor

thuds.

Ayakkabılarımın altında cam çıtırtıları. şişe boştuEn azından .

Ben de odaklanıyorumbuna .

Her yerde . camlarAdaya .yayılmış cipsler

Yarısı dolu votka .şişesi

Sersemlemiş telefonumu bir halde çıkarıp her fotoğrafını

çekiyorum. Temizliğin ortasında kendime geliyorum.

Sadece öpüştük ve o kaçtı, ben de mutfağını .temizliyorum

Bulduğum faraşı rafa geri fırlattım. Bir çınlamayla çarpıyor ve dolabı çarpıyorum ve ben-

Bilmiyorum. Bilmiyorum.

Bilmiyorum. Bilmeliyim.

Biliyorum.

Öpücüğünün tadının, artık yazmadığım yazılarda anlattığım tüm hayaller gibi olduğunu biliyorum, Iris'i hayal etmeye çalışırken ördüğüm kelimeler ama hayal ettiğim tek şey bir fantezi, bir sondu.

Tadı o fantezilerdeki .gibiydi

O sonlar . Bu o.gibi hissetti

Onuncu Bölüm

Mutfaktan dışarı fırlıyorum, yüzde 45 eminim yan yatmış yatıyorumki bir gemideymişim gibi sola .

Kalçam kapı çerçevesine .

Tamam, yüzde 70.çarptı

Ama yüzde 100 eminim ki hayatımda hiç bu kadar sarhoş olmamıştım. Öyle sarhoşluk ki, döndüğümde bir misafir odama oraya nasıl gittiğimi hatırlamıyorum ve elimde telefonum, açtığımı hatırlamadığım bir linke bakıyorum. Bir magazin sitesi, Loch ve benim yarışın başlangıç çizgisinde, birbirimizin gözlerine bakıyor olmamızdan bile daha güçlü bir şekilde birbirimize bakmadığımız bir fotoğraf.

Başlıkolmamızla ilgili bir şey., dost

Yere düşüyorum, sırtımı yatağın kenarına dayıyorum. Parmaklarım titriyor, Coal'la ipliği çekiyorum, votka yetilerimi kontrol ediyor, böylece geri kalanım yetişemedi ona bir mesaj gönderiyorum.

PEEP, MINI ŞEKER KAMIŞI VE EN İYİ CLAUS

**Bizden çalan adamı öpsem
ne kadar kötü olurdu?**

Başımı yatağa yaslıyorum. Oda, çok parlak tepe ışıklarından oluşan bir atlıkarınca gibi, dönüp duruyor gibi kokuyor-ve burası kuru fasulye

Telefonum çaldı. Mesaj değil. Görüntülü arama. Votka cevap veriyor.

"Her şeyden önce," diyor Coal hemen, "normal formatında mesaj atmaman bir toplantıdan çıkarılmamın en korkunç yolu."

Yapmadım, ne yaptım? "Siktir. Özür dilerim."

"Özür dileme. İkincisi, grup sohbetine değil mi?" mesaj attığını biliyorsun,

Hiçbir şey insanı sarhoşken hatayı .yapılan bir fark etmekten daha hızlı ayıltamaz

Görüntülü sohbet ekranını kaydırıp metin dizisini ve-evet. Evet. Bunu yaptım.kontrol ediyorum

Iris bir işaretiyle .sürü soru cevap verdi

Titreyen parmaklarımla görüntülü aramayı tekrar açıyorum. Kendi görüntü ekranında solgun ve kederliyim ve Coal hemen güven verici olmaya başlıyor.

"Hey, değilbana. ," diyor "Iris'in havalı ." "Ama o ve ben yapmadık-yapmamalıydık-"olduğunu biliyorsun

"Kris. Şu anda istiyorum."nefes almanı

Ben de öyle yapıyorum. Bu konuda iyiyim. Başkalarının şeyi yapmak.yapmamı istediği Değil mi? Benim bu.bütün sorunum

Coal bir yere oturuyor ve tanıyorumarkasındaki duvar kağıdını

.

"Koridorda ?"mısın

"Geri dönüp Winter Holiday temsilcileriyle dolu odada ?"bir bu çağrıyı cevaplamamı ister misiniz

Bunu zaten söyledi. Bir toplantıdan .çekildi

"Kahretsin, Coal, beni gerek yoktu!" aramana

"Kris-"

"Aman Tanrım. Neden Aziz Patrick 'nde olduğumu biliyorlar Günümü? Gerçek sebebi mi? Öğrendiler, değil mi? Peki ben yardım etmek için ne yaptım? Siktir ya!"

"Kris." Coal öne doğru , eğiliyormuzları telefonun . "Bu toplantının Noel sevinciyle hiçbir ilgisi yoktu. Kış Tatili toplu anlaşması imzalanana kadar herhangi bir geri ödemeye başlamayacağız, bu da müzakereler kadar olmayacaketrafında bitene , .ki bu da hala birkaç yıl sürecekt gibi görünüyor

daha fazla hafta. Şimdilik iyiyiz, yemin ederim. Zamanımız var.
Nefes al. Bana ne olduğunu ."anlat

Gözlerim çırpınarak kapanıyor. Votka görünüyor beni sürüklediği yoldan memnun ve şimdi sistemimdeki tüm birayla . Çalkalayıcı, kusmuk tipi kelimeler.

Ya da belki de tüm bu çalkantı Lochbıraktığı tattandır'un dilimde .

"Kris," diyor sesleCoal tekrar, daha yumuşak bir . "Ne oldu?" Başparmağımı ve parmağımı gözlerimin içine sokuyorum.

"edebilir Tahmin ?"

miyimdiye bastırıyor. Başımı sallıyorum, tabii, devam et-

"Sonunda duyduğun tüm o nefretin fark ettin miLoch'a aslında onu becermek istemenden kaynaklandığını ?"

Telefonumda Coal'un yüzüne attığım bakış, arabada Loch'un eline dokunduğum andan beri içimde biriken şokun her bir zerresini yansıtıyor. "Biliyor muydun?"

"Elbette biliyordum. Hiç kimseğin birinden nefret etmez, tahrik olmamak için gerçekten ama gerçekten çok çabalamadığı sürece, böyle ."nefes aldığı

İnlemem bir karışıyor.kahkahaya

Coal'ın yüzü sakinleşir, sabırlıdır. "İyi misin?"

"Sarhoşum." Kıkırdıyorum ve bir baraj yıkılıyor. "bir tepeden aşağı düştümGüldüğü . için Oh, amcasıyla , tanıştımAziz Patrick Günü Kralı - 'Lochbir şekilde bir şekilde beceriyoru babamı gururlandıracak . Ve sonra." Boğuluyorum, boğazım gözlerimdeki acıya keskin bir tepki olarak şişiyor. "Loch beni mutfakta öptü."devasa

"Ve sen bundan memnun değil misin?" Coal'ın sesi temkinli, beni anlamaya çalışıyor.

"Hayır. Bunu yapmasına izin vermemeliydim. Coalolabilir. , bizden çalışıyor Başından beri tüm bu soruşturmanın içine ettim, hepsi ne yüzünden? Onun yüzünden mi? Ne tür bir pislik böyle bir şey yapar? Buraya bir sebep için geldim ve bu o sebep değildi. Çok üzgünüm, ben-"

"Kristopher-"

"Yine de olduğunu tahmin etmiştin, biliyordun. Başka ne biliyorsun?" Telefonuma sarılıyorum, Kömüristiyorum.'ün tüm sırlarımı bana dökmesini "Bu işte başarısız olacağımı nereden biliyordun? Bana söylemediğin ne biliyorsun? Ben kimim? Siktir, bu çok acınası bir soru. Aman Tanrım. Aman Tanrım."

Burası çok sıcak ve ben bu havasız mavi kazağın içindeyim hala ve aniden ayağa kalktım, kapıyı yırtıp açtım, karanlık koridorda görüşsüzce yalpaladım.

Hava hemen soğuyor ve bu da yardımcı oluyor ama yeterli değil.

"Kris-hey." Coal da hareket eder, ayağa kalkar ve koşmaya kendi koridorunda başlar. "Bekle biraz. Sana gelebilirim. Bunu en başta yapmalıydım - neden hiçbir zaman başvurumuyorumbaşka bir çözümden önce ? Bırakın anlık ulaşım büyüüne beni-"

"Hayır, hayır, ben

." "İyi değilsin."

Merdivenlerden aşağı kıvrılıyorum ve kütüphaneye doğru ilerliyorum. "Ben iyiyim."

"Kris. Panik atak ." "geçiriyorsunPanik atak geçirmiyorum."

Kütüphane kapkaranlık, dışarıdaki ay ve yıldızlar bulutlar tarafından susturulmuş durumda ve ben yere düşüp birkaç kitap rafının arasına sırt üstü uzanıyorum.

Burası gibi.buz

Soğuk, soğuk hava kalbimin yavaşlamasını istiyor, kalmayı ciğerlerimi donduruyor, böylece soluk soluğa bırakıp gerçek nefesler alabiliyorum. Uzuvarım biraz uyuşmuş durumda ama soğğun acısı onlara da yeniden his veriyor.

Coal şimdi odasında. Bir ışık yanıyor ve Hex'e boğuk bir şeyler söylüyor. Bir kapı açılıyor, kapanıyor ve Coal yatağına oturuyor, ben de telefonu tutarak ona bakıyorum.yüzüme

Gözlerim ıslak.

"Kris," diye başladı. Sanırım onun da gözleri ıslak, ama neden? Ben . O da iyi. Bu iyi. "Özür dilerim." "Özür dileme-"

"Kapa çeneni. Eğer gelip kışına tekme basmamı istemiyorsan, o zaman kapa çeneni ve dinle. Tamam mı?"

Başımı salladım.

"gibi hissetmenin bir parçası olduğum için üzgünümKim olduğunu bilmiyormuş ," diyor. "Ama-"

"Değilsin," diye araya gir. dim"Kömür-bu ne-"

"Ne dedim ben?" Sesi daha kadar serttiönce hiç duymadığım. Ve bu beni susturuyor, şiddeti, her zaman yapabildiği ama nadiren, bir varlık gücü.asla göstermediği

"Kim olduğunu bilmiyormuş gibi hissediyor olabilirsin," diye devam ediyor, "ama biliyorumben senin kim olduğunu . Nazik ve düşüncelisin ve tanıdığım en büyük kalbe sahipsın ve muhtemelen şimdiden Loch'a amcası konusunda yardım etmenin yollarını düşünüyorsun. Sanatsal, duyarlı ve güçlüsün ve benim kayam olman için bir neden var. Ama yumuşak ve bencil olmaya da hakkın var. Ve bence zorlandığın nokta da bu için olan şeyleri seçmeye nereden başlayacağını bilememek, senin . Neden Iris'i sevdiğini düşündün?"

Burnumu . çektim"Yapma. Beni onun ."hakkında konuşturma

"Salak, eğer yapmazsan baş aşağı asarım-"oraya gelir ve seni

"Tanrım. İyi. Onu sevmeliydin, tamam mı?"

"Neden? Kim söyledi?"

"Sadece-herkes."

"Kim? Özellikle mi? Kim baktı at sen ve dedi, Kristopher, 'Irise aşık olman mı ?"gerekiyor

Ağzım açık kaldı. Ve yok.verecek cevabım

"İnsanların senden beklentisinin bu olduğunu mu düşündün?" Coal tahmin ediyor. "Noel", Hex ilk , hatırlıyor musundeburaya geldiğindehayatında ?"ne yapmak istediğini sorduğumu

Evet. "Hayır."

"Yalancı. Neredeyse bana söyleyecektin. Neredeyse bir şey , sonra konuyu söyleyecektinsaptırdın. Ne söyleyecektin? Ne söyleyecektin?"

ne yapmak ?"istiyorsun

Alkol acımasız, aldatıcı bir doğruluk serumudur, çünkü onun neden bahsettiği hiçbir fikrim yokmuş gibi davranmaya tamamen niyetliyim.yerine "Kitap yazmak istiyorum" dediğimde hakkında

Öyle

mi?

Yaptı

m.

Sonsuza kadar önce. O kadar uzun zaman önce ki, başka birinin dileği ve hala içimde yaşıyor olmasına şaşıyorum. Ve , yaşıyorçünkü bunu yüksek sesle söylemek beni bir vızıltı dolduruyorhissiyle , Loch bana dokunduğunda olduğu gibi aynı şampanya köpüğü, sanki bunun olmadığı her an durağanlıkmiş gibi.

Eskiden kitap yazardım. Aptalca küçük hikayeler. Coal birkaçını okudu, hatta Iris'in de birkaçını okumasına izin verdim ve o-tanrım, bunların hepsini unuttum. o kitaplardan birinden karakterler çizdiBenim için , bir yaz kampında iki çocuk, hayal meyal hatırladığım kadarıyla doğrudan Percy Jackson'ın bir kopyasıydı. O resmi hala bir yerlerde saklıyorum, çünkü bedeldikafamda .yarattığım bu insanları görmek benim için dünyalara

Coal telefonu . sallıyor"Kris! Tanrım, evet. Evet, tamam mı? Bu Harika ve yazmalısın da. Eskiden hatırlıyorum sürekli hikâyeler yazdığını . "Sonsuza dek mutlu sonların."

Gözlerimi kapatıyorum ve bir damla yaş süzülüyorşakağımdan

"Ve bu gece," diye devam ediyor Coal, "seni öptüğünde. Sen de onu öptün mü?"

"Bu geceyi onu neşe hırsızlığı hakkında sorgulamak için kullanmalıydım." Kelimeleri kalkan gibi fırlatıyorum. "ben Bunu yapmamayı Coal. Bu kasıtlı olarak verdiğim bir karardı ve Tatilimizin içine ettim-her şey için-"seçtim

"Ona bunu çok ." Gözlerim fal taşı gibi açıldı.sorsaydın kızardım

"Sen de onu öptün mü?" Kömür noktalararak tekrarlıyorher kelimeyi .

Uyuşukbaşımı sallıyorum, tekrar .

"Sanırım çok uzun zamandır ilk kez bir şeyi istediğiniz için yaptınız. İstedğin için değil.

Sana yüklendiğini hissettiğin bazı gereklilikleri yerine getirdin. Ve ben seninle gurur duyuyorum."

Elimi gözlerime , götürüyorumgözyaşlarım her gözlemi, her tavizsiz gerçeği gibi çünkü beni de kendini tanıdığı kadar iyi tanıyor. Ve bu beni rahatlatıyor, hem de çok rahatlatıyor; bu benim uydurduğum bir şey değil. Kardeşim de bunu görüyorsa kesin bir şekilde akıyor , gerçek olmalı.

"dek mutlu üzerine yazdığın onca yazı boyuncaSonsuza ," diye olmak olmanın devam ediyor Coal, "mutlu gerçekte nasıl bir his olduğunu mü?"hiç düşündün

"Bunların hiçbirinin beni mutlu etmemesi ." Kelimeleri duyuyorum. Kimin söylediğinden emin değilim.gerekliyordu

"Ne?" Kömür sorar. Sesi alçaktı. Hâlâ kapatıyorumgözlerimi , onu göremiyorum, kendimle yüzleşemiyorum.

Bir şeyler oluyor, bu geceki ifşaatlardan bıktım, daha fazlasını kaldıramam, dur-

"Yapmaya çalıştığım şeylerin hiçbirinin gerekmiyordubenimutlu . Onların gerekliyorduetmesiişe yaraması ."

Bir hıçkırık beni . yakaladıEkleyebileceğim . "Nasıl çalışıyorsun?" Kömür usulca soruyor.diğer her şeyi kesiyor

Ben küçükken kurallar vardı. O çok sevdiğim hikaye kitapları. Bir peri masalları koleksiyonu vardı, tüm eski tarz olanlar. Sadık, görevine bağlı prens ve onun tatlı eşi, sonsuza mutlu. Şunu şunu ,ve şunu ve bum, mükemmel bir hayat.yap

Öyle bir hayat ki-

Sikeyim.

Annemin geri döneceği türden bir hayat. Eğer masallardaki gibi bir hayatım , mükemmel olsaydıannem geri gelirdi. Kömür bir nefeste tıslıyor.

Son kısmı yüksek sesle . söyledimBundan , pişmanlık duyamamçünkü bununla birlikte bir yükten kurtulma, yıkanma dalgası geliyor.

"Bu çok aptalca." Sesimin ne kadar acınası çıktığını düşündükçe parçalanıyorum. "Bunu yaptığım için. Bunu yapıyorum? Kahretsinneden , yaptığım hiçbir şeyin onu geri getirmeyeceğini ama-"biliyorum

"Biliyorum," diye fısıldar Coal. "Biliyorum, Kris. Özür dilerim ve ondan çok nefret ediyorum. Seni incittiği için çok üzgünüm."

Tüm bunlar Coal'ın kendi yer aldığı birkaç ay önce kişisel ifşaatlarında . Annemizin gidişinin onda açtığı derin ve ebedi yaralar. Bunu fark ettiği ve iyileşmeye başladığı için onunla gurur duyuyordum, oysa ben dağılıyordum çünkü çağdışı mükemmel bir hayat kurarsam, sadece annemin yaptıklarını geri almakla kalmayacağını, başka hiç kimsenin ayrılmak için bir nedeni olmayacağını düşünüyordum.

Tüm varlığımı başkalarının hayatlarındaki boşluklara uyacak şekillere soktum ki onlar kalsın, kalmayayım hayatım mükemmel görünsün, bir daha yalnız . Ama kendime hangi şekli almak istediğimi hiç sormadım.

"Ne olursa olsun" -Coal'un sesi gergin- "bir deşildikötü hedef . Mutlu . olmak istiyordun Hâlâ da istiyorsun. Yolun bir yerinde, yapman . gerektiğini düşündüğün şey uğruna seni neyin mutlu edeceğini gözden kaçırdın Bu hayal sizin için işe yaramıyor, değil mi? Belki de bir rüya denemenin zamanı gelmiştir yeni ."

"Sorun da bu zaten." Bir hıçkırık daha geliyor, bir iniltigeniş ve boş odada . yankılanan " şey Herçok büyük ya yine yanlış şeyi seçersem?"

"Kris, kim olduğunu anlamak zorunda değilsin bir anda . Hele ki sarhoş olduğun bir anda, Tanrım, sana yalvarıyorum. Sadece ufaktan başla. Neyin bir araya geldiğini gör. Seçimler yapmaya devam et çünkü onları istiyorsun, birilerinin düşündüğün için değil. beklediğini ya da başkalarını mutlu edeceğini Bunların başka kimse için değil.senden "

"Buraya bir iş yapmaya . Buraya-"

"Bunu yapabilirsin. Dediğim gibi, kayıp sevinç gerçek bir sorun haline gelene kadar zamanımız var ve kaydettiniz amcasının şüpheli olduğunu öğrenmek için zaten ilerleme . Birkaç günün kaldı. Dürüst olmak gerekirse, İrlanda'da Loch ile öpüşerek ve başka hiçbir şey yapmadan zaman geçirirsen, umurumda olacağını mı sanıyorsun? Yani, umurumda. Kışı kızdırmamaya özen gösteriyorum.

Tatiller kolektiftir, ancak sağlamamak benim için imkânsızdırönceliğimin olmasını . Peki ya senin neşen? Listenin başında. Her zaman öyle oldu."neşe

Zaten hüngür hüngür ağlamıyor olsaydım, Coal'ın sözleri beni uçurumun kenarına iterdi.

"Ya bizden çalan oysa?" Ben soruyorum. "O zaman ne yaparım?"

"Sadece... temkinli ol, sanırım. Ama sanmıyorumhırsız bir pislik olan biri için bu kadar üzüleceğini . Bundan sonra ne olursa olsun, kendini seçmeye devam et. Bana söz ver."

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Bu gece ile denedim Loch ve-"

Ve gitti.

Bunu .yapmamalıydım

Coal söylemediğim . şeyi anlıyor"Sonu bitmedi iyi mi?"

Başımı sallıyorum.

Tavırları değişiyor. Sertleşiyor. "Sana mi?" "Hayır. Hayır-

hayır." "Evet. Yaptı ama bu şekilde değil.zarar verdi

"O da mı ?" sarhoştCoal soruyor.

"Evet."

"O zaman yarın yeni bir başlangıç. İkiniz de. için Onunla konuşmaya . Bakalım alkol ya da stres her şeyi bulanıklaştırmadan durumu netleştirebilecek misiniz? Bu öpücüğün ötesinde, bence o senin için bir şey yapıyor. çalışınSeni kendinle ilgili bu gerçeklerle yüzleşmeye zorlayan her neysedeğer, peşinden gitmeye ."

O haklı.

Loch, benden ne beklediğini, neye ihtiyacı olduğunu, onun için kim olabileceğimi hemen düşünmeme neden olmayan ilk insan. Başından beri birbirimizle savaştıktan başka bir şey yapmadık - yani, olan şey olabilirimanlamına şu anda ihtiyacı nasıl , örneğin amcasına nasıl yardım edebilirim diye düşünüyorum, ama bu benim herhangi bir parçamı feda etmek gelmiyor. Yapmak istediğim şey bu.

Kömür mırıldanıyor. "Daha fazla düşünmek yok, tamam mı? Odana dön ve uyu. Aslında-" Gözlerini kısar. "Neredesin sen? Güvenli bir yere mi düştün yoksa gerçekten gelip seni almam mı gerekiyor?"

"Hayır. Ben iyiyim. Kütüphanedeyim." Aklına bir şey geliyor. Sanki bir bariyer kalktı ve hissedebiliyorumolarları daha iyi . "Loch'la gittiğim kütüphane, bana o kitapları verdiği yer. O zaman anlamalıydım. 'den bir sahne gibiydi"Eşcinsel Güzel ve Çirkin."

Kömür gülüyor. Yüzümde bir gülümsemeye neden oluyor ve bunun için çok rahatlıyorum.

"Yatağına ," gitliyor . Coal"Gerçekten."

"Tamam."

"Kütüphanenin . zemininde uyuyakalmayınVe hey.
Bana ."

Bakıyorum.

bak

Yüzü ekranın . çoğunu kaplıyor"Seni seviyorum, aptal."

Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu saklamak için gözlerimi acınası bir şekilde deviriyorum. "Ben de seni seviyorum. Göt herif."

"Pissant. Gördün mü? Artık bu kelimeyi de ." "İyi geceler."kullanabiliyorum

"İyi geceler."

Görüntülü aramayı kapatıyorum. Kütüphane etrafımda karanlığa gömülüyor ve halının üzerinde daha alıyorum.uzun, ürpertici bir nefes

Sonra telefonumu tekrar kaldırıyorum ve Iris'e mutfaktaki dağınıklığın fotoğrafını gönderiyorum.

Birkaç saniye geçiyor ve o da mesaj atıyor.

IRIS

IRIS

**Senden sanatçısı .bir karışık
medya yapacağım
diğer mesajını . gördümiyi
misin?**

Şişe nasıl kırıldı?

Şişe nasıl kırıldı? Şişe nasıl kırıldı.

Kapının arkasında, yaklaşık iki sıra yukarıda, yanmayan bir şöminenin etrafında birkaç kanepe var. Oraya doğru ilerledim ve birine çöktüm. Sert ve resmi bir oturma için tasarlanmış, zil için değilzurna sarhoş bir adam , ama kadar gerginimumursamayacak .

Ben iyiyim. Teşekkürler.

Grup sohbetine mesaj attığım için özür dilerim. Coalu zihinsel rahatsız etmek 'çöküşümle .sadece istemiştim

IRIS

**Yani bana kırılmış şişenin fotoğrafını , sonra hiçbir şey yapmadın mı? Sanki bir şeyler olduğunu anlamayacakmışım gibi.gönderecektin
Şu an .boşum. Beni ?
Konuşabiliriz arar mısın**

Teşekkür ederim. Ama az önce Coal'la konuştum, o yüzden çok konuştum.

IRIS

**Gönderdiğin . Önce Loch'un ki fotoğraflar oldukça ilginç bir şekilde ilerliyor
Şimdi de kırık şişene .
Sıradaki olacak?**

Tepkim, ona şaka yollu'ın yapacağı gibi, söylemek oldu., Coalsiktirip gitmesini Daha varmadık mı? Bu geceki her şeyden sonra, neden öğrenmeyelim?

**Bir sonraki fotoğrafta seni
sevgiyle tersleyeceğim.**

IRIS
Eh, türev.
bundan potansiyelidaha fazla
fotoğrafçı

Ciddi ciddi mi
eleştiriyorsunfotoğraf
dökümü ?metnimi

IRIS
güzel bir şarap gibi babycakes

Buğulu beynim güldüğümü fark etmeden bir süre önce kütüphanede bir ses yankılanıyor. Göğsüme yerleşiyor, gerçek ve sıcak.

Sadece sizin için, duygusal
çöküntülerimi şiirsel, bir
haline getirmeye
çalışacağımeksiksiz hikaye
örgüsü .

IRIS
Tek bu.istediğim
Ama cidden, kendine iyi bak,
tamam mı?

Telefonumu göğsüme bırakıyorum ve kolumu başımın üzerine atarak öylece uzanıyorum.

Coal bana her şeyi sarhoşken çözmememi söyledi. Iris beni şiirsel çözüm hakkında düşünmeye itti tersi, ki bu şu anda yapmam gerekenin ; hayatımı belli bir kalıba uydurmaya zorlamak beni bu karmaşaya sokan şey. Ama belki de şiir bu değildir? Güzel olan hiçbir şey değildir zorlama . Peki hangi parçaları kaçırdım, başka yolları çalıştırmaya çalışmakla çok meşgul olduğum için fark etmediğim hangi yolda ilerliyorum?

Tamam. Kısa bir anı. Kendim hakkında ne biliyorum? iç gözlem

Bir. Yazmayı seviyorum. Yazmayı özlüyorum. O kadar özlüyorum ki, sanırım göğsümde her zaman var olan sızının bir kısmı da bu - için için yapmayı Robespierre karşı Jacobite partisinin ekonomik ve siyasi sonuçları hakkında gevezelik etmek değil'in yükselişine ya da umurumda olmayan diğer kuru saçmalıklar , kendim özlüyorum.

İki. Şey, Bir-A. Okuldan gerçekten nefret ediyorum. Yani, derinden, tutkuyla nefret ediyorum.

Üç. Loch'u tekrar öpmek istiyorum. Onu tekrar tekrar öpmek istiyorum ve kemerimi çıkarmaya çalışırken ne yapacağını öğrenmek istiyorum. Öpüşürken hep böyle mi konuşuyor yoksa bilmek istiyorum böyle konuşuyorsa sarhoş muydu çünkü eğer sarhoşken o zaman ayıkken dili ne yaparsa yapsın beni tamamen mahvedecek.

Dört. Dört. Dört diye bir şey var mı? Var. Üç şey bir başlangıç.

Loch neden bunu yapmaması gerektiğini söyledi? Neden arabada ve mutfakta ? iki kez geri çekildi Belki de kararsızlığımı anlıyordu? Diğer herkes beni okuyabiliyor gibi görünüyor.

Bilincimi kaybetmeye başlıyorum. Nefesim gibi girip çıkıyorum, önce aydınlık sonra karanlık, puslu sonra durgun. Ve istiyorum bir karar vermek, sabah için bir plan yapmak ama tek yapabildiğim gözlerimi kapatmak.

On Birinci Bölüm

"Tanrım, Kris! İşte "

Farkındalık beni yakalıyor ve en kötü baş ağrısı insanoğlunun bildiği gözlerimin arkasına yerleşiyor.

Hemen ardından, bir gibi vücudumda vals bir tetiklenmiş acı orkestrası yaparak, bacaklarımda ağrı titreme geliyor ve ve kaslarımda her yerde, her yerde, tepeden aşağıya zarif bir şekilde yüzüstü düşmemle birlikte dünkü koşunun fiziksel eforunun .ağırlığını hissediyorum

"Lanet olsun," diye inliyorum ve battaniyeyi başımın .üzerine çekiyorum

... dün gece ?battaniyem var mıydı

Bir gözümü kırarak açıyorum. Cızırtılı kütüphane kanepesi altımda, ama kalın bir yorgan üzerime çökmüş, sıcak ama naftalin kokuyor.

Siobhán kolumu sallıyor ve iniltim dönüşüyoracıklı bir sızlanmaya .

"Şatomuzda asılıyken uyanmayı alışkanlık haline mi getireceksin? Bu biraz ırkçı olmaya başladı Kris, yalan söylemeyeceğim."

Hanging? Akşamdan kalma. Ah.

Oturuyorum, gözlerim yarık.

Tamamen giyinik. Ve bir palto giymiş. Ve sabah ışığı uzaktaki pencerelerden girerek kütüphaneyi soluk bir pusla aydınlatıyor.

"Saat kaç?"

"zamanı Gitme geldi. Senin zavallı kıcını bekliyoruz.

Cüce cinler seni ."yakaladı sandım

Yavaşça ona baktım. "Hepiniz konuda şaka yapmayı bırakmalısınızbu ."

"Şaka mı yapıyorsun?" Kendini çaprazlıyor. "hakkında şaka yapmamCüce cinler ."

Etkilenmemiş bir şekilde göz kırpyorum.

Siobhán sırtıyor. Bu sırtış dalgalanıyor ve telefonunu kaldırıp beyaz bir ekran gösteriyor, o kadar hızlı ki ne olduğunu anlayamıyorum. "Noel'in ilgili yayınladığı ilginç bir okuma parçasıyarışla ."

Neyden ?biraz

Yüzümün buruşması soru işareti.yeterince

Siobhán telefonunu tekrar cebine . sokuyor"Açıklama

Noel koy dışarı üzerinde Loch
yardım etmek ve kavgadaki . rolüO lanet

spekülasyonları yerle bir . ettiLoch'büyük gerçekten gösterdi."

Wren'e gönderdiğim mesajlar. Onları olmalı.bir basın bülteni haline getirip çoktan göndermiş Tabii ki göndermiştir.

"Oh." Neden kızarıyorum? "Şey." Ve aptalca .omuz silktim

Siobhán bana gülümsüyor ve burnunu kırıştırıyor. "Saklamana gerek yok Kris. Seni kazanıyoruz, biliyorum." Gülümsemesi son bir kez daha yumuşuyor. "Loch'un sana teşekkür etmeyeceğinden eminim, inatçı herif, ama teşekkür ederim."

Bu kızarıklığın canı cehenneme. "Bir değil."

Önemli şey değil. Ben bunun için buradayımburada , için olduğumu Ama tek söyleyebildiğim bu.onlar bunun düşünüyor.

"Şimdi kıcını kaldır ve üstünü değiştir, leş gibi kokuyorsun-" Kokluyor. "mıBu krem şantili votka ? Tanrım, bunu sana . Bilmeliydim."Loch yaptı

Yüzün kızarıyor.

Her şey gözümün önünden geçiyor -öpücükyaptığım telefon görüşmesi , Coal'la ve Iris'le mesajlaşmam, burada bayılmam.

Öpücük.

Öpücük.

Öpücük.

Gözlerim kanepenin .yanındaki masaya takılıyor

Bir bardak su var. İki ağrı . Bir paket kraker. Vücudumda oluşan sıcaklık yanaklarıma doğru süzülüyor.

Siobhán'aramda ama tamamen farklı bir nedenden ötürü yine sarhoş hissediyorum.la uzanan sessizliğin acı verici bir şekilde farkındayım

"verir Bana on dakika misin?" Gözlerimi kısarak ona .bakıyorum

"Beş. Ve bu çok cömertçe." Başımın yan tarafına vurdu ve dönerek odadan çıktı.

Ağrı kesicileri alıyorum, suyu içiyorum ve kütüphaneden çıkmadan önce birkaç kraker yiyorum. Bugünkü etkinlik ne? Magazin dergileri için bu etkinliklerde Loch'tan hoşlanıyormuş gibi davranmak artık çok daha kolay olacak çünkü ondan gerçekten hoşlanıyorum, onu seviyorum ve odama girdiğimde donup kalıyorum.

Dün gecedен kalan o coşku her yerde, damarlarımda, bağırsaklarımda ve nefes alırken göğsümde.

Lochlann Patrick'i .severim

Bir megafon spikeri amigdalamı ele geçirmiş ele geçiriyor, gibi tüm duyularımı Lochlann Patrick'i .seviyorum

Ama mantıklı tarafım, onun ne düşündüğünü bilmediğimi oldukça canlı bir şekilde hatırlıyor. Arabada elini tuttum ama o geri çekti. Öpüşmeyi o başlattı, evet, ama onu da - sonra kütüphanede bana akşamdan kalma ve ağrı ilaçlar getirdi ve üzerimi bir battaniyeyle örttü. Peki ne durdurdu kesici bu anlama geliyor?

Kahretsin.

Başım belada.her türlü

★ ★ ★

Wren'in bugün için onayladığı kıyafeti görmezden geliyorum - kıyafetlerimi , Tanrım- ve bir tişört ve kot pantolon giyiyorum. Yeni bandajlar takıldı, duş almadan etiketlemişti idare ediyorum, ceketimi alıyorum ve on iki yaşındaki bir çocuğun daha donanımlı olacağı yeni hislerin mutlak kasırgası içinde fuayeye iniyorum. Şu anki halimle aklımı kaçırmış gibiyim.

Cazibe diğer insanlarda her zaman çok yumuşaktı. Bazılarıyla, kendimi aktif olarak zorunda buluyordum.Oh evet, onlardan hoşlanıyorum diye hatırlamak

Geriye dönüp baktığımızda, bu oldukça açıklayıcı .olmalıydı

Kendimi savunmam gerekirse, insanları bu şekilde sevmek kolay ve sakindi de ve ben kolay ve olmak istiyordum. Basit ve dramatik olsun istedim-

özgür ve istikrarlı.

Şimdi merak ediyorum, acaba bunu hiç istedim mi, yoksa bunun mi düşündümbeni mutlu edeceğini ? Sürekli endişe halinde olmanın dengesinin huzur olduğunu sanıyordum; ama ya kaossa? Kendi kaosumla savaşmak ya da duygularımı bastırmaya çalışmak değil, ben bağırana, o bağırana ve dürüst olmak gerekirse, kadar ona yaslanmaksıcak olana .

Belki de birinden hoşlanmak bu kadar yakıcı, uzun ve yavaş olmalı,
Sessiz ölüm.

Fuayenin bir kenarında durmuş, Colm'la bazı kâğıtları gözden geçiriyorsiyah ; üzerinde yakası açık yün bir palto var; paltonun kesimi kalçalarına ve bacaklarına doğru inen uzun çizgileri kucaklıyor; saçları kasıtlı olarak dağınık bırakılmış. Ne dediğini duyamıyorum ama dudakları kırırdıyor ve ben o dudakları izliyorumbiraktıkları izi hissediyorum, boynumda .

İşte bu.

Bir olacaksorun .

Ayrıca akşamdan kalma bir şekilde uyanmış gibi de görünmüyor.

Dick.

"Sonunda," diyor Finn ve sandalyeden . kalkıyor"Hadi gidelim." Loch sertleşir.

Sırtı bana dönük, Colm'a teşekkür ederek başını sallıyor ve onu .gönderiyor

Colm geçerken ona gülümsüyorum. Loch, Malachy maaşını ödemeyi kestiğinden beri burada tek başına olduğunu söyledi. Babam bize bunu yapsaydı, Wren, Coal kalır mıydıve benimle ?

Colm 'gidiyor la ve ben Loch. yüzleşıyorum"neredeBugünkü ?"etkinlik

Bugünkü olay nedir diye soracaktım neredeyse.

Siobhán, "Burası bizim küçük köyümüzün aşağısında," diyor. "değil.Uzun bir yol Her yıl gönüllü olarak katılıyoruz, bir müzik festivali. Ve dans, ha, Lochy?"

Ona alaycı olmayan bir sırıtış atıyor. "Evet, makara ayakkabılarımı tekrar çıkarıyorum, sana söylemiş miydin? Bugün başroldeyim."

"Makaralı ayakkabılar mı?"

Loch neredeyse bana . bakıyorduKendini , tutuyorçenesi şişiyor. Tamam, bundan hoşlanmadım.

Başka bir şey söylemeden kaleden çıkar, sabahın parlak ışığı onu sarıp sarmalar.

Finn takip ediyor.

Siobhán gözlerini kocaman bir deviriyor. "ne Sana ?demiştin O inatçı bir pislik."

Şaşkınlığım geçmedi. "Ha?"

"Yarışla ilgili bir açıklama yapmak zorunda kaldığınız için utanıyor. nasıl davranacağını bilmiyor.Biri ona yardım ettiğinde Onun için en ufak bir iyilik yaptığımızda bile Finn ve bana aynı şekilde davranıyor." Kolunu benimkinin içinden geçiriyor. "İnatçı. Hıyar."

Sebebi bu mu? Bu olamaz. "gerçekten Bugün mu?"dans ediyor

Dışarı çıktığımızda Loch ve 'Finnin çoktan arabaya , bu sefer arabayı Loch kullanıyor, Finn de onun yanında.görüyoruz

Hayal kırıklığıyla .midemin bulanmasını kasıtlı olarak görmezden geliyorum

"Hayır, yıllardır dans etmiyor," diyor Siobhán. "Eskiden hepimiz dans ederdik ama."

Arabaya doğru kayıyoruz ve o da adamın omzunu sıvazlıyorönündeki.

"Ama Lochy en iyi dansçıydı, değil ?"

Arabayı . çalıştırıyor"o Odamdaki kupa duvarı kendi kendine kazanılmadı."

Siobhán bana doğru . eğildi"Yalan söylüyor. Berbat ." , "Ah, ne biriydiFinnçok konuşuyorsun," diye alay ediyor. "Neredeyse kırılıyordun

her ayak bileğiperformansta ."

"En azından annem ve babam durmam ."için bana yalvarmak zorunda kalmıyor

"Dans etmek mirasımızın bir parçası," diye mırıldanıyor Loch ön cama doğru. "Bu işte iyi olmak istedim."

"Resim yapmaya devam et, tatlım." Siobh n tekrar omzuna vuruyor. "Oh! Resimlerinden birkaçı köyde olacak, ha? İkiniz ve için iyi bir ortam olacak.basın sa malığınız Kris'e sanatınızı göstereceksiniz, değil mi?"

Gözlerim Loch'un kafasının yanına gidiyor.

Ona baktığımı bildiğini biliyorum. Bizi şatonun yolundan çıkarırken elleri direksiyonda esniyor.

Loch, "Sanatımı ,"  oktan g rd d yor. Kesinlikle.

"Daha fazlasını görmek isterim." Sesim istediğimden .daha yumuşak çıkıyor

Loch'un gözleri yana kayar. Tekrar yola odaklanıyor ve hiçbir şey söylemiyor.

Siobh n bana omuz silkiyor ve ben de koltuğa yaslanıp geçen manzaraya, ye illiklerebakıyorum, ara sıra tepelik araziyi kıran ağaçlara ve ta   itlere .

Lochlann Patrick'ten karar vermek en zor şey değilmiş ho landığımıyapmam gereken me er. Onun benim hakkımda düşündüğünü .ne öğrenmek

Ve  imdi bu söz konusu olduğu için, önleyici bir korkuyla koltuğa yapışmış durumdayım.

Ya beni  pmesinin bir hata olduğunu fark ettiği için geri  ekildiyse? Ya da ya d n olanlar amcası ve Holiday ile ilgili yaşadığı stresin bir yan ürünüyse ve hiçbir ilgisi yoksa?bana karşı hissettikleriyle

Ya da Noel'den çalan oysa ve bunun için kendini suçlu hissettiği için geri  ekildiyse?

Gözlerimi kapatıyorum, eski bir dost .gibi kendimden i renmeye geri dönüyorum

Yolun geri kalanı sessizlik içinde geçiyor, in Loch''ara sıra ona virajları çok bir şekilde aldığı için garip bakışlar atması nedeniyle gariple iyorun aktif olarak konuşmaması ve Finnbile agresif .

K y, Cork'tan biraz daha küçüktür ancak aynı turuncu, beyaz ve yeşil süslemelerle ,bezenmiştir

pankartlar, flamalar ve her türden canlı eşarp ve şapka takan insanlar. Green Hills Distillery reklamları da benzer şekilde her yere asılmış durumda. Ana cadde boyunca stantlar kurulmuş, ağaç kümelerinin arasına daha büyük çadırlar yerleştirilmiş ve tüm bunlar festivalin uykulu bir şekilde sağlıyordevam etmesini .

"Bire kadar evdeyiz." Loch ana caddenin dışında bir yere park ediyor.

"Bir mi?" Siobhán . "Genelde çok daha uzun süre ."kalırız

"Kalede yapacak işlerim var," diyor Loch çok hızlı bir şekilde. "Bütün günümü burada geçirmeye cesaret edemem. Zaten bu festival eskisinin dörtte biri büyüklüğünde." Ön camdan bakıyor ve öfkesi geçip üzüntüye dönüşüyor. "Bütün güne ihtiyacımız olacak."

Öne doğru eğiliyor. "Bu onu daha az layık kılmazdesteğimize . Bunu biliyoruz. Bunun hakkında konuştuk."

Finn homurdanıyor. "Surat asmak için eşeklik yapıyor. Bu bize çok iyi gelecek."

Siobhán ona ters . ters bakıyor"Duyarsız olma-"

"Ben değilim.duyarsız " Finn koltuğunda dönerek 'a bakıyorLoch. "Bu her zamanki boktan durumumuzdan farklı değil, değil mi? Tabii konusunda tavrınız değişmiyorsa yapabileceklerimiz."

Loch'un çenesi o kadar sıkı kenetlenmiş yanından taşıyorki kulaklarının . Dişlerini sıkarak, "O kadar olmadığını biliyordundiyor.basit ."

"biliyorum. Böyle düşündüğünü biliyorumSonunda elde ettiğin basından ." Finn kaşlarını çatarak Loch'tan bana bakıyor ve bana takdir eder gibi bir ifadeyle bakınca ben de ona bakakalıyorum.azıcık yararlanacağınıyi

Ama Loch sessiz, tepkisiz kalıyor ve kadın ona homurdanıyor.

"İyi o zaman. Ama yapabileceğimiz küçük şeyleri de göz ardı etmeyin. Her zamanki gibi organizatörlere yardımcı olabiliriz. İşe aldığınız müzisyenler de burada, değil mi?"

Cevap vermiyor.

"Sizi görmek isteyecekler," diye devam ediyor Finn. "Onları içeri soktuğun için sana teşekkür etmek isteyecekler. olduğunu biliyoruz varKalede ama işlerin yapacak işlerin burada da ."

"O haklı," diyor Siobhán. "istemediğinizi biliyoruz Malachy'yi kızdırmak ama en azından kendinize pay çıkarmaya başlayınyaptıklarınızdan ."

Loch gözlerini kucağına indirir. "Yapacağım, evet," diyor hiç ses tonunu bozmadan.

Finn, "Sen inatçı bir pisliksin," diye karşılık "veriyor ve Siobhán bana Gördün mü?. " der gibi bakıyor"bazı Okuldan burada olacak, bu yüzden eğer bir kişi tarafından geri dönersem, eğlence denen bu kavramı incelemelisin. Tatilimizin getirmesi gerekiyor arkadaşlarımız neşe ve ben de bunu sağlayacağım."

Kadın dışarı çıkıyor ve Loch yenik bir iç çekişle parmaklarını alnında gezdiriyor.

Oyalanıyorum, dudaklarımı ayırıyorum.

Siobhán bana yalvaran bir bakış atıyor ve başını çeviriyorçevremizdeki otoparka .

Söylediklerimi dinler mi ki zaten? olurSadece kız kardeşlerinin söylediklerinin tekrarı.

Pes ettim ve kapıyı .açtım

Finn stantlara doğru koşuyor, birilerine el sallıyor ve ben de bir grubun onun etrafında kümelenmesini izliyorum. Ona katılabilirdim; ama Siobhán ve Loch konuşurken sandığa yaslanıyorum.

Birkaç dakika arabanın kapıları açılır ve kapanırsonra .

Finn katılmak için acele ederken Siobhán'ın gülümsemesi ışıltılıve gruba .

Bu da Loch'u .bırakıyor

"etkinliğe kardeşini de davet etmelisinYarınki ," diyor Loch söze girmeden.

Ona doğru döndüm. "Neden?"

"Belfast'ta bir akşam. Çoğunlukla barlarda takılacağız. Onu davet et. Ve erkek arkadaşını, tamam mı?"

Onu . inceliyorumYüzü çok sakın.

"Bunların hiçbiri

açıklamıyornedenini ?"

Festivale bakıyor. "Onunla Belfast'tan daha çok keyif alacaksın. Ve bugün bile - üçümüz gönüllüyüzbu festivalde , ama bunu bizimle yapman beklenmiyor. Siobh  n ve Finn'in arkadaşlarıyla tanışmalısın. Sana gerçek bir büyük-"

"mı Benden ?"kurtulmaya çalışıyorsun

Biraz fazla tereddüt ediyor, Şimdi zorla ayırmıyorg  zlerini stantlardan ve sallanan pankartlardan . "Hayır."

Ah, tamam, ona hâlâ kızıbiliyorum, bu iyi. "Bunun nedeni Noel'de yaptığım açıklama mı yoksa mutfağında   p  Őmemiz mi?"

Yüzü alev alev yanıyor. Utanç ve öfke. Çenesi sertçe kilitleniyor ve gözleri transa geçmiş gibi uzaktaki bir noktaya sabitleniyor.

Hiçbir Şey .söylemiyor

Dudağım kıvrılıyor, oflayıp pufluyorum ve ellerimi ceplerime sokuyorum. "Harika. Bu harika. Gerçekten klas. Peki b  g  n bana ne için ihtiya  ın var? OnarılmıŐ itibarını hiç kullanmayı planlamadığın halde paparazzileri bulacağız, sonra da dün gece hiç olmamış gibi davranman için yollarımızı mı ayıracağız?"

Loch uzaklaşıyor. Konuşmayı .tamamen terk eder

"Seni adi herif-" Peşinden koşuyorum ama o dönüyor ve neredeyse göğsüne çarparak kısa düşüyorum.

"Bana d  n geceden bahsetme," diye homurdanıyor. Sonunda bana bakıyor. Öfkeli, yanakları kıpkırmızı ve gözleri alev alev ama bana bakıyor.

"Ya dün gece ?" hakkında konuşmak istersemBen sorarım.

Ofluyor, nefesi yüzümde sıcak, soğuk bir tezat oluŐturuyoretrafımızı saran havayla . "Konuşacak bir Şey yok. Sana söyledim, bunu yapmamalıydım. Bu bir hataydı."

Göğsümde . bir yırtık varAni, sivri bir delik.

O yırtığın beni ikiye ayırmasını engellemek için öfkeye sarılıyorum. "Bir hata mı?"

"Evet."

"Bir hata mıydı?"

"Kalın mısın? Evet."

"Saçmalık." Endişeli görünmemek için kendimi zor tutuyorum. "Yaptığın şeyleri bir söylemiş olamazsınanlık dalgınlıkla . Bunu . yapmayı düşündünBunu bana . Sen-"yapmak istedin

"Sarhoşluktan kaynaklanan bir zayıflıktı," diye sözümü kesti. "kaldıramam Şu anda başka bir karmaşayı ve seninle .uğraşmak için kapıyı açmamalıydım"

Tanıştığımız andan beri birbirimize sataşıyoruz. Hakaretler, iğnelemeler, hatta ikimizin de sözsüz bir anlaşmayla hemen geri çekildiğini fark ettiğim bazı çok doğrudan kazara vuruşlar.

Bu kesinlikle öyle Benim
berbat olduğumu mu
düşünüyor?değil.

Bu kelime diğerlerini çeker ve onları taşınmaz bir abluka . altına alırDağınıklık. Bencillik. Hayal kırıklığı. Neden hiçbir şeyi doğru yapamıyorsun?

Yüzümdeki , parmak uçlarımin uyuştüğunu .kanın çekildiğinihissederek ona bakakalıyorum

Loch tepkimi Göz kapakları titriyor. "Kahretsin. Kris-
"görünce kendi sözlerinin farkına varmış olmalı.

Nereye gittiğimden bile emin olmadan uzaklaşıyorum ama Siobhán ve Finn'in grubunun etrafından dolanıp doğru ilerliyorumfestival stantlarının bulunduğu ana şeride .

Bazıları yemek , hazırlıyorpatates kızartıyor kızartıyor ve hemen hemen her şeyi ve bu da havayı iğrenç bir şekilde çökertiyor Yürüyorum, yürüyorum, ta ki bir ara sokakta yer alan küçük bir yeşil alana gelene kadar..

Şu anda .başka bir karmaşayı kaldıramam

Seninle .uğraşmak için kapıyı açmamalıydım

Kalbim hızla çarpıyor, her hızlı çarpışta ağrıyor ve göğsümü ovuyorum ama hiçbir şey hafiflemiyor.

Hayatımdaki göreceğinden korkherkesin tuğum şey de tam olarak bu.

Berbat durumda olduğumu.

Sunacak bir şeyim olmadığını.

Kemerli bir ağacın altında bir bank var ve oturmak için çabalıyorum-

-Ve onun birine bak.resimlerinden

Karşımdaki binanın tüm cephesini bilgiler yer alıyor. kaplayan devasa bir posterin üzerine basılmış ve alt kısmında festivalle Bu afişte iki kişi iki dans ediyor, stüdyosundaki , omuzlarından yukarısı gösterilmiş, eşliğinde büklüm resimle aynı tarzda yapılmış olmuşlarsessiz bir melodi . Gülümsüyorlar, yakalanmış, geçici bir neşe. Renk cümbüşüne bakıyorum, kırmızı ,patlamalarla morlar

her vuruşu hareket halinde.

O gerçekten yetenekli bir pislik.

Göğsümdeki ağrı zonklıyor ve hırıltılı bir ses . Loch'u siktir et. İrlanda'nın canı cehenneme. Hepsinin canı cehenneme.

Ama yapamam. Henüz yapamam.

Telefonumu çıkarıyorum, gözümü kırıp kadar görüşüm bulanıklaşıyortemizleyene . Grup sohbetine sarhoşken yazdığım mesaj, başlıktaki son mesaj. Siliyorum, sonra yeniden başlıyorum.

PEEP, MINI ŞEKER KAMIŞI VE EN İYİ CLAUS

**Hepiniz birlikte hoyratça
eğlenmeye
davetlisinizyarın . benimle
Belfast tarzı partiye.**

KÖMÜR

**Her zaman bir partiye .hazırım
sizi onurlandırmayı neye
borçluyuz?
varlıklar?
Sanırım hepsi derken altıgen
de getirebileceğimi
kastettiniz.**

**Seni asla cesaret
edemem.duygusallığından
ayırmaya**

**erkek arkadaşını .
destekleTabii ki, onu da
getir.**

**Iris? Seni Paskalya
hazırlığından ayırabilir
miyim?
Delilik mi?**

**IRIS
Evet, teşekkür , .lanet olsun bir
molaya ihtiyacım var**

**Paskalya stresi sizi canlı
canlı yemiyor mu?**

**IRIS
Sorun yok.**

Tek söylediği bu. Bir dakika boyunca.

**Belfast', ı ben gelip
mahkemenizin
tekmeleyelimterk edinsizin
. Coal ve için kışını Kimi
atmamız gerekiyor?
Aşağı mı?**

**KÖMÜR
EVETSSS bana bırak**

**IRIS
Noel Babanın 'insanları dövmesi
iyi bir imaj mı?**

**KÖMÜR
oh**

**IRIS
Dürüst gerekirse, olmak her
zamanki gibi stresli ve
siz aptallarla içki içmek tam da
ihtiyacım olan şey. yine de
teklifiniz için minnettarım ve**

**kömürü yumruklamaya
çalışırken izlemek komik
kuşkusuz olurdu
herhangi biri**

KÖMÜR

**Kusura bakma , dövüşlerde
inanılmaz derecede
korkutucuyum.Iris
am LETHAL**

**Bu sonucu hangi veri
noktalarına
dayandırılıyorsunuz?**

KÖMÜR

**beni , gördünüz müben baş
belasiyim, veriye
yokihitiyaç**

**Çok tatlı bir çocuk.
Onu tutalım.**

IRIS

**Belki ona istikrarlı ev hayallerini
eğitebiliriz.bir verirsek,**

KÖMÜR

**Neden bu mesajlaşmalar hep
?ikinizin bana saldırmasıyla
bitiyor**

Coal ve Iris ile konuşmak dün gece olduğu gibi rahatlığı .aynı
sıcak sağlıyor

Bu iki salak beni , , seviyorsao da kadarberbat mi?
olamamdeğil

Üzerime bir gölge düştü.

O resme baktımt tekrar .

"Yarın , " geliyorlardiyorum havaya. "Yani benimle sıkışıp
kalmayacaksın."

"Kris." Sesi sert. Yalvarıyor. Sinir bozucu. "Yapmamalıydım-"

Ayağa kalkıyorum, sözünü kesiyorum. Ona bir daha bakarsam lanetleneyeceğim. Belki de hiç. "Doğru düşünmüşsün. Sadece gerekiyor.basın çekimleri için birbirimizin etrafında olmamız Ama-"

Şimdi ona dönüyorum. Gözleriyle karşılaşıyorum ve evet, anında pişman oluyorum, ama onu işaret ediyorum ve deniyorum, deniyorum, acımı bir kenara itmeye .çalışıyorum

"-Sen de ." Söylememi beklediği şey bu değildi.yarın mahkemeni Belfast'a davet etmelisin

Loch irkildi. "Ne?"

"Diğer etkinliklerde yaptığınız , değil mi? şeylerin aynısını orada da yapacaksınızGöster onlara."

Dişlerini emiyor. "Siz kadar etkileyici değil.eejitlerin anlattığı Bağlantılarım var; insanları birbirleriyle buluşturuyorum. Bu başka bir şey değil-"

"Sarayına Malachy'den daha iyi olduğunu göstermelisin. Onları kendi tarafına çekmeye başlamalısın ki ben gittiğimde ve imajın daha iyi olduğunda bunu . kullanabilesinTüm bunları Tatiliniz için yapıyorsunuz ve bu takdire şayan, ancak Aziz Patrick Günü'nü korumuyorsunuz, değil mi? Perde arkasında ne yaparsanız yapın, onun için gerçekten mücadele etmiyorsunuz."

Ona . tokat atmışım gibi
görünüyorÇok sert. Şimdi ödeştik.

Titreyerek bir nefes verdi. "yokSarayıma gösterecek kayda değer bir şeyim . Yaptığım şeyler-"

"Bu dünyada yürüyen en harika şeymiş gibi davranan biri için, ne kadar harika hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi? Kız kardeşlerinin senden bıkmasına şaşmamalı. Tanrım, Coal'a o kadar benziyorsun atmak istiyorumki çılgılık ."

Loch'un yüz ifadesi kasılır. "gibi Kardeşin mi?"

"Evet. Yeterince şey yapmadığı sadece mızmızlanıriçin mızmızlanan bir aptal . Aslında yetenekli .olduğu gerçeğini reddederek hayatındaki herkesi rahatsız eder

Bu yüzden bana ve kız kardeşlerine bir iyilik yap ve mahkemenin desteğine layık olmama davranışını Malachy'nin kafana girdiğini biliyorum ama siktir et dostum. Sadece. bırak.Siktir."

Etkileyici. Gerçekten.

Yazmamın bir nedeni var, konuşan da .Coal

Ama oynayan bir adama çok güzel şeyler söyledimduygularımla , bu yüzden etrafından uzaklaşıyorum.

Loch kolumu .tuttu

Yine o baharatlı kolonyayı sürüyor, şimdi anlık bir tahrik olduğunu biliyorum ve ondan çok nefret ediyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldıyor. kesinÜzgün . Kaşları kenetlenmiş. Dudakları ayrılmış. "şeyi söylememeliydimgöründüğü Yaptığım ."

"Umurumda ." değilBenim umurumda. Kahretsin, umurumda.

"Ve..." Kekeliyor. "Teşekkür ederim. içiniçinSöyledikleriniz, Noel'in benim adıma söyledikleri . Böyle bir açıklama yapmak zorunda değildiniz."

"Evet, yaptım." Göğsüm şişiyor, bu yüzden bu bariyeri sert ve hızlı bir şekilde fırlatıyorum. "İşte bu yüzden buradayım. açılmışken, neredeLafı paparazziler ? Biz-"

Telefonum çalıyor. Çıkartıyorum çünkü mesajlarla uğraşmak uğraşmaktan onunla kolay-oh .daha bak, diğer insanların bana ihtiyacı var, sadece senin , seni ahmakdeğil

Ama gözlerim ekrana anda, yakıcı çarptığı bir dehşet üzerime çöküyor.

Annem arıyor.

On İkinci Bölüm

Çılgına dönmüş bir halde mesajlarımızı gözden geçiriyorum. Cevap veriyordum. Vermedim mi? Ayrıca babam onunla birlikte, yani dikkat çekiyor.

Beni en son bir yıl önce aramıştı. Coal'u kendisiyle konuşturamadığım için bana çok kızmıştı; Coal sonra Cambridge'e geldi ve daha bir iki gündür odamdan çıkmadığımı öğrenince bana yine kızdı ama daha sevgi dolu bir şekilde.

Ama hastaydım.

Birazcık.

Annemin ihtiyacı olan şey olamadığım . Kafamın arkasında küçük bir sesin, "" inlediği gerçeğinden dolayı hastaydım için suçluluk duygusundan hasta olmuştumSenden yapmanı yapabilseydinistediği şeyi , onu ; düzeltebilirdinama yapamazsın, sen bir beceriksizsin ve seni .terk etmesine şaşmamalıdiye

Sarmal halindeki paniğim beni o kadar uzun süre yerimde tutuyor ki, cevap verip vermemeye karar veremedem araması sona eriyor.

"Kris?" Loch eğilerek dikkatimi çekmeye çalışıyor ama ben ekrana bakmayınca bir adım daha yaklaşıyor. "Tanrım, Kris-solgun görünüyorsun. Neyin var?"

Birkaç saniye sonra -nefesimi zor tutuyorum- telefonum çalıyor.

Bir metin.

ANNE

ANNE

**Tatlım, baban ve ben bu hafta
sonu adada .
Sanırım yeminlerimizi
tazeleyeceğiz**

Sen ve Nicholas'ın burada olmanızı.

Kutsal ne?

Görüşüm beyazlaştı.

Özellikle de mesajlar birbiri ardına yağarken, cevap verebilsem bile cevap verecek zamanım yokkeniğin , bunların hiçbirini henüz özümsememek mücadele ediyorum:

ANNE

Hayatımın anında böylesine önemli bir beni çocuklarımdan mahrum etmeyin.

Benim için bu tek şeyi . Bencil olma, şimdi

olmaz.yapabilmelisin

BİR ŞEY SÖYLEYİN

Kristopher, ben sadece senin en iyisi olmanı istedim.

olabileceğininBu davranış öyle değil.

Doğru olanı yapmak sizin için bu kadar zor olmamalı.

"Kris?" Loch .

Ellerim yine titriyor ama başarıyorumannemin yemin tazelemeye ilgili ilk mesajını kopyalayıp 'e göndermeyi Kömür.

KÖMÜR

Bundan haberin var mıydı?

Bir saniye sonra beni .

Reddediyorum.aramaya çalıştı

Şimdi olmaz. Loch Ne oluyor lan?ile.

KÖMÜR

**Bu saçmalık. Gitmeyeceğiz .ve
seni strese sokmak istemedim**

Müsait olduğunda beni ara.

Lütfen.

**Siktir, ikimiz adına cevap
verdiğimi söyledimona, seninle
iletişime geçmemesini .söyledim**

Coal onunla mu?

Coal onunla

konuştı.konuştı

Benim için ailelerimize Ama o-karşı ön saflarda yer alacağını
söyledi.

Annemizle .konuştu

Hem bir ağırlık hem de bir ağırlığın kaldırılması bir arada,
karşıt güçler beni ikiye sürüklüyor.

Onunla konuşmam ve sonunda konuştuğunda bana bu
konuda tek bir şey söylemedi mi?için beni kandırdı aylarca,
yıllarca

Hızlanmak istiyorum, koşmak istiyorumistiyorum, hareket
etmek . Ama bedenim hareketsiz kalıyor, içten içe titriyor, her
organım ve kasım titriyor. Telefonumu alnıma dayıyorum
alıyorumve nefes . En azından nefes almaya çalışıyorum ama
hava boğazımın arkasında sıkışıp kalıyor, öksürüyorum, hiçbir
yere gitmeyen nefesler çekiyorum. Nefes alıyorum, alıyorum,
alıyorum, veremiyorum-

Loch beni tekrar bankın üzerine yatırdı. "Öne eğil," diye
emrediyor. "Dirseklerini dizlerinin üzerine koy. Nefes de al, İsa-
burada bekle."

Gidiyor ve aceleyle geri döndüğünde, belki bir nefes alabildim;
sokak dönüyor, önümdeki resim, tüm morlar, kırmızılar, çimlerin
yeşili de - mor, kırmızı, yeşil -

Loch oturuyor ve ben ona . doğru yuvarlanırken beni yakalıyor"Kris!

Kahretsin-"

Beni yatırıyor ve soğuk, bir şey sağaenseme .dondurucu Bir saniye geçiyor ve o her neyse, sinirlerimdeki paniği şok ederek iyi türden bir soğuk hissetmeye başlıyor.

Bir nefes içeri giriyor. Sonuna kadar. Ve geri çıkar. Başka bir nefes.

"İşte " Loch bir eliyle , diğer elini ön koluma dolamış, başparmağı paltoma yatıştırıcı bir şekilde sürtünüyor. "Kris-ne oldu? Herkes iyi mi? e geri dönmen gerekiyor boynumdaki o soğuk şeyi tutuyorNoel'mu?"

"Hayır. Hayır. Ben-"

"Tanrım, oğlum, iyi olduğunu ."söyleme İçimden bir kahkaha fışkırıyor. Mizahsız.

Açıklamak zorunda kalmak yerine ve muhtemelen olduğum için, hala zayıf ve dengesiz kendimi ona annemin mesaj dizisini gösterirken buluyorum.

Gözleri ekranda kayıyor ve ifadesi değişiyor, duyguları yüzüne yayılıyor, böylece onu endişeden iten her kas değişimini takip öfkeye .edebiliyorum

"Annen seninle mi ?"

.konuşuyordiyehomurdanıyor Homurdanıyorum.

Gözleri histerik olabilirmişim gibi bana dikildi. Muhtemelen öyleyimdir.

"Amcanı tanıyor olmalı," diyorum düşünmeden. İrkildim. "Öyle demek istemedim-"

"Kapa çenenin, Kris." Boynumdaki şeyi ayarlıyor, öfkesi bankacılık değil, tam olarak değil, ama bir şey haline geliyor.adını koyamadığım "Ne kadar uyumlu bir çiftiz, değil mi?"

Ona .aval aval bakıyorum

Bunu bana söylemeye nasıl cüret eder? Biz bir set değiliz. Evet, ortak var ama noktalarımızbuna son veren oydu ve şimdi burada oturmuş benim adıma savaşa girmek ister gibi bana mı bakıyor?

Vay . bu bakış.

Loch ensemdeki , bir şeyi çekiyortorba buz. "Şimdi daha iyi hissediyor musun?"

Pek sayılmaz.

Ama elindeki buzu gösteriyorum. "nereden biliyordunBunu yapacağını ?" Öfkem biraz azalıyor. "Bu... faydalıydı."

"Finn bu tarafa geliyor." Duraklıyor. Boğazını temizler. "Bunu sana söylediğimi ona söyleme. Taşaklarımı koparır."

Telefonumu cebime koyup başımı ellerimin arasına alıyorum ve içime girip çıkan havanın engellenmeden tadını çıkarıyorum.

Anneme karşı panik halinde verdiğim tepki hiç daha önce toplum içinde bu kadar kötü olmamıştı. Nefes almak bazen zor oluyor tabii ama başım o kadar dönüyor ki Loch beni yakalamasaydı büyük ihtimalle kendimi yerde bulacaktım...

Kardeşim haklı olabilir ve panik geçiriyor olabilirimatak .

KENDİM HAKKINDA

VAHIYLER ALMAYI

BIRAKMALIYIM.

LOCHLANN PATRICK'IN .ETRAFINDA

Diğer eli hâlâ ön kolumda. Sıkıyor ve vücudumda bir ateş sekmesi oluşuyor.

Ona . Ama kendimi boşlukta hissediyorum.kızgın olmam gerekiyordu

"Sen ne yapardım emin değilimburada olmasaydın ," diye itiraf ediyorum avuçlarımın içine. "L-"

Neredeyse diyecektimbeni bulduğun şanslısın , içintekrar çıkmaya çalışıyordum ama şans büyüğü onu bana mı getirdi? Tam da annemin bu boku çektiği anda.

Ellerim düştü, çenem sıkıştı.

Yemin ederim, tuhaf sihrini geri çekmesi gereko.

"Seninle böyle konuşmamalı," diyor Loch bana. Yüzümün yan tarafına narin bir fırça atıyor. "O seni hak etmiyor."

Sikeyim onu, sikeyim onu, ve sakın, istikrarlı varlığını.empatisini

"O bir karmaşayı mu?" hak etmiyor Ona ters . Yüzü gevşedi. "Öyle demek istemedim."ters bakıyorum ". Şu basın fotoğraflarını çekelim."

Ayağa kalkıyorum ve sallanmıyorum, başım dönmüyor.

Loch da ayağa kalkıyor, beni tekrar yakalaması ama artık onun yardımına ihtiyacım olduğunu reddediyorum.gerekebilirmiş gibi ellerini uzatıyor

neredeyse hiç boşluk yok. Ondan yayılan etrafımı saran bir bariyer gibi ve belki başka bir şey söyler diye düşünüyorum. Bir şey... daha fazlası.sıcaklık

Sönüyor.

Festivale doğru yürüyorum bir sızı yükseliyor, o beni takip ederken ensemde .

Tatil paparazzileri, birkaç tanesidışındadır, içeriden hızlı ve neşeli bir keman sesinin yükseldiği en büyük çadırın .

Loch onları . Ama ben duruyorum.görmezden gelerek girişe bizi doğru yönlendiriyor

Muhabirler hazır, kameralar diğer insanların da görüntülerini çekiyor, dünyamızın gizli kalmasını sağlamak için.

Duygusal olarak tükenmiş olmanın boşluğu mu bilmiyorum. Loch'un çıldırtıcı mu bilmiyorum beni uzaklaştırma ve desteklemenin kombinasyonu .

Ama kendimi doğrudan yürürken paparazzilere .doğrubuluyorum

"Kris?" Loch onu takip etmediğimi fark ediyor ve peşimden dönüyor. "Nesin sen-"

"Hey. Sen 'nden misin24 Saat Şenliği?" Tanıdığım bir muhabirin önünde durdum. Adamın adını bilecek ya da umursayacak kadar değil. Coal muhtemelen biliyordur, ama hayatlarımızın bu kadar berbat olmasının bir nedeni de onlar. Şimdi buradalar, Loch'un hayatını aynı şekilde mahvediyorlar, Malachy'kolaylaştırıyorlar söylüyorlardanin Holiday'inin kontrolünü tutmasını ve Lochkadar kim olduğu hakkında yalanlar biri 'a inanana , orada oturuyor ve berbat , hiçbir şeyi doğru yapamayacağını düşünüyor-olduğunu düşünüyor

Gözlerim yanıyor ama yerimde duruyorum.

Muhabirin şaşkınlığı hemen ilgiye dönüşür. önce bakışları etrafı kesiyor"Kristopher" demeden , ne bir unvan, ne de herkesin içinde bir şeyi ele verecek bir tuhafılık. Keman müziği de bizi bastırmaya yardımcı oluyor.

"Pislik," diye karşılık verdim. Adamın kaşları havaya .kalktı

Diğer muhabirlerin üçü de kayıt cihazlarını çıkarmış durumda.

Evet, Prens Kristopher böyle davranmaz. Prens Kristopher arka planda kaybolur ve Prens Kristopher var olmayan, endişeli bir iticidir.

Belki de Prens Kristopher .olmaktan bıkmışımdır

Loch arkamdan . bana doğru yaklaşıyor"Sen ne-"

"İrlanda'da geçirdiğim kısa sürede çok şey öğrendim," diyorum muhabire. "En çok da ilk izlenimlerin neredeyse hiçbir zaman doğru olmadığını ve çoğu zaman çok daha karmaşık bir hikayeyi gizlediğini. Olayları sadece dar bir mercekten görerek kendimize kötülük ediyoruz. Loch bana Aziz Patrick Günü'nün genellikle öğretti.içki ve yeşil bira bayramı ama aslında İrlanda'nın kültürel mirasının ve birleşmesinin bayramı olduğunu Bu kısmı asla göremiyoruz çünkü bize, sizin Loch'a yaptığınız gibi, manşetleri süsleyen kısımlara odaklanmamız öğretiliyor. O sadık ve kendini işine adanmış biri ve bu Bayram için kimsenin bilmediği kadar çok şey yapıyor olarak görüldüğünü çünkü kimse bu konuda haber yapmıyor. Son birkaç gündür bizi takip ediyorsunuz ve daha da uzun süredir ona takıntılısınız, ancak ne yaptığını dikkat ettiniz mi? Kim olduğuna? Bu kadar tembel olmayı bırakın ve bildirmeyi deneyinbir kez olsun ."gerçeği

Onları ağız açık bırakarak dönüp gidiyorum.

Bu içimi rahatlatmak için hiçbir şey yapmadı ve sadece kendimi daha da aptal hissetmeme neden oldu-

Loch kolumu tuttu. Ona karşı koyuyorum ama beni tutuyor ve çadırın içine çekiyor.

Müzik müzik bize , çarpıyorbrandanın boğduğu şimdi kükrüyor. Beni kenara, bir grup masaya doğru sürüklüyorherkes dans ettiği için , boş olançadır

Ön taraftaki sahnenin etrafı insanlarla dolu. Kimse bize bakmıyor, kimse gözünü kırpmıyor; muhabirler bizi takip bile etmiyor. İktidar ailesini merkeze almayan tatil etkinliklerine hala alışık değilim ve bu anonimlik sarsıcı.

En uzak köşeye dolanıyoruz, sonra Loch bana doğru geliyor.gelene kadar masaların arasından

Hâlâ kolumu tutuyor ve kat kat giysilere rağmen oradaki deri köpürüyor.

Ama hiçbir şey söylemiyor. Söylemek istiyor, ağzı titriyor ve geri adım atması onu ön yüzünün arkasındaki adama odaklıyor.

Birdenbire onu böyle görmek üzücü gelmemeye başladı. Bu bir ayrıcalık.

"Bunu yapmak zorunda değildin," diyor çabucak. bir Devrilen telaş.

Yüzüme bir sıcaklık yayılıyor ve gözlerimi indiriyorumyere . "Muhtemelen işleri daha da kötüleştirdi." Söylediğim her şeyi yeniden yaşıyorum ve irkiliyorum. "Kahretsin. Yapmamalıydım-"

Loch kolumdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve ben tekrar bakıyorumona .

Gözleri kaşlarımın üzerinde geziniyor ve aşağıyad alıyor, ayrılmış dudaklarımın arasındaki boşluğa . Bu farkındalık içime işliyor, vücudumu istemsiz bir kıpırdanmayla dikkatime getiriyor.

Keman müziği yükseliyor, yükseliyor, sonra da çöküyörvurmalı çalgıların .çarpmasıyla

"Dans eder misin?" diye soruyor.

Kafam karıştı. "Ne?"

Gözlerini benden ayırmadan kalabalığabaşını salladı ., çadırın gürültüsüne, kutlama temposuna ve "Dans eder misin?" diye tekrarladı

Sorduğu şey ? istediği şey bu mubu muKonuşmak ?

Kelimelerin dilimde ağırlaştığını hissederek zar zor kabul ediyorum. "İrlanda dansı mı? Ne düşünüyorsun?"

Sırıttıyor. Pislik herif. Her şeyi düzeltecekmiş gibi sıırıttıyor.

Öyle değil.

Kesinlikle değil.

Hayır.

Kahre

tsin.

"Sana öğretebilirim," diyor bana.

"Yapabilir misin? Finn ve Siobhán aksini düşünüyor gibiydi."

"Yetenek bacaklarına tekme atsa bile bunu anlayamazlar." "Ki onların tahminlerine göre muhtemelen

yeteneğiniz."

Sırıttıyor. "Ah, devam et, beni eğlenmene bak." Gözlerim açıldı. "Neyden bahsediyorsun?"

"Zırvalamak. İşemek gibi. Gülmek." Gülümsemesi dayanılmaz, keskin ve manik. "ne düşünüyorsunBunun anlama geldiğini , evlat?"

Sanırım yine .benimle dalga geçiyorsun

Kendimi korumanın en ufak bir parıltısının bile göğsümde çatırdamasını bekliyorum. Sanki gibi.bu kadar kolay paçayı kurtarmasına izin vermemeliymişim

Ama hiçbir şey gelmiyor.

Artık kendime bencil olma izni verdiğime göre, bu aynı zamanda tüm sağduyumu kaybettiğim anlamına geliyor.

"Elbette." Sesim kısık. "Bana yapmayı öğret.İrlanda dansı Tanrım, bu iyi olacak."

Elini dirseğimin arkasına kilitliyor. Kolonyası uyuşturucu etkisi yapıyor ve ben de ne kadar kızgın boktan şey yüzünden ne kadar bitkin olduğumuolduğumu, annemle , yaşadığımokafamın ne kadar karışık olduğunu çünkü bana hâlâ yumuşak bir yer gibi .geldiğini hissediyorum

Loch beni kalabalığın içine doğru yönlendiriyorbeni sürüklemiyor , biraz önce yaptığı gibi ve onun ne kadar hoşlandığımdan nefret ediyorum.kontrolü ele almasından

Sahne bir grup enstrümanlarından coşkulu bir şarkı çıkarıyor ve aşağıdaki insanlar kadar güçlü bir şekilde dans ediyor, terli ve sıırıttıyor. Belirlenmiş dans bir pisti , yok gibi görünüyorsadece eğlence için serbest bir ortam var ve Loch bizi birkaç kez durduruyor

Kalabalığın içinde adım adım ilerlerken katıksız kesiyordu, etrafımızdaki neşenin neredeyse ayaklarımı yerden .gücü

Sahneye en yakın olanlardan bazıları geleneksel İrlanda dansı kıyafetleri, süslü zümrüt yelekler giyiyor, ve fırfırlı etekler ve tozluklar üzerine korseler ancak performans sergiliyor gibi görünmüyorlar, sadece herkes gibi şarkının tadını çıkarıyorlar. Çoğu insan bazı hareketler deniyor, bir adım attıklarında gülüyor, bocaladıklarında daha çok gülüyorlar. Bacaklar tekmeleniyor, eller havada dönüyor ve dört kişilik bir grup birleşiyor, ayrılıyor, sanki şarkı onları fiziksel olarak geometrik tasarımlara yönlendiriyormuş gibi akışkan bir gelgitle zeminde yeniden şekilleniyor.

Loch yanıma geliyor, sert düzlemi kadar iniyor. göğsünün kolumun uzunluğuna Onunla yüzleşmek için yolu yarılardım ve görüş alanımın ötesinde durdum.

Şarkı yeni bir şarkıya geçiyor, hala çok hızlı ve mutlulukla dolu. Kalabalık alkışlıyor ve daha fazla insan dans etmek için içeri doluşuyor, ta ki burada ikimizin çok fazla emdiğimiz için hedef alınmayacağı kadar çok beden toplanana kadar.

Yüzümü dönene kadar beni tutmaya devam ona ediyor.

Müzik bangır bangır çalıyor, gücü bir koza .gibi

Loch üzerime yürüyüp beni geriye doğru itiyor ve dün gece etrafımda dolanışını o kadar canlı bir şekilde hatırlıyorum ki sendeliyorum. Ama o diğer kolumdan tutup beni sabit tutuyor ve dans ve tekme denizinde iki taş oluyoruz. Kalabalığın neşesi ve kahkahaları durağan balonumuza çarpıyor, acımasız hissetmemiz için kararlı, bu neşeyi , bizim de gülmemiz için.

Ellerim yukarı kalkıyor, göğsüne doğru yumruk oluyor, temposu kalbinin o kadar hızlı ki parmak eklemlerim takırdıyor. Dans etmemiz, hareket etmemiz ya da gerektiğini düşünüyorum bir şeyler yapmamız ama bakışlarım onunkilerle birleştiğinde yapmak istediğim tek bir şey var ve bunun etrafta muhabirler dolanırken yapmamız gereken bir şey olduğundan emin değilim.

Ama gözleri yoğun bir şekilde üzerimde karardı ve evet, evet, onu herkesin içinde öperdim. Onu her yerde öperim. Onun için çok gerginim.

Yaklaşıyorum, çenemi yukarı , ama yaptığım anda kaldırıyorum bunukendi aptallığımı , hissediyorum mantıkla değil . Bunların hiçbirisi mantıkla yönlendirilmedi ve otoparkta bana söylediği her şeyi seçtiğim dün geceki iç monologumla birlikte duyuyorum ihtiyaçla çok ileri gidiyorum, görevimi yapmak yerine onu öpmeyi , son iki gündeki hatalarımın Greatest Hits geri dönüşü.

Ama ben buradayım, yüzüm ona dönük, umut ediyorum.

Loch'un gözlerindeki karanlık gözlerini geri çekiliyor, yüzünü buruşturarak kapatırken .

"Kris," diye inliyor ve müzik bastırmaya çalışıyor.

Dilini ağzımda ona öfkelenmeye ne. "Yapma. Yapma." istemekten kadar hızlı geçtiğimi görünce kamçılandım

Geri çekilmeye çalışıyorum, gururumu koruyarak ayrılmak için - ha gurur mu,? Onu çok az tanıyorum ama Loch pençeli parmaklarıyla devam ediyor. kollarımı kavramaya

Yalvarır gibi bakıyor. Ama daha sert. Kararlı. "Söylediklerimde ciddi değildim," diye tekrarlıyor. Dudakları kendi üzerine kıvrılıyor ve yakınlaşıyor ama bu bir suçlama değil. "arasına düştüm Bir sürü yönsüz aptalın ve yanlış insanların etrafında olmanın pozisyonlarımıza neler yapabileceğini biliyorum. Ve ben-

"Yani ben bir mıyım şimdi ?" Geri çekildim, yüzüm yönsüz salak yanıyordu. "Sikeyim seni-"

"Hayır! Tanrım, Kris, senin için o olduğumu söylüyorum."

Söylediğini ki sadece bakabiliyorum. düşündüğüm şeyin o kadar tersi

"Daha önce de bunu kastetmiştim. söylemek istememişim Senin dağınık olduğunu. Kendime kızmıştım, Tatil'imle ilgili çok fazla şey yaşıyordum. Ve sonra sen dedin ki-" İnliyor ve yer açmak için hava değişiyor. "bilmediğini söyledin Ne istediğini . Sorun değil, sorun değil Kris. Ama ben yapamam

özmene yardım edecek kişi ben olmalıyım. size veremem.İhtiyacınız olan şeyi "

"Senden bir şeyi özmeme yardım etmeni mi?" Talep ediyorum. "istedim Bu na bir hatası mıydı sana ? "

Loch soruyor. O değil

Suçlayıcı. Sesi kederli geliyor. "Bana olmadığını söylemeni öpmemin bir hata . Sen kendi stresim yüzünden gafil avlanıp bunu sana yansıtmadığımı bana ne istediğini bilmediğini ."söylediğinde söyle

Göğsümdeki deri çok sıkı.

Çok utanmış, kendine çok kızmış görünüyor.

"Bu bir hata ," değildidiyorum ona.

Loch'un kendi kendini uyarması değişmiyor. "Neydi o zaman?"

"O-"

Beni yaşadığım .yarım hayattan çekip çıkardı

Seni bir daha öpmezsem vücudumdaki kuruyacakmış .tüm sinirlerim gibi hissediyorum

O tek öpücük daha dönüştürücübaşıma gelen her şeyden , daha büyük, daha dayanılmaz derecede önemliydi ve sen tanıdığım en asil, en şefkatli insansın ve bu görmemen kalbimi kırıoryaptığın şeyin kadar muhteşem .olduğunu

Alternatif bir evrende, bunların .hepsini söylüyorum

Ama bunda, o düşünceleri sanki uzaktan duyuyorum ve Loch'un ne dediğini duyuyorum ve dönüyorodak noktasına .

Bir öpücük.

Bir kere öpüştük.

Boğazımda biriken tüm bu bok, kulağa bir aşk mesleği gibi geliyor ki bu kategorik olarak delilik. Holiday'iyalebir sürü sorunu var , amcasıyla ve dün gece ona kararsızlığımı itiraf ettim. Ve evet, onu araştırıyorum.

Beni dağınık olmakla suçlamak istemediğini söylemiş olabilir ama haksız da sayılmazdı. Yani, sallanıyor böyle bir ileri bir geri olmam bile yeterince kanıt. Gerçek şu ki

Bir hata olduğunu söylemesine olmam tüm bunları
doğruluyor.rağmen kendimi tekrar atmış

Sessizliğim karşısında Loch başını salladı ve gitmeme izin
verdi. "Özür dilerim, Kris. Seni öpmemeliydim."

"Bekle." Bunu söylerken bile boğuk, bozuk çıkıyor.
Söylenmemiş kelimelerin içinde boğuluyorum.

"Viziteye ."çıkmam gerekiyor
Bekle.

Kalabalık onun .için ayrılıyor

Ve orada durup nefesimi tutmaya çalışıyorum, Hayır, bu bir
hata , değildibeni tekrar öp'ün yüzlerce versiyonu boğazımda
gevşek ve işe yaramaz bir şekilde .yatıyor

Yine de bir . Öyle değil
miydi?hataydı

Telefonum çalıyor, endişem artıyor ama arayan , annem
hakkında konuşmak için onu aramamı istiyor.Coal

Onun . hakkında konuşmak istemiyorumOnu bir saniye bile
düşünmek .istemiyorum

Ama bu benim sorunum. Bu konuda hiç konuşmamak. Asla
kabullenmemek. Ta ki bu canavarca, haline gelene kadar, haline
gelene kadarbenim öylesine hantal bir parçam kim hakkında
hiçbir fikri olmayan karmakarışık bir karmaşa ona verdiğim her
tepkiyi nasıl bastırdığım .yüzünden, onun olduğu

Bu yüzden mi Loch? 'a bir şey söyleyemedimKendi
sorunlarıma hiç değinmiyorum. Kaçıyorum, saptırıyorum
geliyorumve görmezden .

Ama bu şekilde olmaktan . Yararlı olmak, katkıda bulunmak,
olmak için ne yapabileceğimi bilmeden debelenmekten
yoruldumyoruldumönemli . Bana bir amaç verecek ve beni
mutlu edecek bir şeyi bekleyerek, zamanın ve kaderin kaprisleri
arasında acımasızca sallanıyormuşum gibi hissetmekten
yoruldum.

Kalabalığın içine dalıp çıkışa doğru yöneliyorum, ancak
azarladığım gazetecilerin muhtemelen hala dışarıda olduğunu
hatırlıyorum. Neyse ki çadırın karşısında başka bir çıkış var ve
beni bu çadırda gitar müziği çalan bir diğer çadır arasındaki boş
bir yola bırakıyor.

Şatoya dönme vakti gelmedi ama arabayla yirmi dakika mı sürerdi? Oraya gitmek için ökse otu bulup bir kapı bulabilirim ama bunu yürüyebilirim. Yürümem . lazım gerekKoşmam ama ayağımda çizme ve kot pantolon var.

Mart ayının soğuk havasında yürüyerek festivale doğru yola çıkıyorum. El sanatları, daha fazla ahşap işleme ve resim, dokuma çanta ve takı, müzik aletleri ve dansçı fotoğrafları satan stantların yanından aceleyle geçiyorum. Green Hills İçki Fabrikası da görmezden geldiğim çadırlardan biri, gerçi Malachy orada olsaydı haberim olurdu.

Diğer satıcılardan kaçış yüzünden buradaLoch ? Tatilini büyü yoluyla etkileyememesini telafi etmek için başka ne yapıyor? Doğaçlama bir yetenek avcısı ve festivaller arası koordine ediyoretkileşimleri . Sihrimiz olmasaydı Coal ve ben Noel'de ne yapabilirdik? Kurabiye falan pişirmek gibi mi? Ve işte Loch, kendi Noel'inin, kültürünün bazı kısımlarına kendi başına ışık tutuyor.

Köyün doğru ve İrlanda kırsalına doğru yürüyüşe içine kıvrılmak için kullandığımız yolu kestim çıktım.

Parmaklarım kaşınıyor. Cebimde . Telefonumu çıkarıyorum. Notlar uygulamasına kaydırıyorum.dalgınca geriniyorum
Ve yaz.

On Üçüncü Bölüm

Yeniden . günlük türü şeyler yazıyorum yazıyorumTelefonumda ama bu bu bir başlangıç başlangıç ve vücudumda uzun süredir uykuda olan çiçekleri . Terli ve yorgun bir şekilde ceketimi omzuma atıp kaleye doğru koştuğumda, kendimi çok hiç olmadığım kadar kendim gibi hissediyorumacıtıroyuzun zamandır .

Colm yemek odasından çıkarken beni aceleyle içeri girerken görüyor. Gözleri soluk mavi, tişörtüme takılıyorüzerinde) yazan tek başlı kardan adam Kiss My ÖpSnowballs (Kartoplarımı .

Colm'un hakkını yemeyelim, tepki vermiyor.

"Prens Kristopher." bakıyor, yalnız olduğumu anlıyor ve kaşları havaya kalkıyor. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, ben-" Duruyorum.

Şato boş. Sadece Colm.

Bu da de o ofisin artık boş olduğu anlamına geliyor.

Başımı salladım. "Evet. . Erken dönmek istedimSiobhán'burada olduğumu söyleyebilir misin? Endişelenmesini istemiyorum."a mesaj atıp

Colm, personelin bir şekilde beni inceliyorsaçmalıkları görebildiği .

"Elbette." Koridorda .eğilerek ilerliyor

Telefonumu cebime koyuyorum. Yazmak bekleyebilirbulmam gerek., o neşe ölçeri Loch ya da Malachy, fark etmez.

Ceketimi antredeki bir sandalyeye atıp ofise doğru ilerliyorum. Loch'un ofisi mi, yoksa Malachy'nin mi? Malachy'nin burada çalıştığını sanmıyorum. Ama eğer neşe ölçer bir yerdeyse, orada olmalı.

Koridorlar sessiz ve soğuk bir şekilde etrafımda dönüyor ve ben titriyorum, kollarım soğuktan diken diken oluyor.

Ofisin kapısı kapalı. Önünde durdum, büyü bir koruma olup olmadığıyla savaşıyordum. Malachy'nin cimriliğini bildiğimden, şüpheliyim.

Ben de kapı kolunu .

Kilit açıldı.tuttum

Hah. Bu ... şanslı.

Loch'un sihrinin ortaya çıkacak ve bana yaramaz bir göz kırpacakmış .fiziksel bir tezahürü gibi etrafıma bakıyorum

Loch'un büyü neden yardım etsin kibana ? etmiyorsaTabii bir şekilde ona yardım .

Bu aptalca bir tesadüf. Loch ofisi kilitlemedi çünkü dün gece bu odadan aceleyle çıktık, bu yüzden muhtemelen unuttu.

Evet. olmalı.

Noel'in büyüünün hiç bu kadar memnun olmamıştımaçık olmasından . Aziz Patrick Günü'ne birkaç gün kaldı ve ben bir komplo delisiyim.

İçeri giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. İçeride durup bir şeyler olmasını beklerken kalbim beş saniye boyunca güm güm atıyor.

Hiçbir şey olmuyor ve nefesimi uzun ve yavaş bir şekilde .veriyorum

Bu noktada hiç utanmam kalmadı, bu yüzden hemen araştırmaya başladım. Belki masanın üzerinde yazan bir ajanda vardırMalachy'nin Takvimi : Saat 1, eşek ol; saat 2, Noel'in neşesini çal.

Ama ilk gördüğüm şeybir sürü olduğu bir defter... , Loch'un el yazısıyla yazılmış notların yanında zımbalanmış kartvizitin gibi şeyler yazıyorBeşinci nesil dantel yapımcısı ve müzik bursuyla izliyor son sınıf bitirme gösterisini .

Bunun gibi birkaç defter var. Ve programlarıada genelinde gerçekleşen festivallerin , katılan sanatçılar, Loch yardım edebiliyorsa kimin yardıma ihtiyacı var.

Kitaplara .ters ters bakıyorum

bu yüzden içim karmakarışık. Gitmeli onurlu, bulaşıcı, tutkulu bir orospu çocuğu olmalıydı ve yumuşak, dolgun dudakları ve beni dizlerimin üstüne çöktüren karın kaslarıyla .

"Sen lanet olası bir aptalsın, Claus," diye mırıldandım.

Çekmecelerde ofis malzemeleri, kaledeki güncellemelerle ilgili dosyalar ve Malachy arasında yapılan para transferleri bulunuyor ve Loch küçük bakım ve okul harçları için .

Ellerimi yumruk yapıp en yakın kitaplığa yöneldim. Burası bok gibi eski bir kale; gizli geçitleri vardır, değil mi?

Kitaplıklar boyunca krank ya da herhangi bir şey ararken sarıyor. omurgamı bir heyecan titremesi

Lütfen gizli bir geçit bulun.

Lütfen bugünün hissedilmemesine yardımcı olacak havalı bir şeyler yapın. bir felaket gibi

Kitaplar eski ve dekoratif, gibi klasiklerin süslü versiyonları Odyssea ve Frankenstein . Loch, Finn ve Siobhán'ın çok çerçeveli resimleri var. daha gençken anne ve babaları olan iki yaşlı insanla birlikte gülümsedikleri

Bir fotoğrafa takılıyorum, kalenin önünde Siobhán'ı omzuna boş dişli Loch, ikisi de gibi almış birirlanda dansından gelmiş giyinmişler, tepeler ve karmaşık altın işlemeli desenler. Anneleri yanlarında, kollarını ikisine de dolamış, gülümsüyor. kadar yeşil kıyafetler

O resimde . çok masum görünüyor Ağırılıksız.

Ailemle çekilmiş tek bir fotoğrafım bile yok. En iyisi annem gitmeden . hemen önceki bir aile fotoğrafı Kömür, babam ona bağırdığı için garip bir surat yapıyor ve ben de ağlamamaya çalışıyorum çünkü kavga etmelerinden . Ama annem mükemmel görünüyordu, her zaman öyleydi, toparlanmıştı ve dağılıyor olsak bile saçının bir teli bile yerindeydi. nefret ediyorum

Duygularımdan sıyrılıp aramaya . devam ediyorum

Birkaç metre aşağıda, bir hava akımı yakaladı beni hazırlıksız .

Kitaplık panellerinden ikisinin arasından kayıyor ve çatlağı hissederek duruyorum. Burada kesinlikle bir boşluk var, ayrıca bir kapının açılabilmesi için bir metre sağda bir menteşe var.

Odada başka kimse olmamasına rağmen yumruklarımı sıkmamak için direniyorum.

Gizli geçit.

Raf boyunca ilerliyorum, birkaç kitap da rastgele deniyorumkaldıraç olabilecek . Hiçbir şey yok.eşyaları basmalı mıyım? O kadar kolay olmazdı. Öyle.

Kenarı itiyorum ve bir şey tıklıyor, kapı geri tepiyor ve manyetik bir mandalın serbest kalmasıyla .sallanarak açılıyor İşte o zaman suçluluk duygum ortaya çıkıyor ve "B diyor.u biraz istilacı"

Ama eğer Malachy'nin bizden çaldığına dair kanıt bulabilirsem, Loch bu skandalı amcasını kovmak için kullanabilir. Bu onun da yararına olur.

Hayır. Eğer kanıt bulabilirsemiçin kullanacağım. , Noel'e yardım etmek Malachy'yi çaldıklarını geri vermeye zorlayacağız.

Loch.'u düşünme

Beni istemesini sağlamak için onun için ne yapabileceğimi, kim olabileceğimi düşünme.

Kapıyı iterek açıyorum ve ofisin karşı tarafındaki pencereden gelen ışık, ancak kadar büyük bir alanı gösteriyor.bir dolap sayılabilecek

İlk başta bir klima ya da ısıtıcı bulduğumu sandım. Boyumdan uzun değil, demir aksam .ve dişlilerden oluşan bir yığın, tüm steampunk ihtişamıyla Merry Measure'dan daha işlevsel görünüyor

Ancak tanıdık bir dizi gösterge varön tarafta girişleri ve çıkışları takip eden .

Yaklaşıyorum. Giriş ibresi maksimuma doğru dönüyor; çıkış ibresi ise boşalmış durumda. Malachy, işinin başarısını beslemek için neşe çekiyor. Pislik herif.

Dikkatle, ne olduğunu bile bilmediğim bir şey aramak için neşe ölçerin etrafını araştırıyorum. benzer bir eklenti Merry Measure'dakine mi? alıcı görevi görmesi için buna da bir alet koymuş olmalılarNoel'dekine .

Ah.

Arkada bırakılanın aynısı olanküçük bir kutu var. , Noel', depirinçten ve yaklaşık yumruğum büyüklüğünde Bunun üzerinde bir okuma ekranı, tarih ve saat damgası var. Son çekiliş dündü. Ya da ... kapalı değil, değil mi? Noel'dekinin ışığı yeşildi, ama bunun üstünde kırmızı bir ışık var.

Ona . uzanıyorumFişini çekip yanımda .götürebilirim

Ama o zaman bunu kim kurduysa bildiğimiz konusunda ve bu konuda hiçbir şey bana söylemiyoruyarılacak kim olduğunu .

Telefonumu çıkarıp Coal'a fotoğrafını gönderiyorum olmadığını kontrol etmesini istiyorumve Noel'dekiyle aynı olup , ama neredeyse aynı olduklarından eminim.

Kırmızı ışığın yanında bir düğme var. Yaklaşıyorum
-Açık/Kapalı. Kapalı konumda.

Malachy dün benimle buluştuğunda kapatmış olabilir; yaklaştığımdan endişelenmiş olabilirne yaptığını anlamaya . Belki de ben gittikten sonra tekrar açmaya niyetlidir.

Ya da belki 'tur.Loch

Yüzümü ovalıyorumnasıl hissetmek için kendime bir süre veriyorum, bunun olan biten her şeye uyduğunu .

Loch hala bizden çalışıyor olabilir. Amcası yapması gereken şey için ona sihir vermeyi reddediyor, o da aradaki açığı kapatmak için Noel'den biraz alıyor. Malachy'nin çekim gücüne kapılmadan önce neşe ölçerlerine akıtıyor ve bu küçük miktarları Tatil boyunca neşe yaymak için elinden geleni yapmak için kullanıyor. Gerçi onu sadece bir kez büyü kullanırken gördüm. Ama bunu sinsice yapıyor olmalı, değil mi? Bizden çalışırsa ve amcası yine çıldırırsa.

Eğer o mi?ise, bileyim, ihanete uğramış gibi hissetmem gerekmez

O cihaza bakarken hissettiğim tek şey keder. Loch'un masasındaki defterler, Malachy'nin eksikliğini telafi etmek için nasıl mücadele ettiğini anlatıyor. perişan içinOndan daha iyisini hak ettiğimi söylediğinde yüzündeki ifade .

Aziz Patrick Günü'nün, , aslında çaldığının kanıtını buldumsuçlunun tam olarak kim olduğuna bakmaksızınbizden . Paparazzilere bu cicili bicili olaya karşı koymaları için bolca malzeme verdim, bu yüzden şimdi gidebilirim ve bu korkunç, çok büyük, çok hızlı duygularla uğraşmak zorunda kalmayabilirim. Coal, Aziz Patrick 'yüzleşmek nasıl bir yol izleyeceğine karar verebilir Günüyle ve çalınan neşemizi geri almak için ve ben de amaçsız, somurtan bir gölge gibi onu takip ederek görev yüklü varlığıma gömülebilirim.

Ya da.

Ya da.

★ ★ ★

Koridorda Colm'un olup olmadığını kontrol ettikten sonra dışarı çıkıp ofis kapısını arkamdan .kapatıyorum

KÖMÜR

KÖMÜR

**Gönderdiğin fotoğrafı aldım ve
sinsilik çok
etkilendimbecerilerinden ,
Ara beni. Dostum. Siktir et.
Bir saniyeliğine .sihirli bok.
Annem hakkında konuşmalıyız**

Hayır, kesinlikle yapmıyoruz.

**Hala Malachy mi yoksa Loch
mu olduğundan .emin
değilim
Etrafta dolaşıp ne tür
kanıtlar bulabileceğime
bakacağım.**

KÖMÜR

Loch?'la işler nasıl

Verdiği yanıt göğsümü daraltıyor.

Harika değil.

KÖMÜR

Ne? Ne beri?zamandan

**Tamam, ondan şüphelenmeye
ara veriyorum çünkü attığını
düşünmeye başlamıştımsırf
.sana sana kazık kazık atarken
da
seni atmak**

Ew, İsa, Kömür

**Bekle, şimdi ondan
şüphelenmiyor musun?**

KÖMÜR

**Evet, çünkü eğer Loch ise, seni
meşgul etmek için hala seninle
uğraşıyor olmalı, değil mi? Daha
fazla öpüşme oldu mu? Belki de
amcadır.**

**Diyorsun ki
Loch'un benimle
ilgilenmesinin şeytani
planını çözmemi
engellemek mi? Vay canına,
teşekkürler.tek olası sebebi**

KÖMÜR

**Ne demek istediğimi
biliyorsun pislik.**

**Bekle, daha fazla öpüşme
mu?oldu
kris**

cevap ver.miyorsun

**Yarın onun kışını
tekmeleyeceğim.**

**bana ne olduğunu anlat yoksa
tek odaklanabileceğim şey
yüzünü ters çevirip cadılar
bayramı maskesi gibi takmak
olacak**

**Hex haklı. Artık sana
Hannibal yok.**

Merdivenlerden koşarak iniyorum ve önünde
duruyorumkütüphanenin .
Kömürün 'yarın buraya gelip savunmaya miyim? Hayır.
Kesinlikle istemiyorum.geçmesini ister
Bu yüzden dişlerimin. arasından yalan
söylüyorumParmaklarımla, olduğu .gibi

**Daha fazla öpüşme olmadı
çünkü dün gece gerçekten oldu
ve
O zamandan beri meşgulüz. O bir
müzik festivalinde. Ben siktir de
araştırmaya .gitmek olup
gittimiçin**

**Ama kim olduğunu nasıl
kanıtlayacağımı bilmiyorum.
Malachy'nin özel eşyalarının
hiçbiri bu kalede Sanırım
onun düzeneği 'de havalı bir
ofistedeğil. Dublin.**

KÖMÜR

**Kişisel nedenlerden dolayı
senden bunu yapmamayı
istemek zorundayım.**

dublin'de bir ofise zorla girmek

**Öyle bir şey .
demedimSadece o
olduğuna dair nasıl kanıt
bulacağımızı bilmiyorum,
böylece onu alaşağı
edebiliriz.**

**KÖMÜR
Senin .için endişeleniyorum
Annem seni .korkuttu diye
endişeleniyorum**

**Ben iyiyim. Yemin
tazelemelerine gitmiyoruz.
Numarasını
.engellemeliyim**

**KÖMÜR
EVET, YAPMALISIN.
Benden nefret etme ama bence
Tam da dün gece konuştuğumuz
şeyi yapıyorsun. için kendinden
parçalar feda etmenin
eşiğindesinLoch'un senden
istediğini . Onun olduğuna dair
kanıt bulmayı
umuyorsun.düşündüğün şey
Amca çalışıyor, böylece onu
Loch'a götürebilirsin.**

Neredeyse yaptığım şeyin bu olmadığını yazacaktım. Ya da hiçbir şey olmadığını, her şeyin yolunda olduğunu, endişelenme, yarın Belfast'ta hep birlikte çok eğleneceğimizi.

**Tekrar yazmaya başladım.
Sadece birazcık. Ama
gidiyorum.**

daha fazlasını .yapmak için

**KÖMÜR
EVET KRIS!!**

**Bu harika dostum.
Dikkatli ol. Şimdi eve gelmek ,
yeterince işimiz var. Kalmak
zorunda değilsin.istiyorsan
Seni istemiyorum.incitmek**

**Biliyorum. Minnettarım.
Dikkatli olacağım.**

Kütüphaneye giriyorum ve düşünüyorum.

Malachy'nin bunu . yaptığına dair nasıl kanıt bulacağımı
bilmiyorumEğer

Bunu .o yaptı

Kanıtı ihtiyacım var mı? Eğer o ise, şüpheleniyor olmalıburada
olmamın gerçek sebebinden . Belki de yalan söylüyordumdur?

Birkaç gün sonra onu Dublin geçit töreninde gördüğümde, ona
kanıtım olduğunu söyleyebilirim. Kaleyi kurcalarken bir şey
bulduğumu ve o olduğunu itiraf etmesi için onu tuzağa
düşürdüğümü. için kaydetmeye çalışacağım.İtirafını
belgeleyebilmek Ve eğer o değilse, o zaman benim tuhaf ve
ısrarcı olduğumu düşünecek, zarar yok.

Bu da demek , oluyorkiLoch bizden .çalıyor

Tüm bu ayrıntılı entrikaları atlayıp 'la yüzleşebilirimLoch.

Bu düşünceler bir dönme dolap gibi. Bizden kimin çaldığını
bilmem gerekiyor - Lochsorabilirim '- o olup olmadığını bilmek
istemiyorum - Malachy olmasını istiyorum a - Malachy'yi buradan
- Loch'a sorabilirim - ve etrafta dolaşıyoruz.araştıramam

Bir ağrı alnıma vuruyorderinliklerine gömülüyor, şakaklarımın .

Başka bir bencillikle, tüm bunları zihinsel olarak masaya
yatırdım ve Colm'u aramaya çıktım.

★ ★ ★

Yaklaşık bir saat sonra, kütüphaneye geri döndüm, şimdi Colm'dan aldığım bir defterin üzerine eğilmiştim, Loch fırtına gibi içeri girdiğinde.

"etmeden çekip gitmekle ne halt ettiğini sanıyordunBöyle tek kelime ?" diye bağırır.

Bir elimde başım, yerde bir sehpanın üzerinde oturduğum yerden başımı kaldırmıyorum. Diğer parmaklarım bir kalemin etrafında tamamen kasılmış durumda. Neredeyse yazıyordumhiç durmadan , bilinç akışı saçmalığı, dönerken telefonuma yazdığım türden şeyler.festivalden

Kendime koyduğum sınırlamalara .uyduğum için ne kadar kızgın olduğumu yazdım

Annemin bana yaptıklarından dolayı ne kadar incindiğimi yazdım.

Yalnız kalmanın, gerçekten terk edilmenin nasıl bir his olduğunu yazdım.

Yazdım ve paslandım. Çoğu berbat. Ama yine .yazıyorum

Bir kelimenin üzerini çiziyorum. "Colm'dan Siobhán'a haber vermesini istedim." "Bu, gittiğini ,fark ettikten kırk dakika sonraydı

Kris. Seni ." "Neden beni arıyordun?"ararken neredeyse festivali parçalıyordum

"I-" Durdu. Öfkesinden kekeliyor ve bu benim ona bakmamı sağlıyor.

Onu görmek, saçmalığına . Kafam karışık değil.kafamın karıştığı son çiviye çakmak oldu

durumdayım ve halletmem gereken şeyler var, peki ya o? Eminim.

Yine de öfkesi kafa karıştırıcı, çileden çıkarıcı. Çekip . gittiBuna son veren oydu, bu yüzden beni azarlamaya hakkı yok, hem de hiç yok.hakkı

Ama sakın kalıyorum ve defterime yeniden odaklanıyorum. Kelimeler bulanıklaşıyor, ben de bir şeyler . yazıyormuş gibi yapıyorum"Ne olduğunu hayal edemiyorum

başka bir şey için bana ihtiyacın vardı. Paparazziler aldılaristediklerini , değil mi? Benim rolüm tamamlandı."

"Senin rolün?"

Defteri kapattım ve ayağa . kalktım"Evet, benim rolüm. Benim rolüm.

Sen-"

Siobhán aceleyle içeri girer. "Gördün mü! Sana burada olacağını söylemiştim. Kris?" Benim duruşumu, Loch'un duruşunu kavgamızın tadını ölçüyorve havadaki .

Tanrım, kavga ediyoruz, süreklideğil mi? Coal için bu kadar açık olmasına şaşmamalı.

"Seni endişelendirdiğim için özür dilerim," dedim. Kız kardeşine. Siobhán kaşlarını çatı. "Siz ikiniz çok tuhaf ."
"davranıyorsunuz

"Al." Numaramı bir karalıyorumdefter , yırtıyorum, Loch'Siobhán'ın eline . "Bir daha kaybolursam diye."un etrafından dolaşıyorum ve sıkıştırıyorum

"Kris." Loch, .adımı azarlar gibi söylüyor

"Yorgunum." Dalgınca defterimi karıştırıyorum. "olacağımOdamda . Dünden beri hala kendime gelemedim."

Gözlerim gidiyor.onunkilere

Her reddedilişinin beni ne kadar incittiğini görmesini istemiyorum. kapandığımı düşünmesini istemiyorumTamamen onun yüzünden buraya . Yine de ne gördüğünden, ona ne gösterdiğimden emin değilim.

Tam kapıya yönelmiştim ki bakışlarım bir şeye .takıldı

"Ah." Defteri kolumun altına sıkıştırıyorum ve kaldırıyorumyan masadaki kitap yığını .

Onları göğsüne .sapladığımda Loch homurdanıyor

"Bunları sizin geniş koleksiyonunuzdan aldım," diyorum. "Kütüphanenizin kuru klasiklerden ibaret olmadığını görmek beni mutlu etti. Bana ihtiyacım olanı veremeyeceğini söyledin ama belki ben olanı verebilirim sana ihtiyacın . Biraz gerçek neşe."

Bunlar gençken sevdiğim kitaplar. Yazma takıntımın zirvesindeyken okuduğum kitaplar, tüm bu mutlu sonların benim olabileceğinden ki... eğer . o kadar emindim daha fazla olsaydımVe evet, bu benim yazarlık serüvenimi başlatan şeydi.

Berbat bir inanç sistemim vardı ama o zamanlar neşemde çok masumdum ve her şeyden çok özlediğim Mutlu olmak ve nedenini analiz etmemek.şey de bu.

Loch elindeki kitapları karıştırıyor, gözlerini dikmişbana , artık öfkeden eser kalmamış.

"Kris," diye dener. "I-"

Ama çıkıyorum ve Siobhán ona İrlandaca bir şeyler bağırdığında kütüphaneden iki adım dışarı çıkabiliyorum.

Çeviri yapmak için büyü kullanmaya zahmet etmiyorum. Odama çıkıyorum ve masaya çöküp yazmaya devam ediyorum.

Ve bu onun .hakkında yazmaya dönüşüyor

Eskiden 'in ağda yaptığım şeylerle aynı damar.Iris Sadece daha sivri ve onun üzerinde takılıp kaldığım yerler şimdi akıyor, sanki iskelet yerindeydi ama son parçayı beklediği için birleşmeyi reddediyordu. içinüzerineOnun .

O inatçı pislik için.

Gazetecilere göndermeliyim. Lochlann Patrick'in kim içeriden anlatan bir yazı. gerçekte olduğunu Yazının tonunu oldukça düşürmem gerekecek; bu zengin, çiçekli yazı, yıllardır kullanmadığım kelimeler çünkü birakademik makalelerde ya da Noel için siyasi belgelerde bunlara yer yok. Diaphanous ve graze ve ephemeral ve ravage ve hatta sloppy gibi kelimeler, çünkü dağınıklıkta da şiirsellik var.

Yazıyorum, yazıyorum, gerçekliği dönüştürüyorumkusurlu ve güzel bir şeye .

★ ★ ★

Uzun, çok uzun füğ halimden çıkamıyorumçıkıyorumbir süre , bir solukla tekrar yüzeye . Sırtım eğilmekten bağılıyor, midem açlıktan çalkalanıyor ve gözlerim hafifçe şaşı oluyor. Saati kontrol etmek için telefonumu elime aldığımda yanıyorlar.

Gece yarısından .sonra

Bir gülümseme yükselir.

Acıya rağmen kendimi hissediyorumiyi .

Coal ve Iris'ten yarınki hakkında cevapsız mesajlar varBelfast .
buluşmasının detayları Wren'in orijinal programına göre , bu
yüzden nerede ve ne zaman buluşacağımızı onayladıktan sonra
diğer bildirimlerimi tarıyorum.planlama yapıyorlar

Tanımadığım .bir bir numaradan mesaj var

BİLİNMIYOR

**Bana verdiğin kitapların kadar
olduğunu bu üzücü
söylememiştin.**

Ayağa , fırladımiyi hislerim buharlaşıyordu. Pislik
herif.

**Bu numara kız kardeşin .
Acil durumlar için.içindi**

BİLİNMIYOR

**Bu acil . bir durumKapının
dışına bak.**

Kaşlarımı çatarak kapıyı açtığımda üzerinde bir yemek tepsi
görüyorumsalonun halısının . Kızarmış et ve patates kokusuyla
midem gurulduyor.

Yanında, düzgün bir yığın dört deri halinde, açılmamış bir
yastık tutacaklı kalem paketinin altında defter var.

Isı yüzümü . Sikeyim
onu.yakıyor

Tepsiyi ve yazı malzemelerini karıştırıyorum, kalçamla ve her
şeyi Colm'un bana verdiği defterin yanına koyuyorum.itiyorum

Sonra birkaç saniye telefonuma bakıyorum, agresif bir şekilde
parmaklarımı masaya vuruyorum.

Bana mesaj atabilir, tamam. Bana yiyecek ve... gereksiz yere
düşünceli hediyeler bırakabilir.

Ama numarasını telefonuma karar .nasıl kaydedeceğime o veremez

GERÇEK ŞEYTAN

Aç .bile değilim

GERÇEK ŞEYTAN

Evet öylesin, evlat.

**Kitaplar üzücü ? derken
demek ne
istedinHangisiyle
başladınız?**

O daha söylemeden ben biliyorum.

Bulduğum kitapların çoğu mutlu son saçmalığımı teşvik eden kitaplardı. Peri masalları koleksiyonu, birkaç uzun roman.

Ama bir tane .vardı

Kütüphanesinin raflarında bulduğum bir kitabı da dahil ettim, en alta o yığına gömdüm, çünkü çocukken beni kırmış olsa da, o kırılma benim temelimin bir parçası.

GERÇEK ŞEYTAN

Terabithia Köprüsü.

Büyüsünün iyi ya da kötü şansa dayandığına dair bir şüphem varsa bile artık yok.

Annem gitmeden önce bana o kitabı okumaya başladı. parçası Gittikten sonra çocukça inançlarımın birgeri dönmesi içeriyordu, kitabı .bitirmedi

Geri dönmeyeceği belli olunca, devam ettim ve kendim okudum.

İki çocuk arkasındaki ormanda bir fantezi dünyası yaratır.evlerinin Umut ve hayal gücüyle dolu, merak, özgürlük ve inançla hareket eden iki çocuk.

İçlerinden biri ölür.

Ve evet, elbette, birçok derin edebi tartışma var, bu kitaptan gelen ama annesi

Trajik bir şekilde biteceğini bilmediğim , bu bir-iki keder yumruğuydu.bir kitabı okumayı yarıda bırakmıştım

Gözlerim yine . yanıyorDeftere çok uzun zamandır , hepsi bu.bakıyorum

GERÇEK ŞEYTAN

Nasıl şüphelenmeye başladım biteceğinden , bu yüzden ilerledim ve birisine bu kitabı onları uyarmadan verdiği inanamıyorum.

**, ileriye atladın mı? Kutsala saygısızlık.
Cümle: Acı verici, halka açık bir kırbaçlama.**

İkincisi, sonundan şüphelendiniz?nasıl

GERÇEK ŞEYTAN

Kitabın bir vardı. Bilmiyorum.

Bir titreşim mi? Leslie'nin öldüğünü .tahmin ettin Vibe?

**Ben yedi yaşındayken sen ?neredeydin
Vibe beni bir sürü kalp ağrısından .kurtarabilirdi**

GERÇEK ŞEYTAN

Bunu yedi yaşındayken mi ? okudunTanrım, bu çok şeyi açıklıyor.

Hiçbir yokfikrin .

**Ve mesaj atmayı kesbana .
Birbirimizden , unuttun
mu? Seninle bir kitap
kulübü kurmuyordum.uzak**

GERÇEK ŞEYTAN

**Kitap kulübünüzde .olduğum
için çok şanslı olmalısınız**

**Yemeğini ye, kurtçuk, okumam
gereken şeyler var.**

Bu çok açık bir işaret, ama kalbim durmuş bir şekilde, olması gerekenden çok daha uzun süre onun mesajına bakıyorum.

Bugün yazdığım tüm kelimeler içinde dönüp kafamın duruyor.
Yazmak daha kolay. Her zaman
. Bu yüzden son bir mesaj
gönderdim.

**Daha önce haklıydın.
Berbat durumdayım. Ama
sen dedin ki
Sen de öylesin. Kolay
olmazdı ve kolay olmasını
istediğini . Ben de
istemiyorum.sanmıyorum**

Bölüm On Dört

Ertesi gün Belfast'a ancak öğle yemeğinden sonra gidebileceğimiz için sabahı not defterini doldurarak geçiriyorum Colm'un bana verdiği . Loch'un bıraktıklarını kullanmıyorum.

Ama kullanıyorum kalemleri .

Hadi ama, onlar yastık tutacağı. Ben de insanım.

Kütüphaneye gitmekten odamdaki masada oturuyorum.

Çünkü rahat.

Korkak olduğum için değil.

Telefonumu .da açmıyorum

Tekrar söylüyorum, çünkü ben kesinlikle değilim korkak .

Ben sadece pil ömrünü koruyorum.

Ancak sonunda Iris, Coal ve Hex'in ortaya çıkması gerektiğinde telefonumu açmam gerekiyor ve bir noktada dün geceki aptal mesajımın sonuçlarıyla yüzleşmem gerekiyor.

Loch.'tan cevapsız mesaj yok

Konuyu onunla açıyorum. Dün gönderdiğim mesaj gece okundu. Cevapsız.

Siktir et bu adamı.

Coal ve Iris-Iris'ten bir sürü şey var ve sanki yıllardır birbirimizi görmüyormuşuz gibi son üç saattir yarım saatten geriye sayıyoruz. Ama Noel'deki aşk açıklamamdan bu yana ilk kez birlikte takılıyoruz, değil mi? Belki de önemli bir şeydir.

Wren bana birkaç magazin linki daha gönderdi. Yarıştan sonra olduğundan daha az çünkü bir şey müzik festivalinde , ancak bu makaleler belirgin bir şekilde daha az tıklama tuzağı. Loch'un zamanının çoğunu birkaç farklı müzisyenle bahsediyorlar ve bir muhabir skandal olmadı geçirdiğinden yeni sanatçıların çoğunun Loch'un

ayarladım. En ufak bir olumsuz spekülasyon yok, Loch'un bir şeyleri berbat ettiğinden bahsedilmiyor. Paparazzilere bağırdığımdan da bahsedilmiyor.

Bir makale bir soruyla bitiyor. Prens Lochlann perde ?arkasında başka neler yapıyordu

Onunla mesajlaştığım konuya geri döndüm. Hala bir şey yok. Bu makaleleri gördü mü? Umurunda mı? neden kiBu kadar inatçı bir pislikse olsun ?umurumda

Fuuuuuuuck.

Bavulumu karıştırıyorum ve endişeli enerjimi mümkün olduğunca seksi görünmek için harcıyorum. Özellikle hiç giymediğim bir gömlek var çünkü imalar biraz benim için bile en dar şey fazla ve şimdiye kadar aldığım - aslında bir beden hatası - ama göğsümdeki ve kollarımdaki her kası gösterecek.

Bu sabah odamda doğaçlama sınav çekerek yazmaya ara verdiğimden değil.

Ortalıkta .bir sürü inkâr dolaşıyor

Gömleği . Parlak kiraz kırmızısı. Ortasında . bir şeker kamışı varVe "Senin İçin Yalayacağım"

Saçlarımı toplamaya başlıyorum ama sonra aşağı sarkacak şekilde bırakıyorumçenemden . Siyah kot pantolonum da uygun şekilde dar, bu herifin acı çekmesini istiyorum.

Ama tek yapabildiğim bu. Coal ya da Iris kadar stil sahibi değilim, bu yüzden banyoda durup kendimi inceliyorum ve Loch' güveç yapmaya yeteceğini umuyorum, çünkü ne biliyorum.ugiyerse giysin iç düşüncelerimin bir tuşa çarpmaya eşdeğer olacağını

Telefonum çalıyor, kalbim neredeyse göğsümden fırlayacak gibi oluyor ama arayan Iris.

Loch şimdiye kadar söylediklerime cevap vermediyse, vermeyecektir. Sadece. Bunu kabul et.

PEEP, MINI ŞEKER KAMIŞI VE EN İYİ CLAUS

IRIS

BURADAYIZ, KIÇINI FUAYEYE IN.KALDIRIP

Paltomu aldım ve kapıdan hızla çıktım. nedenim yokGergin olmak için bir . Ama önce Loch fuayeye inerse... ya da, Tanrı korusun, Siobhán...

İki dünya çarpışıyormuş gibi hissediyorum ve bu serpinti fikri dehşet verici.

Fuayede Coal, , Hex ve IrisColm .ile birlikte oradadır

Coal ve Iris'ten beni giydirmelerini istemeliydim. Hex'ten de. Hepsi Belfast'ta bar bar gezdikleri bir geceye yakışır şekilde giyinmişler. Iris payetli mor bir elbise ve diz çizmeler , topukları o kadar sivri ki ayak bilekleri için ; Hex, Coal'un bir türlü korse yeleklerden giymişgiymişgiymeyi takmayı endişeleniyorumvazgeçemediği; kardeşim ise gri gri ve gri bir eşarp .üzerine tercih etmiş

Kot pantolon ve tişört giyerken ne düşünüyordum ?ki

Iris ciyaklıyor ve üzerime atlıyor. Colm, Coal ile konuşmaktan vazgeçip kucaklaşmaya atlıyor ve neredeyse hepimizi yere düşürüyor.

Göğsüm gevşiyor, stres onlar yanımdayken beni boğmaya devam edemiyor.

"Tanrım, çocuklar, sanki savaşa ." gitmişim gibi değilOnlardan . Ama . sırtıyorumonları özledim

-Bunu, bu kolay arkadaşlığı .özledim

Kucaklaşma olayının bir parçası . için rahatlamış görünen Hex'e başımla selam veriyorum

Iris kolunu benimkinin içinden geçiriyor. "Mesajlarına bakılırsa, ben olsam o kadar emin olmazdım. Burası biraz savaş alanına döndü, değil mi?"

"Savaş alanı mı?" Masumca göz kırpmıyorum. "Ne? Hayır. Tek yaptığım yatıp viski içmek ve hemen pişman olmak. Her şey yolunda gidiyordu-"

"Kris! Tanıştır bizi!"

Finn ve Siobhán salonun eşiğindedir. Siobhán da Iris gibi kısa pembe bir elbise ve botlar giymiş, Finn ise yırtık kot pantolon ve altında parlak gümüş bir atleti göstermek için stratejik delikleri olan kalın siyah bir kazak giymiş. Onun daha rahat kıyafeti benim tarafımdaki moda skalasını dengelemeye yardımcı oluyor ve biraz rahatlıyorum.

Ta ki bana tepeden tırnağa bakana kadar. "Neden çağırdığını takviye şimdi anlıyorum."

Kaşlarım yukarı . kayıyor"Ne?"

"Profesyonellik sahtekârlığından vazgeçmişsin ve Tatil'ini temsil edecek başka birine ihtiyacın var." el sallıyorGömleğime.

Siobhán Finn'e dirsek atıyor. "Kibar ol. Krisgörünüyorsun" - perdesi , çok rahat samimiyet dalgalanıyor - "çok, ah, rahat."

"Bar bar gezeceğiz. Bu pek-" Ama durdum. Finn haklıydı.

Fotoğrafımız ; çekilecekAziz Patrick Günü'nün konuğu .olarak buradayım

Ve oral seks şakası olan bir tişört giyiyorum.

Finn yüzümde beliren dehşeti fark ediyor ve kahkahayı .basıyor

Çenem düştü. Onu sanmıyorumdaha önce hiç . güldürdüğümü En azından, altta yatan bir cinayet havası olmadan. Siobhán bile ona bakakaldı.

"Tanrım, seni kızdırmak çok kolay." Finn omzuma tokat attı. "Bu çok komik. Eğer insanlar senin gömleğinle amıyorlarsa, başa çıkTatilimizin bugünkü yönüyle de başa çıkamazlar. bulmakkesinlikle Kafayı . Ahlaksız kıyafetlerin sende kalsın."

Siobhán gözlerini deviriyor. "kararını verOnun korkunç sonunu mu planlıyorsun yoksa onu kabulleniyor musun, . Senin ruh hali değişimlerine ayak uyduramıyorum, Finn."

Finn'in karşılık olarak miyavlamasını duymazdan geliyor ve arkamdaki gruba dönüyor.

"İrlanda'ya hoş geldiniz!" diyor parlak bir sesle. Iris en yakınında olduğu için Siobhán onu kucaklıyor. "Ben Siobhán. Bu da Finn."

Finn'in yüzünün kızardığını hayal mi ediyorum? Bana gülerken kırmızı değildi. Yani-

Siobhán gibi Iris'le kucaklaşmaya gitmiyor. Onun yerine elini uzatıyor, sertçe. "Ah, evet. Paskalya mı? Iris Lentora?"

Oh.

Finn kızarıyor.

"Evet." Iris, elini . Finn'in kabul eder"Tanıştığımıza oldum." Finn onun elini sıkar.

Tekrar.

Ve tekrar.

Iris gözlerini kısarak ona bakıyor.

Finn, Iris'in elini bırakır ve görmüş gibi geriye sıçrar bir fare .
"Ben, şey-"

Coal'a el sallıyorum. "Bu da kardeşim Coal ve Cadılar Bayramı'ndan Hex."

Finn odak noktasının değişmesinden dolayı rahatlamış bir ifadeyle gözlerini bana diyor. Neredeyse benim sıçramama neden de olacaktı ama ona gülümsedim.

Siobhán ikisine de sarılıyor ve Hex bile onun coşkulu sevinci karşısında yumuşuyor.

Fuaye tanışma sesleriyle dolup taşarken, omurgamdan kalçalarım, oradan da saç çizgime kadar yersiz bir ürperti yayılıyor. Dönüyorum, onu arıyorum-

Loch salonun girişinin yan tarafında, kollarını kavuşturmuş, bir bileğine bir çanta asmış. Üzerinde başka bir Aran kazağı var, bu seferki koyu mavi, saç ve sakalındaki bakırımsı tonları ortaya çıkarıyor.

Lanet olsun şu kazaklara. Sanki seksi, bir gizemli deniz feneri balıkçısı.

Onun da beni kontrol ettiğinin nabzını yakalıyorum, ama kapanıyor.tepkisini anlayamadan yüzü yoğun bir boğaz temizliğiyle

Herkes o kadar farklı niyetlerle ona yöneliyor ki, devrilmemesine şaşıyorum.

Siobhán ona doğru koşar. "Bu benim kardeşim, Loch-oh, onu getirmişsin! Mükemmel!"

Çantayı ondan aldı ve içinden boya şişeleri mi çıkardı? Şaşkın bakışlarıma karşılık Loch'un gözleri parlıyor, Sonunda biraz daha kendine benzedi.

"Belfast'a süslenmeden gidebileceğinizi düşünmediniz, değil mi?" Odanın içinde başını sallıyor. "Hepinizle tanışmak bir zevk."

Mekanik bir şekilde . herkesi işaret ediyorum"Kömür.

Hex. Iris." Loch hepsine gülümsüyor. Iris'in üzerinde durur.

Dönüp Hex'e bakıyor ve garip bir şekilde, "Tatilinizi bize borçlusunuz," diyor.

Bir sessizlik . Hex bir kaşını kaldırır.daha olur

"Aziz Patrick Günü Cadılar Bayramı'na mı ?" başladıAçıklığa .kavuşturuyorum

Loch tekrar boğazını temizler. "Ah, hayır-İrlanda. Samhain festivalinde ortaya çıktı."

Hex Loch'u değerlendiriyor ve o anın yine sessizlik içinde geçmesine izin veriyor. onunla dalga geçtiğini düşünmeden edemiyorum Hex'in benim adıma ve Hex'le birbirimize yaptığımız tüm şakalara olması göğsümü ısıtıyorrağmen onun arkamı kolluyor .

Sonunda Hex gülümser. "Bunu bilmenize şaşırmadım. Köklerimizden yeniden popüler hale getirmeye başladık, ancak çoğu insan hala İrlanda'nın etkisini bilmiyor. İskoçya ve İngiltere'nin de hakkını teslim etmek gerekir ki biz-"

Loch kaşlarını çattı. "Pardon?"

Hex'in kaşları kalkarakbiraz fazla safça , "Samhain özgü sadece İrlanda'ya değil, değil mi? Gal dilinde ve İskoçya'nın bazı bölgelerine, İngiltere'ye kadar uzanıyor-"

"İngiltere mi?" Loch dişlerini yalıyor. "Oradan uzak dur. Cadılar Bayramı an geldi,İrlanda'd delikanlı. Diğerleri kötü taklitler."

Tüm bunlar olurken Coal yanıma sokuldu ve dürttükolumu . Bir baktı ve sormasına bile gerek kalmadı. Sen iyi misin?

Ama burada cevap vermek istemiyorum, bu yüzden başımı sallayarak Loch ve Hex'e İngiltere'nin İrlanda'ya karşı Cadılar Bayramı'na katkılarını tartışıyorum. "Onu savunmayacak mısın?"

"Hayır. Tatil için yanıp oluyor." Bir duraklama. "Hex, Loch değil." Bir duraklama daha. "Yine de-"tutuştığında çok ateşli

"Bu akşam uzakta olmanın sorun olmayacağına emin misin?" Sözünü kestim. "Acil bir kış kolektif işi yok mu?"

Kömür homurdanıyor. "Oh, diğer Tatil liderleri gitmem için . Onlar da biraz ara vermek istediler. Görünüşe göre -şunu anlayın- ben ısrar ettibir işkoluğım. Ben. Bay Zar zor C ortalamasını . Diğer liderler de, içinde söylüyorumara verilmesini talep ettiler.tutturantırnak , iğrenç derecede kapsamlı toplantılara " Sırıttıyor. "Onlar harika insanlar. Bu kolektif eğlenceli olacak."

Gülümsemem gerçek ve parlıyor. "şeyi bulduğuna sevindimAradığın , Santa."

Titriyor. "Bu hâlâ kulağa geliyoryanlış ."

Hex masum ama manyakça bir şekilde gülümsüyor bir şekilde ve Loch hafifçe dehşete düşmüş gülüyor, bu yüzden başka bir şey düşünmek için iyi bir zaman gibi geliyor.

"Tamam." Yüksek sesle alkışlıyorum. Siobhán boyaları yan masaya yerleştirmeyi bitirdi ve ben de onlara işaret ettim. "Sanat ve el işi mi yapıyoruz yoksa?"

Loch boyalara dönüyor. "Belfast birkaç gün sonraki büyük Dublin geçit töreninin habercisi sayılır, o yüzden elinizden geleni yapmalısınız." Bir kavanoz turuncu boya ve küçük bir köpük fırça alıyor. "Yüz boyama. Ne kadar iyi vakit geçirdiğinizi gecenin sonunda boyanın ne kadar berbat olduğuna bakarak anlayabilirsiniz."

Iris zıplıyor. "Ben de varım!"

Masada Siobhan'a katılıyor ve renkleri seçiyor. Finn onu bir köpek yavrusu gibi takip ediyor; dürüst olmak gerekirse Finnkim hakkında hiçbir fikrim 'in şu anda yok, tüm tavrı yumuşak ve solgun.olduğu

Coal kolunu Hex'in beline doluyor. "Sen beni boyarsan ben de seni boyarım?"

Hex kararsızca mırıldanıyor. "emin değilimÜzerime müstehcen bir şey çizmeyeceğinden ."

"İkiniz için de bunu yapmaktan mutluluk duyuyorum," diyor Loch. "Kris şahitlik edebilir. Fırça kullanmayı iyi bilirim."

"Fırça kullandığını hiç görmedim," diye not ediyorum. "biliyorsun Parmaklarını nasıl kullanacağını ama."

Söylediğimi söylediğim gibi duyuyorum.

Panik ve dehşetin karışımı boğazımda düğümleniyor ve bakışlarım çarpışıyorCoal'inkilerle . Yüzü öylesine bürünüyor ki, ah ona verilen örtmece büfesindeki hediye.mutlu bir ifadeye

Sonsuz şaşkınlığıma rağmen kardeşim ağırbaşlı bir . "Teşekkürler, Loch. Ama neden Kris'e yardım etmiyorsun?" başını eğiyor

Bu kesinlikle en kötü şey değil söyleyebileceğiamama yine de içime panik-korku karışımı bir duygu salıyor.

Coal, Hex'i masaya sürüklüyor bir söz veriyor.ve onu küçük düşürmeyeceğine dair inandırıcı

Loch'un gözleri ayakkabılarımın yanında yerde. "Ayrıntılı olmasına gerek yok. Birkaç turuncu ve yeşil şerit, tamamdır."

"Bunu yapmamızı istediğine emin misin? Bu, Tatiliniz hakkında geri almak istediğiniz varsayımları beslemiyor mu?"

Loch bana baktı. Hızlı bir etki, duygular hızla üzerinde titreşiyor, şaşkınlık ve minnettarlık, sonra hepsi küçük bir sırtışta çözülüyor.

"Bu benim tatilimle ilgili bir varsayım değil. Sadece en büyük parçalardan biri haline geldi. Bu hala edemeyeceğim bir özellikinkar ."

"Evet, ne kadar yürek parçalayıcı olduğunu anlayabiliyorumyaklaşan baş ağrılarını ve kusma krizlerini kutlamamanın ."

"O sadece sensin, evlat. Bazılarımız nasıl iyi ve düzgün içileceğini bilir."

Sırıyorum. değil. "Defol git."

Elindeki kavanoza ve fırçaya uzandığımda elinin itiyorbeni tersiyle .

Midem sıkışıyor. "Kendim yapabilirim." "Hayır.

Parmaklarını ."nasıl kullanacağını bilmiyorsun

Yüzümde sıcaklık patlıyor. Ve söylemeyi çok istiyorum.parmaklarımda neler yapabildiği hakkında hiçbir fikrin olmadığını

"Kıpırdama, seni aptal." Fırçayı cebine koydu, kavanozu açtı, bir parmağını daldırdı ve boyayı üzerinde gezdirdi ben itiraz edemedim elmacık kemiğimin. İtiraz edeceğimden değil.

Hareket etmeyi bırakıyorum. Nefes almayı bıraktım. öylece Parmağı yüzümde, kavanozlu eli çenemin altında ve beni ona doğru eğmiş bir şekilde duruyorum. rağmen gözlerine bakıyorum Daha fazla boya almaya, ilkinin altına ikinci bir şerit koymaya odaklanmış gibi davranmasına

Üst kattaki deftere onun hakkında o kadar çok şey yazdım ki. Yazdım, yazdım ve şimdi ona ezberden okuyabilirim. Yardımı olur muydu? Bizi nasıl gördüğünü değiştirir miydi? Ama erkek kardeşim ve Loch'un kız kardeşleri arkamızda boya yaparken kıkırdıyorlar ve boğazım kuruyor.

"Resmini yapmama izin verecek misin?" diye sordum. Kaba ve alçak sesle çıkıyor. "Adil olan bu."

Loch tereddüt ediyor, kaslar sertleşiyor kolundaki ve boynundaki . "Ben, ben bu gece sizinle gelmeyeceğim."

Dudaklarım aralanıyor çatılıyor, kaşlarım şaşkınlıkla .

Siobhán onu . duyuyor Finn de. Yaptıkları işi kaşlarını çatıyorlar ve ben de aynı şekilde ona bakıyorum; turuncu boyayı yeşille değiştirerek ve diğer yanağım üzerinde çalışarak yanıtladığı üç cephede söylenmemiş sorular var. bırakıp

"Neden , Deartháir?" Siobhán soruyor.

Iris, Coal ve Hex boyayla uğraşıyorlar ama bizi pek de belli etmeden izliyorlar.

Loch bir uçaktan ve havanın hücumu cildimde kuruyan boyanın kasılmasına neden boyunca sıyrılan sarsıntılı bir his spazmı serbest düşüşe hazırlanıyormuş gibi nefes veriyor oluyor, sinirlerim .

"Bu gece misafirlerim gelecek." Sonunda Finn ve Siobhán'a bakıyor. "Aislin. Tadhg. Eamon."

Bu isimler onlar için bir şey ifade ediyor. 'a bakarlar Önce birbirlerine, sonra Loch.

"Onları buraya mı ?" davet ettin Siobhán soruyor. "Kimi?" Hepsinin arasına bakıyorum.

"Her biri Holiday'in bir kolunun başı," diyor Finn bana, gözleri Loch'un üzerinde, analitik.

Loch sarayını buraya mı ?davet etti

Rahatlama göğsümde bir gayzer patlamasıyla köpürüyor. Onlara ne yaptığını gösterecek. Onlara Malachy'nin kendisi hakkında ne kadar yanıldığını açıklayacak.

Sonunda tatilinin .sorumluluğunu alıyor

Loch'üzü soluk ve kırmızının .tuhaf, hastalıklı karışımı

Siobhán bir boya şişesini masaya geri fırlatıyor. "Ne zaman geliyorlar? Gidip üstümüzü değiştirelim-"

Ama Loch elini kaldırdı. "Hayır. Belfast'a git. Programa uyun. Bu bir-" Bocalıyor, ağzı , 'açılıp kapanıyorsa sonra dikkatini Coal ve e Hexçeviriyor

-Ve ben, kısaca.

Daha dik duruyor. "Onlarla konuşacağım, sonra gidecekler, muhtemelen Belfast'a da gidecekler. Uzun bir toplantı olmayacak. O yüzden gidin, orada bir varlık gösterin. Bunu ben hallederim."

Finn ve Siobhán endişeLoch'a bakarlar, heyecan ve Finn'in öfkesiyle .

"Bize ?" söylemeyecek miydinFinn tıslıyor.

"Az önce söyledim."

"Son dakikada."

Loch bana dönüyorbir yeşil şerit daha ekliyor, hiçbir şey yokmuş gibi yanağıma . "Önemli bir şey değil. Benden böyle şeyler yapmamı istiyordun, değil mi? O yüzden izin ver."

Finnyeniden bir araya gelmeden önce yüzünün yan tarafına ters ters , Iris'le masada bakıyor, belli ki artık kardeşini görmezden geliyor. Siobhán da onu takip ediyor, bir iki kez Loch'a dönüp tartışmak ister gibi bakıyor ama dilini tutuyor.

"etmişsinSarayını buraya ," diye davet fısıldadım.

Loch'un parmakları yüzümde seğiriyor. Dudaklarını büzüyor.

"Konuşma. Boyayı mahvedeceksin."

"Onları buraya sen davet ettin," diyorum tekrar.

zorundayımYapmak, bunu ona hissettirmek .zorundayım

Gülümsüyorum.

Loch irkiliyor, gözleri milimetrelık kesiyorparmaklarıyla dudaklarım arasındaki boşluğu .

"Bu kadar kendini beğenmiş görünme," diye mırıldanıyor, ama içinde kızgınlık yok, sadece örtbas etmek istediğini düşündüğüm boğuk bir özlem var.

Bunu görmezden gelmek beni neredeyse öldürüyor. "Şaka mı yapıyorsun? Kudretli Lochlann Patrick beni dinledi. Yüzüm sonsuza dek kendini beğenmiş görünebilir."

"O sendin." Huzursuzca yer değiştiriyor. "Finn yıllardır aynı şeyler yüzünden başımın etini yiyor."

Gülümsemem sinsileşiyor. "Ama bunu neden şimdi yaptın? ne Sonunda mahkemene ulaşmana sebep oldu?"

Loch konuşmuyor. kapağını kapatıyor Boya kavanozunun ve parmaklarının yüzümde bıraktığı izleri inceliyor.

Gözleri alnımdaki küçük bandaja gidiyor. Düşüşümü hatırlatıyor.

Yüzünü buruşturarak sorumu duymazdan geliyor. "Bu gece dikkatli ol, tamam mı? Başka yaralanma olmasın."

"endişeleniyor Benim için musun?" Gülümsemem zayıflıyor, bu yüzden kelimelerim kastettiğimden daha kaba çıkıyor.

Loch ellerini kavanozun üzerinde esnetiyor, bileklerinde damarlar kabarıyor, kollarının arkası dirseklerine kadar kıvrılıyor.

Acı .içinde görünüyor

Siobhán yaklaşıyor. "Hazır mısın? Şu haline bak, Kris!" Yüzümde kuruyan boyaya dokunuyor.

Bir yanağında dağınık bir yonca var. Iris'in İrlanda bayrağına belli belirsiz benzeyen çizgileri var. Coal ve Hex'in burunlarında kulaktan kulağa uzanan turuncu ve yeşil bantlar var ve Finn'in yüzünün bir tarafında tek bir kalın turuncu bant var.

Açıkçası Loch'un üzerime ne çizdiğini bile bilmiyorum. Umurumda da değil.

"Araba mı kullanacağız?" Siobhan 'sert bir bakış atarak soruyorKömüre . "Bu bir yürüyüş-"

"Ah, Siobhán, hayır-" Loch söze başlıyor, ama o asıyorsırada bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırmış, kayıtsızca Hex'e bakan kardeşime surat .

Coal', "Her gün ulaşım bu kadar değerli konuklarımız olmuyorsun duyabileceği kadar yüksek bir seslesihrine ," sahipdiyor.

"Şimdi ne olacak?" diye soruyor ve ben devreye giriyorum.

"Herkesi Belfast'a götürmekten mutluluk duyarız," diyorum. O kadar sihir bizi bozmaz.

Kömür göz kırpar. "Oh. Evet. Evet! Noel, Aziz Patrick Günü davetine teşekkür etmek için bu ikramı sunmaktan memnuniyet duyar-"

"kaçma," diye kestim sözünü.

Omuz silkiyor. "Hey, ben artık bir diplomatımkapatamazsın, bu saçmalığı . Loch neden bahsettiğini biliyor."

Loch, Coal'ın kendisiyle şakalaşmasına şaşırılmış görünüyor. "Bölünmüş bir hayat yaşamak zor."

Kömür ökse otu çağırıyor. Kurmak için en yakın kapıya yaklaşırken ben Loch'un yanında kalıyorum. Siobhán da öyle; Finn mesafesini koruyan tek kişi.

Siobhán Loch'un kolunu sıkıyor. "Nasıl bize bildirirsingittiğini , değil mi? Beni onu senden almak zorunda bırakma." Duraksıyor ve neşesi kaçıyor. "En azından bunu bize borçlusun. Yardım edebilirdik. Biz de bu işin içindeyiz."

Loch soluyor. "Biliyorum." kucaklıyor, yüzü yaslanıyorOnuomzuna . "Biliyorum, deirfiúr. Bunu için söylemedim. I-"

Gözleri takıldıbenimkilere .

"Bunu sana ," borçluyumdiye fısıldar ona. "içinKırdığım ."

Kadın şeyi düzeltmek geri çekilir ve onun göğsüne . vurur"Sen

hiçbir şeyi kırmadın, Lochy. Bunların hepsi Malachy ve onun saçmalıkları." Gülümsüyormutluluk , yine . ve güneş ışığı"Şimdi

git ve onlara nasıl

sen . Git ve onlara ne kadar değerli göster." Dudaklarının

bir yarısı yukarı kalktı. "Teşekkürler."

Duvar askısından .paltosunu almak için yanıma gelirken bana göz kırıyor

Loch ellerini ceplerine sokuyor, aramızdaki, içimizdeki gerilim, söylenmemiş sözlerin ve hissedilmemiş bir geri tepmesiduyguların .

"Sen," .diyorum ona, boğazım düğümlenerek, "layıksınbuna "

Noel'den çalan o olsa bile. Suskunluğu bundan mı kaynaklanıyor? Yoksa bu sadece onun kim olduğu, övgüyü kabul etmekten aciz biri mi?

Ne olursa olsun, onun rahatsızlığına yer açmayacağım. Bu onu öldürse ne kadar büyük olduğunu bilecek, çünkü bile bilehırsız o olsa, neden bizden çalmak Bu onu iyi yapmaz ama kılarzorunda olduğunu gördüm. anlaşılabilir .

Beklenildiği gibi Loch irkildi ve bakışlarımı .kaçırdı

"Belfast'ın tadını çıkarın," dedikten sonra aceleyle çıkıp gitti.koridora

Kalbim sert bir dönüş yaparak beni bir adım .öne itiyor

Ama Coal yanımda ve ben 'un peşinden koşmak gibi aptalca bir şey yapamadan kolunu boynuma doluyorLoch. "Gününü mahvetmesine izin verme. Buradayız ve eğleneceğiz."

★ ★ ★

Coal'un bizi götürdüğü Belfast caddesi tıklım tıklım, eski siyah kaldırım taşları tıpkı bizim gibi insanlarla dolu, yüzleri boyalı ama daha da ileri gitmişler - kocaman yeşil şapkalar, yonca saç bantları ve parlak yeşil paltolar. Etrafımızdaki vitrinlerin çoğu pub, kapılar açık ve çeşitli gruplar çığlık atan kemanlarla hava sahası için yarışıyor.

Burası şenliklerin merkez üssü gibi görünüyor, bu yüzden yirmi dakika kadar dolaştıktan sonra Tatil paparazzilerinin bizi bulması şaşırtıcı değil. Fotoğraflarımızı çektiklerini fark ediyorum ama her zamanki gibi bir alınganlık ya da tiksinti hissetmiyorum. Loch'un neden burada olmadığına dair spekülasyonları ne olacak?

Siobhán ve Finn tur rehberlerimize dönüşüyorlar - Siobhán isteyerek, Finn gönülsüzce, Loch için hala üzgün, ama en azından Iris . tarafından dikkati dağıtılmış görünüyorBir bardan başlıyoruz ve gecenin bizi yoldan yukarı taşımasına izin veriyoruz, bardan baraiçin kısa bir , bir sokak satıcısında lapa lapa etli börekler veriyoruz, sonra tekrar içine giriyoruz, ta ki müzik, kahkaha ve giderek gevşeyen vücutlardan oluşan bir sis olana kadar.

İşte bu şekilde İrlandalı müzisyenlerin en iyi çalan bir bara gidiyoruz ve kalabalık şarkılarınıher birini sanki karaciğerlerine moral verircesine söylüyor. The Cranberries'e adanmış dev bir parça var ve Iris atıyor"Zombie" çalmaya başladıklarında .çığlık

Kaç bardak viski içtiğinin sayısını unuttum.

-Açıkçası Loch'u gururlandırırđı ama etrafına toplandığımız masadaki sandalyesinden fırlıyor ve bardaki hemen herkesle birlikte şarkı söylüyor. Siobhán da ona katılıyor ve Finn orada oturup gülüyor ve video şantajı yapıyor.

Kömür ve Hex öpüşüyor. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde. Coal sarhoş bile değil - Hex'ten beri pek içki içmiyor ve sanırım sürekli soda sipariş ettiğimi fark eden tek kişi o. Ama gece ilerledikçe, grup kafanın içinde ne var, kafanın içinde, zombie-ie-ie ohhhh-diye mırıldanırken birbirlerini tamamen tüketiyorlar.

Ellerimi ağızıma götürüp Iris ve Siobhán nakaratı çığlık çığlığa söylerken onlara bakıyorum ve en son ne zaman bu kadar çok, bu kadar derinden güldüğümü hatırlamıyorum.

Iris kolumdan tutup beni ayağa kaldırıyor. "Bunu bildiğini biliyorum!"

Ben de kol kola giriyorum, Finn bizi çağırıyor ve bir an için kendimi çok uzaklardan izliyormuşum gibi hissediyorum. Barın gürültüsü bir uğultuya dönüşüyor ve her şey çok yavaşlıyor, sanki pekmezin içinde ilerliyormuşum gibi.

İçimdeki karmaşayı düzeltmeye nereden başlayacağımı bilmiyorum. Ya da düzeltip düzeltemeyeceğimi. Ama fazla düşündüğümü biliyorum herşeyive eğer bir şeylerin olmasını istiyorsamfarklı , oturup onların değişmesini bekleyemem.

Ben de Iris'e yaklaştım ve kulağına fısıldadım: "Yeniden yazmaya başladım."

Son mısraları söylemek için nefesini içine çekerken, başını bana doğru öyle hızlı savuruyor ki saç örgüleri yüzüme çarpıyor.

"Aman Tanrım!" Omzumu itiyor. "Hikayelerine bayıldım!"

"Bir zamanlar onlar için ne yaptığını hatırlıyor musun?" Bu çılgınca dilek, yüzlerce isteğin bir araya gelip beni devam etmeye zorlaması gibi. "Karakterlerimi sen mi çizdin?"

Iris'in sırtışı genişliyor, gözleri biraz odaklanamıyor ve bu konuşmanın ne kadarının kalıcı olacağını merak ediyorum.

"Tabii ki!" Kıkırdıyor. "Aman Tanrım. yaşındaydımKaç , on dört mü? Muhtemelen korkunçtu."

"Harikaydılar ve onları sevdim." Müzik yükseliyor, kulakları sağır ediyor, ben de daha yakına eğiliyorum, kalbim duracak gibi oluyor. "Sence bunu tekrar yapar mısın? Eğer bir kitap yazarsam. Sence onun için bir şeyler çizebilir misin?"

Başını eğiyor.

"Yani henüz kitap gibi bir şey yazmaya başlamadım bile," diye kekeliyorum. "Bu... sadece bir düşünceydi. Sanatını sevdim. Hâlâ da seviyorum. Ve sanırım-bilmiyorum. Böyle bir konuda işbirliği yapmak güzel olabilir mi? Kitap illüstrasyonunun kitap yazarlığından tamamen ayrı bir şey olduğunu ve biliyorummuhtemelen hiçbir zaman bir şey ifade etmeyeceğini , ama ben-"

Iris kollarını boynuma . doluyor"Evet! Tabii ki. Evet. Kulağa eğlenceli geliyor."

Sırtını sıkıyorum. "ikimiz de biraz eğlenebilirizSanırım ."

Iris elleriyle . yanaklarımı birleştirmek için eğiliyorViski kokan bakışları benimkilere odaklanıyor, uzaklaşıyor, yeniden odaklanıyor ve gülüyor. " daha fazla sen varmışsınHatırladığımdan. Ama gerçek sen tam-" Burnuma vuruyor. "Al."

"Bu konuşmayı sen ayıkken ."yapmalıydık

Gözleri yuvarlaklaşır. "Oh hayır. Hayır, hayır, hayır. Eğer"-hıçkırır

-"Eğer yarın , bunu hatırlamazsambana tekrar sorun. Daha iyi

henüz-bekle."

Telefonunu çıkarmak için beni omuz silkiyor, ekranına dokunuyor ve bir saniye sonra cebimde .titriyor

PEEP, MINI ŞEKER KAMIŞI VE EN İYİ CLAUS

IRIS

gelecek iris kris için iris

çekilişibu geçmiş

Bu onun dreeeeeeeeeeam

bir kitap bir kitap bir

kitap

Yüzü tamamen mutlu. "Muhtemelen yarın o mesajla kafam karışacak. Ama bana hatırlatabilir ve sarhoşken verilen sözlerin geri alınmayacağını söyleyebilirsin."

"kesinlikle geri alınması gerekir.Sarhoşken verilen sözlerin "

Iris parmağını dudaklarıma bastırıyor. "Ah-ah. Sus, sen. Geri almak yok. Biz-" Bir hıçkırık daha. "bir yazacağızBirlikte , dostum. sen yazacaksınkitap Kitabı . Kitabı ben çizeceğim. AMAN TANRIM!" Ellerini tekrar yüzüme vuruyor, ifadesi yalvaran bir hayranlığa dönüşüyor. "Sanatımı mi?"beğendin

Vay canına. Sarhoşluktan kafayı . "Gerçekten istiyorum, Iris," diyorum ve yuvarlak gözleri yaşıyor.bulmaya ilerliyordogru ustaca

"Kris." Burnunu çekiyor. "onca şeye rağmen.Olan Bilmeni istiyorum."

Aman Tanrım. "Iris- zorunda değiliz-"

"Hayır. Kris." Alnımız birbirine değecek şekilde yüzüme eğiliyor. "Kristopher. şeye rağmen.Olan onca Bir şeyler çizmekte harika olacaksın. Sana şey öğreteceğimçok."

Duraksadım.

Sonra homurdan. "Öyle değil, aslında böyle iyi. Teşekkür ederim, Iris. Minnettarım."

Yüzümü geriye iterek beni bir biblo gibi sallıyor. "Ben ciddiym, Kris. Çok iyi bir sanatçı olacaksın. Biz de

sanatçılar bir arada."

Bu konuşmanın zamanlamasını kesinlikle daha iyi yapabilirdim. "Çok sarhoşsun."

Kıkırdıyor ve kollarını tekrar . bana doluyor"l biliyorum. Harika değil mi?"

Şarkı bitiyor ve The Script'ten bir şarkı başlıyor. "Hall of Fame." Iris, odanın oksijeninin yarısını çekecek kadar yüksek bir nefesle Siobhán'a doğru sallanıyor ve ikisi de şarkı sözlerini haykırıyor.

Bir el tutuyorkolumu .

Bu Finn ve bu beni o kadar şok etti ki, hemen birinin ölmüş olması gerektiğini düşündüm.

"Ne?" üzerine bağıriyorumMüziğin .

"İnatçı herifin teki," dedi bana. "Ama bugün onu mahkememize konuşturdun. Siobhán haklıydı. için çok iyisinOnun ."

Ona . bakakaldımAğzım açık bakıyorum. "Ne?"

Yüzünü buruşturuyor. "Bana güzel şeyi tekrar ettirme yoksa kusacağım."

"O da ." sanatla ilgileniyorIris.

Finn'in yüzü asıldı. "Eh?"e başımı salladım

"O da sanatla ilgileniyor," diyorum biraz daha yüksek sesle. Iris şarkı söylerken kendinden geçiyor. "Alışılmadık şeylereşeylere dikkat çekersen, ilham alabileceği , onları yer bitirir."

Finn aval aval bana . bakıyor"Teşekkürler," diyor, sesi gibisoluğu kesilmiş . "Teşekkür ederim."

Bana yumruk atıyor. Ve sanırım sonunda onu çektimkendi tarafıma .

Kömürpops yukarı itibaren onun Sandalye, gönderme Finn ve "Hall of Fame" şarkısının nakaratını .haykırıyor

Gülmekten kırılıyorum ve Kömür'ün boşalttığı sandalyede oturmuş, bir bardak su yudumlayan Hex'i gösteriyorum.

"Düzenli olarak planladığınız öpüşme seansınız sona erdi sanırım?"

Kömür başımın . yan tarafına vuruyorKahretsin, bu gece .herkes ellerini kullanıyor

Ama yüzünde son derece ciddi bir ifade beliriyor ve şarkı sözlerini sanki bir türküymüş gibi söyleyerek tüm o yöneltiyorsevimsiz enerjisini bana . Aramıza girmek için Hex'i tutmaya çalışıyorum ama küçük pislik balığı bir yılan . gibi ellerimden kayıp gidiyorCoal mikrofon olarak kullanmak için masadan bir çatal kapıyor ve serenat yapmaya devam ediyor, iyi, bu gece yaptığımız şey bu mu?

Ben de ona şarkı söyleyerek onun tuhaf enerjisine karşılık veriyorum ve o da kahkahalara boğuluyor. Kahkahası beni uçurumun kenarına sürüklüyor ve kendi histerik halimde dik durabilmek için kendimi masaya tutturmak zorunda kalıyorum.

Kollarımı bu sadeliğe açıyorum. Belki her şey de bu kadar basit olabilir. Kabullenmek, fazla düşünmemek, endişelenmemek kadar basit ve her ne tepki gelirse gelsin yaptığımı bilerek güçlü durabilirim, ihtiyacım olanı, benim .için doğru

★ ★ ★

Coal daha fazla sihir kullanarak yorgun argın -ve bazı durumlarda zil zurna sarhoş- gönderdiğinde saat üçü geçmiştiPatrick Kalesi'nin fuayesine geri .

Iris ağır bir şekilde Kömür'e yaslanmış, gözleri kapalı, neredeyse ayakta uyuyor; yüz boyası tamamen harap olmuş, yeşil ve turuncu lekeler ter ve eforla karışmış. Siobhán, Iris'in Finn'deki aynası ve fark ediyorum ki sadece ikimiz mi sarhoş olmuşuz? Vay be. O zaman bu Aziz Patrick Günü gezisinde başarısız mı olduk?

Iris'i rahatsız etmemeye çalışarak Kömür'e yandan sarılıyorum. "Noel'e geri mi dönüyorsun?"

Sesim çıgılıklardan pürüzlü kulaklarım çınlıyor.çıkıyor, fuayenin ağır sessizliğinde

"Bu hafif sikleti Paskalya'da bıraktıktan sonra." Iris'i kaldırıyor.İnleyen

Finn, "Vücut ağırlığının yarısı kadar viski içti," diye söze girdi. "Oysa ben senin tek bir damla bile içtiğini görmedim. O artık resmen İrlandalı, oysa sen bir yabancısın."

"Haklısın." Coal Finn'i selamlıyor. "Seninle tanışmak ve hemen ardından birlikte bar bar dolaşmak güzeldi."

Finn ona el sallıyor. Siobhán Finn'in omzuna doğru sızlanır ve ikisi birlikte kalenin derinliklerine doğru ilerlerler.

Hex bana . gülümsüyor"O zaman ?"burada kalıyorsun

"Vay canına." Sırıyorum. "Coal, sesini . çok iyiçıkariyorsunTıpkı Hex gibi konuştun."

Hex gözlerini devirir. "Ona senin bunu anlayacağını söylemiştim." Bana hızlıca sarılmak için eğiliyor. "En azından ben neden kaldığını anlıyorum. yalnız değilsinDoğru olanı yapma arayışında ."

"Doğru şeyi ," diye yapmasına karşı değilimfısıldıyor . "yapmasını istemiyorum.CoalYanlıı adam için doğru şeyi " Etrafına bakınıyor ve yalnız olmamıza rağmen Coal alçaltıyorsesini . "Noel'de onların neşe ölçerine bağlı olanla eşleştğine . Noel'e geri dönün ve neşemizi geri almak için hem Loch'a hem de Malachy'ye nasıl yaklaşacağımız konusunda strateji belirleyelim. İşiniz bitebilir."bulduğumuz cihazın dair kanıtımız var

Coal'un bunu söylediğini duyunca ne çok iyi biliyorum:olacağını Malachy suçu Loch'a atacaktı. Suçu ona atar.

Nefes . veriyorum"Ona tekrar ." Coal'ın

kaşları havaya kalktı. "Kime

söyledin?"yazmaktan bahsettim

Iris'e . başımı salladım"söyledimOna . "Bekle, ne demek istediğimi ?"sandın

Coal'ın duruşu rahatlıyor. "Kahretsin dostum, bir an için yine annemle konuştuğundan korktum. Tanrım, bunu bana yapma."

", hayır. Sikeyim hayır. Yapmazdım."

"Yani numarasını engelledin mi?"

Dudaklarım aralandı.

"Engelleyeceğim."

"Kris," diye inliyor Coal. "Hex, bana büyük bir yapıp iyilik kardeşimi bir korkuluğa dönüştürür müsün, böylece onu vicdan azabı duymadan dövebileyim?"

"Bu benim sihrimin yapabileceği bir şey bile değil" diyor.

"Blok. O. Numara." Coal, Irisi noktalayacak ayarlıyor'her kelimeyi göğsümde . bir parmakla şekilde"Babam da. Bu artık . Seni böyle koruyorum. O yüzden bırak seni ben koruyayım, aptal. Onlarla başa çıkabilirim."benim işim

"Peki ben mıyım?" Hayır, , yapamamama bunu .bilmesine izin veremem

Zaten biliyor .olsa bile

Kömür iç çeker. "Yapabileceğini biliyorum. Ama yapmak zorunda değilsin. Numaralarını engelle, Kris. Lütfen. Ve burada ne yaparsan yap-"

"Biliyorum. Dikkatli olacağım. Bana zarar gelmeyecek. Söz veriyorum, yemin ediyorum ve bundan sonra ne gerekiyorsa yapacağımüçünüzü bu ülkeden çıkarmak için ."

"Ah, Kris'in vay haline." Coal başını bir şekilde geriye atardramatik . "Onun iyiliğini düşünen insanlar var!"

"gitEvine . Git uyu."

"Evet, evet." Coal avucuna ökseotu koydu. "Sen de uyu. Önce numaralarını . engelleSonra uyu."

"Yemin ederim."

"Sen tam bir aptalsın."

Sırıtiyorum. "Ben de seni seviyorum."

Gidiyorlar. Ve kale artık dayanılmaz bir sessizliğe bürünmüştür, sanki taşlar rüzgârın başıboş fırçalarını bile emiyormuş gibi gürültüsüzdür.

Paltomu antredeki kancaya bırakıp koridora çıkıyorum, adımlarım ince halı tarafından boğuluyor.

Bedenim bir kapının yanında duruyor. düşünmeme izin vermiyorumNedenini .

İçine itiyorum ve spiral merdivenlerden aşağıya iniyorum. indiğimde Aşağıya müziği duymaya ve hissetmeye başladım bile. Bu sefer daha karamsar, ben son ses John Legend yankılanıyor.ilerledikçe

Stüdyosunun kapısı açık.

On Beşinci Bölüm

Üzerinde çalıştığı duvar boyutundaki tuval gitmişti tuval gelmiş - , yerine daha küçük bir daha .nispeten Ondan daha uzun ve çoğunlukla boş, kaba bir karakalem taslağında şekillerin ana hatları, birkaç ön renk kümesi, bu yeşiller ve altın gibi görünüyor ve kırmızı vurgular var.küçük

Yine gömleksiz, boya lekeli eşofmanları kalçalarına kadar inmiş. Tuvalin önünde duruyor, bir kolu bu kez palet görevi görüyor, dirseğine kadar boya topakları var, boyaya dokunuyor, birazını tuvale siliyor, ileri geri çılgınca hareketler yapıyor, böylece tüm endişeli enerjisini buna kanalize ettiğini anlıyorum.

Açık kapıyı kesecek kadar yüksek çalışıyormmüziği .sesle

En üst uzanma hareketini askıya alıyorköşeye . Çıplak omuzlarındaki tüm kaslar o kadar gergin ki kanatlanmaya hazır görünüyor.

Yavaşça dönüp bana bakıyor.

Bir elimi ağzımda gezdiriyorum, keşke buraya gelirken daha fazla düşünseydim, keşke o defteri elime alıp her şeyi gözden geçirseydim-

Ben buradayım. Burada ol,
lanet . Odaya giriyorum.

Loch resim yapmaya geri döner. "Sarhoşsun. Ayıldığında pişman olacağın bir şey yapmanı ya da söylemeni istemiyorum. Yatağına git, evlat."

"Sarhoş değilim."

"Evet, bunu anlıyorum. Belfast'ta ne kadar kalacaksın? Senin kızla."

"Iris mi? Eminim sıcak bakardıkendisi ."bu kadar sarhoş olmasaydı Finn'le eve gitme fikrine

Bu bana şaşkın bir kaş çatma kazandırdı. "Finn?" Şaşkınlığını homurdanarak bastırıyor. "Aferin Finn'e o zaman."

Ama resme devam ediyor, bir yeşil çizgiye , parmakları onun üzerinde, onun üzerinde ve onun üzerinde geziniyor.belirli odaklanıyor

Bir adım daha atıyorum. "Mahkemenizle görüşmeniz nasıl geçti?"

Elini bükerek parmak eklemeni bir batırıyorboya .
"Tamam."lekesine

Onu zorlayabilirim, saçmalıklarını yüzüne vurabilirim ama o bu cevabın yeterli olmadığını biliyor. İç çekmeye dönüşen bir hırıltıyla elini bırakışından anlıyor.

"İyiymi," diye tuvale doğru genişliyor. "Benim ne olduğum hakkında hiçbir fikirleri yoktu-" Boğazını temizliyor. "Artık biliyorlar. Ne yaptığımı. Çoğunu."

"Peki ya Malachy?"

Omuz silkiyor ve kolundaki yeni bir noktada birkaç boya rengini karıştırıyor. "Onlara Malachy hakkında nasıl hissetmeleri gerektiğini söylemedim. Ben... onlara kendi tarafımdan gerçeği söyledim. tek şey buYapabileceğim."

"Ama yine de büyük. Seninle ."gurur duyuyorum

Loch'un omuzları kulaklarına gider. "Kapa çenenin, evlat. Yapma."

"Kız kardeşlerin de öyle olacak. Finn bunu atlattıktan sonra. Bugün yaptığın şey, mahkemene açılman- gerçekten-"

"Yatağına ," gitliyor aniden, kırbaç gibi bir komutla. Geri çekiliyorum. "Deniyorum-"

"Ne yapmaya çalıştığını biliyorum." Etrafında dönüyor, yüzünde ve gövdesinde yeşil, mavi ve kırmızı çizgiler var, çilleri kadar onun bir parçası. boya mı Yüzümdeki şimdi bu , kadar karmakarışıkbu kadar bulaşmış ? görünüyor"Ve sana bunu yapmayacağımı Akıl geri geldiğinde senin için acımasız bir uyanış olmayacağım. başka nasıl söyleyebilirim bilmiyorum.Yatağına git."

"Sen bir uyanış ."olmazdın

Küçümseyerek homurdanıyor ve geri dönüyorresmine .

Gözlerimi kapatıyorum, yazıyormuşum gibi davranmaya çalışıyorum. Bu kelimeler dudaklarımdan değil, parmak uçlarımdan çıkıyormuş gibi. "Bu bir hata değildi. Öpüştüğümüz zaman. Benim için ne kadar önemli olduğu için bunu söyleyemedim, bu aptalca, biliyorum. Sana söyleyebilmeliydim. Ama senden . Başkalarının gitmesine neden olan aynı kırık dökük şeyleri bende de görmenden korkuyorum çünkü ben berbat biriyim ve sana ne sunabilirim ki? Tanrım, Loch. Ne yaptığına bir bak. Kim bakkorkuyorumolduğuna bir ."

Gözlerimi zorla açtım. Hâlâ tuvale bakıyor., kolu donmuş, başı yana eğik

"Sen bir uyanış değilsin," diye fısıldıyorum. "Sen bütün bir şafaksın. Ve senden önce güneşi gördüğüme inanamıyorum."

Tuale doğru eğiliyor, eli ovmak için aşağı iniyorsaç çizgisini , böylece döndüğünde, kızıl saçlarının şokundan çok renkli bir boya çizgisi patlıyor. Odaklandığım şey bu, aramızdaki boşluğu öfkeli, tepinerek kapatırken vücudunun her tarafındaki renk bulanıklığı.

İçimdeki her şey uysallaşıyor,ne olursa olsun hazırım tepkisi - lütfen beni dışarı atma, lütfen beni dışarı atma-

Eli boynuma .kenetlendi

Kokusu tarafından saldırıya uğradım, o pahalı kolonya ve cildine yerleştirilmiş boya kimyasalları tarafından şaşkına döndüm. Belki de bu kimyasal karışım bu kadar güzel kokmamalıydıhali, ama hepsi bir araya gelerek onun en iyi halini oluşturuyor ve bu da seksiliğin vücut bulmuş .

O yürümeye, yürümeye devam ederken açılıyor, ellerim açılıyor ve omurgam duvarla birleşene kadar onun pençesinde geriye doğru tökezliyorum.benim uysallığım teslimiyete dönüşüyor, gözlerim

Vücudunun tamamını benimkine bastırıyor ve boynumdaki tutuşunu kullanarak yüzümü ona doğru eğiyor, boya kayganlaşıyor ve avucuyla tenim arasında kayıyor.

"Sen lanet olası bir şairsin," diye hırlıyor bana, "ve benim hiç şansım yok."

Beni öpüyor ve dünya oluyor ultraviyole .

Öfkeli gibi öpüyor, ciğerlerimin en dibindeki havayı çekip alan açık ağızlı bir saldırı. Bir kez olsun onun enerjisine karşılık vermiyorum, onu öfke karşılamıyorum ve hiddetle ; uysal kalıyorum çünkü fırtınasının tartışılmaz gücü beni kasırga dalgaları gibi savuruyor ve ben bu kaos tarafından emilmeye çok hevesliyim. Bırakın beni alsın, bırakın her şeyi beni alsın ve solumda bir yerde hoparlörü tanımadığım bir şarkı çalıyor, ateşle, aslanlarla, güllerle ilgili sözler.

Geri çekiliyor, dudakları benden ayrılıyor. "Kris." Hâlâ öfkeli ama pişmanlıkla karışık. "sana söylemem gerekiyor. Önce bir şey |-"

Onu susturmak için tekrar öpmeye çalışıyorum ama kavırıyor boynumu acımasızca ve omuzlarımdan kasıklarımın doğru bir heyecan akımı yayıyor.

"Yarın," diyorum.

Kaşları birbirine çarpıyor.

"Şimdi olmaz," diye yalvarıyorum ve yalvarıyor olmam umurumda bile değil. "Lütfen. Bana yarın anlat."

Gri gözleri benimkilerin arasında geziniyor, yüksek duyguları yüzünden gözleri kızarmış ya da bu gece içmiş olabilir ama hiç de sarhoş görünmüyor. İyi ya da kötü, akli başında görünüyor.

Bu onun kafa karışıklığından farkındalığa geçişini açıklıkbelirginleştirir.

Göz kapakları kendini küçümseyerek titriyor. Bu duyguyu çok iyi tanıyorum.

"Daha iyi ," birini istemelisindiyor bana.

Doğrulama kadar iyi. Kırmızı bir bayrak toprağa saplandı, kökleri ve yaşamı parçaladı.

Yüksek yolu seçmek için son bir şansım var. son bir İrlanda'ya ne için var.geldiysem onu yapmak için şansım

Düzen, görev ve kendi kendine oluşan sefil küçük bir dünya.dayatılan katılıktan

"Daha iyisini istemiyorum." Başparmaklarım kalçalarında daireler çiziyor, bu noktayı, bu anı işaretliyor. "Fantezi istemiyorum. Tatlılık istemiyorum. Hayatımda bir kez olsun mahvolmak istiyorum."

Söylediklerimi . Açık bir şok.nasıl işlediğini gerçek zamanlı olarak görüyorum

Ve sonra.

Bir sıfırlama. Onu denecek kadar ilkel, tekil ve acı dolu bir bakışla bana sabitleyen tam bir sistem sıfırlamasıhayvani . Aç ve zorlukla dizginlenmiş ve içinde, tüm son endişe kalıntıları dağılıyor çünkü beni istiyor.

"Evet," diye fısıldıyor. "Bunu ."yapabilirim

Gömleğimi parmaklarıyla bağlamak için boynumu serbest bırakıyor ve sonra kaldırıp çıkarıyor ve bu oda hiç soğuk değil ama başka bir tarafından vurulmanın telaşıyla ürperiyorumacımasız, çırpınan dalga , kaburgalarım kullanılamaz ciğerlerin etrafında büzülüyor.

Loch göğsünden kesinlikle sarsıcı bir gümbürtü çıkarıyor, kollarımın arkasındaki tüyleri diken diken eden bir hırıltı. Parmakları bir omzumdan aşağı iniyor, göğüs kafesimdeki açıkta kalan sanatı takip ediyor; göğüs kafesimin vadisine doğru dalgalanan sivri diş benzeri tepeler. O vadiden atlayarak diğer tarafın kabile desenlerini omzuma kadar takip ediyor, parmaklarının ucuyla dokunduğu her bir deri parçasını mıknaşı tutulmuş demir parçaları gibi kendine çekiyor. Gözleri karnımın üzerindeki çobanpüskülü dallarına takılıyor, yapraklar dağlar kadar keskin bıçak uçlarına çekilmiş. Yaylardan ikisi leğen kemiğimi çevreliyor, boxer'ımın kenarının altına uzanıyor ve işte orada duruyor, acı .gibi gelen bir başka sarsıcı gümbürtü çıkarıyor

"İsa, Meryem ve Yusuf. Bu dövmeler. Kaslarınız. Sanki benim tüm zayıflıklarımdan gibi."oluşmuşsun

"Öyle miyim?" Vücudumdaki havasızlıktan dolayı konuşabildiğime şaşıyorum. "Başka nelerden hoşlanırsın?"

Parmaklarını karnımda gezdiriyor ve ben düşünemiyorum, nefes alamıyorum, eli vücudumda düz duruyor ve ben çözülüyorum.

"Bu," diyor dudakları yanağıma değerken. "Bu. Bu. Bu-"

"Bende daha fazlası var." Sızıyor, ayrı, havada asılı duran bir parçam. "Dövmeler. Daha fazla dövme. Ama onları bulman gerekecek."

Eli hareketsiz kalır. "Kris," diye yalvarıyor, .umutsuzca mesihvari

Aklıma sol uyluğumdaki devasa tablo geliyor, sanatın dizime kadar nasıl yayıldığı ama en bir önemlisi, yukarı, ve yukarı yukarıyaptığım yerde uzatmak . Ama Tanrım, şimdi, lanet orospu gibi acıttıolası geçmiş mazoşist eğilimlerime teşekkür ediyorum çünkü Loch'un uyluğumun iç kıvrımındaki sanatı yaladığı görüntüsüne çarpıyorum.şimdi,

Boynumu tekrar kavıyor, dudakları omzuma düşüyor ve sertçe ısıyor. Haykırıyorum, kollarına, kalçalarına tutunmaya çalışıyorum; parmaklarım karın kaslarının kalıplanmış tepelerine değiyor ve yavaş, titreyerek ölüyorum.

Neden bu kadar dar ?bir kot giydim ki

"Kris," diyor ısırik izine doğru, nefesinin yıkaması ve sakalının çizdiği o noktada aşırı hassas. Omzumda hâlâ bir bandaj var ve o hafifçe bandajın dudaklarını kulağıma göndermeden önce dudaklarını üzerinde gezdiriyor. "Sana ne yapmamı istiyorsun?"

Gülüyorum. Hırıltılı ve sayıklıyor. "Bilmiyorum-"

Boynumu öyle sıkıyor fazlasıyla farkındayım ki nabzımın zonkladığının ve dudaklarını çenemde gezdirdiğinde ona doğru döndüğümde kıvrık beni tutuyorbir sırtışla .

"Göt herif," diye .

Ağız kulağımın yanına geliyor, ta ki lobumu dişlerinin arasına ve göbeğimin dibinde yıldızlar kırılıp yeniden oluşana alana kadar kadar.

"O zaman seninle nasıl olacağımı düşündüğünü söyle bana," diye fısıldıyor. "yalnızken bunu düşündüğünü biliyorum.O misafir odasında Ya da o duşta? Yüzüm kafanın içindeyken ve sikin elindeyken. Güzel ve yavaş mıydık, yoksa o pis ağzın susana kadar seni becerdim mi?"

Vay anasını.

Onu daha yakına çekmeye çalışıyorum, ama o kararlı bir şekilde geride duruyor, tek temas noktamız olacak kadar uzaktabirbirimizin vücudundaki ellerimiz .

"Sen yaptın-" Desteklerim azalıyor. baş başa kalıyorumDayanılmaz bir iniltiyle . "Her şeyi. Her şey. Bilmiyorum. I

-Siktir, Loch. Lütfen."

Sırıtişının tadını alıyorum.

"Yalvarırken çok güzel oluyorsun, Kris."

Kalçalarım ona doğru hareket ediyor, ama o çok uzakta ve ona ihtiyacım var, sürtünmeye ,ihtiyacım var ihtiyacım-

"Ama her şey çok geniş bir marj." ısıyorÇenemi . "O zaman bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Bir inilti . daha"Lütfen, lütfen. Lanet olsun. Lanet olsun, lütfen-"

Göğsünü tırmalıyorum, omuzlarını kavıyorum, ama şimdi yüzümü inceleme şekliyle hiçbir yere varmıyor, analiz boğucu bir kıkırdamayla sona eriyor.

"Ah, sanırım biliyorum. Benim karar vermemi istiyorsun, ha? Seçim yapma ihtiyacını ortadan kaldırmamı mı istiyorsun?"

Bu seferki acınası Düpedüz değil. yalvarma.

Dizlerimin , ama başımı sallıyorum. üzerinde olsaydım daha çaresizce muhtaç olamazdımSiktir. Evet. Hiçbir şeye karar vermek zorunda olmamak. Hiçbir seçim yapmak zorunda olmamak, hata yapmamak, olası pişmanlık ya da suçluluk duymamak...

"Evet." Elini boğazıma doluyorumkaslar ., ön kolundaki mermere dönmüş "Ne istersen Loch. Benimle ne istersen."

İçinden pürüzlü bir soluk koptu. Bulamaç gibi, tıslayan bir "Yüce İsa."

Beni tekrar öpüyor, sanki beni tüketebilecekmiş gibi içimi yiyor ve umarım öyle de olur. Nabzım o kadar hızlı ki daha önce hiç fark etmediğim yerlerimde , ayak , dirseklerimin iç kısmında, saçlarımın uçlarında bir his yemin edebilirimhissedeabiliyorbileklerimdeLoch parmaklarını boynumdan çözüp kafa derime sürttüğünde ve çektiğinde .olduğuna

Kolundaki ve ellerindeki boya boynuma kadar iniyor, ellemesinin ardından vücuduma yayılıyor. Onun tarafından bu şekilde işaretlenme fikri içimden bir inilti koparıyor.

Yankılanıyor ve derin nefes almak için gözlerini kapatıyor - uzun, yavaş bir nefes, alnı benimkine sabitlenmiş. "Kris," diyor bana karşı, bir ilmi hal gibi. "Ağzıma ihtiyacım var."

Başımı sallıyorum. sallıyorumTekrar başımı .

Parmakları kollarımdan aşağı iniyor, bileklerime dolanıyor ve ellerimi başımın üzerinde duvara bastırarak çekiyor. Bunun gücüyle nefes nefese kalıyorum, soran bakışlarıyla karşılaştığımda sert ve dengesiz nefes alıyorum.

"Kal," diye tısladı, sonra gitti, dibinde çöktüayaklarımın üzerine .dizlerinin

Çıkardığım seslerden sonra hiç utanmam kalmadı, bu yüzden ona arsız bir arzuyla bakıyorum. Parmakları mutfaktaki gibi pantolonumun kenarına takılıyor, ama bu sefer kemerim açılıyor, düğme ve fermuar sırada.

Pantolonumu ve boxerımı bacaklarımdan aşağı indirirken gözleri benimkileri kavırıyor. Hava bana zımpara kağıdı gibi çarpıyor, sertleşmiş aletim onun önünde sallanıyor ve bakışları havaya kaldırdığım ellerimden dalgalanan nefeslerle çarpan göğsüme doğru ilerliyor

-

Sol uyluğumdaki dövmeye bakarken .kaşları çatılıyor, gözlerindeki yoğunluk katlanarak yeni bir şeye dönüşüyor ve tekrar geri geliyor, duygusal bir origami

Göreceğini biliyordum.

Ama çıplak havadanbile daha fazla rahatsız ediyor.tenimdeki , ellerimin başımın üzerinde olmasının verdiği çiğlikten

Parmak uçlarının mürekkebe hafifçe dokunuşu beni sıçratıyor, yumuşaklıktan irkiliyorum. Başparmağı bir şekilde ovuyorbeni ürküttüğünü, ruh halimi değiştirdiğini çok iyi biliyormuş gibi yatıştırıcı .

"Bu da ?" diye nesoruyor yumuşak bir sesle.

Tavana bakıyorum, kalbim vuran bir koçbaşı gibikaburgalarım.

Elbette, geçiştirebilirim. Ona istemediğimi söyleyebilirimbu konuda konuşmak .

Ama bu gece kendimden çok şey çıkardım. Bunu saklamak bunu ucuzlatır.

"bir Bridge to Terabithia,'dan sahne" diyorum tavandaki endüstriyel borulara.

Dövme kalın, yemyeşil ağaçlar, sarmaşıklar, bitkiler ve peri tozu olabilecek küçük parıltılarla dolu bir orman. Ortada, en büyük ağaçtan sarkan bir ipsiluetini oluşturuyor, derin, sonsuz siyah bir uçurumun üzerinde sallanan bir çocuğun . Yarı yolda, çocuğun salıncağının kavisinin onu götüreceği yeri geçtikten sonra, bir köprü oluşumun ortasında yakalanır, görkemli ve parıltılı ve doğrudan bir fanteziden çıkar.

"Bu sen misin?" Loch ipin . Başımı sallamadan önce

tereddüt ediyorum.ucundaki çocuğa dokunuyor

"Düşeceksin," . diyorBu bir soru değil.

Tekrar ona bakıyorum. Parmağı hâlâ siluetimin üzerinde. Ya da gençliğimin siluetinde.

"Nereden biliyorsun?" Fısıldıyorum. inkâr etmeye çalışmıyorum Haklı olduğunu ama dürüst olmak gerekirse bunu nasıl anladığını merak ediyorum. Çok az insan bunu tahmin etmiştir. tarif ederken küstah olmaya çalıştımSanatçıya ; ne istediğimi bunu Iris'e tasarlarmayı kendime .yediremedim

Loch'un dudakları her zamanki gölgesinde seçiyorözgüveninin . "Lütfen, Kris. Sanat benim işim."

"Annemin gitmeden." . önce bana okuduğu son kitapılçimden kurşun gibi çıktı ve nefes nefese kaldım

duygu gösterisi, ama bir spot ışığı olarak hizmet eder. haykırabilirim Bunun benim için son derece duygusal olduğunu

Loch görüntüyü tekrar . analiz eder çocuğun silüetinin . üzerinde gezdirir

Başparmağını ağzıyla . değiştiriyor

"Dik dur." Bu emredici ses tonu tartışmaya yer bırakmıyor.

Göğsüm serbest kalıyor, bir nefes daha, bu seferki rahatlama. Eğer çığlık asitse, Loch'un ağzı yanığı yatıştırıyor.

Duvara yaslanıyorum, hala yukarıda ve sadece onun ağzı var, o dil, her çukurun kabarmasının tadına ellerim titremem aşırı uyarılmadan değil, beklentiden kaynaklanana kadar uyluğumdaki ve mürekkep bakıyor. Yavaşça, tadını çıkararak çalışıyor, yüzü tam da hayal ettiğim noktaya, ağaç gölgesinin bacağımın iç kısmına doğru kıvrıldığı yere bastırmadan önce tüm tenimi kaplıyor. Orada durup nefes alıyor, yüzündeki kıllar sertleşiyor ve bu kadar basit bir hareketin bu kadar etkileyici olabileceğini bilmiyordum.

Vücuda bakıyor, aslan gözleri ve o hınzır, ukala sırıtışı.

"İşte buradasın, Kris," diyor ve sanırım istiyor, daha yüksek sesle söylemek ama mırıldanarak çıkıyor, böylece Kris benim adım olmaktan çıkıp bir sevgi sözcüğüne dönüşüyor.

Sikimi ağzına . Anında sıkı bir emme. Islak, yoğun sıcaklık. aldığı anda zihnim tamamen boşalıyor

Bir an tutuyor, tadına bakıyor, ayarlıyor ve ben acınası bir şekilde sızlanıyorum, kalçalarım en ufak bir itişte sallanıyor. Bu bir tetikleyici; eli tabanıma doğru acımasızca çalışmaya başlıyor, ağzıyla mükemmel, dizlerimi zayıflatan bir içinde pompalıyorsa kronizasyon .

Oh, bu uzun sürmeyecek, hiç , siktir siktir siktir

-

Nefesimi . kontrol etmeye çalışıyorum Tam anlamıyla düşünmeye çalışıyorum

Başka bir şey. Saçındaki . boya gibi Şu yeşil . renk Boyayı ve - ne yaptığını boğazıyla değil-

Ellerim başımın üzerinde itaatkâr bir şekilde birbirine kenetlenmiş durumda ve ağızından çıkan tek şey daha fazlası, daha azı, her şey için yalvaran yakarışlar.

Geri çekiliyor, beni yavaşça okşuyor, gözlerinde bir parıltı, alaycı bir zevk. Yüzündeki ifadeye ve bunun beni, için hedef almasına bakarak neredeyse parçalanıyorumbenim .

"Kendine bir bak, Kris." Gözleri tekrar üzerimde geziniyorgöz bebekleri , bu sefer daha ağır, karanlık, yırtıcı ve içgüdüsel. "öyle seksi duruyorsun Orada ki, seninle . oynamama izin veriyorsunBenim ."için çok iyi

Vuruşları artıyor, hızlanıyor, beni daha da yaklaştırıyor-

"Loch." Kısık hırıltılı ,seslerden . "Eğer sen-"fazlasını çıkaramıyorum

Beni elinde tutarak ayağa kalkıyor ve elini koyuyordığer yanımdaki duvara . Kontrolünün bu sözsüz ifadesi -o neredeyse rahat bir duruş sergilerken benim böyle duvara yapışmış, yayılmış bir şekilde kalmam- her şey.kendimi buna teslim etmek için istediğimi hiç bilmediğim

"Çok-" Kıvraniyorum ve soluk soluğa inilti ler. kalıyorum, hepsi sıvı "Çok erken."

Başımın yanında yer açmak için kolumu itiyor ve dudakları kulağıma gidiyor. Dilini kulağımın dış kabuğunda gezdiriyor. "Boyo, memnun olacağımı sana düşündüren seni sadece bir kez boşalırken görmekten nedir?"

Duruyorum.

Ve bırakın bu sözler kalsın.

O doymak bilmez, dayak atan kelimeler.

"Bana yaşattıkların için," diye mırıldanıyor, eli aletimin üzerinde geziniyor, başını çeviriyor, tükürüğüyle ve kendi prekumumla yağlanıyor, kenar gittikçe yaklaşıyor, "o ateşli kıcına bahse girebilirsin ki sana ödeteceğim. Seni stüdyomun doygun, terli bir yığına dönüştüreceğimzemininde ."

Beynim bölündüikiye .

Yine .yarım

Parçalara .ayrılıyorum

İçimde kıpırdanan son bir soğukkanlılık kırıntısı buluyorum.

"Sen de bana cehennemi yaşattın, seni orospu çocuğu." Ve sonra, "Kıçımın seksi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Kıkırdıyor, derin, sahiplenici. "Ağzıma , Kris."boşalacaksın

Ve tekrar .dizlerinin üzerine çöküyor

Kahretsin, kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Beni tekrar emiyor ve bedenim parçalanmadan önce bir kez daha zor nefes alıyorum, hızlı, amansız bir ateş. Ritmini yavaşlatmıyor, emmeyi bırakmıyor, bu yüzden acı verici bir şekilde gergin bir şekilde çıkardığım feryada engel olamıyorum. Ellerim aşağıya doğru çöküyor ve parmaklarımı saçlarına sıkıştırıp yankılarını uzatmak için onu yerinde tutuyorum. Müstehcen bir şekilde yutkunuyor ve mırıldanıyor, memnun, açgözlü.

Yavaşça ayağa kalkıyor, yüzünde memnun bir sırıtiş var. Onu kendime çekip öpüyorumkanıtı tatmak istiyorum, diliyle yaptıklarının . Bana doğru açılıyor, ellerim kalçalarım kenetleniyor, ta ki beni duvara doğru itene ve alt dudağını uzun, kaba bir şekilde yalayarak başını çevirene kadar.

"Bir," diyor. "O ağzı kapatmak için kaç kişi gerekecek?"

"Tanrım, sen zalim bir pisliksin." Ama çekiştiriyorumeshofmanının iplerini .

"Zalim bir göt ."olduğumda bunu seviyorsun

"Siktir git." Onu bir adım geriye itip dizlerimin üzerine çöküyorum, boxer ve pantolonum ayak bileklerime dolanıyor, ama zarafet asla bunun bir parçası olmamalıydı. Dizlerimdeki yaralar zar zor iyileşiyor, ama üzerlerine düşmenin acısı çok az - tünel odaklı bir irade ve özlem yaratığıym, hayatımın geri kalanında arzulayacağımı bildiğim bir şekilde kabuk bağlamış durumdayım.

Sadece bu an var.

Sadece ben kalçalarındaki çillerin her birini öpmek zorunda kalıyorum, dudaklarım boyaya bulaşarak karnının düzleminde beceriksizce izler bırakıyor.

Kendini beğenmiş bakışları beni yakıyor, daha hızlı, daha sert bir şekilde tahrik ediyor, ta ki pantolonunu dizlerine kadar çekene ve orada, onun kökünde, uzun, kalın sikini yapmadan emene kadar.rol

Gizli yeteneklerimden biri: öğürme refleksinden tamamen yoksun olmak ve bu kadar uzun olmasına rağmen, ilk hamlede onu boğazıma kadar soktum. Yutkunuyorumtutuyorum , kaslarımı sıkıca ve sonunda nefesi kesiliyor.

"Kahretsin, Kris-"

Nefes nefese kalması, ondan daha fazla ses çıkarmaya odaklanmamı sağlıyor ki bu çok ihtiyaç duyulan bir deniz feneri. Ona ne yaptığının farkına varmak , ağızımdaki , sıcaklığı, misk kokusu ve içimde kurnazca sallanma şekli- beni tekrar uçurumun kenarına getirdi ve ona benden bu kadar kolay bir tane daha verirsem lanetleneneceğim.-onun tadıhissi

Saçlarımı kavriyor, önce nazikçe parmaklarının arasında dolaştırıyor, sonra her yutkunurken sıkıyorbaşımı .sallayışımda

"Tanrım, Kris. çok iyi, çok mükemmelDizlerinin üzerinde benim için ." Nefes nefese söylediği kelimeler yan yana, kaba ipek gibi, başparmağı ağızımın kenarına geliyor. "Dudaklarının bana böyle sarıldığında seksi görüneceğini biliyordum."

İnliyorum. Kahretsin inliyorum ve stüdyosunun olmasına seviniyorumkalenin çok derinlerine gömülü .

Ona bakarken gözlerim sulanıyor, kasları üzerimde kıvranıyor, çilli teni şarap karası dönüşmüş boyayla kaplı.çizgilere Onu izlerken, vücudunun akışını ve kıvrımlarını ezberlerken, neden resim yaptığını anlıyorum. Yakalamaya çalıştığı şey bu, bir bedenin hem gerginlikle sarılmış hem de hareketle kıvılcım saçan halindeki coşku ve katılığın çarpışması.

Nefes alış verişi hızlanıyor. Göğsünden kızarıklık sızıyor, boyanın .altında parlak bir kiraz kontrastı var

Çene.

"Beni bitirecek misin?" Soru nefes nefese bir soluk, bir uyarı.

Durmuyorum, zar zor başımı sallayabiliyorum, bu yüzden mırıldanarak onaylıyorum, onu sonuna kadar aşağı çekiyorum ve yanaklarımı çukurlaştırıyorum.

Son bir ürpertici nefes, elleri dolanıyor ,saçlarımda ve boşalıyor salıverilişinin hissi izlemek, ve onu beni yörüngeye sokuyor.hissetmek

Elimin tersiyle üzerinden çekiliyorumşışmış dudaklarımın, gözleri cam gibi olmuş, yarı kapalı.

Duygular yüzeye çıkmak için savaşıyor, çok fazla, çok fazla, çarpıyor varmamı bana gelişigüzel ve çıplak tenimin farkına sağlıyor.

"Sana bir tane," diyorum gerçek bir şey yerine ve başımı eğip dinliyormuş gibi yapıyorum. "Bu... duyduğum sessizlik mi? Kudretli Lochlann için taneydi-"tek bir gereken

Üzerime dalıyor, kaba kuvvetiyle beni örtünün üzerine itiyor, vücutlarımız dalgasıyla birleşiyorlezzetli bir ısı .

"Benimle ters mi konuşuyorsun, evlat? Bakalım nasıl olacaksenin için , devam et."

"Çok korkuyorum."

Eşofmanını çıkarıyor, ben de ayakkabılarımı ve giysilerimi çıkarıyorum, sonra tekrar üzerime geliyor, muşamba omurgama soğuk geliyor. Onu öpüyorum ve üzerime atladığında vücudum piroteknik bir ışıkla aydınlanıyor, ten tene temas ikimizi de titretiyor. Göğsümde ısırıklar ve öpücükler arasında gidip geliyor, öyle ustaca bir acı ve zevk ritmiyle çalışıyor ki, istemsizce ona doğru itiliyorum, kavıyorum, sürüyorum ve ağırlığı aşağı iniyor ve hemen kazıyorgeri .

Acımasız ve tatlı biri ve yaptığı her şeyde çok yetenekli bir piç kurusu ve ben bunu ona bir çeşit ateş içinde söylüyorum. O da bana söylüyor, sesinin mırıltısının beni uçurumdan aşağı itmeye yeteceğine yemin edene kadar konuşuyor.

Ama ben çoktan uçurumdan düştüm, bedenim ve ruhum bulutlu eterde yuvarlanıyor. Bir süredir düşüyorum, çaresiz ve ağırlıksız, gözlerimizin birleştiğı anlarda bir dalış. Düşüyorum, düşüyorum ve o kolunu sırtımın altından geçirip beni destekliyor ve belki de son düşünüyorum.inişin acıtmayacağını

Çünkü o da düşüyor ve düğümlenmiş durumdayızher birimiz bir paraşüt, her birimiz dehşet verici bir serbest düşüşte, birlikte

★ ★ ★

Uyandığımı söyleyemem ama üzerime dökülen yumuşak sarı ışıkla bir tür komadan çıkıyorum. Loch'un bodrum katındaki stüdyosunun duvarında bir pencere var; buğulu cam, tam olarak nerede olduğumu anlamama yetecek kadar ışığın içeri girmesine izin veriyor.

Yerde. Bir yastık ve bir battaniye var - evet, gece geç saatlere kadar çalıştığı zamanlar için yanında yatak takımları olduğunu söylemişti.

Geri kalan her şey içimden kayıp gidiyor. Baştan ayağa ve tekrar yukarıya doğru kademeli, çarpıntılı bir farkındalık, durgun uzuvlar ve yorgunluk, ama kemik derinliğinde rahatlamış bir yorgunluk.

Gözlerimi daha geniş açmaya zorluyorum. Bir yastık daha var, ama boş-

Yanımda bir siluet beliriyorarkadan aydınlatılmış., o sarı ışıkla

Bir , bir elinde kalem, diğesinde yarısı yenmiş bir elma olan bir tutuyor. dizini kaldırmışeskiz defterini dengede Eşofmanlarını giymiş ama üstü başı boya içinde, ben de öyle olduğumu biliyorum; saçlarımdaki ve göğsümdeki, bacaklarımdaki ve kollarımdaki kireçli sertliği hissedebiliyorum.

"Hey." Bileğine dokunuyorum. Bu kolay temas dün gecedan kalan her bir hissi yeniden uyandırıyor.

Gözleri bana doğru kayıyor. bir ritim varbaktığımız. Uzayan, uzayan ve benim

Vücudum gevşerken gevşiyor ve yaylanıyor gerginlikle. Bunun iyi mi kötü mü olduğunu anlayamıyorum.

Ta ki o gülümseyene kadar. "Hey," diye karşılık veriyor. Ve yanında duran kahvaltılıklar ve dumanı tüten dolu tepsiyi işaret ediyor. fincanlarla "Ye oğlum."

Göğsüm ısınıyor ve doğruluyorum, battaniye kalçalarımın etrafında birikiyor. Bunu not etme şeklini kaçırmıyorum ve bu gerilim tutkuya . dönüşüyor Ama açım, bu yüzden bir çörek ve farkına varmadan önce bir ısırık alıyorum-alıyorum

Sabah oldu.

Gözlerim parlıyor. "Bugün bir etkinliğimiz var, değil mi? kaç Saat oldu? Kahretsin-"

Loch elini dizime koyarak engelliyor kalkmamı . İnce battaniyenin içinden bile elektrik cızırdıyor, beni üşütüyor.

"Bir etkinlik var ama Finn ve Siobhán ile konuştum. Onlar halledebilir. Başka bir festival, bir şey değil. daha önce görmediğiniz "

"Ama..." Zihnim bu sabah çamur gibi hareket ediyor. Düşünceler dağınık ve orantısız geliyor, sanki beynim sonra nasıl yeniden başlatılacağından emin değilmiş gibi. uzun süre "Basın mı?" sessiz kaldıktan

Loch'un eli hala dizimde. battaniyenin , beni ileri geri okşuyor. "üzerinde geziniyor O konuda yardımcı olmaktan fazlasını yaptın. Bir günü kaçırabiliriz."

Bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. Bir tarafı boyayla kaplanmış, başımın yan tarafına sıvanmış. "Ama mahkemenizle daha birkaç saat önce konuştunuz. Bu etkinliğe katılıp onlara söylediklerinizi tekrarlamamız gerekmez mi? Yapabiliriz-"

Loch öne eğildi ve beni öptü. Tadı gibi elma ve gargara ve beni tamamen susturuyor.

"Açık konuşmalıydım," diye fısıldıyor dudaklarıma. "Seni henüz kimseyle paylaşmak istemiyorum."

"Oh." Yüzüm ısınıyor. "Tamam."

"Mahkemem hakkında endişelenmemelisin. Benim hakkımda. Şimdi hallediyorum, söz veriyorum. I-" Kaba, sert bir yutkunuş. "Artık yaptıklarımın çoğunun perde arkasında olduğunu biliyorlar. Yine de Dublin geçit töreninde olacağım ve bu herkesi tatmin edecek."

"Malachy ile orada mı ?"yüzleşeceksin
Alnını benimkine .yaslıyor "Mm."

Tam olarak doğrulama sayılmaz. Ama geri çekilip ben daha fazlasını soramadan yarısı yenmiş çöreğimi ağzıma tıkıyor ve ben çıplakken Malachy ile ilgili ayrıntılara girmek istemiyorum.

"Seni bayıltmayacağım." Yanakları kendi boya lekeleri yüzünden pembeye boyanmıştır.

"Otoriter." Ben yerim.

"Bununla ilgili bir ."sorununuz var gibi görünmüyor
Gerçekten, gerçekten istemiyorum. "Sadece sen-" bir Kucağındaki karalama defterine göz atıyorum. "Beni mi çiziyorsun?"

Gözleri çizime boyunca uzanan kızarıklık kaydı ve elmacık kemikleri koyulaştı.

Loch kitabı .çeviriyor

Ben, yerde uzanmışım, battaniye kalçalarımın etrafında, başım yana yatmış, böylece çoğunlukla çenemin çizgisi ve yastığın üzerinde dağınık saçlarım var. Boyayı vücudumun her tarafına büyük tuval resmi tarzında çizmiş, böylece daha da gibi görünüyor.tenimdeki izler onunmuş

Göğsümdeki ateş dibine kadar iniyorumurgamın . Bir parmak ucumu yüzümün yan tarafını çizdiği yere koyuyorum. "Seni daha gerçekçi bir şey yaparken görmek çok garip."

"Bu çizim tarzından vazgeçemiyorum. bir Bunun için okula gitmenin dezavantajı."

"Dezavantajı mı?" Kahve fincanlarından birini elime alıyorum ve bir yudum aldığım anda zihnimin geri kalanı devreye giriyor.

Ve onunla bu konuşmayı yapmak istememe rağmen, düşünebildiğim tek şey pantolon giymesi ve bundan nefret etmem.

Loch eskiz defterini bir kenara bırakır ve elmasını , konuşurken onu sallar. "İşin mekaniği. İşe yarıyorlar ama biraz kendi kafamın içinde sıkışıp kalmama neden oluyor."bitirir

"Ah. Böyle bir şeyden bahsetmiştiniz -bilgiye karşı eğitim?"

"Bir adımları bilmek var, bir de adımlara . Bu dersleri aldığım için pişman değilim, ancak beynimi tıkayan formüller olmasaydı becerimin nasıl olacağını merak ediyorum. Yapı büyüktür, ancak bağlı olmak varçoğu zaman yaratıcılığın ve neşenin serbest akışına izin vermez ve benim için her şey bununla ilgilidir. Tıpkı Bayramlarımız gibi. Neşe."

Fincanı dudaklarımdan indiriyorum. "Ne iyi anlıyorumdemek istediğini çok ."

Loch'un kaşı cesaretle .kalkıyor

Rahatsızlık bana baskı yapıyor ve altında kayıyorumbattaniyenin , bacaklarımı uzatıyorum ama tekrar geriye katlıyorum.

"İngilizce bölümündeyken o derslere çok hevesli giriyordum. Yazdığım şeyler olmayabilirdi iyi ama bir daha sanmadığım bir saflıkları vardı.yakalayabileceğimi Ve ilk hafta içinde, o bölüme kaydolmakla hata yaptığımı anladım. Profesörler belirli bir yazım tarzına çok önem veriyorlardı ve bunu bir müjde gibi savunuyorlardı. Bu stili benimsemek zorundaydık, yoksa başarısız olurduk."

"Klasikler, ha?"

Tahmin etmesi şaşırtıcı değil. "Evet. Ve eğer bize zorla kabul ettirmeye çalışacak kadar ahmak olmasalardı, savundukları kitapları . İlk ödevimi geri çevirdim-" Hatırladıkça göğsüm ağrıyor ama hatırayla sevebilirdimartık o aramda mesafe var ve ağrının istifa eden bir acıya değil de savunmacı bir öfkeye dönüşmesi beni şaşırtıyor. "Profesör onu parçalara ayırdı. Sınıfın önünde. Kısa bir öyküydü, ancak birkaç bin kelime uzunluğundaydı ve onu mahvetti, her kelime seçimi yanılttı, her cümlenin her temposu, seçtiğim olay örgüsü, çok tuhaftı, kendini ciddiye almıyordu ve bu böyle devam etti. Ben de oturdumizin verdim, , herkesin içinde boşaltmasına içimiçünkü o

Bu sanat formunun bekçisi, değil mi? Eğer başarılı olamayacaksa burada , hiç yazmamalıyım."

Loch'un eli yine . bacağımda"O piç kurusu. Tanrım.
Halkın önünde küçük düşürülmek ."için inşaat yapılmaz

"Hayır, yok." Elimi onunkine kenetliyorum ve o karmakarışık şeye bakıyorum. "Ben de Uluslararası İlişkiler bölümüne geçtim. Ve o zamandan beri . Ta ki iki gün öncesine kadar."kendim için hiçbir şey yazmadım

"Kütüphanede ," diye yaptığın şey buydu tahmin ediyor
Başımı sallıyorum ve ona bakıyorum.Loch.

"Colm ondan bir defter istediğini söyledi. Bunun peşinde olduğunu umuyordum."

Yüzümde bir kızarıklık belirliyor. "Teşekkür ederim. için.Diğer defterler Kalemler için de."

"Göster bana," diye fısıldıyor. "Yazını."

"Oh, evet, tabii." Homurdanıyorum. "sonra benim saçma sapan, bilinç akışı saçmalıklarımı mı okumak istiyorsunYıllardır yazmadıktan ?"

"Evet." Gözleri parlıyor ve stüdyonun etrafını işaret ediyor. "Ruhumu gördün, tüm şekillenmemiş parçalarıyla. Ben de seninkini görmek istiyorum, evlat."

"Ruhum mu?" Göğsümdeki gergin kasılmayı bastırmak için gülüyorum. "Bilmiyorum. Zor bir durum. oldu yalan .Gerçek bir şey yapmayalı yıllar desem olmaz
_"

"Kris." Elimi sıktı. "Bana göstermek zorunda değilsin. O profesörün ruhuna yaptığı şey tam anlamıyla berbat bir şeydi. O pisliği aklından çıkarmanın tek yolu ilerlemeye devam etmektir. değerden daha büyük bir değer ölçüsü yokturBir sanat eserine verdiğiniz . Ve eğer üzerinde çalıştığın şey senin için değerliyse, onu görmek istiyorum."

Bu adama aşık olmayacağım hiçbir fantezi, hiçbir alternatif boyut, hiçbir uydurma kurgusal dünya yok.

Yani, bizim seks sonrası konuşma versiyonumuz hakkında, sanatın yapısı Tanrı aşkına.

"Ve sen benim bir şair olduğumu söylemiştin." Sesim narin, kırılğan ve çok uzakta. Çok yüksek sesle konuşursambozacak, sözcüklerinin havadaki uğultusunu, ördükleri ağı .etrafımda

Dudaklarını .nazikçe yukarı kaldırarak gülümsüyor

Yine de gülümsemesi sertleşiyor ve elimi sıkıca kavıyor.

"Ama önce," diyor, "göstermem gereken bir şey var."sana

Yarın.

Yarın . söyleLütfen.

Çörek mideme bir kaya gibi oturuyor. Çok kısa bir sürede, olandan çok istediğim şeye boyun eğmeye alıştım ihtiyacım ve şu anda tek istediğim ona hayır demek, bana bir şey göstermesine ya da söylemesine gerek yok. Söylemezse, gerçekte ne yapacağıma karar vermek zorunda kalmam ve bu basitmiş gibi davranmaya devam edebilirim.

Ama başımı sallayarak onaylıyorum.

Ve sonra boyayı tekrar üzerimde hissediyorum, saçlarımla .
"Belki de önce temizlenmeliyiz."dağınıklığını

Loch'un yüzü değişiyor, vücudumu saran o vahşi sahiplenme duygusuna hızlıca geri dönüyor.

"Henüz değil," diyor.

Boya bulaşmış saçlarımla . çekiştiriyorum"Beni kalede, stüdyonda birbirimize baktığımız gibi görünerek mi dolaştıracaksın?"

"Zaten şu anda burada sadece Colm var ve o da buralarda olmayacak. Sana söyledim Kris; seni henüz kimseyle paylaşmaya hazır değilim. Buna izlerimi temizlemek de dahilsenden ." Ağır bir nefes alarak tereddüt eder. "Yine de eğer tercih edersen anlarım-"

"Evet. Yani, değil. sorunDaha sonra ."duş alabilirim

Gözleri rahatlamayla parlıyor ama enerjisi kesilmiş, bir duvar yükseliyor.

Nedenini . biliyorumBen biliyorum.

Ama bundan nefret ediyorum, gerçekliğin bu kadar hızlı ilerlemesinden nefret ediyorum, sadece birkaç saatliğine sahip olduğumuz rahatlığı kaybetmekten nefret ediyorum.

Ayağa kalkmama yardım ediyor ve bakışları saygıyla uzaklaşıyor ve ben de bundan nefret ediyorum. Gömleğimi, boxer'ımı ve kot pantolonumu arıyorum; kapıya dayanmışlar ve .onları çekiyorum

Sadece bir hırıltıyla Loch
şöyle bir bakar.

"Hm?"durmak için.

"Seni pislik." Boxerımı yukarı çekip omzumun üzerinden ona dik dik baktım.

Kaşlarını çatıyor.

"varHer yerde . boya Her yerde, Loch." Kasıklarına . "Sikimi soyut çevirdin sallıyorumempresyonizme ."

Tek sesin şingirtısı olduğu bir duraklamakemerimin.

Önce bir çığlık atıyor ama boğazını temizleyerek .bunu örtbas etmeye çalışıyor

Ben de gülüyorum ve sonra ikimiz ılıyoruzde yeni bir şekilde dağ, geleceğini bildiğimiz konuşma boyunca bir köprü olarak kahkahaya tutunuyoruz.

Odayı geçiyorum ve o köprünün .üzerinden onu öpüyorum

On Altıncı Bölüm

Bir kereliğine, bu şatonun çoğunlukla boş olması iyi bir şey - ben buruşuk tişörtüm ve kot pantolonumla berbat durumdayım ve Loch yarı giyinik ve onu tekrar öpmeden önce koridorda yaklaşık beş metre ilerledik. Tereddütü geri geldi, ama öpücüğe karşılık veriyor, elleri saçlarıma dalıyor.

Kütüphanenin önünden geçiyoruz ve o beni öpüyorkapıya doğru endişeli bir telaşla , ben de kollarımı boynuna doluyorum. Mart ayında bir şatoda böyle ısınıyoruz, bilim bu.

Ofisine .kadar gidiyoruz

Kapı arkamızdan kapanıyor ve çerçevedeki tıktırtısı bu kırılgan balonu patlatıyor, kalıntısını tenimde hissedebiliyorum.

Loch'un duruşu keskinleşiyor. Aktif olarak bakmıyorbana , gözlerini haliya dikmiş.

"Oturmak ?" ister misinizMasanın arkasındaki .el sallıyor

Başımı . sallıyorumOna tekrar .dokunmak istiyorum

Ama ben olduğum yerde, odanın ve Loch bir şeye karar vermiş gibi homurdanıyor.ortasında kalakalıyorum

Kitaplığa doğru gidiyor. Şu kitaplıkolan, bilmemem gereken gizli kapısı .

Yüzümü ifadesiz .tutuyorum

Kapıyı itiyor. Kapının kilidi açıldı ve iterek açtı. "İşte."

Yaklaşıyorum, ayakkabılarım haliya vuruyor. Trans halinde keyif ölçere . Sanki bu şey hem bir kâbus hem de bir rüyaymış ve onun için ilerlemesine yardımcı olacak, onu geride tutan bir şeymiş gibi.

Etrafında kalabalıklaşıyor. okumaların olduğu ekran bip sesi Birkaç düğmeye çıkarıyor ve yan taraftan bir panel çıkıyor.

Kömür ve baba ellerini benzer bir üzerine koydular. "Loch." İsmi içimden çıkıverdi.

"Malachy ve ben güç transferini yıllar önce yaptık," diyor panele. Buzlu cam çok zararsız, garip bir pencere camı, özel bir şey değil. "Ama hiçbir zaman tam olarak gerçekleşmedi. Sana şunu söylemiştim. Güç transferleri neşeli olmalı ve bizimki öyle değildi. Bence-" Bir elini ekrana doğru uzatıyor, parmaklarını esnetiyor, geri çekiliyor. "Sanırım haklıydın. Asıl transfer hiç gerçekleşmediği için, işlem hala neşe ölçerde. Sürüncemede, tamamlanmamış. Sanırım geri alabilirim."

İçim kıpır kıpır.

Bana söylemek istediği ? Bana göstermek için mi? değil.bu muyduSihrimizi çaldığından

Ama bu umudu eziyorum. Tanrım, kadar itiyorum aşağıya ki midemin dibinde kıpırdanıyor.

"Kız kardeşlerini burada mı ?" istiyorsunBen soruyorum. "Sen-" "Hayır."

Bana bakıyor, gözleri kan çanağına dönmüş ve nefesi titriyor.

"Sadece sen," diye fısıldıyor.

Hızlı bir sessizliğe gömülüyorumhareketle elini ekrana bastırduğında .

Hiçbir şey olmuyor. Dışarıdan. şey bir şey Coal için de dışarıdan bir olmadı; bu gibiydi. onun Ama hissettiği nefesimi , .tutuyorumtutuyorum ve ciğerlerim yanana kadar tutuyorum

-

Loch geri çekiliyortutarken nefes nefese kalıyor, elini . Ekran geri kayarken odağı neşe ölçerdedir ve şaşkınlıkla karışık bir hayretle ağzı açık kalır.

"..." Kekeliyorum. "yaradı işe mı?"

Tepkisi küçük. Sazlı. konuşulan bir ses.Fırtına sonrası ışıktta "Evet."

Hava, bunun onun . için ne anlama geldiğinin gücüyle ağırlaşıyorBana dönüyor ve ben ellerimi havaya kaldırmış .hazır bekliyorum

onu-

Ama tutuyorkendini .

Ve bu duraklamaumudun son kez bastırılmasıdır, karnımdaki .

Yok olmasını bekliyorum. Kederin için. Ya da öfkenin,
Hatta olumsuz, şeyacı verici bir .

Ama Loch gözlerimle buluşuyor ve keder hissediyorum, evet,
ama değil.benim için

Neşe ölçere geri döner ve . Bir klik sesi duyulur ve ayağa
kalkarak Noel'in neşesini akıtan cihazı uzatır.

Ondan , alıyorumuzuvlarım sert, hareketlerim otomatik.

Yine de bakışlarım onun üzerinde kalıyor ve tepki
vermediğimde utancı bir panik kargaşası içinde kırılıyor.

"bu Gerçekten yüzden mi buradasın?" Cihaza . "Evet," diye
fısıldıyorum. "Arkanda bir yonca bırakmışsın."doğru başını
sallıyor

Yüzünü buruşturuyor. O zaman bırakmaya niyeti yoktu.
"ödeyeceğimSana geri bu mutluluğun ," her zerresini diyor
çabucak. "Bunu telafi , , yemin ederim-" Dururgözleri yaşarır.
"Kızgın mısın, Kris?"

Cihazla oynuyorum. Yaptığım başka bir seçimi görmekten
daha kolay ve bu yanlış bir seçim olabilir - yanlış seçim bir- ama
çekip gitmek de yanlış bir seçim.

Belki bazen kötü bir seçim iyilikle . Çünkü bazen iyi bir
seçim acıya neden olabilir.sonuçlanabilir

"Seni bıraktığım gün neşe ölçerini aramaya gittimmüzik
festivalinde ," dedim ona. "Üzerinde cihazı gördüm. Cihazı
Noel'de yerleştirdin. Malachy'ye değil."sen

Dudakları ince.

"Üzgün müsün?" Sesi, dürüst olmak gerekirse, şaşkıncı.

Çaresiz bir kahkaha . atarken boğazım çatlıyor"Hayır.

Olmalıyım, ama

-Kahretsin, hayır. . I-" Alt dudağımı , ısıriyorumkalbim hızla
çarpmıyor. "Bir yolunu bulacağız."

Bize geri ödeyeceğini . Nihayetinde ihtiyacımız olan tek şey ,
neşemizi geri kazanmak, .böylece Noel diğerlerine ödeme
yapabilir

Kış tatili onlara borcumuz. Geri kalan her şey, suçlamalar ve tepkiler ...

Bana doğru seğiriyor ama kendini tekrar tutuyor ve içim onun bu tutumu karşısında düğümleniyor.

"Sana dokunmam gerek Kris," diye yalvarıyor.

Sakin sorma. Asla sorma. Cevap her zaman evettir.

Kollarımı açıyorum, o da dalıyor, yüzünü omzumun kıvrımına bastırıyor. Bana o kadar sıkı, o kadar dikkatle sarılıyor ki, ruhumun her parçası beni tutuş şekline uymak için kendini yeniden yaratıyor. Ona uymak istememeliyim, ama bu başka insanlarla olduğum gibi değil - bu kendimden parçalar koparmak değil, sanki tüm parçalarım gibidaha da dolgunlaşıyor, güneşe uzanan sarmaşıklar .

Bir anda dehşete . Bu kadar hızlı olmaz.kapıldım

Ona bu kadar çabuk .aşık olamazdım

"Tebrikler," diyorum boynuna doğru, çarpan kalbimi yanlış yorumlamasını ya da kendi kalbi sanmasını umarak - nabızı dudaklarımın altında dörtnala atıyor. "Kral Lochlann."

Ütüye gidiyor, gevşemeden önce bir an için beni ezici bir şekilde sıkıca kavırıyor. Beni iteceğini sanıyorum ama kollarımı boynundan çözüp ellerimi kalçalarına yerleştiriyor, bir eli hâlâ o cihazı tutuyor. Parmakları bileklerime dolanıyor ve alnını benimkine yaslıyor, böylece konuştuğumuzda kendi küçük mağaramızda oluyoruz.

"Geri tepecek," diyor. "Malachy-"

"Malachy bir bok yapmaz. Ne yapabilir ki?"

"I-" Boğazı daralıyor. "Ailenin bir parçası olarak bazı büyülere erişimi var, bu yüzden hemen fark etmeyebilir. Ama fark ettiğinde ne yapacağını bilmiyorum."

". Onu tamamen kesBakalım bundan mı?" Loch

huffs. "Ben onun gibi olamam." Bu adamı ve seksi onurunu sikeyim.hoşlanacak

"Bana bir iyilik yapıp," diye inliyorum, "bir konuda biraz itici olabilir misin? Sadece bir tane. Ne umurumda bile değil.oluğu İnsanlık dışı derecede çekici olmamana ihtiyacım var."

Kıkırdıyor ama kısık ve ince bir sesle. "itiraf ettim.Senden çaldığımı Bu çok mu itici?"

"Olması gerektiği kadar değil."

Ve Tanrım, eğer bu gerçek değilse. İğrenç ama değil, çünkü sürdürmek için bizden çalışıyordu,olmalı,Tatil'ini amcasına karşı söyleyemeyeceğim kadar hayran olduğum bir şekilde savaşıyordu. Bana nasıl davrandığı konusunda anneme bile karşı çıkamıyorum.

"Seni hak etmiyorum," diye fısıldıyor, bileklerimi tutuşu .geriliyor

"Şanslıydın sanırım."

Bu seferki kahkahası daha içten, hâlâ inançsızlıkla karışık, ama doğruldu bana baktive dudaklarında bir sırıtışla .

Bocalıyor. "Bu patlayacakyüzüme ."

"Hayır. Olmayacak. Siobhán, Finn ve Colm var. Senin mahkemen de buraya geliyor."

Tartışmaya , başladıben de konuşmaya .devam ettim

"Bir resmin tamamını bir kerede çizemezsiniz, değil mi? Ben de bütün bir kitabı tek bir anda yazmazdım. yüzden alalımOkelime kelime . eleAz önce yaptığın , bizi, hepsini. Kelime kelime, tamam mı?"

Dilinin ucundaki tartışmaları görebiliyorum, düşüncelerini, tepkilerini takip ediyorum.

Ben öptümde onu .

Dudaklarımı yiyecekmişim gibi dudaklarına değdiriyor, çenemi kavriyor, ağzımı açıyor ve minnettar, çılgın bir saldırıyla kontrolü ele geçiriyor. Sözler ve yeminlerle öpüyor ve ben her birini kabul ediyorum, parmak uçlarım pençeliyomurgası boyunca kaslara .

Nefes nefese kaldık ve ona "gelBenimle " dedim.

Gözleri ıslak. Yorgun görünüyor, stresten sonra adrenalın çöküyor, bu yüzden savaşmadan başını sallıyor kapatıyor ve kitaplığı ve ben de elini tutuyorum.

Aklının yarısı başka yerde, her şeyle meşgul yaptığı ve onu odama götürdüğümü ancak şu anda fark ediyor

İçeri giriyoruz.

"Kris?"

"Sadece bekle." Joymetre cihazını bavulumun kaosuna fırlatıyorum ve defteri alıyorummasadan üzerinde çalıştığım . Karaladığım el yazımla dolu sayfaları çevirirken kalbim deli gibi çarpıyor.

Ona .gösterebileceğim iki şey var

Biri onun hakkında yazdığım yazı. Mushy, utanç verici bok.

Diğeri ise... dayanılmaz. Fazla

düşünme. Oyalanma. Kelime

kelime.

Mektubu yırtıp uzattımona .

Kaşlarını çatarak alıyor. Ama üst satırı gördüğü anda gözleri açılıyor.

"misin?"

"Yazdığım bir şeyi görmek istemişsiniz." oturuyorum Yatağa çünkü bacaklarım artık beni taşımıyor. "Sana bunu göstermek istiyorum."

Masa sandalyesine çöktü. "mektup mu yazdınAnnene ?"

Omuz silkiyorum.

"Bunu ona misin?" gönderecek

"Hayır."

"Lochve bunu mu göndereceksin?dedi., "Malachy'ye karşı durmam için beni cesaretlendiriyorsun "

"Bu farklı." Halıyı tekmeliyorum. "Malachyyaptığı şey 'nin sana düzeltilebilir. Anneminki ise... değil. Ama işlemekonun yaptıklarını ? Bu düzeltilebilir. Mektup da bu yüzden."

Belki biraz ikna olmamış bir şekilde mırıldanıyor ve katlıyorokumak için sandalyede bacaklarını altına .

Uzun bir mektup değil. yazmaya bile zar zor dayanabildimBirkaç paragraf . Ve onu okurken izlememeye çalışıyorum - telefonumu açıyorum ve Coal ve Iris'le akşamdan kalmalığından şikayet eden bir düzine mesaj var.

Annemden yeni mesaj ya da cevapsız arama yok.

Onunla ilgili konuyu açıyorum. Kaydırdıkça mesajlar uçuşuyor, yıllarca süren istismarı - artık bunun ne olduğunu biliyorum. İstismar. Bu asla geri dönmesi için bir başlangıç ya da itaat edebileceğim istekler onunbeni . sevmesi içindeğildiHiçbir zaman onun dışında bir şey olmadı ve ben de bunca zaman ne kadar güçsüz olduğumu kabul etmek istemediğim için bu kadar uzun süre devam etmesine izin verdim.

Annemi Kağıt Loch'un elinde kırışıyor.düzeltmek için yapabileceğim hiçbir şey yok.

Mesaj dizisini silerkengeçerken gözlerim yaşıyor, rehberimdeki profil ekranına ve numarasını engellerken .

Sandalye birkaç saniye sonra .inliyor

Loch bacaklarımın arasında diz çöktü. "Tanrım, Kris, bu parçaladıkalbimi . Onu göndermelisin. Sana ne yaptığını bilmeli."

"O biliyor. Ama umurunda değil. İşte bu yüzden yazdım. Asla umursamayacak, gerçekten. Hiçbir şey olmamış gibi davranmaya devam edecek ve biz de bizi sürüklediği onca boku kabullenmeden her şeyi yokmuş gibi davranabileceğiz-"

"Biz. Biz," Loch sözümü . kesti"Bunu .hissetmene izin var Sadece sen."

Gözlerim yanıyor, artık çok fazla doluyor. Bir damla gözyaşı serbest kalıyor, yanağımdan aşağı süzülüyor. "gibi davranmaya devam edecek.Hiçbir şey yapmamış Bana karşı. halde yaptığı şey korkakça değilmiş gibi davranmaya devam edecekBeni incittiğini . O hiç umursamasa bile etmeyeceğimbildiği ben umursuyorum ve onun yaptıklarını telafi etmek benim sorumluluğummuş gibi davranmaya devam. Bu şekilde"-şimdi masanın üzerinde duran mektuba başımı sallıyorum-"Yaptığı şeyi kabul edebilirim. Bununla başa çıkabilirim. Bu içinbenim ."

Loch'un gözlerindeki hüznün o kadar güçlü ki, benim gözlerimin .sıcaklığını, nefesimin daralmasını ve göğsümün sıkışmasını azaltıyor

"Ben de senin hakkında yazdım," diyorum ona. Sessiz hüznünde bıraktığı boşluğu doldurmak için konuşurken, yüz ifadesinde hoşuma gitmeyen bir şey beliriyor. "Gerçekten hüznülü, şiirsel bir şeydi. Gazetecilere göndermek istedim. Noel bunu yayınlasın, böylece herkes kim olduğun . hakkındaki gerçeği okuyabilsinAma

Böyle bir şeye ihtiyacın yok. Artık herkese kendi başına kim olduğunu gösteriyorsun ve bunu için yapıyorsunkendin, magazin ya da söylentiler için değil. Bazen kendimiz için bir şeyler yapmanın ne kadar doğru olduğunu anlamama yardımcı oldun. Bencil olmanın içinde özverili olmak da var."

Loch'un gözleri kapandı.

Üzerinde bir şey geziniyor, kaynağı olmayan duvardaki bir gölge. Ve bu keskin, bıçak gibi acı, her şey çok hızlı oldu ve onun çekip gitmesinin nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorum. Ama bunun için daha fazla neden olmamalı, değil mi? her şey ortada.benim dehşetimi yeniden , besliyo ro Artık

"Loch." Adının yalvarırcasına çıkmasına engel olamıyorum. Yıpranıyorum, . uykusuzluk üzerime çöküyorYüzünü ama gözleri kapalı kalıyor. "Bunu bir daha yapma."avuçluyorum

"Kris-"

"Sorununun ne bilmiyorum - belki hak etmiyorsunolduğunude beni , ki bu delilik; ama ben de seni hak . O yüzden şu anda benim yanımda değersiz ol. Buradayız. Bütün gün buradayız. Sana ruhumun bir parçasını gösterdim ve bir yatağın yanındayız. O yüzden öp beni, seni aptal, ve benimle ol."etmediğimden eminim

Şimdi gözleri açılıyor ve Tanrım, yüzündeki o acı doğrudan kalbime saplanan bir ok gibi.

Ama birden ayağa kalkıp beni öptü ve bu... farklıydı. İçinde sahiplenme yok, o agresif kontrolün hiçbiri yok. Dudakları ve sakalının aşındırıcılığı yumuşak ve tadını çıkarıyor ve göğsümde biriken korkuya bir şeyler yapıyor, nazik bir elle onu uzaklaştırıyor.

Loch ayağa kalktı ve beni de kendisiyle birlikte ayağa kaldırdı. Sonra etkili bir sessizlik içinde benim ve kendisinin giysilerini çıkarıyor, bizi banyoma götürüyor ve duşu açıyor. O beni öperken su ısınıyor, dudakları yavaşça benimkilerin üzerine düşüyor ve oda buharla dolduğunda beni de çekiyor.duşun altına

Berrak su taneleri vücudundan aşağı yuvarlanıyor, boyanın içinden çizgiler sürüklüyor, gri nehirler halinde ayaklarımızın dibinde birikiyor. Başka bir durumda olsa sessizliği tuhaf gelirdi ama ellerini saçlarımda gezdirip boyayı temizlerken bana bakışı öyle güçlü ki konuşmasına bile gerek kalmıyor.

Hava şampuan ve vücut yıkamanın baharatlı kokularıyla doluyor ve masaj yapan uçları altında gözlerim kapanıyorparmaklarının kafa derime . Kendi ellerimi serbest bırakıyorum, boya izlerini takip ediyorum, onları cildinden temizliyorum, kalçalarının kıvrımında, beni sonsuza dek aklımdan çıkaracak o noktada oyalanıyorum.

Sonsuza kadar. Sonsuza kadar değil. Kelime kelime. Sadece bu an için.

Beni karo kaplı duş duvarına bastırıyor. Elleri ve ağzı saygılı, bir sanatçının hareket ediyorözeniyle , dudakları göğsümün ve karnımın hatlarını yontarak beni baş döndürücü bir şahesere dönüştürüyor. Yaralarımı dikkat ediyor, onları daha da şefkatle yıkıyor ve umarım duşun gürültüsü çıkardığım iniltileri, derin, köklerime yankılanan yakarışları örtüyordur.

"Becer beni," dedim ona.

Ağzı boynumda, kasılıyor ve keşke çıkardığı sesi kaydedebilseydim. O ses kısıklığı, o eziyet.

Ayağa kalkıyor ve hâlâ bir gibi hissediyor tek aklının başına gelmesine düşünce kalmış ama başıma anlamsız olamam. Onu zapt eden her neyse onunla konuşmam gerektiğini biliyorum ama son on iki saatin enkazında, elleri ve ağzı üzerimdeyken geriye kalan tek şey Edenik ihtiyaç.

Kendimi olmaya bırakmaya çalışıyorumbencil .

O bunun , zirvesidirsaf yaşayan dileklerin yerine getirilmesidir.

Alnı omzuma . yaslanıyorSu üzerimize , hafifçe soğuyor, ama aramızdaki sıcaklık çarpıyorkozmik kalıyor, uzayın derinliklerinde kendi ısılarını yaratan, kendi güneşlerini yaratan vahşi çarpışmalar.

Tüy kadar hafif öpücükler boğazımda dolaşıyor. Kulağıma geldiğinde nefesini veriyor ve ben onu üzerimde, içimde hissediyorum.

"Sana kendimi kanıtlayacağım, Kris," diye söz veriyor. "olacağımArtık sana layık ."

Başımın yan tarafına sokuluyor ve inliyor, suyun ve yıldızlararası yoğunluğun içinde bana sürtünüyor. İkimiz de çelik gibi sertiz ve su eziyeti biraz hafifletiyor ama yeterli değil, şimdi değil.

"Kurulanın ve yatağa girin," diye emrediyor ve vücudumdaki her sinir, diğer tüm farkındalıkları kovan acımasız bir dikkat dalgalanmasıyla çevrimiçi oluyor.

Su arkamda cızırdıyor ve duştan tökezleyerek çıkıyorum, en yakın havluyu kapıyorum ve yarım yamalak bir itaatle kendimi kuruluyorum. odasına dökülüyoruz,İkimiz de sıırıslıkam bir halde yatak ama beni yatağa ittiğinde yatak beni yutuyor ve vücudu orada, benimkinin üzerine uzanıyor.

O sadece dileklerin yerine getirilmesi değil, o bir sarhoş edici ve .ben onunla körkütük sarhoşum

Aletlerimiz aynı hizaya geliyor ve aynı anda inliyoruzbiniyoruz, dün gece hiç geçmeyenolmayan bir ihtiyacınhareketine , asla tatmin , en tatlı ebedi çürümenin .

"Tanrım, Kris." Loch beni itiyor ve bakışı ihtiyaçtan o kadar karanlık ki içinde galaksileri görebiliyorum. "Erzak?"

Altından sıyrılıyorum ve üzerinde geriye yaslanıyorbeni bırakmak için topuklarının .

Ama ben yataktan sürünerek çıkarken, keskin bir çatırtı kesiyorodayı .

Ciyaklıyorum.

"Sen-" Ona . bakakaldım"Kıçıma ?" Gözleri parlıyor.

"Hafifçe."şaplak mı attın

"Hafifçe mi?"

"içinKıçını ettirmek ."

"Bu benim yatağa geri dönmekten başka bir şey yapmamı nasıl sağlayacak?" Ama ben başladım bile.bavulumu karıştırmaya

Loch boğuk bir ses çıkarıyor. Ona bakıyorum, beni dar bir eğlenceyle izliyor.

"Ciddi olup olmadığını anlayamıyorum. Bu bir şey miistediğin ?"

Omuz silktim. "Çok acı verici bir şey değil ama ciddiydimdaha önce söylediklerimde . Benimle ne yapmak istiyorsan onu istiyorum. Bu" -yere, stüdyosuna doğru ilerliyorum-"mükemmeldi."

Bu ağır bir itiraf. Söylediğim anda duyuyorum, bu bilgiyle ona verdiğim gücü.

O sessiz. Gözleri benimkileri .arıyor

Gülümsediğinde. yine havayı endişeleniyorumbozduğumdan

"Ben de söylediklerimde ciddiydim," diye fısıldar. "Sana kendimi . Bana çok fazla güveniyorsun."kanıtlayacağım

Bu o kadar açık ki katılmama bile gerek yok. İkimiz de bunu biliyoruz, her neyse derinlerde hissediyoruzbu .

Yanındaki .yatağa bir prezervatif ve küçük bir şişe kayganlaştırıcı atıyorum

Onlara vuruyor ve sert bir bakışla beni iğneliyor. "Bunları çoktan hazırlamıştın. Zamanını burada geçirmeyi planlıyordun, değil mi?"

Yanında yatağa diz çöküyorum ve tek kaşımı kaldırıyorum. "Olmadığımı nereden biliyorsun?"

Dilini dişlerinin üzerinde gezdiriyor, o vulturlu yavaşça oluşturunhızla fiziksel bir gereklilik .haline gelen parıltıyı

"Kris," diyor, "sana ?"dokunan başka biri oldu mu

Vücudumun her yeri titriyor. Omuzlarım. Kalçalarım. Ayak parmaklarım kıvrılıyor ve dizlerimin üzerinde yürüyerek ona yaklaşıyorum, topuklarının üzerinde oturduğu yerden yükseliyorum. okşamama izin veriyorParmaklarımla sakalını ve boynuna tutunmama , kısa bir güç alışverişi.

"neden Bunu ?" umursuyorsun kiFısıldıyorum.

Boğazında . Ağlamaklı bir miyavlama ile hırlama arasında bir ses.ses sesler gibi çıkarmayı bırakmalı

Loch'un gözlerindeki sahiplenme ve ihtiyaç bana üzerine eğilmeme, boynunu tutmama, onunla oynamama izin verdiğini söylüyor. Tekrar ürperiyorum, sinir uçlarım intikamın gelmekte olduğunu sezerek şişiyor.

Parmak uçlarını göğüs kaslarımın üzerine koyuyor, aşağıya sürüklüyorçeviriyor, göğüs ucumu hafifçe çizerek ikisini de çakıl taşına . "Önemişiyorum," diye başlıyor, o miyavlayan hırıltısı .sesini sertleştiriyor, "çünkü başka birinin sana nerede dokunduğunu, nasıl dokunduğunu bilmem gerekiyor, böylece daha iyi yapabilirim"

Bu yeterli olmalı. Birbirimizle dalga geçmek, alay etmek, bu.yaptığımız şey

Ama kendi kendime "Tek bu mudiye sorduğumu duyuyorumneden ?" .

Kıskançlığının ima ettiği her şeyi istiyorum. Kontrolünün ardında yatan her şeyi istiyorum.

Loch parmak uçlarıyla göbük deliğimin üzerinde duruyor. Gözleri benimkilerde, beni okuyor.

"bu Tek neden ," olmalıdiye fısıldıyor.

"Neden?" Çok açığa çıktım. Fazla açığa çıktım. Yalvaran ses ve çocuksu bir ve bunu ama Loch tırnaklarını tenimde gezdirmeye devam ediyor.duyuyorum

Öne doğru eğiliyor ve ben de ağzı dayanana kadar ona izin veriyorumkarnıma . Nefes alıyor, nefes veriyor, sıcaklık ve serinlik beni sarıyor, neredeyse geri çekiyorum, olduğum için özür diliyorum.muhtaç

Ama sonra alnını göğsüme . yasladı"Sana başka kimsenin dokunmasını istemediğim için olduğunu söylememi ister ? Sadece benim."misin

İçimden isyankâr bir soluk kopuyor. her şeyi ele verirdiZaten yapmamış olsaydım .

Loch tenime . "Sadece ben,"

diyor tekrar.doğru kıkırdıyor

Titriyorum, tüm vücudum bir kez daha titriyor. zar zor Nabzım ensemdede gümbür gümbür atarken yutkunabiliyorum ve bu oyuna daha fazla devam edemeyeceğimden eminim.

"Genelde cüzdanımda prezervatif olur," diye açıklıyorum hızlıca. "Alışkanlık, her zaman hazırlıklı olmak falan. Ve kayganlaştırıcı, şey.

Burada olduğum sürece beni strese sokacağını biliyordum ve bu stresi başka nasıl azaltabilirdim ki?"

"Peki ya sen?" Loch'un eli bacağımdan aşığı kayıyor. Arkasından bir titreme gönderiyor. "Burada, stres attın bu yatakta mı?"

Gölümsemesi hançer gibi ve hemen çeviriyorbu dinamiği . Hâlâ onun üzerinde diz çökmüş durumdayım ama kontrol onda. Her zaman öyleydi ve bu içime çöküyor, özgürleştiriyor, ağırlıksızlaştırıyor.

"Evet," diye fısıldadım. "Anlat bana."

Karın kaslarımın altındaki dövmeye bir öpücük kondururken , gözleri ciğerlerim ağrıyor, göğsüm ve karnım çaresizce sıkışıyorbenimkilerde.

"I-" Kelimelerim birbirine karıştı, bir çılgınlık. "Dediğın gibiydi. Yüzün hep aklımdaydı. Sesin. Senin-senin. Sadece sen, Loch-adını haykırdığımı nasıl duymadın bilmiyorum."

Gözbebekleri büyüyor, genişliyor, üst dudağı hafifçe kıvrılıyor, ifadesinin tamamı üzerime bir uyarı nabzı gönderiyor.

"Oh, yapacağım," diye söz veriyor ve o geniş gözler gövdemden aşığı iniyor, beni haritalıyor, planlıyor ve ben onun için sabit duruyorum.

Göğsüm sıcak. Yanaklarım, kollarımıyanıyor, söylediğım her şeyin ve şimdi bana bakışının altında .

O sıcaklığı, kızarmayı izler ve içinde bir şeyler kırılır.

"Çok tepkiselsin, bok herif." Bana çarpıyor, dişleri ve dili karın kaslarımla savaşıyor ve beni yalayıp ısırırken başını tutup inliyorum.

Kolu etrafımda kilitleniyor ve hızlı bir taklayla tekrar sırtüstü dönüyorum, uçuşan yastıklara savruluyorumsavruluyor, yatak örtüsü telaşlı tekmelerimizle . Loch'un ağzı, aşığıya doğru inerken damarlarımdaki kan kadar vahşı bir şekilde üzerime vuruyor.

"Seni kırmızının kaç farklı tonuna dönüştürebilirim, ha?" Soruyu kalça kemiğimin çıkıntısına damgalıyor, uyluğumun kasıklarımla birleştiği yerde bir yanıt ısıyor. "Seni başka nerede kızartabilirim?"

"Loch." Beş saniye içinde sıfırdan .

Parmaklarım saçlarını buluyor ve kenetleniyor ama geri çekiyorbeni .

"Ah-ah-eller başının . üstündeİşte iyi bir çocuk."

Kahretsin, erotik?neden bu kadar

Yatak başlığının ahşap çitalarında tutamaklar buluyorum, gözlerim yatağın gölgeliğinde, sert ve tırtıklı nefes alıyorum. Ona bakamamak, ona dokunamamak, tüm varlığım dudaklarının ve parmaklarının sahiplendiği noktalar olana kadar her hissi daha da artırıyor.

Kalçalarımından tutup doğru itiyorgöğsüme .

Yanılmışım, tüm varlığım aynı zamanda kalenin çoğunlukla boş olduğuna şükretmemi sağlayan insanlık dışı çığlıkları da kapsıyor. Taş ne kadar ses kesici? Şu anda umurumda değil; numara yok, birikme yok, saten, zehirli .dili deliğimi yalıyor

"Lanet olsun," diye soluyup kıvranıyorum, ama Loch beni yerimde tutuyor, ve elleri beni onun için demir gibi açıyor bir arada .tutuyor

Burada da acımasız, buna şaşırmamalıyım. Alıyor, alıyor, ama alması aynı zamanda veriyor çünkü dilinin , her turundasakalının ince tenimdeki her çizisinde, daha fazlası için anlaşılmaz bir şekilde yalvarıyorum ve o zaman bile durmuyor. Parmaklarını devreye sokuyor, yalamayı ve germeyi dönüşümlü olarak uyguluyor, ben pamuk ipliğine bağlı kalana kadar hiç ara vermeden beni hissin içine daldırıyor.

Terlediğimde ve çılgına döndüğümdevücuda geri tırmanıyor, ikimizden . Prezervatifi takıyor ve kayganlaştırıcıyı hallediyorde nefesli, gelen gelen gırtlaktan seslerin senfonisiyle , ben sisin içinden sıyrılıp bunu onun için yapamadan. Ve bu bir sis, geniş, sonsuz bir ihtiyaç telaşı içinde sallanıyorum

Her şeyin çok geçici olduğunu biliyorum ama ve beni buraya getirdi bu beni daha önce hiç olmadığı kadar tüketiyor.

Loch bir elini kollarımdan birinin üzerinde gezdiriyor, hala başımın üzerinde, hala ölümüne yatak başlığını kavriyor. Yumruğumu sıkıca kavriyor ve bana bakıyor; bir şey söyleyebilirdi. Beni öpebilirdi. Her şeyi yapabilirdi ama o yüzümü izlemeyi tercih ediyor ve sikini yumuşamış deliğimle hizalayıp ilk sıkı halkaya doğru itiyor. Baskısı kadar ilgisini de hissediyorum.

Nefes alış veriş ağırlaşıyordandı , bu onun da benim kadar çözülmeye yakın olduğunu vuran , ama alıyor, bir eli benim bedenimde, diğeri kalçamda, bana rehberlik ediyor. dışa tek işareti

Çok yavaş, hafifçe içeri itiyor, geri çekiyor, bana biraz daha veriyor - bu yeterli değil. Tüm bu ihtiyaç, vücudumun geri kalanından dışarı akana ve onun altında kıvrana kadar göğsümün içinde sıkışıyor.

Yatak başlığını bırakmıyorum ama bacaklarımı ona doluyor ve çekiyorum. "Loch, lütfen-"

Kalçaları öne doğru fırlıyor.

Zevk görüşümü .beyazlatıyor

Çığlıklarımın yankısını duyuyorum. Yankılanmaları bir dalganın geri çekilen tepesi gibi hissediyorum, beyaz kapaklı köpükler ve patlayan kabarcıklar.

Loch tutuyor, vücudu üzerime geriliyor ve gözlerim sisin içinden, sandığım iniltilerin arasından onunkileri buluyor. çıkardığımı

"İyi mi?" diye soruyor, endişesi kaşlarının göz bebeklerinin odağına eğimine, kazınmış.

Hemen başımı sallıyorum ve evet, sızlanıyorum ve bu sözsüz bir yalvarmaya dönüşüyor.

Bu verilen bir . izin Bu açılan bir kapı. Loch başımı sallamamı ve iniltilerimi duyuyor ve sırtışı olağanüstü.

Üzerime , bir koluyla kapanıyor beni doğru çekerek kendine itiyor, homurtular çıkarıyor atışları yapıyor ve nabız . Yavaş

önce, sonra daha hızlı, içime doğru tünel açarak, iyice ve oldumgerçekten yok .

"Kahretsin, Kris," diye inliyor. "Çok sıkısın, lanet olsun. Beni çok iyi hissettiriyorsun, şu haline bak. Kalçalarını eğ, orayı istiyorum, Kris, orayı."

Bu da başka bir dayanılmaz çelişki: beni kendisine doğru tutuşu, şefkat; içime girmesi, saldırganlık; ama ikisi de sahip olmak, değil mi? Ve ben, tamamen ele geçirilmiş, tamamen onunum.

Pazumun alt tarafındaki dişlerinin ısırıkları diliyle yatıştırılıyor, ta ki ağzıma doğru ilerleyip sert bir öpücükle ağzımın dikişini kırana kadar. Çenemin gerildiğini fark etmemiştim bile ama ona boyun eğdimizin verdim, , içeri girmesine kalçalarımı sallayarak onu karşıladım.

"Loch, ihtiyacım var-"

Açıyı tekrar değiştiriyor ve prostatımı vuruyortam ortasından .

Başım bir kıvılcım .yağmuruyla geriye fırlıyor

Dişleri açıkta kalan boynuma batıyor ve emiyorsertçe , boyasının yerini alan başka bir işaretiyle tenime daha fazla kıvılcım saçıyor. Her hamlesi beni tam olarak vuruyor, korlar çılgınca uçuşuyor.

Eli aramıza giriyor ve etrafına dolanıyoraletimin , ateş fırtınası kalçalarıyla aynı anda pompalıyor. "Bırak şimdi Kris," diye emrediyor tenime.

Kalçalarım titriyor, kollarım gergin, her kasım geriliyor, uzanıyor, siki beni acımasızca deliyor, itaat edemiyorum.

Duygu beni top ateşi gibi serbest bırakıyor, pençeleyen bir çığlık ve bir patlama ve ben enkaz haline geliyorum, elinden dökülüyor ve göğsümüz boyunca uzanıyor.

Loch'un hamleleri kekeliyor. Yüzü gömülü benimkinin yan tarafına ve onu duyuyorum, mırıldanıyor, anlamsız inilti - hayır, kelimeler, ben onları tutmayı düşünemedim içimden su gibi akıp giden kelimeler.

"Mo chroí, mo chuisle, mo mhuirín," sonra "," Krisve tüm vücudu gerilir titrer.ve

Kendine rahatlama şansı vermiyor, dudakları tekrar dudaklarımda olmadan önce nefes almama zar zor izin veriyor, umutsuzca, şimdi daha da fazla. Neredeyse dalgın dalgın sallanıyor ve ben aşırı hassasım ama ona orada karşılık veriyorum, kalçalarımı küçük, ateşli homurtularla hafifçe sallıyorumiçinde seçirene kadar., ta ki artçı sarsıntılar

Loch yatak başlığındaki .parmaklarıma bakıyor

"Dokun bana," diye emrediyor ve dokunuyorum, dokunmak zorundayım, kollarım neredeyse jöle gibi ama onları sırtına doğru kıvırıyorum hissediyorumve tenindeki ter parlaklığını, çarpan kalbinin tıkırtısını .kaburgalarına

Öpüşme muhtaçlıktan zevk almaya dönüşüyor. Dudaklarımız çiğ, nefeslerimiz zorlu soluklarla kesiliyor duramıyorum, o da durmuyor, yalıyor, tadıyor ama ve hissediyor, doyamıyorum.

Öpücüklerinin evrimini bilmek istiyorum. Bugünkünün yarından, gelecek aydan ya da bundan beş yıl sonrasında nasıl farklı olacağını, dudaklarının dokusunun nasıl değişeceğini, bazen agresif bazen de böyle olacağını ve takımyıldızlar gibi farklılıkları takip edebilmek istiyorum. Bu adamı hayatının her aşamasında öpmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum.

Kelime kelime.

Başka Ama sonsuza dek onun olmasını istiyorum.bir şey düşünmek için çok büyük.

Onu istiyorum, onu seviyorum ve lanet olası bir moronum.

On Yedinci Bölüm

Bedenim ağır ve derin bir rahatlık içinde, her uzvum uykunun sınırında gelen yoğunlukla yatağa gömülüyor. Bir rüya var, sıçramış boyayla ilgili bir şeyboyayı duvara , parmaklar sürüklüyor-

Loch bana doğru hareket etti ve ben tamamen geldimkendime.

Uyudum. Ve bilmiyorum ama ilk defa ne kadar zamandır yorgun değilim.

Ben mutluyum.

Başı göğsümün ortasında, bir kolu üzerimde, beni yatağa sabitliyor. Omuzları sürekli yükselip alçalıyor, sırtındaki kaslar ritmik nefeslerle kasılıyor ve gevşiyor, çarşaf beline dolanıyor.

Elimden geldiğince dikkatli bir şekilde komodinin üzerindeki telefonuma uzanıyorum. Neredeyse sabah olmuştu. İrlanda'daki son günüm olması gereken günün. Odam dün taşıdığımız yemek tepsileriyle , darmadağın, yastıklar dağılmış. Her yerde dün bütün gün başka hiçbir şey yapmadığımızın inkar edilemez işaretleri varyatak takımlarının çoğu etrafımızda düğümlenmişbirbirimizden .

Cevapsız mesajlar . arasında geziniyorum bir şey yok.

Ancak bugün Aziz Patrick Günü ve bu tatili yönetmesi gereken kişi şu anda göğsümde ölü gibi uyuyor.

Telefonumu yerine koydum ve parmaklarımı gezdirdimonun parlak saçlarında . "Hey. Loch."

Nerede olduğunu, kiminle olduğunu hatırlamadan önce panikle uyanıyor ve bu uyanıklığı bana bakmaya yönlendiriyor.

Bir inilti ve yüzünü göğüs . kafesime indiriyor"Hayır. Henüz sabah olmadı."

"Korkarım öyle."

Göğsüme sokuluyor. "Mm. Benim gibi kokuyorsun. Benim kolonyam."

Aptalca gülümsememe engel olamıyorum. "Muhtemelen kokuyorum ter ve seks ve bir duşa daha ihtiyacım var."

"Hayır. Böyle ." kalYukarı süzölüp boynumu öpüyor ve ben de onunla aynı fikirdeyim, özellikle de eli çarşafın altından kayıp sabah odunumun etrafına dolandığında.

Sırtım dikleşti. "Kahretsin, Loch, tavşanlar senin dayanıklılığını ."

Gülüyor, yankıları küçük yaratıyortenimde depremler . "Bu senin hatan, evlat. Sen çok ateşlisin. Gidip hayalimdeki adamın ete kemiğe bürünmüş hali olmak zorundaydın."

Onun neyi?

Çenesinden tutup beni öpmesi için yukarı çekiyorum, yan yana dönüyoruz, erken gelen ışık şeffaf pencere perdelerinin arasından beyaz ve kristal gibi görünüyor. söylemek istediğim her şeyi, sormak istediğim soruları boğuyor ve onu öpüyorum çünkü Kalbimbu daha az korkutucu ve kafam bu kelimelerle çınıyorçınıyor, , çınıyor, hayalimdeki adam.

Belfast. Bu 'tan döndüğümden beri çok şey konuştukartık , değil mi? Birlikteyiz, her şey gerçekitiraf edildi.

Neden hala bir şeyler gibi geliyorşışkin bir kapının ardında saklanıyormuş ?

"Yarın ," diye gitmem gerekiyormırıldandım. "Ama kalabilirim. Malachy ile aranı düzeltmene yardım edebilirim. Ya da taç giyme törenine hazırlanmana. Bir tane olacak, değil mi?"

"Evet." Loch sikimi bırakıyor ve inliyorgönülsüzce . "Finn ve Siobhán kutlamadan kaçmama izin vermeyeceklerbunu ."

"Güzel. Yapmamalılar." Duraksıyorum. "O zaman... bugünden sonra kalmamı istiyor musun?"

Loch dirseğinin üzerinde yükseliyor, elini , elinin kalçamdan., yan tarafımdan omzuma doğrusürüklüyorizinde bir ürperti bırakıyor

Uyan. "Bencil olamam," diye fısıldıyor, gözleri aramızdaki yatak parçasında.

"Hayır. Olmalısın. Beni burada tut ki ben bencil olabileyimde ."

Dudakları bir gülümsemeyle . çatlıyorAma yine lekeli, dün sabahtan beri etrafında dolaşan acı gölge.o

"Ne kadar tahmin bile edemezsin," diyor yatağabencil olduğumu .

Kapı çalındı. Gürültülü, ısrarlı, içinde bir panik vuruş ve Loch kalkıp kapıyorben daha çarşaflardan kurtulamadan pantolonunu

Ben kapıyı hafifçe aralıyorbavulumu karıştırıp boyası dökülmemiş giysilerimi çıkarırken .

"Ne?" diye bağırarak salona giriyor ve ben de kaşlarımı çatarak arkasına bakıyorum, dehşet ve kızgınlık karışımı bir hali var.

"Malachy burada," diye Siobhán'ın sesi geliyor. "Büyümüz ve hakkında çığlık atıyor sen ve-"

"Buraya gel," diye bağılıyor Finn. Tanrım, ikisi de gelmiş. "Onu koridorda tutacağız. Üzerine biraz daha giysi giy."

Ayak sesleri gürleyerek uzaklaşıyor.

Loch zar zor açılan kapıda . hareketsiz duruyorGömleğimi . yırtıyorum, ama arkasına baktığında gözleri benimkilerle buluşmuyor

"Yapmak zorundayım-"

"Git," dedim ona. "Git. Seninle orada "buluşuruz.

"Kris." Şimdi bana bakıyor. Öfkesi ve korkusuyla yalvarıyor. "Senden uzak durmanı isteseydim-"

"Sana çeneni kapamanı söyledim, seni aptal. Tabii ki gidiyorum. Giyin yoksa aşağı inip amcana ben bağıracağım."

Odayı geçiyor ve beni öpüyor. talepkâr kontrolü karşısında kısa süreliğine bir uçuşuma savruluyorumDudaklarının .

"Sen inatçı bir götsün," diyor neredeyse kederli bir şekilde, ama sonunda gidiyor.



Loch beni fuayeye kadar geçiyor, koşarak içeri giriyorçekiştiriyor, köşeyi dönerken bir başka Aran kazağını .

Malachy yanan avizenin altında durmuş, yüzü kıpkırmızı olmuş ve Finn'e .bağırılmaktadır

"-Bana küçük bahsettitoplantınızdan . Eamon şimdi sorular soruyor, daha önce hiç sormadığı sorular. O toplantı ne hakkındaydı? Sen ne halt ettiğini sanıyorsun-"

Loch ortaya çıktığı anda amcası ona saldırıyor ve ben de Coalyaptığı her tartışmaya geri dönüyorum'un babamızla . Her seferinde ikisinin birbirlerine bağırma larını izledim ve tek yapabildiğim orada durup Coal'un bu durumdan küçük de olsa bir zaferle çıkmasını ummaktı. müdahale etmek istedim Her seferinde ama söyleyebileceğim her şey dehşet içinde donup kaldı ve ben de çaresizce kardeşimin her şeyi bizim için almasını izledim.

"Sen." Malachy zehir ve öfke . saçıyorArtık ,sınırsız Saçları dağınık, gözleri çökmüş, takım elbise ceketinin düğmeleri açık ve gömleğı buruşuk - onu son gördüğümde sahip olduğu edep dikiş yerlerinden yıpranıyordu. "Bana cevap borçlusun, seni küçük pislik." Loch durdu. Ellerini yumruk yaptı, ben de arkasına geçtim.

Siobhán ve Finn birlikte kenara çekiliyorlar, ikisi de benim kadar yaralı, gergin çeneleri ve geniş gözleriyle Loch'u izliyorlar.

Finn'in bakışları benimkilere . kayıyorBir kez .

Arkamı döndüğümde Malachy ters ters bakıyordu.başını salladı

Bana.

Loch aramıza girdi. "Her şey bitti amca," diyor. Hızlı konuşuyor. "Aziz Patrick Günü'nü geri alıyorum. Bu tatil benim."

"Ne sikim . Onu benden mi ? alabileceğini sanıyorsunMahkememiz-"

"Loch : "Nihayet pozisyonun hiçbir zaman tam olarak size ait olmadığını biliyorsunuzsözlerini şöyle bitiriyor. "Onlarla . görüştümSenin hakkında konuşmadım

Hem de hiç. Tek onlara anlatmaktı yaptığımTatilimiz için neler yaptığımı ve eğer bu onların geriye ne kaldığını sorgulamaya başlamalarına neden olduysa, ne alâsizin için." Omuz silkiyor. "Ve şimdi onlara nasıl anlatırsanbu Tatili senden , sence ilk soruları ne olacak, ha? Bunu nasıl başardığımı soracaklar, bir Tatil'in aktarılabilmesinin tek yolu neşeli bir isteklilikken. Neşeli olmadığında, aldığımı bu olur." Aralarını işaret ediyor. "Çözmesi o kadar kolay olan berbat bir güç karmaşası ki, onu geri almamın bunca yıl sürdüğüne inanamıyorum. Devam et o zaman. Mahkememize, sana yapılan ilk transferin tam olarak gerçekleşmediğini ve benim alabildiğimi söyleonu geri . Onlara neden alamadığını açıklamak ister misin? Tahttan vazgeçmem için beni manipüle ettiğini mi?"

Malachy'nin yüzü daha da kızarır. ellerini Köşeye sıkışmış bir halde saçlarında gezdiriyor. "Her şeyi berbat ettin, Lochlann. Sen-"

"Mahkemeye tahtı bana geri verdiğini söyleyeceksin," diyor Loch, şimdi daha sakin, ama sıkılı yumruklarındaki küçük titreşimleri görebiliyorum. "Onlara sonunda tahtı geri verme zamanının geldiğine karar verdiğini söyleyeceksin."

Malachy'nin çılgınca öfkesi duraklıyor.

"Bundan emin misin?" Ses tonu bozuk. Sanki gibiyapmak için son bir hamlesi varmış .

Tüm o küçük belirsizlik kırıntıları, bir huni bulutuna yakalanmış toz gibi dönüp duruyor. bir şeylerin ters gittiği hissiLoch'ta, söylemediği bir şey, gözlerindeki hüzünde ve beni öpüşünde gizlenen bir şey.

Bilinçsizce, Malachy'yi daha iyi görebilmek için. ondan bir adım geri, yana çekiliyorum

Malachy'nin gözleri bana kaydı.

Loch tekrar aramıza daldı. "Malachy. Kalemnden defol!"

Bir dudak kıvrılıyor, Malachy Loch'a "Noel Prensi'ni diye sorduğunda daha da güçlenen bir alay.sana söylediğim gibi yatağa soktun mu?"

Daha önce .hiç yumruk yememiştim

Ama sözleri karnıma .vuran fiziksel bir yumruk gibi

Bu sorunun yem olduğunu çok geç fark ettim. yem.Yüzümden atamadığım korku ve istila tarafından kapıldığım

Malachy takım elbisesini midesinin üzerine çekştirerek acınası bir soğukkanlılık kazanma çabası gösteriyor. "İyi oynadı, Lochlann. Onu bir burada tutmanın faydalı olacağını söylemiştimhaftalığına . Artık sevincinin karşılığını aramayacaktır. Onu gerçek hem hem de mecazi anlamda alt edebilirsin."

"Onun ,hakkında konuşma" diye bağılıyor .Loch

Onu zar zor duyuyorum. Loch'un bana döndüğünü zar zor görüyorum, yalvarıyor gibi görünüyor olmalı çünkü sesi düşüyor.

"Kris-"

Neşe .için tepkiler

Ona bakıyorum ve hissetmem gerekiyor, izlik bir şeyler ama her duygu bir hisskalkanından sekiyor. Loch'un yüzü lekeli ve gözleri uzak tuttuğu tüm o utançla yuvarlak - işte buydu. Benden her uzaklaştığında. Utanç.

"Noel'in neşesini çalıyordun," diyorum. "Malachy'nin sahip olmana izin vermediği şeyi telafi etmeye yardımcı olmak için çalıyordun. Böylece tatilini devam ettirebiliyordun. Onu etmek için kullanıyordunTatil'ine ."yardım

Kenarda bir yerde Finn küfür ediyor. Çok .

Loch cevap vermiyor. aynı fikirde güvence veriyorNe ne de olanın bu olduğuna dair bana . Orada kırılmış gibi duruyor.

Malachy gülüyor. Çıkan ses dikkatimi tekrar ona yöneltiyor.

"Size böyle mi söyledi?" diye soruyor. "İddiaya göre, neşeyi hortumlamak için o kullanışlı küçük cihazlardan birini kimin aldığını düşünüyorsunuz? Kimsenin güvenmediği, hiçbir kaynağı olmayan, çalmak zorunda kalan bu prens başlangıçta mi, yoksa hayatını büyük, kurarak geçirmiş biri mi?benden bu ülkedeki enen başarılı işi Lochlann'ın hakkını teslim etmeliyim; gemiye binmekte son derece hızlı davrandı. Gerçi cihazı Noel'e . gizlice yerleştirmekte başarılı Öyle bile olsa, çaldığı sihir

Bana olan . borcunu ödemek için uzun bir yolTekrar,
İddiaya göre."

Tek görebildiğim Malachy. Bir tünel daralıyor, sadece onun kibirli yüzü kalana kadar daralıyor, etrafımda düzinelerce parça kayıyor, bir kaleydoskop birleşiyor ve sadece yeniden birleşmek üzere ayrılıyor.

Loch'un bizden çaldığından şüpheleniyordum.
şüpheleniyordumMalachy'nin bizden çaldığından .

İkisi birden olduğunu hiç düşünmemiştim.

İkisi de, Loch'şeyi geri ödeyebilmesi için bunu yapıyor.un
Malachy'nin geçen yıl kullandığını söylediği

Tatiline yardım etmek için değil. için çaresiz bir yol
değil.Amcasına karşı savaşmak

Birlikte .çalışıyorlardı

Malachy'ye bakıyorum ve gözlerimi
kaçırıyorumdüşüncelerimin etrafımdaki titreşimini
durduramadan .

Sana söylediğim gibi Noel Prensi'ni yatağına aldın mı?

"Aziz Patrick Günü'nü kutladığın için tebrikler Lochlann," diyor
Malachy'nin alaycı sesi. "Umarım bu senin hükümdarlığına kötü
bir başlangıç olmaz."

"Çık dışarı!" Loch'un bağırışı tavanda çınlıyor, ama
Malachy'nin ayak sesleri de fuayeyi geçiyor, ön kapıları açıyor ve
çıkıyor.

Loch kapatana kadar bir saniye bile geçmemiştiaramızdaki
mesafeyi .

"Kris." Nefes nefese. "Bana ."bak

Onun emridiğer tüm zamanların içine giriyor, son yirmi dört
saat içinde bana emrettiği .

Gözlerim onunkilere . kayıyorGörev bilinciyle. Umarım,
yalvarırcasına.

"Noel'in büyüünü amcan için çaldın," diyorum. "Amcanla .
Bizim sihrimizi ona verdin ve o da bunu harcadıbirliktekendi
işine , senin Tatiline değil. Aziz Patrick Günü'ne yardım etmek
için ."hiçbirini kullanmadın

İlk başta Nefes
alamıyorum.tepki
vermedi.

Ona bağırmamı engelleyen tek şey bu. Sonunda başını sallıyor, göz kapakları bastırılmış sefaletle .titreşiyor

"Sana... benim peşimden gitmeni söyledi." Sesim şok edici bir şekilde duygusuz; tüylerim diken diken oluyor. "Bir hafta boyunca burada olmamı isteyen oydu. Sana benimle gelmeni söyledi, böylece hırsızlığı araştırmaktan alıkonulacaktım. Böylece beni manipüle edebilecektin. Başından beri onunla çalışıyordun."

Loch yeşile döndü, hastaymış . sanki gibi" bir Bu öyleşey değil. _"

Elimi kaldırıp onu , tutuyorumgözlerim onunkilere takılıyor, yanıyor.

"Amcanız için mi peşimden gelmenizi söyledibenı manipüle ?"edebilmeniz

"O yaptı, ama Kris-"

Koridora .dönüyorum

"Kris."

Bileğimi. tutuyor

Ona doğru . dönüyorum"Yapma-"

Bağırışım kesildi. diye bağırarak istediğimi bilemiyorumBana dokunma mi yoksa mi bana öyle deme diye . Adımı söyleme şekli, her zaman söylediği gibi, , diyebilirdi tatlımbebeğim ya da da aşkım ve adımı söylediğini duyamıyorum, şimdi değil.

"Bana söylemedin." uyuşuklukla hareket ediyordumBu noktaya kadar , sonunda sesim kırıldı, gözlerim ısındı.

Annemle ilgili tüm o saçmalıkları, onun ne kadar istismarcı olduğunu fark ettiğimi anlatmamı dinledi. Mesajlarını ve okumasına izin verdim o mektubu ve bana beni kullandığını .söyleme şansı oldu

Ama .

Şu anda beni üzen de bu. kabul edebilirdimOnun ve Malachy'nin birlikte çalışmasını . Muhtemelen. Eninde sonunda.

Ama söylemedibana .

"Yapmalıydım," diyor Loch, sesi aceleci ve endişeli geliyor. "Nasıl yapacağımı bilmiyorum. Malachy senin , peşinden gitmemi söylediamama bu

asla eskisi . gibi olmadıEn başından beri, yemin ederim."

Ona inanmak istiyorum. Bana söylediği her şeye. Benim ona söylediğim her şeye. Ona inanmak ama tek görebildiğim, her etkileşimimizin üzerinde asılı duran yalan, uzun zamandır uzak tuttuğum şüpheyile örülmüş, kıvrılan zehirli bir bulut. Sorumluluklarımdan vazgeçmemem Noel'in ve gerektiği endişesiistiyorum ve bencilce seçimler yapabilmek için kardeşimin ihtiyaç duyduğu şeyleri ihmal etmemem .

O bencilce seçimi . Bencilce

bir risk aldım.yaptım

Ve bunca zamandır yalan söylüyordu. şansı vardı Bana gerçeği söyleme ama söylemedi.

Loch kolumu . tutuyorDiğer eliyle ve boynuma dokunuyor, test ediyor, sonra beni kendine çekiyor ve ben de kabul ediyorum, sadece yalpalayan bir bakışla.uzanıyor

"Bırak beni." Beklemedim, geri çektim ve o da bana .izin verdi

Siobhán ellerini ağzına götürüyor, Finn kaşlarını çatıyor, hava acı ve ihanetle dolu ve ben Siobhán'ı işaret ediyorum.

"Beni ," takip etmesine izin vermediyorum ona.

"Kris." Loch bana tekrar .uzanmaya çalışıyor ama ben onu atlatıp Siobhán'ın " çılgılığı eşliğinde koridora koşuyorumNe yaptın Lochlann?"

Onu durdurabileceğini sanmıyorum, uzun süre değil, bu yüzden kaleyi yırtıp odama giriyorum ve kapıyı kilitliyorum. Tanrım, her şey karmakarışık ve şimdi her köşedeki her anı beni boğuyor - yatak, duş, ellerivücudumdaki , oradaki ve buradaki dudakları ve söylediği sözler, kalıcı baskıları şimdi büyüyen bir taş.

Otomatik pilotta, eşyalarımı bavuluma dolduruyorum, gözlerim bulanıklaşıyor. Göğsüm ağırlığı kaldıramıyor ve parçalanıyor, gerçek çatlaklar kaburgalarım boyunca kıvrılıyor.

O . olduğunu bilerek bu işe girdimAma onun elmacık kemikleri, onuru ve vahşi, sanatçı ruhu . dikkatimi Bana bizden .çaldığını söylediğinde bile sorun yoktu

-Bunu rasyonalize ettim çünkü onun asil bir vardı.amacı

Ama amcasına vermek için büyümüzü çalmak? O büyünün nereye gittiğini, açıklamamak Malachy'nin Loch'un beni manipüle etmesini istediği için burada bulunmama göz yumduğunu ?

Malachy'nin beni gafil avlamasına izin vermek mi? Kapı kolu dönüyor. Kilit dayanıyor. "Kris," diye yalvarıyor. "Kapıyı aç."

Hiçbir şey söylemiyorum. Bavulumu kapattım ve çağırdım ökse otunu .

"Lütfen." Kapıyı çalıyor. "Lütfen yapma-"

Ebeveyn odasının kapısını kullanıyorum. Ökse otunu içeri itiyorum ve büyü etrafımda toplanıyor ve düşünmüyorum, düşünmüyorum, gidiyorum.

Kapı Claus Sarayı'nın fuayesine açılıyor. Koşarak içeri girdim, kapıyı çarparak kapattım ve arkama yaslandım.

Giriş boş, ışıklar kısık. sekizi gibi, İrlanda'da saat sabahın burada saat kaç, beş mi? O zaman yere kaymam, karanlıkta yığılmam, ne kadar mutlak bir aptal olduğuma bir çözüm bulabilecekmişim gibi gözlerimin etrafta dönmesi için her şey daha iyi.

Hayalimdeki adam.

Parmak uçlarımda başlayan karıncalanma hissi doğru ilerliyor. kollarıma Avuçlarımin içine nefes almak için ellerimi yüzüme kapatıyorum ama yükselen panik, Loch'un boynuma buz koyup beni spiralden aşağı indirdiğini düşünmeme neden oluyor.

Dizlerimin üzerinde sallanıyorum, boğuluyorum, bu aşağı inmenin yolu yok yol yok. sefer , güvenli bir

"Kris? Kahretsin, dostum-"

"Kristopher!"

Coal'un ayak sesleri merdivenlerde gümbürdüyor; Wren'in topukları takırdıyorsağımdaki koridorda .

"Böyle geri gelmeden önce bizi uyarmalısın! sonra kurduğumuz tüm o yeni güvenliğin Haneye tecavüz bir işe yaraması olayından gerekiyor-Kris? Ne oldu?"

Kömür yolun geri kalanını önüme düşüyor, ve koşarak elleri omuzlarıma gidiyor beni oturtmaya çalışıyor

Geri.

"Sorun ne?" diye soruyor o kadar kararlı bir ses tonuyla ki bu beni rahatlatıyor.

Wren onun arkasında, o gün için çoktan giyinmiş bir ifade var, yüzünde endişeli . Ama geri çekiliyor, bize yer açıyor.

Islak gözlerimi yuvarlayarak kapatıyorum çünkü Tanrım, tam bir aptalım. Diyorum ki, "Ben tam bir aptalım. Ben bir-"

"Hey, hey-dur, nefes al. Ne oldu?"

" . Oyaptı Loch. Bizden . çalan oydu Bunu biliyordum, ama ben-" Başım kapıya yaslanıyor, bedenim batıyor, ihanet bir çapa ve ben olduğum yerde demir atmış durumdayım. "Bunu amcasına karşı çıkmak için yaptığını sanıyordum ama birlikte çalışıyorlarmış. Çok aptaldım. Tanrım, Coal, onların ekmeğine yağ sürdüm-"

"Bekle, nereden biliyorsun? Ne-"

Panikle mücadele ederek, anlattım Loch'un dün tahtını geri aldığını . Malachy bu geliyorsa bah .

Aradaki her şeyi dışarıda bırakıyorum.

Her nasılsa, Coal'ın bildiğini düşünüyorum.

"Loch bizden çaldığını itiraf etti." Boğazım daralıyor, daralıyor. "Ama bana bunun olduğunu söylemedi Malachy yüzünden . O ve amcasının çalıştıklarını bunca bunca zamandır , birlikte zamandır . beni kullanmayı planladıklarını Nasıl hissettiğimi anlatmama izin verdi ve eminim bana gülüyordur çünkü işe yaradı. Benden tam olarak istedikleri şeyi yaptım. Her şeyi bıraktım. Ona çalınan sihrin umurumda olmadığını söyledim. tüm sorumluluklarımdan vazgeçtim Buradaki bir hiç uğruna ."

"Kris." Coal omzumu tuttu. Pijamalı, saçları dümdüz, onu . Kahretsin. Bunu yaptım-neden "Kris, Tanrım, bana bak. Kes şunu. Tahtı amcasından geri aldığını söylemiştin, değil mi? Belki de daha önce başka seçeneği yoktu. Belki-"

"Onu ." savunma

"Onu savunmaya çalışmıyorum." Coal'ın yüzünde gerçek bir öfke kabarıyor. "dönüp için her türlü bahaneyi bulmaya çalışıyorum.İrlanda'ya onu öldürmemek "

Başım aşağı sarkıyor ve Kömür beni çekiştiriyortekrar .

"Haydi. Ayağa kalk. Bu yapmayacağızkonuşmayı fuayede ."

"Seni . Yatağına dön, özür ."

"Kapa şu lanet çeneni." Kömür beni ayağa kaldırdı. "Kaç kere kışımı yerden kazıdın? O yüzden kapa çeneni ve bırak seninle ilgilenen ben olayım, çünkü bunu yapmazsam gerçekten gidip başka bir Tatil'in kralını öldüreceğim."

Pes ediyorum. Beni merdivenlerden yukarı çekiyor, Wren de çantamı alıp peşimden geliyor.

Ta ki sahanlığa varana ve arkamızdaki kapı duvara çarparken Kömür Wren'e doğru dönene kadar.

"yeni Kışımın ," güvenlik sistemidiye tıslıyor.

Ve sonra Loch'un sesi duyulur. "Kris?" O burada. Noel'de.

Antrede duruyor, gözleri hemen merdivenin tepesindeki üçümüze kilitleniyor.

"Ah, cesedimi çiğnemen gerek," diye homurdanıyor Coal. "Kris-go. Ben bununla ilgilenirim."

Ama ben sabit duruyorum, Loch'a ve arkasında açılan bakıyorum, Patrick . Kalesi'nin girişini gösteren kapıyaBuraya gelmek için büyü kullanmış.

Noel'in büyü, amcası ? Başka tarafa bakıyorum, çenem düşüyor, gözlerim yanıyor.için çaldığı

"Eşyalarını odana götüreceğim," diye fısıldıyor Wren ve süzülerek uzaklaşıyor.

Kömür gözümün ucuyla merdivenin dibine çarpıyor. "Çok cesursun, göt herif."

"Biliyorum, .buraya -lütfendemek için , Kömür-" gelmedim

"Bana böyle hitap etme, seni orospu çocuğu, arkadaş .değiliz ki" Coal ona 'doğru yürür ve Loch bir adım geri çekilir, , ellerini kaldırır ve Tanrımeğer Coalun tek bir şiddetli

Sanırım Loch'a vurabilir. "Kıçını dondurup bir kardan adama dönüştürmeden önce sarayımdan defol."

Loch ona, "Bir açıklamayı hak ediyor," dedi. Bana. "Kris. Bir açıklamayı hak ediyorsun-"

"Siktir dedim. Seni , affetmeyecekseniz üzgün-"

"Affedilmesini beklemiyorum!" Loch bağıyor. "hak ettiğini söyledimBir açıklamayı . Hak ettiğini . biliyorsunuzLütfen. O zaman giderim. Kris, gideceğim, ben-"

"Tamam."

Sesim olduğum yerden odayı kesiyoronların üzerinde, merdivenin tepesine yakın .

Kömür bir saniyeliğine . duruyorGeri adım atıyor ama Loch'un merdivenlerden yukarı çıkması için yolu açmıyor.

Loch balkona yaklaşıyor, böylece neredeyse altımda kalıyor ve bakışlarının yüzümün yan tarafına sabitlendiğini hissediyorum.

"?Hatırlıyor " - musunhızlı, tıkırtılı bir nefes alır
-"nasıl Aziz Patrick Günü'nün büyüünün temelinde şans yatıyor?
Çünkü

Aylar, Kris, , aylarbana o çalışma odasına ."gitmemi söyledi

Tekrar başka tarafa bakmadan önce bu benim dikkatimi ona çekti.

"Ben de gittim," diyor. "Gittim ve bir pislik benden çalmaya devam etti - ama geri döndüm, geri döndüm ve sonra ... sen. Ve lanet olsun, kapıyı açıp anladım seni görür görmez."

"O zaman bile kim olduğumu biliyor muydun?" engel olamıyorumSoruya , göğsüm sıkışıyor.

"Hayır, hayır demek istediğim ben-" Loch'un yüzü kızarır. "Sihrimin beni çalıştığı şey sendin. Seni. Ve sen girer girmez öyle inatçı bir hıyar oldun daha kapıdan ki, Tanrım, sana aşık olmaktan kendimi alamadım."

"Açıklama," diyor Coal. "Şimdi. .Bir dakikan var, ahmak"

Loch yüzünü buruşturuyor ve bir elini yüzünde gezdiriyor. "Malachy geçen yıl kullandığım neşe konusunda çok öfkeliydi. önemli değildiOnu ne için kullandığının büyü alımımızı ; artırması o

o büyüü geri ödememi istedi. Eğer ona daha fazlasını getirmesem Finn ve Siobhán'ın okulunu , elimizde kalan her şeyi alacaktı. Noel'de neler olduğunu biliyorduk. Herhangi bir tatilde, sizin neşeniz yerindeydi ve hiçbir şey kaçırmazdınız. Cihazları aldı ve ben de kabul ettim. Özür dilerim Kris, yalan söylemiyordum, sana geri ödeyeceğim."bizi kapı dışarı edecek, kesecek

Merdivenlerin tepesine oturup boş gözlerle altımdaki basamağa bakıyorum.

Loch yaklaşıyor ve bana doğru konuşuyor. "Asistanın özrünle ilgili olarak bana ulaşana kadar kim olduğunu . bilmiyordumMalachy, hırsızlık hakkında ne bildiğini anlamam . Ve ne yaptığımı fark etmeye başladığımda, durdurmam gerekirken durdurmadım. Büyümün yanlış olduğunu, senin benim için böyle bir anlam ifade etmediğini düşündüm. Seni mutfakta öptüğüm geceye kadar cihazı kapatmadım. Ama hasarın oluştuğunu biliyordum; sen daha şatoma adım atmadan önce hasar oluşmuştu. Seni tanıdım ve için için daha fazla kalman baskı yaptısana aşık olmamak için çok uğraştım ama Tanrı Kris, yalan söylüyormuşum. Sen benim hayalimdeki erkeksin."

"Dur," diye fısıldıyorum. Kimse duymuyor.

"Ve olduğum her an dehşete kapılıyordumseninle , çünkü Malachy ve benim ne yaptığımızı sana nasıl anlatacağımı bilmiyordum ve hala da bilmiyorum. Nasıl yapacağımı bilmiyorum-"

Ayağa kalktım ve tırabzanın üzerine eğildim. "Beni manipüle ettin. Beni , Loch."kullandın

"Hayır." Yalpalayarak öne doğru bir adım atıyor. "Malachy söyledi.seninle birlikte olmak için ne yapmam gerekiyorsa yapmamı Ama Kris, aramızda olan hiçbir şey onun yüzünden olmadı. çalıştımOnun yüzünden sana . Ve her şey ters gitti. Kendimi hayal kırıklığına uğrattım. Seni hayal kırıklığına uğrattım."karşı koymaya

"Bana . söylemedinBu . şekilde öğrenmeme izin verdinBenden istedin-" Nefesim düğümleniyor; devam ediyorum. " istedin Sana ruhumu ve de sen izin verdin. Bunca zamandır biliyordun- lanet olsun Loch, bunu nasıl atlatacağım? Sana ."güvenmişim

Bana bakmadan önce başını göğsüne yaslayıp bir an için kendini güçlendiriyor, gözleri cam gibi. "Malachy'ye yıllar önce karşı çıkmalıydım. Ama asla... asla edemezdim.onun saçmalıklarıyla mücadele Çok korkak biriydim. Ta ki sana kadar. Korkak olmama izin vermedin, korkak olduğuma bir an bile inanmadın ve sonunda ona boyun eğerek ne kadar çok şey kaybedeceğimi anlamamı sağladın." Acı dolu bir ses çıkarır. "Senden sakladığım şeyi, yaptığım şeyi atlatmanı beklemiyorum. Bunu hak etmiyorum. Ama üzgünüm Kris ve sen bunu hak ediyorsun. Bir özrü. Ve kendimi asla affetmeyeceğimi bilmeyi de hak ediyorsun. Ben seni inciten biriyim ve sana umutsuzca aşığım ve aynı anda ikisi birden olmaya katlanamam."

Coal ona "Gitmen ," gerekiyor ama sesi daha sessiz. İnatçı ama daha sakin. "Şimdi."

Bu anın içinde donup kaldım. Loch da bana bakıyor, yüz hatlarında gergin bir ifade var.

Bana Bu kadar çabuk değil.aşık olamaz.

Onun büyüü bizi bir araya . Ben de ona aşık olsam bile.getirse bile

Artık burada olamam, onu dinleyemem, bunu hissedemem.

"İrlanda'ya geri dön," diye mırıldandım. "olman gereken bir tatilin var."Güvende

Yürüyüp gideceğim.

"Kris," diyor. Sonra, daha yüksek sesle, "Kris-"

"İşin bitti," Coal'ın salon tarafından yutulmadan önce söylediğini duyduğum son şey, odama doğru acele ediyorum.

Hex'i duvara yaslanmış, kollarını kendine dolamış, gri bir cübbe varken gördüğümde belki iki metre ilerlemiştimüzerinde kapüşonu açılmış .

"Yapma," diye yalvarıyorum. "Bir şey ."söyleme

Ellerini kaldırdı. "Yapmayacaktım."

Ama orada durup ona kaşlarını çatan, benim.çenesi çalışan

Hex'in başı öne eğilir, koyu renk saçları omzunun .üzerinden dökülür

Bir anlık sessizlikten sonra dudakları ayrılır.

", aylar önce ben de kendimi benzer bir durumda bulmuştumHatırlarsanızsizinkine ."

Kaşlarım ama Hex konuşmaya .devam ediyor

"Tatilimi kardeşine tercih ettim," diye fısıldıyor. "Yaptığım anda pişman olduğum bir seçim. Sen benden çok daha zeki olduğunu kanıtladın. Onu seçmek" -Loch'un şimdiye kadar gitmiş olması gereken fuayeye doğru başını sallıyor- "neredeyse en başından beri sorumluluklarına tercih etmek."

İçimden bir kahkaha yükseliyor. "Bu daha akıllıca değil. Bu daha
-"

"Tekrar ," seçim yapmak zorunda kalsaydımşözümlü kesti Hex, yansımaları ne olursa olsun, durum ne olursa olsun, ne "Cadılar Bayramı için risk altında olursa olsun, Kömür'ü seçerdim. Kendi mutluluğumu seçerdim."

Şaşkınlıkla .genişleyen bakışlarım sonunda gevşiyor

Çaresizce omuz silkiyor. "Tatilim benden önce de hayatta kaldı. Benden sonra da hayatta kalacak. Ama artık biliyorum ki ben onsuz hayatta kalamayacağım. Bu yüzden onu ve kendimi seçerdim. Hiçbir anlam ifade etmese bile. Acı verse bile."

Gülümsüyor ama hüzünlü, ağır ve bunun ortak noktamız olduğunu . Fazla düşünmenin, kendi kendine yüklenen sorumluluğun yükü.bildiğini biliyorum

"Kendini ," seçtiğin için pişman olmuyor bana. "Şu anda ortaya çıkan sonuç ne olursa olsun-Coal bunu yaptığın için memnun. Hepimiz memnunuz."

Gözlerimdeki sıcaklık, göğsümdeki gerginlik, hiçbiri söyledikleriyle başa çıkmamı sağlamıyor, bu yüzden başımı sallıyorum, sözsüz bir şekilde reddediyorum ve daha hızlı bir şekilde uzaklaşıyorumCoal'un merdivenlerden gelen ayak seslerini duyduğumda .

Odama gidiyorum ve kapıyı arkamdan çarpıyorum; sönükperdeler kapalı, ışıklar . İki büküm oluyorum ve kendime iyiyim, iyiyim, iyiyim diyorum-

Sana .umutsuzca aşığım

Oda değişiyor. Dizlerimin zerindeyim, başım ellerimde ve ondan nefret ediyorum. şimdi geriye dönüp bakabildiğim ve uzaklaştığı her andaki gerçeği görebildiğim için nefret ediyorum, beni incitmemeye çalışıyordu ama ben zorlamaya devam ettim. Bir şeylerin ters gittiğini ama bir seçmeye o kadar kararlıydım biliyordum hayatımda kez olsun istediğimi ki şeyi görmeyi reddettimapaık ortada olan .

Burada değiştiğimi sanıyordum, oysa başından beri aynı kalıba giriyordum: bir fantezinin sağduyumun önüne geçmesine izin veriyordum.

Iris'le yaptığım buydu. de öyle yaptımAnneme .

İim daralıyor, başım dönüyor ve sanırım haykırıyorum, bu farkındalık patlaması bir bıçak yarası gibi iime işliyor.

Bunun için sadece kendimi, aptalca, boktan fantezilerimi sulayabilirim ve aptalca, boktan cehaletimi çünkü bir saniyeliğine de olsa dağınıklığımı dzeltebileceğimi düşünmüştüm. Ama düzeltilemez, değil mi? Başladığım yere geri döndüm.

Sadece bu sefer .acıtıyor

Iris'le olduğundan çok daha derin acıtıyor. Bu, kendimi bir başkasına uydurmaya çalışmam değildi; bu., başından beri bir şeyi seçen bendimgerek

Hex'in dediği gibi... o kadar basit değil. Kendi mutluluğumu kendim seçtim ve yine de felaketle sonuçlandı çünkü hiçbir şeyi doğru yapamıyorum.

Coal'un eli kavrıyormzumu .

Yanıma eğilip kollarını bana doluyor ve ben de karanlıkta ona tutunuyorum, konuşmuyorum. istiyorumBu sessizliğin dağınık, çalkantılı karışmasını düşüncelerime , ama beynim yırtık bir kontrol kutusu, kıvılcım saçan elektrik ve beni sürekli aynı iki şeye geri getiren teller.

Loch.'a aşığım

Ve onu sevmenin olacağını dşndğme inanamıyorumyeterli

.

On Sekizinci Bölüm

Günler bir içinde geçerbullanıklık .

Hafta sonu geldi ve Cumartesi gününün yarısında Coal'la birlikte ailemizin yemin törenine gitmemiz gerektiğini fark ettim. Ya da daha önceki bir versiyonum gitmemiz için baskı yapardı.

Ama biz . Bunun hakkında konuşmuyoruz bile.

Hem annemi hem de babamı engelledim, bu yüzden her ne tepki verirlerse versinler bana ulaşamayacaklar. istiyorumCoal'a onunla iletişime geçip geçmediklerini sormak . Ama soramıyorum.

Pazar akşamları sinema salonunda toplanıp çok fazla patlamış mısır ve şeker yiyerek boktan filmler izlediğimiz yapmamızı .bir sağlıyorkardeş gecesi

Odayı temizlerken durdu, bir elinde boş bir patlamış mısır kovası, gözleri siyah ekranda. Sinemanın ışıkları yanıyor.

"Seninle hep böyle mi konuşurdu?" diye fısıldıyor boş odaya.

Kalbim sıkışıyor. Açıklama ya da örnek istememe gerek yok. Yüzündeki ifadede, gözleri benimkileri bulduğunda yüzünde beliren o üzgün ifadede.

Annem kaçırmamızla ilgili ona ne söylediyseyemin törenini , Coal kendisi için üzölmüyor. Bunca yıldır bana nasıl davrandığının farkına vardığı için incindi.

"Yapma-" Boğazımı temizliyorum. "seni etkilemesine izin verme.Benim yaptığım gibi Bu kadar uzun sürmesine izin verme, tamam mı? Eğer çok fazlaysa."

Kömür endişemi geçıştirdi. "Sen merak . etmeSuçu benim üzerime atmaya çalıştığı anda . Bu ona haddini bildirdimonu ." Duraklıyor. "Sanırım ona .hiç karşılık vermedin

O mu? Her zaman sana attığı her şeyi kabul ettin çünkü bunu hak ettiğini düşündün."

Kullandığımız . koltukları düzeltiyormuş gibi yapıyorumZaten sıraya girmişler.

"Kris."

Sandalyenin derisi ellerimin altında gıcırıyor.

Kömür omzuma . dokunuyor"Seninle ." Ona

bakıyorum, soğukkanlı.gurur duyuyorum

Gülümsemiyor. Bunu geçiştirmeme izin vermiyor. "Ben ciddiym. Sınırlar koyduğun için seninle gurur duyuyorum. Kardeşimi koruduğun için seninle gurur duyuyorum. Çünkü onu deli gibi seviyorum."

Yanağımın içini çiğniyorum. Sınırlar. Ben böyle mi yaptım? Yıllar önce yapmam . Ama ondan gelen cevapsız bir bildirimi görmek bile kadar bu işin peşini bıraktımgereken buydubeni panik atağa sürüklemeye yetene . biliyorum ki panik atağım var Şimdi ve Wren birkaç kez bu konuda konuşabileceğim birini bulmama yardım etmek istediğini ima etti.

Ama Coal şeyi yaptığım için beni övmemeliyılar önce yapmam gereken . Benim sorumluluğum olan şeyi yaptığım için: kendimi koruduğum için.

İçimizden biri ona her iltifat ettiğinde Loch böyle mi hissediyordu? Rahatsız ve saptırıcı çünkü derinlerde bir yerde bu hiç de kahramanca değildi. Bu, beklentilerin en temel seviyesiydi ve bunu karşıladığımız için müjdelenmemeliydik.

Övgü kabul etmeyi reddetmesi sinir bozucuydu. Yanlış.

Benimki mi?

Kömür bana sarıldı. Uyarı yok. Sadece onun sağlam varlığı ve çok kısa süren bir huzur anı.

"Bir gün bana inanacaksın," diyor bana. Ona sarılıyorum. "Ve sen inanana kadar sana ne kadar cesur olduğunu hatırlatmaya devam edeceğim."

★ ★ ★

Okul başlıyoryeniden .

Geri dönmeliyim.

Ben dönmem.

Kimse bu konuda bir şey söylemiyor. Ne Coal, ne de Iris. Dersler ve teslim tarihleriyle ilgili aldığım e-postaları görmezden geliyorum ve geri dönmeme kararı o kadar göze batmadan üzerimden geçiyor ki neredeyse hiç fark etmiyorum.

Coal benimle olabildiğince çok vakit geçiriyor ama Kış son toplantılar arasında sıkışıp kaldı Tatili temsilcileriyle , yaklaşan anlaşma imzalama süreci ve ' taç giyme töreni ve anlaşma Paskalya. dan sonra yapılacak partisi Iris de müsait olduğunda beni ; ve Hex.görmeye geliyor

Kendimi Coal'a yardım etmeye adıyorum - Iris ve Hex'in acımasından kaçınmak için, ama daha çok yaptığım hatanın kefareтини ödemek için. Aziz Patrick Günü'nün bizden çaldığını biliyoruz; kimin, neden çaldığını biliyoruz. Coal'ın onlarla yüzleşmek için bir oyun planı hazırlamasını bekliyorum - 'la yüzleşerek için. Lochneşeyi geri almak Ofisine girdiğimde bana şöyle demesini bekliyorum: Bugün o gün, Kış Tatili her şeyi itiraf edeceğiz kolektifine ve onlara borçlu .olduğumuz neşeyi kaybettiğimiz için bizi affetmelerini umacağız

Ama yapmıyor.

Görüşmeler devam eder. Parti planları yapılıyor. için mücadele ediyorum Toplantılar sırasında dikkatimi kaybetmemek ve ne kadar sıradan olursa olsun olduğunda hemen üzerine atlıyorum, kendimi gerekli tüm yazılara, idari görevlere, serseri işlere atıyorum - hatta koordinasyona bile yapılması gereken bir görev toplantılarda yemek pişirmesi için baş aşçımızla başlıyorum. Bir işe yaramak için çırpınıyor arta içten içe titriyor, depremden kalanlarla , deprem sonrası enkazın beni ezmesini bekliyorum.

Ama döndükten yaklaşık iki hafta sonra bir davetiye aldık. Aziz Patrick Günü Kralı'nın taç giyme törenine.

Bu davetle birlikte, neşemizi çalmak için kullanılan cihaz gibi başka bir cihaz daha gelir, ancak bu cihaz fişe takılıysa neşeyi .bize iletir

Marta fişi takıyor ve Aziz Patrick Günü bizden aldıkları neşeyi neredeyse anında geri gönderiyor.

★ ★ ★

Bir odaya her girdiğimde . Sanki yeniden o üzgün, huysuz karanlık gölgeyim aktif bir şekilde hıyarlık düşünmek zorundayımtelafi etme ihtiyacı kararıyor, çarpıtılıyor ve enerji değişiyorve etkileşimleri surat asmadan atlatmak için . Yakınımdaki herkes bunu fark ediyor ve bana sanki etrafımda 15 metrelik bir güvenlik alanı varmış gibi davranıyor.yapmamayı

Toparlanmaya çalışıyorum. Kömürün neşelenmeme ihtiyacı var; Noel'in kendimi toparlamama ihtiyacı var; okula geri , dönmeyeceksemişe yaramalıyım, bu kış tatili temsilcilerine gülümsemeliyim, neden bu kadar zor? Artık benim geleceğim bu. Her zaman öyleydi. Benden ne isteniyorsa ona uyuyorum.

Aziz Patrick Günü ile ilgili sorunum kendiliğinden çözüldü. Bir şey yapmama bile gerek kalmadı, değil mi? Loch büyüü verdigi . Oraya gitmemiş olsaydım, muhtemelen geri verecekti. Sonunda tatilini . geri alacaktıEninde sonunda hırsızlığı kabul edecekti; o böyle insan.bir

Hiçbir şey .yapmadım

Kendimden duyduğum nefret kanatlanıp etrafında dönüyor ve yüzümde beliriyorbaşımın acı dolu bir hırıltı .

Not almam gereken ama konuşulanların yarısını kaçırdığım ve Wrenbir toplantıdan sonra 'in bana - muhtemelen kızgınlıkla değil, muhtemelen sempatiyle, ama ikisini de siktir et - kendimi geri götürdüm, kendi kendime iç çektiği odama ev hapsi uyguladım.

Üzerimdeki takım elbiseyi çıkarıp kapüşonlu bir tişört ve eşofman giyiyorum. Süitimin ana odasındaki süslü kanepede çok rahatsız ama yine de üzerine uzanıp çıkarıyorumtelefonumu .

Başparmağım otomatik olarak Loch ile yazdığım mesaja gidiyor.

Ona .mesaj atmıyorum

Mesaj attı. Özür dilemek için, tekrar ve tekrar, ama o ilk haftadan beri hiçbir şey olmadı.

Siobhán da bana mesaj attı, onun adına özür diledi ve hâlâ arkadaş olmak istediğini söyledi, belki bir gün oluruz dedi ama tek yapabildiğim ona iyi olduğumu söylemek oldu.

Telefonumu kapatıp göğsümün .üzerine bırakıyorum

Gözlerimi kapattığımda sanki hiç zaman geçmemiş gibi hissediyorum. Cambridge'deki daireme geri dönmüşcesareti bulmaya çalışıyor, olabilirdim, nefret ettiğim bir derse girecek her günün her anından korkuyor .

Ve bu aşinalık sonunda tokat gibi şey oldu.kafama inen

Yeniden . Her şey bir karmaşaya dönüşmüş olabilir, ama o ben olmanın nasıl bir şey olduğunu artık biliyorken, varlığımı sürdürmenin can sıkıcı, acı verici aynılığıkarmaşanın içinde, o yalanların içinde kendimden parçalar buldum, değil mi?

Telefonumu sehpanın üzerine fırlatıp kalkıyorum, odanın ortasında duruyorum, göğsüm ağrıyor.

Bir daha .böyle hissetmek istemiyorum

Tekrar böyle biri olmak istemiyorum.

Ama ben ne yapacağım? İrlanda'dan ayrıldığımdan beri bir kopma durumuna girdim çünkü bu acı veriyor ama esas olarak tepki vermek için kendime güvenmiyorum. Pek çok farklı şey istediğimi düşündüm - Iris'le mutlu bir son, annemin geri dönmesi, Loch - ama hepsi pek çok dolayı farklı nedenden , peki şimdi ne olacak?yanlıştı

Zihnim tek bir , dizlerinin üzerine çöküyorkelime yüzünden tökezliyor.

Bitiyor.

Coal bir süre önce bana bir şey sordu. dek mutlu olmak olmanın üzerine yazdığın onca yazıda, mutlu gerçekte nasıl ?bir his olduğunu hiç düşündün mü

Bu . olmadığı kesinSefil ve gergin, sanki gibi bir şeyimi kaybetmişim ve girdiğim her odada içgüdüsel olarak etrafıma bakıyorum, onu görmeyi bekliyorum-ve ben-

Ellerimi yüzüme vuruyorum ve avuç içlerimin çukuruna doğru nefes alıyorum.

Mutlu olmak bir duygu? Sonu değil.

Sonrası.

Bir zamanlar istediğim ?tüm o şeylere sahip olduktan sonra nasıl hissedeceğimi

Üzerime : bir kelime sağanağı geliyor içerik. Bütün. Güvenli. Tamamlandı.

Sabah ışığı altında bir yatakta uzanmak ve hissetmek gibi.onun uykulu ağırlığını göğsümde

Sehpanın , yazdıkça yazdıkça parmaklarım kasılıyor.üzerine eğilmekten sırtıma kramp girmiş gibi hissediyorum

Ellerimi indiriyorum ve gözlerim odanın karşısındaki masama takılıyor. İrlanda'dan aceleyle ayrılırken doldurduğum defteri almayı unutmuşum, ama okul eşyalarım İrlanda'dan önce döndüğümde attığım yerden dağılmış ve tam tepede dizüstü bilgisayar çantamı görüyorum.

Neden bana bu vermesi için bir son beklemek zorundayım hisleri ?

Neden bunlardan hiçbirini alamıyorum şimdi ?

Dengesiz bacaklarımın üzerinde masaya doğru yürüyorum, bir yer açana kadar dağınıklığı karıştırıyorum ve dizüstü bilgisayarımı rahatça çıkarıyorum. Bilgisayarı açıp çalıştırdığımda nefes alışverişim hızlanıyor ama içimde bir şeyler sakinleşiyor.

Bana kapanış ya da mutluluk veren çeşitli sonlara o kadar takıntılıydım ki, bunlardan herhangi birine ulaşmak için yaptığım yolculuğu ihmal ettim. Kelimeleri bir hikayenin içine kelime yerleştirmek gibi.kelime

Neden yolculuğu oluşturan kelimeler, az önemlidir?sonu oluşturan kelimelerden daha

Sona değer vererek o kadar zaman biten her şeyden fazla şeyi daha çok harcadım ki olup pek çok kaçırdım. Aptalca hataların tanımsız bir geleceği nasıl mahvedeceği konusunda endişelenmek yerine keyif alabileceğim pek çok parçamı kaybettim.

Bunun bir geri . kısmını almaya başlamıştımOnun .
sayesindeOnun ve şimdi bir yara gibi ağrıyor, ama artık burada
yatıp geriye gidemem.sayesinde

Peki ya şu anda içinde bulunduğum yolculuk? Peki ya içinde
bulunduğum an? Şu anda kendimi mutlu, bütün, güvende ve
tatmin olmuş hissetmeme yardımcı olacak ne yapabilirim?bu

Sadece onun yüzünden değildi. Sadece onun yüzünden
olamaz.

Bunu için yapmalıyımkendim . Hala o bencilliğe ihtiyacım var.
Biraz daha.

Dizüstü bilgisayarım canlanınca masama çöküyorum, boş bir
belge açıyorum ve yazmaya başlıyorum.

★ ★ ★

Çoğu saçmalık, ilk başta. Loch'un kütüphanesinde döktüğüm
aynı dolambaçlı düşünceler. Bazıları Terabithia Köprüsü'yle ilgili
şeylere dönüşüyor, o kitap o neler olabileceğini yeniden yazan
yozlaşmış saçmalıklarkadar üzücü bir şekilde bitmeseydi . Eski
kopyamı çıkarıp yeniden okudum ve bu beni eskiden sevdiğim
ama yıllardır elime almadığım kitapları karıştırma çılgınlığına
sürükledi.

Kitap yığınlarının altında gömülü olmadığım zamanlarda,
eğilmişdizüstü bilgisayarımın üzerine , ellerim klavyenin
üzerinde uçuşuyor, düşünceleri kovalıyor, neyin birleştiğini
görüyor ve kendimi izin veriyorumgenişletmeye .

Iris'in bir süre önce, metin-fotoğraf-boşaltma serimde bir
sonraki fotoğrafın ne olacağına dair söylediklerini hatırlıyorum.
Bu yüzden ona gönderiyorum dizüstü bilgisayarımın bir belgeye
açık olduğu bir fotoğrafı ve Loch'un mutfak zeminindeki kırık
şişenin ve Loch'un kendisinin olduğu ilk fotoğrafın yanına
bakıyorum.

Iris kendi sanatsal çıkarımlarını yapamadan telefonumu
kapattım.

Coal beni daha fazla toplantıya sürüklemeye çalışmıyor,
görünüyorher ne onu yapmak için zamana ihtiyacım olduğunu
hissediyor gibi.

yapıyorum. Kendimi hem bir kuş hem de bir yumurta olarak hayal ediyorum; henüz şekillenmemiş ve narin etrafına yaratıcılıktan bir yuva inşa ediyorumumun , onu hala sevdiğim hikayelerle besliyorum. Odamdan neredeyse , ama .hiç kendime izin verdiğimden çıkmıyorum yalnızlıkta bile daha fazla yer kaplıyorum

Hareket ediyorum ve hava çürüyor.

★ ★ ★

Daha sonra -günlerin nasıl geçtiğini anlamıyorum ama bir hikaye hikaye oluşuyor bir , ve Kömür tepsiler dolusu yemek getirmese yemek yiyeceğimi sanmıyorum, beni masamdan fiziksel olarak kaldırmasa uyuyacağımı sanmıyorum- kapı inleyerek açılıyor ve tepki verecek kadar duyuyorum.başım dönerek içine daldığım

"Bırak da düşüncemi bitireyim," diye mırıldanıyorum.

"Bir sonraki dövmen bu olmalı," diyor Coal. "Tam orta parmağının üzerine, böylece beni tersleyebilir ve etkili bir şekilde çenemi kapatmamı söyleyebilirsin."

Onu tersledim, ama yukarı .baktım

Kardeşim takım elbise giymiş. Koyu şarap kırmızısı ve zayıf bedenine göre kesilmiş, her santimi şekillendirilmiş.

Iris de onunla birlikte, ki bu beni neden olacak kadar şaşırtıyorIris masamdaki sandalyemde dönmeme , ama 'in üzerinde onun kadar süslü olmayan basit bir elbise var.

Onun tarzı zihnimi tarihe, olaylara, - "Antlaşma imzalanması mı? Bana on dakika ver-"

Coal başını salladığında sandalyemden yarıya kadar kalkmışım. "Bu anlaşma imzalama töreni değil. Bu yarın. Bu ise

Açılış resepsiyonu hoş geldin saçmalığı. Ve sen gitmiyorsun. İstedim ki-"

"Ben... gitmiyor muyum?" kapüşonunu geriye itiyorumEşofmanımınçalışırken şakaklarımda zonklayan bir baş ağrısı var., yazmaktan yetismeye "Neden? Yapmalıyım. Yapabilirim-"

"Kris." Kömür başını . eğdi"Bunun için endişelenme. Bugünkü etkinlik zaten formalite icabı. Iris seninle takılmak için geldi."

Benimle mı? takılmak Neden ihtiyacı olsun
ki- Oh.

Bugün Loch'un da .taç giyme töreni var

Sandalyeme . gömülüyorumDizüstü bilgisayarımdaki imleç bana doğru yanıp sönüyor ve sayıklamamdan kurtulduğumu hissediyorum.

Uzun süre eğildiğim için vücudum ağrıyor. Gözlerim kaşınıyor ve kuruyor. farklı duygu ön plana ; .çıkmaaya kaldırdı çalışıyortüm bu yazılar bir perdeyi ve ilk kez kendimden nefret etmem ilk dalan olmadı

"Burada olmana sevindim aslında Iris," diyorum bilgisayarına. "O kitap üzerinde çalışıyorum. Sana gönderdiğim kitapfotoğrafını . Resimlerini çizmeni istediğim kitap."

Bana doğru ilerliyor ve onu omzumun üzerinde hissediyorum. "Biraz daha okuyabilir miyim?" Sesi parlak ve cesaret verici. "Bana ne hakkında olduğunu bile söylemedin."

Panik boğazımı sıkıyor ve dizüstü bilgisayarımın kapanma sesi odada yankılanıyor.

"Bu-"

Bitmedi. Hazır değil. Henüz . mükemmel değilMuhtemelen asla da olmayacak.

Neşe ve mucizelerle dolu bir dünyada yaşayan ve sahip olan küçük bir prens hakkında. her şeye Sevgi dolu bir ailesi, şeker kamışı ve kar yapabilen bir sihri var ve babası Noel Baba ve evet, bu benim, ama aynı zamanda değil, çünkü bu küçük prens dünyasını gibi deneyimliyorolması gerektiği . Onu büyük, şaşkın gözlerle görüyor ve her şeyi heyecan ve huşu ile hissediyor. atılıyorMaceralara , masum ve meraklı olabiliyor.

Tekrar ayağa fırladımkarşı sertçe burnumu çektim, gözlerime dolan yaşlara . "Bana on dakika verin ve ben de-" Lanet olsun, neydi bu? Bir resepsiyon mu?

Omuzlarımdaki sertlik daha da artıyor ve bekleyen o her daim pusuda kara bulut yaklaşıyor, inşa etmeye başladığım bu koruyucu kalkanın içinden hızla içeri çekiliyor.

Hıyarlık etme. Bunun için, önemli bir şey için, hıyarlık etmeyin.

Dolaba doğru yöneldim ama Kömür çıktıyoluma .

"Kris." Adımı haykırıyor ve ben duruyorum. "Gerçekten hazır olduğunu ya da tekrar görev almak misin? istediğini Burada kal ve ne yazıyorsan yazmaya devam et, ben sana daha sonra bilgi veririm. Zihinsel kapasiteni imza gününe saklayarınki ."

Böyle hissetmek istemiyorum.

Bu şekilde .hissetmemek için adımlar attım

Ama bu farklı. Bu depresif değil, bu değil.halsiz

Bu çileden çıkardı.

Kardeşime . kızmıyorumBen kimseye .kızmam

Loch .hariç

Ama bu, kaç günümü burada kilitli geçirdiğimi hissetmeninhesaplamanınani ve durdurulamaz bir patlamasıydı, bu iyorum , Coal'ın kaç toplantıyı kaçırmama izin verdiğini , gerçek hayattan beklentilerin bir anda etrafımı sarmasının yüzden ondan uzaklaşıyorum, ona geri dönüyorum, bir elimi asi saçlarımdan geçirve gözlerim dizüstü bilgisayarına gidiyor ve istiyorum, kalmak ama gitmeliyim.

Burada olmak kendimi toparlamama . Ama ne işe yaradı?yardımcı oldu

Ve bu her zaman karşılaştığım bir mücadele. gerçeği.Bütün olmak için ihtiyacım olan şeyin olduğu başkaları için işe yaramaz

"Bunun bir parçası olmaya ihtiyacım var," diye başladım Kömür'e bakarak. Bu benim de Tatilim. Bu işte birlikte olduğumuzu söylemiştin."

Kömür ona tokat atmışım gibi sarsıldı. "Öyleyiz. Birkaç şeyi bunu değiştirmez."kaçırmak

Odanın diğer ucuna geçip dolabımı karıştırıyorum, bir takım elbise buluyorum, geçen Noel'de Wren'in bana giydirdiği ve nefret etmediğimi hatırladığım çizgili mavi bir takım.

"Emin misin?" Tersliyorum. "gibi hissediyorumBenden kurtulmaya çalışıyormuşsun ."

"Kris." Adım ondan hırıltılı bir sesle geliyor. "Senden kurtulmak isteyeceğimi gerçekten düşünemezsin."

"Neden öyle düşünmeyeyim ki?" Kıyafetlerimi çekiştirirken onunla tartışmanın kadar saçma olduğunu ne hissediyorum ve ben soyunurken Iris'in odada olması umurumda bile değil; söylediklerimi bir rüyada asılı kalmışım gibi çünkü biliyorum, duyuyorum bana bunu asla yapmayacağını . Ama duramıyorum, içimden hiç kaçmayacağını düşündüğüm bir şey kopuyor ve şu anda kimin konuştuğundan, hangi parçamın kontrolü elinde tuttuğundan bile emin değilim. "başka ne işe yarıyorum biliyorumBöyle etkinliklerde durup fotoğraflara ki? gülümsemekten Babamın beni iyi yaptığı tek şeyin eminim. Neden sonunda sen de böyle düşünmeyesin ki?"bu olduğuna

"Kris!"

"Senin için başka ne yapabilirim? Tatilimiz için? Benim ne amacım var ki? Burada oturup önemi olmayan saçmalıklar hakkında yazmak mı? O yüzden bu lanet resepsiyona, brunch'a ya da her ne haltsa ona gideceğim, bir düzine aptal etkinliğe katılacağım ve gülümsememi takınacağım çünkü Tanrı beni gerçekten gülümsemekten korusun, Tanrı beni başkalarının eğlencesi için bir dekor olmaktan korusun."

Kömür odanın içinde dalgalanıyor. Takım elbisenin yarısını giymiştim, pantolon üzerimdeydi ve gömleğin düğmeleri karnıma kadar ilikliydi, kollarımdan tutup beni kucakladı ve ben de ona doğru ittim.

"Bırak beni-"

Kollarının ciğerlerimden bir nefes çıkmasına neden ve bu nefes veriyor baskısı olana kadar beni daha sıkı, daha sert tutuyor titriyor acı .

Omzunun üzerinden Iris'i görüyorum ve onunla .
görünüyormücadele etmeyi bırakıyorumÖfkeli .

Iris bana doğru yürüyor ve Coal görmek için yan tarafa bakıyor onun neden gerçekten, fiziksel olarak yerde tepindiğini ve bu boşluğu beni göğsümden itmek için kullanıyor.

Tökezleyerek geri döndüm.

"Arkadaşım hakkında konuşmayı kes!" diye bağırır. "Tanrım, Kris, kendin hakkında hiç konuşmuyormuşsun gibi konuşmandan bıktım.

önemli. Sanki sunacak hiçbir şeyin yokmuş gibi. Coal bugün resepsiyona gitmeni istemedi çünkü burada yazdığın şeyin kendini yeniden bulmana yardımcı olduğunu biliyor ve bunu bölmek istemedi. Ben de geldim çünkü sen benim arkadaşısın ve yaptıkların hakkında seninle konuşmak istedim. Bunların hepsi beni sevdiğini söyledikten sonra söylediğin saçmalıklardı ve bile söylemeye devam ettinsana yanıldığını söylemeye çalıştıgımdabunu, yanılıyorsun. O yüzden kes şunu!"

Beni tekrar itiyor ve ben de açık açık dolap kapısına çarpıp orada öylece kalıyorum, ağzım ona bakıyorum, tüm öfkem sönüyor.

Coal'ın elleri iki yanında sıkılıp gevşiyor. Yüzünün aptalca başka bir şey göstermesi doğal değiloluyorve gülümseyen bir ifadeden , bu yüzden bana bu kalp kırıklığıyla vurduğunda, bu susturucu .

Iris'e başını sallar. "Onun dediği gibi. Yaptığın şey Noel'e yardım etmiyorsa kimin umurunda? bulunmuyor Katkıda mu? Sana söyledim, Kris. ne yaptığın umurumda değil demiştimSeni mutlu ettiği sürece . Nasıl istersen bu Bayramın bir parçası olabilirsin, ama yapmak istediğin şey, olmak istediğin kişi Noel'deki standart bir role uymuyorsa, o zaman siktir et. Yine de bu ailenin, bu Bayramın bir parçası olacaksın. Bu asla ve asla değişmeyecek. Seni ne onu mutlu ediyorsa .yap"

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı dökülüyor ve ben de onu bırakıp yaslanıyorumdolabın kapısına .

"Mutlu musun?" Coal çekingen bir tavırla soruyor; bir adım daha yaklaşıyor. "Kendin için bir şeyler seçmeye başlamanı istedim. Bu"-masama el sallıyor-"ihtiyacın olanı sana veriyorsa, senin için istediğim şey bu. Öyle mi?"

Evet.

Hayır.

.Nerede

yse

Omuz , silkiyorumgömleğin kalan düğmelerini ilikleme ye beceremiyorçalışıyorum ama parmaklarım .

"Sanırım olacak," diye mırıldandım.

"Gitmek istediğin her etkinliğe katılmanı istiyorum ama Kris, şu anda ? ne yapmak istiyorsunNoel ya da benim için değil.

ya da başka biri. Siktir , düşündüğün için de siktir et. etseninbununbir parçası olmanı istemediğimiHer zaman bunun . Benden kaçamazsın, asla."bir parçası olacaksın

Kömürboş yere elimi tutuyor, düğmeleri .kurcaladığım

"Seni terk etmiyorum." Her kelimeyi söylüyor.kasten "Iris seni terk etmiyor. Ve ne var biliyor musunuz? Adamdan nefret ediyorum, onu bir buz sarkıtıyla öldürmeyi ciddi ciddi düşünüyorum -kimse bilmeyecek, kanıtlar eriyecek-"

"Kömür," diye araya giriyor .Iris

"Ama Loch'un da ." İrkiliyorum, omuzlarım tekrar kapıya çarpıyor. "O değil-"seni terk etmeyeceğine bahse girerim Kömür beni geliyor. görmezden "Senin için kalmaya değer Kristopher.

Sen. İnsanlara ne sunduğunuz değil. Sen buna ."değersin

O kadar emin ki. Çok kararlı. Tartışmak, söylediği her şeyi bir kenara itmek için içimde bir güç bulamıyorum çünkü o yalan söylemiyor. Bana yalan söylemiyor.

Ve böylece kendimi onun hissetmeye bıraktımsözlerini .

Ruhuma damlıyorlar ve hüznölütoplaniyorlar , kırılğan bir su birikintisinde ve altlarına bir tohum ekildiğini hayal ediyorum, yeni ve taze bir şey, ama kökleri var, tanrım kökleri var ve bu kökler bu kesinlik ile nabız atıyor.

Senin için .kalmaya değer

"Ama gitti," diye fısıldadım. ". Ve yalan söyledi. Ve ben _"

"O gitmedi," diyor . Iris"Sen onu . terk ettinO seni Ve evet, Noel'in neşesini çaldığı konusunda yalan söyledi. Amcasının olaya karıştığı konusunda yalan söyledi. Ama bana dürüstçe bakıp neden yaptığını anlamadığını söyleyebilir misin? Finn'in anlattıklarından amcasının onlara neler çektirdiğinin sadece bir kısmını biliyorum-"takip etti.

"İle Finn'mu?"konuştun

"-ve bile ben Loch'un neden bu kadar sert önlemler almak zorunda kaldığını anlıyorum. Evet, sana söylemeliydi. Ama miyaptığı şey şey geçmişte ? bırakamayacağınız birSence o da

bir yalancı ve manipölatör mü, yoksa boyundan kalkışan biri mi büyük işlere ve aptalca bir hata yapan ?"

Elimin tersini çeneme siliyorum ve başımı sallıyorum çünkü buna cevap verirsem her şey dağılır.

Aynı durumda olsaydım, ben de ona yalan söyler miydim? Bir an daha, bir saniye daha, devam etmek için? onu kaybetmeyecekmişim gibiEvet. . Yalan söyledimOnunla bir dakika daha geçirebilmek için bencil ve biraz da zalim olurdum.

Ama çok açık olması gereken bir konuda yanılmışım. Tereddütünü ve okumalıydımgörmeli mezden ne olduğunu , ama bunu isteyerek görgeldim. Tıpkı annemin tacizini ve Iris'le aramızdaki ilişkinin asla uyuşmamasını isteyerek görmezden geldiğim gibi.

Gözlerim içten içe irkilerek kapanıyor ve kendimden .çok sıkılıyorum

Iris yanağımı avucunun içine alıyor. "korkuyorsun İnsanların seni terk etmesinden ama kendin için ortaya çıkmıyorsun Kris."

"Sana tekrar soracağım," diyor Kömür. "Ne yapmak istiyorsun? Şu anda mı? Sıkıcı bir karşılama resepsiyonuna mı gitmek istersin, kalıp yazmaya devam mı etmek istersin, yoksa ne bileyim, Aziz Patrick Günü Kralı'nın taç giyme törenine mi gitmek istersin?"

Hava fal ciğerlerimi bir hışımla terk ediyor ve gözlerim taşı gibi açılıyor. "İkiniz de bu yüzden geldiniz," diye tahmin ediyorum. "Öyle değil mi?"

Kömür masumca omuz silkiyor. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Bu konuşma doğal olarak gerçekleşti."

"nefret ediyorumSenden ."

"Hayır, yok." Omzumu tuttu. "Senden nefret de etmiyorum. Seni . Iris seni seviyor. Yani, Kris." Sıktı, sertçe. "Bugün ne olacak? Her ne olursa olsun, seviyorumseninleyiz."

Tekrar dizüstü bilgisayarıma bakıyorum. Hikayeye, yazılmamış, bekliyor.

Birkaç tuşa basarak mutlu bir son .yaratabilirim

Ama burada, şimdi? Kendime mutlu bir yol garanti etmek için yapabileceğim hiçbir şey yok.

En azından bu odada değil.

"İle Finnmu?" 'konuştun Iris'e . sordum Bu sefer daha doğrudan.

Gülümsüyor. "Adamın perişan halde olduğunu söyledi. Sarayı onu kral olarak destekledi; Malachy buna karşı çıkmaya çalıştı ama Siobhán ve Finn onun açgözlülüğünü doğrulayan her türlü makbuzu ortaya koydular, bu yüzden tamamen dışarıda kaldı. Ve tüm bunlara rağmen Loch mutsuz. Acaba neden?"

Güzel.

Ama öyle değil.

Onun olmasını istemiyorum.mutsuz

"Onunla yaşadığın her şeyi biliyormuş gibi davranmayacağım," diyor Coal. "Ondan hoşlanıyormuş gibi de davranmayacağım. Ama Belfast'ta şarkı söylediğini biliyorum. izledimÇok uzun zamandır görmediğim bir şekilde ve kendini bırakmanı . Onunla birkaç gün geçirdikten sonra o noktaya geldiysen? İkinizden geriye ne kaldığını anlamaya değer. Uğruna savaşmaya değer."eğlenmeni

Başımı ellerimin arasına alıp bir an nefes alıyorum, ciğerlerime girip çıkan havanın uğultusu yankılanıyornabzımın gürültüsüyle .

Ve sonra gülüyorum. Fokurdayan kahkahalar beni yakalıyor ve bırakmıyor.

"Komik olan ne?" Iris yarı gülümseyerek soruyor, Coal da sırtıyor ama kaşları endişeyle çatılmış.

"Bu ikinci kez oluyor," diyorum nefes nefese, "bu durumda kalışımız. Geçen sefer Hex gittikten sonra Coal onu ikna etmeye çalışıyordu."

Kömür bir kahkaha atıyor. "Eğer bu şimdiye kadarki en üzücü arkadaşlık geleneği değilse: bir ilişki destek grubu ve müdahale. Barlara gittiğimiz zamanları hatırlıyor musun?"

Iris kollarını kavuşturur. "Bu gelenek seninle sona eriyor Kris, çünkü ikinizden ve drama dolu saçmalıklarınızdan bir şeyler öğreniyorum. Benim mutlu sonum normal ve sıkıcı olacak."

Neşe, bulutların arasında bir parça, bir gibidirgüneş ışınlarının .soluğu

"Taç giyme töreni bugün mü?" Coal, 'kısık cılız.a soruyorumsesim ve

Gözleri parlıyor. "Noel'in ortaya çıkması iyi olurdu. Ama, ne yazık ki, .bu karşılama beni kuşattı

-"Benim kimi gönderelimyerime ?"

★ ★ ★

Iris ve Coal beni hazırlıyor, çünkü görünüşe göre üç aydır dolabın dibinde duran yarısı kırışmış bir takım elbise giyerken aşık olduğun biriyle yüzleşmek kabul edilemez.

Ütülenmiş orman yeşili bir takım elbise, düşük salınlı botlar ve kravatsız beyaz bir gömlek ayarladılar çünkü bunun için boğuluyormuşum gibi hissetmeyi reddediyorum. Kendi kaygım bunu benim için yeterince iyi yapacaktır. Iris ve Coal konusunda tartışıyorlarsaçımın yukarı mı yoksa aşağı mı olması gerektiği , sonunda karar Iris saçıma hacim bir spre , böylece oluyorveriyorlarveverensıkıyorbilerek dağınık , duştan çıktım ve ve kurumaya bıraktım genelde tercih ettiğim .stile baktığınızda bunu görüyorsunuz

Ne kadar gergin olduğumdan uzaklaşmak için hem de kolay stillerinden etkilenmeye .aynı anda hem sinirlenmeye odaklanıyorum

Bu yüzden taç giyme törenine gideceğim. Ve ... ne söyleyeceksin? Ben bile bilmiyorum. Bir şeyler . Ama zaman yok, zaten geç kaldım, o yüzden içimden geldiği gibi konuşmam gerekecek ve hepimiz biliyoruz.bunun çok iyi gideceğini

Bu çok kötü bir fikir.

Iris kolunu benimkine doluyor ve Kömür'ü Claus Sarayı'nın fuayesine kadar takip ediyoruz. Hex, Wren'le birlikte orada ve ikisi de beni odamdan çıkarken görünce şaşırılmış görünüyorlar.

Hex ani bir sırtışla . "Güzel," diyor Coal bana ökseotu uzatırken.nedenini hemen tahmin ediyor

"Kristopher?" Wren başını öne , sanki bir cevap gelecekmiş gibi tabletini .eğerekkarıştırıyor

"Kris benim ," için Aziz Patrick 'Gününe gidiyordiyor Coal ona. Ben kapıya yönelirken beni durduruyor.

"Ve eğer yine... talihsiz bir şey olursa," .diyor, "yeni krala onu öldürmek için kusursuz bir yolum olduğunu ve kimsenin cesedini bir fiyortta bulamayacağını söyleyebilirsin"

Ona sarıldım. "Teşekkür ederim."

Kürek kemiğime vurup beni itmeden önce beni sıkıca kavıyor. "Şimdi git. Oyalanmak yok. Seni tanıyorum ve fazla düşündüğünü de biliyorum-Iris, oyalamasına izin verme."

"Bekle, geliyor musun?" Ona .bakıyorum

"Tabii ki geliyorum." Kolunu doladıtekrar benimkine . "Loch'un taç giyme törenine bir aşk ilanıyla katılmanı özleyeceğimi mi sanıyorsun? Cesedimi çiğnemen gerek."

Coal bir iniltiyle . başını arkaya atar"Ah, beni kendi etkinliğimden zorunda bırakma!"kaçmak

"Aşkımı ilan etmeyeceğim." Yapacak mıyım? Yüzüm yanıyor.

"Nicholas"-Wren onun adını azarlayıcı bir telaşla söylüyor, sanki onun - siktir olup İrlanda'ya gideceğinden korkuyormuş gibi"balo salonunda sana ihtiyaç var. Hemen. Lütfen."

"Yapmayacaktım, tamam, tamam. Tamam. Krisanlat, bana ne olduğunu . Olduğu . Ya da belki an gibilris, birisi, beni bilgilendirir, tamam mı?"

Sanırım söz veriyorum, , sanırım başka bir şey söylüyorumama kapıdayım ve bizi İrlanda'ya götürmek için sihir kullanıyorum ve oh, bu çok kötü bir fikirdi.

Iris beni , ben de gidiyorum.

Patrick Kalesi'nin fuayesi insanlarla dolu. insanlar Tanımadığım ve muhtemelen benim de kim olduğumu bilmeyen -Patrick Günü sarayı ve onların geniş aileleri sanırım.

Onları görmek göğsümde . yeni bir ısıtıyorduyguyu Gurur.

Başardı. Onları gerçekten kendi tarafına çekti. Onu desteklemek için buradalar.

Malachy'.yi siktir et

Servis elemanları kalabalığın arasında dönüyor ve daha uzak bir yerden keman müziği çalıyor.

Iris bir garsonla . konuşurken tekrar yanıma geldi"Tamam, .taç giymetöreninin çoktan gerçekleştiğini söylediler

dans falan. Loch balo salonunda." Yüzünü buruşturarak bana baktı. "Aman Tanrım, Kris, yüzün takım elbisene uyuyor. Kusma."

"Bu bir hataydı," diye boğuluyorum. "Yapamam, onu aramalıyım. Bu delilik, değil mi? Buraya dalmak-"

"Hayır, bu çok romantik." Yüzümü arasına aldıellerinin . "Bana aşıkken ne hakkında yazardın?"

Vücudumdaki tüm kan bacaklarıma akıyor. "Ne-Coal sana bu boktan bahsetti mi?" Onu öldüreceğim.

"Bu konunun dışında. Ne hakkında ?" Çenem düştü.

Yanaklarımı birbirine yapıştırıyor.yazdın

"Romantik saçmalıklar, tamam mı?"

"romantik saçmalıklar, hm?" Gitmeme izin verdi. "yazKendi hikayeni . Bu tür bir sonu hak ediyorsun, Kris."

Sözleri elektrik gibi içimde titriyor, uzuvlarıma hayat veriyor.

Beni işaret ediyor. "Git ve erkeğini, onun beynini ne kadar çok sikmek istediğine dair kapsamlı, olay yaratan bir deklarasyonla yakala."

"Tanrım, Iris." Ama bu beni .güldürüyor

Gülümsüyor. "Git. .Ben hemen arkanda olacağım Kesinlikle her şeyi kaydetmeyeceğim."

"Oh, kaydetme."

"Bana bir gizlilik . sözleşmesi imzalatmalıydınŞimdi git."

Kalbim boğazıma düğümlenmiş halde yola koyuluyorum. Gözlerim önünden geçtiğim her yüze takılıyor, Loch'un burada olacağından eminim ve şey fuayede -ya da salonda- olacak ya da Finn'le karşılaşacağım o benimle tartışacak ve Loch olacak ve hervekulak misafiri bu romantik, kız kardeşi bana bağırarak

-

Ama yemek salonunun karşısındaki balo salonunun kapısına varıyorum. Daha önce kapıları hep kapalıydı; şimdi kapılar açılmışbulunduğu geniş bir alangösteriliyor, her maun ağacının , uzun yanan bir şömineköşesinde zengin uçta gürül gürül bando , karşı tarafta . bir İnsanlar dönüyor

yeşilin çeşitli tonlarında, böylece en azından göze çarpmıyorum.

Ve orada.

Şöminenin yanında.

Bir elinde kadeh, bir grupta konuşuyor, koyu avcı yeşili takım elbisesi o kadar iyi görünüyor ki, içinde odanın içinde titreyerek duruyorum, onu görünce içim içime sığmıyor. Saçları kızıl bir dalgaya dönüşmüş, yüzü odanın sıcaklığından biraz kızarmış ve birine gülümsüyor, beyaz dişlerinin parıltısı ciğerlerimdeki havayı dışarı atıyor.

Ona ? ne diyeceğim "Kris!"

Siobhán'ın çığlığı balo salonunda yankılanıyor bastırıyor, müziğin ve sohbetin sesini .

Loch'un kafası ona . Onun nereye

baktığını anlıyor. Ve beni

görüyor. doğru savrulur

Ona doğru yürümeye niyetlendim. Hareket etmeye niyetliydim, ama gözleri bana çarptığı anda, her türlü niyetim bedenimden kayboldu ve orada, kalabalık odada, etrafımızda çalan müzikte, dans eden insanlarda ve Iris'in geniş bir sırtıyla yavaşça benden uzaklaştığı yerde durmaktan başka çarem kalmadı.

Loch etrafındaki gruptan uzaklaşırken gözleri benimkilerde kalıyor. Onlara açıklama olarak bir şey söylemiyor bile, bunu anlayabiliyorum. Bardağını servis yapanlardan birinin tepsisine koyuyor ve bana, sadece bana bakıyoralabiliyorum; nefes almaya çalışıyorum ama titreyen tek bir yudum .

Sonra geçti.

Müziğin sesi çok yüksek. İnsanlar dönüp dans ediyor ve döndürüyor, bu başımı tüm bu hareket geçip gidiyor ve o, her şeyin etrafında döndüğü sabit direk.

Dudaklarım ayrılıyor. "I-"

Ceketimin yakasını tutuyor ve beni .öpüyor

Ve bu benim her şeyden çok daha iyi. söyleyebileceğim

Kollarımı beline doluyorum ve ona sarılıyorum ve bu da , .bir çeşit kur yapmanın gibi bir konuşma

Tırnaklarım kafa derimi okşuyor ve beni ona tutuyor -özür dilerim, özür dilerim- ve ellerim paltosunun eteğinin altında kesiliyor ve kenetleniyor -geri omurgasınadöndüm, geri .

Parmakları saçlarımı yumrukluyor ve beni bir santim uzaklaştırıyor. "Kris," nefes nefese çıkıyor ve kocaman gülümsüyor, gözleri yüzümde geziniyor. Ben de gülümsüyorum çünkü elleri yine üzerimde ve bu kadar basit. Bu kadar gerekli.

Sıcaklık bana çarpıyor, ondan.

Ve dolu bir odada olduğumuzun farkına varmamızdaninsanlarla .

Ve çoğu şu anda .bize bakıyor

Fotoğrafçılar var. Gazeteciler. Kameralar yanıp sönüyor ve, ah, bu muhtemelen az manşetlik bir şey değil. onu cicili bicili bombalamaktan dahahatırlamadan önce neredeyse özür dileyecektimBunu başlattığını .onun

Siobhán whoops. Iris alkışlıyor. Bakışlarımı etrafta gezdiriyorum, sonra utanç içinde Loch'a bakıyorum.

Elimi tutuyor, hınzırca gülümsüyor ve beni dışarı sürüklüyorbalo salonundan .

Dudaklarım öpücükten şişmiş ve göğsümdeki o düğüm gitmiş, bu yüzden onu takip ediyorum, onu her yerde takip ederim.

Beni kalenin içinden geçiriyor, ona seslenen grupların yanından geçiyor; durmuyor.

"Loch." Onunla birlikte yürümek için acele ediyorum. "istememiştim.Seni halkından ayırmak Kalabilirsin -kalmak zorunda değiliz-"

"Sus artık, evlat," diye emrediyor ve açıyorkütüphanenin kapılarını .

Burası boş. Işıklar kapalı, .uzak pencereler yıldızlarla aydınlanmış gece gökyüzünü gösteriyor

Kapılar arkamızdan çarpıyor ve ben hemen doğru itiliyorumbir tanesine , Loch'un parmakları boynuma dolanıyor, beni oraya sabitliyor ve ben eriyorum, onun elinde elastik, acınası bir karmaşa.

"Geri döndün," diyor Loch, gözlerindeki coşku dönüşüyortüm dikkatini bana verirken doyumsuzluğa .

Parmaklarım boğazımı tuttuğu .etrafına dolandı
Gülümsemem kayıyor. ", Özür dilerimben-"

"Senden tek bir özür bile duymayacağım." Beni öpüyor, morartıyor, talep ediyor, sert ve hızlı bir şekilde bana geri dönüyor, eliyle ve vücudunun gücüyle beni kapıya doğru itiyorkadar., bacaklarım açılana ve neredeyse ayaklarım yerden kesilene

Geri çekiliyor, nefes nefese bizim alanımıza giriyor, viski, odun dumanı ve baharatlı kolonyası. Ateşli bakışları sönüyor, görünüşe göre fiziksel kontrolle susturulmuş. "Geri döndün."

Bu sefer . "Evet," diye
nefes nefese kaldım.bir
soru

"Konuşmamız gereken daha çok şey var." rulo dahaSonunda bir, bir soru.

Duraklıyorum, yüzlerce düşünce hakimiyet .için savaşıyor

"Artık yalan yok," diyorum ve bunu için söylüyorum.beyan etmek , ama bu bir sondaj

Loch hemen . başını sallar"yok. Artık yalan Hiç yalan yok."

Üzerimdeki gözlerinin farkındalığı, arkasındaki niyet, boynuma hafifçe bastıran eli kadar etkili bir şekilde kısıtlayıcı. Bekliyor, izin bekliyor ve bunun kontrolünün hiçbir zaman onda olmadığını fark ediyorum. Her zaman beni okuyordu.

"Loch." Bu boğuk bir yalvarış.

Dişleri ilerlerken kaşları rahatlamış bir iniltiyle kıvrılıyorboynuma doğru , boğazımın sütununa doğru ilerlerken o keskin acı sakalının yakıcılığıyla değişiyor ve ben talihsiz bir iniltiyle başımı ona doğru eğiyorum.

"Yatak odası yukarıda, Loch." Ne sadece yarısını biliyorum.

söylediğimin Diğer yarım ise gömleğinin düğmelerini , ceketini

omuzlarından çekip çıkarmaya çalışıyor. "Yatak odasına

gitmeyeceğim." Loch'un sesi pürüzlükoparıyor

ve şimdiden beceriksizleşiyor ve içindeki sıyrığı duymak beni hemen yanına itiyor. "O balo salonunda neredeyse seni götürüyordum, Kris. Seni çok özledim ve seni boşaltmam gerekiyor."

"Tamam," diyebildim sadece, yüksek sesle ve biraz ciyaklayarak. "Evet, tamam."

Köprücük kemiğimdeki bir izi emiyor ve ben ona tutunmak için çabalıyorum, dudaklarım ses çıkarmadan sikişiyor.

"Ve sakın," diye hırlıyor teninegibi davranma, "bir kütüphanede güzelce becerilmek seni tahrik etmiyormuş."

Gülüyorum, başımı arkaya atıyorum. "Bir de romantizm derleröldü."

Elleri kemerimde, çekiyor, serbest.

Ama enerji düşüyor. , sadece eğiliyor.

Geri çekiliyor, elleri açık kenarlarını kavırıyor pantolonumun . Gömleğim parçalandı, göğsüm kabardı, saçlarım döküldü.yüzüme

İçimden Balo salonunda söylemem gereken onca şey. Yıllardır yazdığım her şey, peri masalı yüzlerce romantik, etkileyici konuşma geçiyor.fantezilerimi süsleyen ve romantik hikayeler. çarpışıyorlar sonları Onunla geçirdiğim her anla - nasıl korktuğumu ama bunun iyi bir korku olduğunu; nasıl endişeli olduğumu ama bunun iyi olduğunuendişe .

Alternatif bir versiyonumda, öyle şiirsel bir sone örüyorum ki, ikimizi de diz çöktürüyor.

Ama bu yıldızların aydınlattığı gerçekliğin loşluğunda söyleyebileceğim tek şey "Seni seviyorum."

Loch'un elleri hareketsiz.

Eğilip beni tekrar öpüyor, bu çok tatlı ve ikimiz de gülümsüyoruz.

"bu şekilde bölersen," diyor ağzımın içine.Taç giyme törenimi

Pantolonunun kemerini çekiştiriyorum. "Bir davetim vardı, pislik. Bir boku bölmedim."

"geliyorum Geç o zaman." Dudakları kulak mememe düşüyor ve ısıyor. "Beni çok önemli bir uzaklaştırıyorsunkonuşmadan ."

"Seni sürüklemedim. Orada durmuş bakıyordumkendi işime ."

Çenemden ağzıma doğru özensiz öpücükler bırakıyor ve pantolonlarımızdan ve boxerlarımızdan de , nefesler eşleşen inlemelere dönüşüyor.kurtulduğumda ikimiz sertleşiyoruz

Bakışlarımı tutuyor, elini kaldırıyor ve içine tükürüyoravucunun .

Vücudumdaki her sinir zonkluyor.

"görünerek geliyorsun." İkimizin de sikini eline o tünelin içine sokuyor, bana sürtünüyor ve ben mırıldanıyorum. "Seks yürüyüşü-ne umudum vardı ki, evlat? Başından beri planın buydu. Dikkatimi dağıt, beni ."kızdır

Zihnim statik bir boşluğa gidiyor, tüm ihtiyaç duyduğum vuruşlar, aynı anda bükülürken ve iterken eli sıkılaşıyor ve oh lanet olsun.

Boğazımın derinliklerinde feryat ediyorum. "Oh, evet, bu sadece seninle dalga geçmek içindi," diyorum hırıltılı bir sesle, parmak uçlarım boynunun omzuyla birleştiği yeri kazıyor. "Bu işten hiçbir çıkarım yok lanet olsun ,Loch-"

Dudaklarını dudaklarıma değdiriyor, öpüşmüyoruz, sadece bağlanıyoruz. Gülümsemesinin tadını alabiliyorum, tutuşunu sıkılaştırıp kalçalarını döndürürken içindeki neşenin arttığını hissedebiliyorum ve bizi dizlerimizin üzerine çökertmek için şiirlere ihtiyacımız yok -sadece kapı ve ellerim onun üzerinde olduğu için ayaktayım.

İticileri hızlanıyor, nefes alış verişlerimiz yoğunlaşıyor. Boştaki elini boynumun arkasına doluyor ve şakağını benimkine dayıyor, destekliyor, yıkıcı bir hızla bizi uçuşumun kenarına getiriyor.

Ve boğazının gerisinde bir hırıltı titreştiğinde, o hırıltıyı "Kris"e dönüştürdüğünde, Kris , onunla birlikte o uçuşumdan aşağı fırlıyorum, terden sıırılsıklam bir coşku, şiddetli bir gevşeme.

Kapıya doğru yığılıyorum ve o da yanımda, alnını omzuma dayamış, eller dokunmaya ve el yordamıyla hatırlamaya devam ederken ikimiz de nefesimizi tutmaya çalışıyoruz.kıvrımları

Ceketinin kenarıyla nazikçe temizliyor ceketi üstümüzüve yere . atmadan önce ikimizi de uzaklaştırıyorTüm bu süre boyunca olabildiğince yakın duruyor.

"Kris," diyor boynuma karşı. "Seninle telafi etmem gereken çok şey var."

"Bana bir ."şey uydurmak zorunda değilsin

"Hem de hiç." Yanaklarımı, göz kapaklarımı öpüyor, sanki her santimimi damgalamaya çalışıyor. "Şu anda burada yanımda olmanı bile hak etmiyorum ama hak ediyorsunsen ne kadar harika olduğunu kanıtladığım her saniyeyi . Ben de seni seviyorum ve ben-"

Onu öpüyorum ve o da dönene kadar kontrolü ele almama izin veriyor ve şimdi diğer kapıya yaslanmış olan o.

"Partinize dönmeniz ne kadar sürer?" diye sordum.

Gülümsüyor. "Bu benim partim; kadar kalabilirimistediğim . Asıl endişe verici olan, geri dönmeden önce ne , herkesin ne yaptığımızı öğreneceğinin o kadar garanti olması."kadar çok zaman geçerse

"Ceketini tekrar giyersen kesinlikle anlarlar." Ellerimi hâlâ bir şekilde üzerinde olan gömleğinin yakalarında düğümlüyorum. "Ama tüm bu dedikodu malzemesi Aziz Patrick Günü Kralı'nın endişeleri listesinde kaçınıcı sırada?"

Loch başımı ellerinin arasına alıyor, tüm varlığım lerindeonun el. "Bu listede bile yok."

Tanrım, aksanı kendi üzerine devriliyor ve bu onu yanmayan şöminenin yanındaki kanepa kümesine götürmek için ihtiyacım olan son ikna edici parça. Onu aşağı itiyorum ve bir sıçrayışla oturuyor, loş ışıkta bana bakıyor, zaten iyice dağılmış görünüyor, o daha fazla nedirzaman ?öpüşmek

"Güzel. Çünkü bir keresinde bana söylediğin gibi

- "Seni henüz kimseyle paylaşmaya hazır değilim. Bu yüzden Kral olarak ilk skandalınızdan ben sorumlu olacağım gibi görünüyor."

Gülümsemesi dehşet verici. "beklemezdimDaha azını , Kahve Dükkanı."

İçimden bir kahkaha kopuyor ve onu öpmek için eğiliyorum, o kadar güçlü bir mutluluğu kucaklıyorum haline geliyor.ki, şimdiye kadar hissettiğim her karanlık endişe veya panik bulutuna anında bir karşı ağırlık Onları silmiyor, uyuşturmuyor; dengeliyor, böylece kendimi iki uç arasında, karanlıktan aydınlığa ve aradaki her şeye kadar tam bir spektrumda görüyorum.

Iris bana böyle bir sonu . Şu anda, sonunda hak ettiğime inanıyorum.hak ettiğimi söylemişti

On Dokuzuncu Bölüm

"Loch, stüdyonu daha önce görmüştüm. Göz bağının neden gerekli olduğunu bilmiyorum-"

"Susar mısın?" Beni ortasına yerleştiriyorodanın . "Tanrım, sen Santy'nin oğlusun, hediye alma konusunda daha iyi olmalısın-"

Homurdanıyorum.

Önümde duraklıyor, nereye ayarlıyorbaktığımı . "Eh?"

"Burada . ona öyle seslendiğinizi unutmuşumVe teknik olarak Coal benim babam ."değil

Loch bir an kaldı.sessiz

Sonra ellerimi sıkıca sırtımın alt kısmına ve bastırmak için oh. Oh.

"Burada neler olduğunu yanlış anlamış olabilirim." bu yana birbirimizi kaç kez ayrı düşürmemize rağmen, Dün geceki taç giyme töreninden hemen vücuduna sürtünüyorum.

Kıkırdıyor. "Hayır, evlat, bu cinsel bir şey değil, ama dikkatimi dağıtmaya devam edersen, bu göz bağını tüm kullanmayacağımdaha sonra onun için yaptığım planlar için."

Sızlanıyorum. "Sonra mı?"

Hırlıyor. "Pantolonunda ."kalsın

"Oh, evet, bu sabah kim kimi altında battaniyenin uyandırdı-"

"Bu benim suçum değil." aşağı bir sıcaklık akıyorNefes verirken boğazımın kenarından . "Yatağımda çırılçıplak yatarken çok cazip görünüyordun."

Tökezliyorum ama beni tutuyor, kollarım bağlı, takım elbise .dün giydiğim aramızda uzanıyor

Neden burada olduğumuzu .bile hatırlamıyorum

Çenemi ısıyor. "Senin şu anlaşma imzalamaya geç kalmayacağız. Sana verdiğim bu hediye kabul ederken iyi ve düzgün , sonra da utanmaz davranacaksın, uslu duracaksın."

Ereksiyonumu ona sürüyordum. durdumOnun göremeyeceği bir göz devirmeyle .

"Aferin oğlum." Ağzımı okşuyor ve ben bastırıyorumbir sızlanmayı daha . "Şimdi, diyordum - bu hediye kabul edeceksin ve sonra Noel'e sakın ve saygılı , bir şekilde gideceğizçünkü kardeşinin benden daha uzun süre nefret etmesine izin vermeyeceğim."

"Anlaşma imzalamaya geç kalabiliriz. Kömür dramatik bir giriş yapmamızı takdir edecektir."

"Kardeşin beni sadece dramatizmle ilişkilendiriyor. Öngörülebilir gelecekte düpedüz ."sıkıcı olmayı hedefliyorum

"olmak Coal'a kendini ."sevdirmenin yolu sıkıcı değildir

"Sizin için istikrarlı bir güç olabileceğimi kanıtlamak anlamına geliyorsa, şansımı deneyeceğim. Şimdi, sıkı tutun. Kimildama."

O uzaklaşıyor ve ben sahte bir kızgınlıkla iç çekiyorum. Ama çok fazla sırtıyorumberi durduğumu sanmıyorum, kütüphaneden

"Beni ne kadar mutlu ettiğini göreceksin," diyorum havayaönümdeki . "Sana sadece biraz işkence edecek. Muhtemelen çoğu, benim- nasıl yaptığımın intikamı olacakaman tanrım- ."

"Ne?" Loch uzak duvarın yanında, ama attığını duyuyorum.bana doğru endişeli bir adım

Yüzümde şeytani bir gülümseme kıvrılıyor. "Coal'un erkek arkadaşıyla birbirimize işkence ederek bağ kurduk. Ya da dürüst olmak gerekirse, o bana işkence ediyor ve ben de ondan intikam almanın bir yolunu buldum ve şu ana kadar bunu atlardım."

Yerde . bir şey sürükleniyorBir muşamba düşüyor.

"Korkarım takip edemiyorum," diyor Loch.

"Kardeşimin senden ." hoşlanmasını istiyorsun"Öyle mi?"

"Gerçekçi görünen resimler yapabileceğini düşünüyor musun?" Loch küçük bir "Ne oluyor lan?" sesi çıkarır.

"Coal'un erkek arkadaşı, görünüşe göre, hassas biri. O yüzden boynumu kesilmiş gibi boyayabilirsen, umarım korkar. Hex'e eziyet etmeme yardım et, Coal da seninle iyi geçinmenin yolunun bu olduğunu görecektir." Tamam, planımdaki açıkları görmeye başlıyorum. "Bu kusursuz, sizi temin ederim."

Loch yaklaşıyor konduruyor, giydiğini bildiğim çizmelerinin ve yanağıma bir öpücük . "Kulağa ne kadar cazip gelse de, sanırım bu planı es geçebilirim. Ama söz veriyorum evlat, senin ve kardeşinin güvenini tekrar kazandığım an, resim yeteneklerim istediğin kişiye işkence etmek için senin olacak." Duraksıyor. "Yine de Hex'i ilk sırada tut. için kredi vermek gibi saçma sapan şeyler söylüyordu. altındaki kumaş kırışıyor İrlanda Cadılar Bayramı İngiltere'ye Siktiğimin İngiltere'si. Lanet olası aptal."

Gözlerimi kısıyorum. Göz bağının altında kayboldu. "tanıştık. İngiltere'de bir üniversiteye gittiğin için "

Loch bir süre sessiz kaldı. "Kimse mükemmel değildir, evlat."

Arkama geçiyor ama kolunu tutup eğiyorumbaşımı ona doğru

"Sana güveniyorum," diye fısıldıyorum.

Onu görmemek zor ama bazı açılardan da daha kolay. Bir duyum körelmişken, sesimdeki gibi duyuyorum tınıyı çınlayan bir çan ve Loch'un da duyup duymadığını merak ediyorum.

Sanırım ona kendime güvendiğim kadar güveniyorum, her iki bağlantı da belirsiz ve çok yeni doğmuş.

Yanağıma tekrar öpüyor ama dudaklarını orada bırakıyor, ben ona yaslanana kadar beni tutuyor, içine çekiyor. "Her şey yolunda Kris," diye mırıldanıyor. "Anlatacaksın. Kelime kelime, ha?"

Yüzümün yan tarafını sakalına sürterek gülümsüyorum. "Kendi sözlerimi bana çokça geri atacaksın, değil mi?"

Gülüyor. Sesi... gergin mi? "Hiçbir fikrin yok." Göz bağını çıkarıyor.

Gözlerim kırpışarak açılıyor ışığına hızla alışıyorum, stüdyosunun .

Duvara yaslanmış bir tuval var. biraz üzerinde Boyunun , zümrüt ve neon yeşili dokunuşlarla kırmızı ve altından oluşan bir patlama.

Tek bir adım atıyorum, bilinçsiz bir çekilişle , tüm şakalar göğsümde gevşiyor. ona doğru yönlendiriliyorum

Biziz. Onun tarzında, optik bir bütünlük yanılsaması içinde birbirine örülen soyut renk yığınları. Boynumu öpüyor ve başım geriye atılıyor ve bu açıkça cinsel bir şey değil, ama bir duruyortayfun gibi içimden geçiyor, duygusallık her bükülmüş vuruşta, her altın .damlasında asılı

Ben hipnotize "Etrafındaki boşlukları görüyorum, ha?" olmuş bir şekilde tekrar adım atarken Loch etrafıma geliyor.

Sesi titriyor. Gergin.

Daha da yaklaşıyorum ve buhar olup uçuyor nefesim ciğerlerimden .

Beni yaratmak için sadece boya darbeleri kullanmadı. Kelimeleri, ona verdiğim kitaplardan satırları ve ona gösterdiğim anneme yazdığım mektuptan satırları kullandı.

"senin geldiğin gece başladığım şey buydu Belfast'tan sonra ," diyor. "Ve devam ettim. Sana gösterebileceğimi umarak."

Dik , duruyorum boğazım kalınlaşıyor.

"Bana gösterdiğin o mektubu kullandım" -şimdi kekeliyor- "ve sen onu misafir odasında bıraktın, ben de-"

"Oh." Yüzüme kan hücum etti. bırakmıştım Tüm yazdıklarımı o misafir odasında . Onun hakkında yazdığım çiçekli, hoşgörülü şeyler de dahil.

Loch ellerini kaldırdı. "Bana gösterdiğin mektup dışında hiçbir şey okumadım. İstemediğim için değil. Ama sadece o mektubu kullandım." Resme el sallıyor. "Hepinizin olması gerekiyordu, çünkü istediğim bu. Hepinizi, dağınık parçalarınızı bile. Ve eğer bir gün, yazdıklarının geri kalanını okumamı ya da bana hikâyeni göstermemi istersen" -dün gece ona söyledim, dokunmak, öpmek ve yutmak arasındaki molalardan birinde- "Ondan da kelimeler ekleyeceğim. Bunun üzerine inşa edebiliriz. Birlikte."

Vücudumdaki her kas yaldızlı ve ağır. Tekrar resme bakıyorum, kendimi kurtaramıyordum bu akkor büyüünden .

"Kris," diye fısıldar . Loch"söyleBir şey ."

Ona gülümsüyorum.

Gözlerindeki gerginlik hafifliyor ve bir iç çekiyor ve anlıyorum ki üzüleceğimden korkmuş. Ya da beğenmeyeceğimden korktuğunu. Ya da bu resim onun ruhunun bir parçası bir artık ve onu bana gösteriyor ve de o ben ruhun parçasıyım.

Her neden aynı derecede inanılmaz. Onunla bu resim arasında asılı kalmış bir rüya halindeyim ve bu bir şekilde gerçek, beni tüm bu parçaların içinde göreceksin ve bu kırık parçaları bir yolunu bulacakgüzelleştirmenin .

Onu öpüyorum, kollarımı boynuna doluyorum, vücudu hemen benimkine kilitleniyormuş gibi bir şekilde oturuyor.

"Geç kalacağız," diye haber verdim ona. "Yani, gerçekten geç kalacağız." "Hayır, geç kalmayacağız." Loch beni üzerinden itmeyi başardı.

"Coal'u kazanacağım, göreceksin. Ve bu içermeyecek, ona kanlı boyalarla işkence etmeyi ."

"Elbette olmayacak. Coal titiz biri değil." Kavrayışından sıyrılıp çenesini öpüyorum. "Ama bunu bana bu resmi göstermeden önce düşünecektin. Şimdi . benden bir anlaşma imzalamaya gitmemi bekleyemezsinBir balo salonunda sikiinin içimde olmasını istemekten yavaş yavaş ölmüyormuşum gibi davranmamı."oturup

Adil oynamıyorum. Edepsiz konuşma konusunda bir uzman, ama .benim de edepsiz konuşmamdan aynı derecede, hatta belki daha fazla hoşlanıyor

Vücut ısısının arttığını, ellerinin kalçalarımnda daha sıkı kenetlendiğini .hissedebiliyorum

Kulağının altındaki bir noktayı emiyorum. "Ve sikeyim Loch," diye inliyorum şehvetle. "Bunu çok istiyorum. Tekrar içime daldığını hissetmem gerek. Bana sahip olmanı. Bana çığlık attırmanı istiyorum."

Loch homurdanır, boğulur. " Kris-shite-hayır,, gidiyoruz. Şimdi."

Dramatik bir şekilde sızlanıyorum ama o beni yürütüyor.kapıya doğru

"Şeytan adam," diye mırıldanıyor, bir eli sarılmışkoluma , kendini ayarlarken beni önüne doğru yönlendiriyor.

Gülüyorum. Parlak ve mutlu.

"Asıl soru şu" -resme tekrar bakıyorum- "bunu nereye asacağız?"

Koridorda, soğuk havada doğru eğildimona .

Loch ellerimizi birbirine geçiriyor. "Oh, fuaye," diyor kesin bir ifadeyle.

"Evet, tabii, öpüşmemiz şatonuza gereken son derece saygıdeğer ilk kez giren bir ziyaretçinin görmesi bir şey. Olmaz öyle şey. O tablo içinbenim ."

Loch'un yanakları kızarıyor ve çilleri . belirginleşiyor"Hoşuna gitti mi?"

Duruyorum. Bana bakıyor ve kalan titremeleri görebiliyorumne düşüneceğim konusunda endişelenmesinden .

"Bayıldım," diye fısıldıyorum. "Gerçekten, Loch. I-" Göğsüm daralıyor. "Beni görüyorsun," kelimelere dökmeyi düşünebildiğim tek şey bu.

Derin, yankılanan bir memnuniyetle sırtıyor ve alnımdan öpüyor. "Seçtiğim kelimeler hakkında ne hissedeceğinden emin değildim. Sana bir keresinde söylemiştim; bir sanat eserine verdiğin değerden daha büyük bir değer ölçüsü yoktur. Ve ben bunu biraz daha farklı bir şekilde ifade etmeye başladım. Benim için sahip olduğun değerden daha büyük bir değer yok."

Kış tatili anlaşmasının imzalanmasını . Evet, bu büyük bir küçümseme olurdu ama Tanrım, o böyle şeyler söylediğinde ve yaptığında ne yapmam gerekiyor? Nasıl olur da diğer tüm sorumluluklarımdan kaçmak ve kendimi ona kaptırmak istemem?kaçırırsam bunun sonuçlarını tartıyorum

Hayatımda ilk kez, bu düşüncelere teslim olmak istediğim için suçluluk hissetmiyorum. Bu benim değerimiyok etmezdi, amacımı ya da kim olduğumu . Hâlâ bir bütün olarak

Loch'un stüdyosunda boyadığı ben, kelimeler ve karmaşa ve renk ve kaos ve en önemlisi sevilen.

Devam eden bir çalışma. Ama bütün iyi şeyler öyledir.

Benden , bir adım uzaklaşıyordudakları eğlenerek . "Ama," büzülüyordiyse başladı, "değildimçoğunlukla ne yapacağından emin .

alttaki ."çizgiyi düşünün

"Üzerindeki çizgi-" Stüdyoya dönüp bakıyorum. ne vardıAltta ?

"Benimle konuştuğun ilk şiir dizesi. Hatırlıyor musun?"

Geriye , doğru bir adım daha atıyorsırıttışı kurnazca.

"Ben-"

"ilgiliydiSpacefinder uygulamasının üzerinde anlaşılmış sosyal yapılarını ihlal etmekle ." koyuyorEtrafına tırnak işareti .

"Saf şiir. O anda sana aşık oldum."

Gözlerim yavaşça açılıyor. "O boku sen koymadıntablomuza !"

Loch omuz silkiyor, ama o kadar geniş gülümsüyor ki çok iyi bildiğinden eminim.

"Seni pislik!" Peşinden atlıyorum ve gülerek koridorda koşuyor, ama onu yakalayıp susuyormerdiven boşluğunda cehenneme kadar öptüğümde .

Ama ben de gülüyorum. Ben gülüyorum ve o beni şatosunun soğuk taş duvarına bastırıyor. çok olmalı.Onu öpmek artık sıradan bir şey , ama biliyorum, tanrım biliyorum, yeni, heyecan verici ve hayati hissetmeyi asla bırakmayacak

Her zaman yazdığım gerçek mutlu son budur - büyük, kapsamlı orkestral durumlar, sürekli çalkantısı yokdrama ve duygu .

Sadece bu.

Dudaklar, diller ve onun kalçaları karşı.benimkilere

Sadece o, tekrar ve tekrar, uzaklara bir açıliyordoğru dalgalanan dolambaçlı, belirsiz yola .

Birlikte .yarattığımız sonsuza dek mutlu bir hayat

Bir ön bakış için okumaya devam edin
[Sara Raasch](#)'ın yeni romantik
komedisinde!

Rakip Büyücülerin Dolaşıklığı

Ali Hazelwood, rakip aşık bu düşmandan aşığa fantastik akademi romantik komedisinde Dungeons & Dragons ile buluşuyor yüksek lisans öğrencisi büyücülerin birbirlerini öldürmeden ya da birbirlerine .olmadan birlikte çalışmak zorunda kaldıkları

Mevcut Sonbahar 2025 Telif

Hakkı© 2025 Sara Raasch tarafından

Ziyafet tuvaletinde zar atıyorumkauçuk tabanları ., Converse'imın salona doğru kayarken karo zeminde gıcırıyor En sonda, takım elbiseli ve güzel giyimli insanlar ziyafet salonuna girip çıkıyorlar. Tek gürültü sohbet ve çatal bıçak sesleriresmi bir duyuru yok . , henüz -tamam, nefes al, nefes al, sorun Zamanım var. Lanet olası nefes al.

Ama soluk soluğayım ve aşırı kafeinli kalbim göğüs kafesimden çıkmak için elinden geleni ve bir yanım Orok'un cılız sokma teklifini neden hiç kabul etmediğimi merak ediyor. yapıyor kışımı şekle Acınası bir şekilde tiz bir nefes alıyorum ve koridordaki banyoya giriyorum-

-Tanrılar son planlarını yapsınlar diyebenim pahama .

Orada ?kimi kızdırdım ben

Komite üyesi yok. Bu tercih edilebilirdi.

Elethior lavaboda yıkıyorellerini .

Hiç de zarif olmayan bir daldığımda başını kaldırıp bakıyorşekilde içeri , giysi çantası ve postacı çantası gibi göğsüme yapışmışcankurtaran halatı .

Eşofman ve tişört giymiyor.

Takım elbiselerin neden her zaman özel dikim olması gerektiğinin yürüyen bir reklamı gibi görünüyor. Uzun saçları başının kenarına dökülmüşsiyah bir giymiş, kruvaze takım elbise, siyah bir gömlek ve kravat , ayakkabıları pırıl pırıl parlıyor-

Beni duvara .yapıştır

Ayakkabılarımı .unutmuşum

Kendimi Elethior'un gözleriyle buluşmaya zorlamadan önce dikkatim eski püskü mavi Converse'ime kayıyorher zerresiyle hissediyorum, tenimde kuruyan teri, kabaran saçlarımı, bileklerimde ve boğazımda atan nabzımı .

Etrafıma bakıyorum, umutsuzca başka birinin olmasını umuyorumburada bariyer görevi görecek , ama hayır. Tek başımızayız.

Elethior beni tepeden tırnağa tarıyor ve durumlarımız tersine dönseydi benim varacağım sonuca varıyor: Boku yedim.

Yüzünde .soğuk, memnun bir gülümseme beliriyor

Sakince ellerini kuruluyor, kâğıt havluyu atıyor ve lavaboya yaslanıyor. "Ben de düşünüyordumakademik kariyerinin ilk akıllıca kararını verdiğini ve brunch'ı tamamen atlamaya karar verdiğini . Söylemeliyim ,olarak gelmekki yataktan ? yeni kalkmış Çok daha iyi. Benim . içinSenin mi?" Dilini tıkırdatıyor.için

"Yataktan öylece kalkmadım. Hepimizin yokbizi şehirde gezdirecek şoförleri ."

"Doğru. Ama hepimizin en azından çalar saati var, değil mi?" Sırtışı yakıcı. "Bazıları geç kalmanı bu programı ciddiye almadığının kanıtı olarak görebilir Sebastian. Hibe komitesi gibi diğerleri ise bunu zaten on kat kanıtladığını biliyor."

Çenem tutuldu. Dün geceki etkileşimimiz hamdı ve bu sabah yaşadığım her şey yavaş yavaş sirke damlaları gibi üzerine düştü - bu yüzden bir okçu hassasiyetiyle yaptığı saldırıları savuşturmak için tam olarak hiçbir kararlılığım yok. Özellikle de bir koku panosundan fırlamış gibi görünürken, söylediği her kelimeyi çok daha ağır hissettirirken, yargılarken ve beni eksik bulurkenmümkün olan her şekilde .

Cilalı ve tertemiz, düzenli ve tertipli. Neden benim yerime bursu o almasın ki?

Karnımdaki düğüm kaya gibi sert. her kaplıyor.İçimdeki boş alanı

Onun bir önemi yok. Bunların hiçbirisi önemli değil, hatırladın mı? Hepsi gürültü. Sadece brunch. 'a gitÖdeneği . alKendini beğenmiş suratını ovala.

Giysi çantamı kaydırıyorum ve banyo bakıyorum.kabinlerine, ancak gömleğimin kolunu bir tuvalete düşürdüğüm görüntüsüyle çarpılıyorum

tuvalet, bu değişmeyi bırakıyorda burada .

Elethior aklımdan geçenleri anlamış olmalı, çünkü gülümsemesi sinsileşiyor yerden kıpırdamıyorve lavaboya yaslandığı , ayak bileklerini çapraz yapmış, böylece pantolonunun paası yukarı kalkıyor ve düşük kesimli orabının üzerinde soluk teninin bir parıltısı görünüyor.

"Sunuma başlamalarına" -muhtemelen bir yıllık kiramdan daha pahalı olan saatine bakıyor- "yedi dakika var."

Gözleri bana dikildi, eğlenmiş ve cretkr.

Sanırım azı dışlerimden biri kırıldı. "Gidecek misin?"

Aşırı vurgulanmış üzerinde bir aynaya ve parmağını kaşının gezdirir. "Hiç sanmıyorum. kasıtlı döner Burası umumi bir tuvalet, değil mi?"

Bu bir oyunutavuk .

Siktir et onu. Bu sabahın canı cehenneme. Her canı .cehenneme

Elbise ve el antonun yanındaki lavabonun üzerine bırakıyorum.çantamı kabin kapılarından birinin üzerine atıyorum amı

Gözleri aynada benimkilerle çakışıyor. Çok uzun bir saniye boyunca birbirimize bakıyoruz, Temmuz ayındaki nem kadar yoğun bir meydan okuma.

Benimle uğraşmak için yanlış gün dostum.

Orok'un her zaman ele geçireceğinden endişe ettiği parçam, kuduz bir köpek gibi ruhumdan fırlıyor, vahşi ve hırlıyor ve başka bir şey dşnemededen ceketimi silkiyorum, gözlüklerimi çıkartıyorum, tişrtmn eteklerini tutuyorum ve kırbalıyorum.

Gözlerimiz ayrılıyor. Tişört anda yüzüme değdiği gözlüklerimi tekrar tekrar .takıyorum ve onu görebiliyorum

Aramızdaki sessizlik uzuyor. arasındaki fark.Bana gel kardeşim ile midemdeki düğümü alıp gazyağı ile ıslatan ve onu yakmak için sinir uçlarıma bir kibrit akan bir şey

O ışık , tek bir gerçeği : Onun önünde yarı çıplak duruyorum.aydınlatıyor

Ne oluyor ?

Elethior hızlıca iki kez göz kırpar.

Kasım sonu için oldukça sıcak olan banyoda bile tüylerim diken diken .oluyor

Elethior bakışlarını tekrar kendi çeviriyoryansımasına . "Klas," diyor ama sesi sert çıkıyor.

"Hiçbir zaman öyle olduğumu iddia etmedim," karşılık veriyorum ve çözmek için hareket ettiğimde diyeeshofmanımı boğazını temizliyor ya da belki de öksürüyor, pürüzlü, bozuk bir ses.

"Tanrı aşkına," diye mırıldanıyor Elethior ve aceleyle yanımdan geçip yöneliyorkapıya .

Bu oyunu kazandığım için haklı . Ama bir şeylerin dengesi bozuldutarafından kargaşaya sürüklendim kendimi hissetmeliyimbiraz , yine onun ve onun beni sallamasından, bu rekabetten bıktım ve bittim.

"Neden buradasın ki?" uzanırken havlıyorumKapının koluna . "neden Bu umurunda ki? Ailenin finanse edemeyeceği bu parayla ne yapacaksınızzaten ?"

"Bu sadece finansmanla ilgili değil," diyor kapıya doğru. "Her şey parayla ilgili değil."

Alevler beni ele geçiriyor. Öfke, aylarca süren gerginlik, hepsi içimi kavuruyor ve ağzım beynimden bağımsız hareket ediyor. " biri gibi konuştunParası . Bu senin için prestijle mi ilgili? Tanrım, bu daha da kötü. Bugün bu bursu kazansan bile, burada gerçek dünyada yaşayan bizler olanbunu hak etmediğini bileceğiz; sadece soyadın yüzünden aldın. Kendi başına bir şey kazanabilecek kapasitede değilsin, seni kendini beğenmiş pislik."

Omuzlarıoturan takım elbise ceketinin altında kaskatı , üzerine sıvıdan yapılmış gibi kesiliyor. Boynunun saçları tarafından örtülmeyen kısmına renk bulaşıyor, yüzünün yanlarına doğru yayılan parlak bir kızıl.

Yavaşça tekrar bana doğru dönüyor. Tüylerim diken diken oluyor, arka beynim yakınlarda bir avcı olduğunun farkında.

Bakışları vücudumda geziniyor ve titrediğimde, için titriyorum bu sefer kendimi açıkta hissettiğim .

"En azından insanlar beni tanıyacak," diyor, gözleri benimkilere dönüyor. Artık gözlerinde meydan okuma yok. Sadece dayanılmaz bir nefret var. "Bu arada sen, bu dünyaya katacak önemli bir şeyin olmadığı için bilinmezlik içinde ölecek olgunlaşmamış bir pislik olarak kalacaksın."

Bunu o kadar kesin bir şekilde söylüyor ki çeviriyor beni şaşkına .

Tuvalet, onun kapının çarparak kapanmasıyla yankılanırdından .

Teşekkür

İlk yetişkin serimin ikinci kitabı ve bu nedense ilkinden bile daha eğlenceliydi. düşünürsek bu pek mümkün görünmüyorKissmas'tan Önce Kabus'un da oldukça eğlenceli olduğunu .

Go Luck Yourself'in daha da eğlenceli olmasında ve bunlar belli bir sıraya göre değil (çünkü burada kaos hüküm sürüyor):pay sahibi olabilecek pek çok güzel insan var

Amy Stapp, kalbimin, ruhumun ve temsilcisi.her an elimde bulunan az sayıdaki işleyen beyin hücrelerimin

Erika Tsang. Orada neredeyse seninle çalışacakken çalışmaya burada seninle ; Loch'un sihrinin onu Kris'e götürdüğü gibi biz de birbirimize götürüldük.başlamamın tesadüf olduğuna hâlâ inanamıyorum

Tessa Villanueva, her şeyin sağlayan kişiyolunda gitmesini ve onsuz kaosun kötü bir şekilde hüküm süreceği .

Jordan Hanley, Caro Perny, Lauren Abesames, Emily Mlynek ve Sarah Reidy. Noel neşesini her yere ve benzer şekilde Aziz Patrick Günü neşesini her yere yaydığınız ve birlikte çalışmak için gerçekten harika olduğunuz için .yaydığınız teşekkür ederiz

Lilith Saur. Bir kapağı 'tan sevebileceğimi düşünmüyordumKissmas, dahaçoksonra gidip bize bunu verdiniz. Kitaplarımın senin sanatını taşımasından onur duyuyorum!

Her zaman olduğu gibi, perde arkasındaki tüm sevgililere, onlar olmadan bu kitap bir Word belgesinde bir metin yığını olurdu ve başka bir şey olmazdı: Erin Wilcox, Sara Thwaite, Kira Tregoning, Lesley Worrell, GibekRafal , Kiddoo, Megan Greg Collins ve Jacqueline Huber-Rodriguez.

Maggie, Jordan, Alyssa, Gretchen, Korrina ve hepsi de saf sihrin varlıkları olan tüm OwlCrate ekibi.

The Nightmare Before Kissmas'ı yazdım çünkü üzgün olmaktan bıkmıştım ve kendimi delicesine neşeli bir şeyin içinde kaybetmek istiyordum. 'in ilk taslağını yazdımGo Luck Yourself(bu başlığı) takdir etmek için bir dakikanızı ayırabilirmiyizKissmas.'ı bitirdikten , çünkü bulduğum neşeyi bırakmaya en ufak bir şekilde hazır değildim Kris bu neşeyi devam ettirmek için elinden geleni yapsa da, hikayesi aynı zamanda azimle ilgili. Kendini bulmakla ilgili. olduğunu fark etmekle ilgilihemen sonra Mutlu olmaya .izniniz

Umarım, neyle uğraşırsanız uğraşın, Kris gibi üstesinden gelirsiniz: biraz şans ve bolca neşeyle.

Yazar Hakkında

[SARA RAASCH](#), Ohio'nun mısır tarlaları arasında büyüdü ve şu anda güneydoğu Virginia'nın tarihi koridorunda yaşıyor. Genç yetişkinler için yazdığı on kitapla . New York Times'ın en çok satan yazarıdır Kissmas'tan romanıdır Önceki Kâbus onun ilk yetişkin ve en sevdiğiniz şeker gibi tatlı tatil boğuşmasının ve çatırdayan cinselliğini . E-posta güncellemeleri için kaydolabilirsiniz tüm neşesini, saygısız zekâsını sunar [buradan](#).



**Bu Tor satın aldığınız için
teşekkür ederiz.Publishing
Group e-kitabını**

Özel teklifler, bonus içerik ,almak için
ve yeni çıkan kitaplar ve diğer harika okumalar için
haber bültenlerimize kaydolun.hakkında bilgi almak

Sign Up

Veya bizi çevrimiçi ziyaret edinolarak
us.macmillan.com/newslettersignup

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#)
tıklayın.

REAKTÖR  M  "

Bilim kurgu. Fantastik. Evren.
Ve ilgili konular.

Reactor, bilimkurgudan korkuya ve fanteziye kadar kısa
kurgu ve hem de tanınmış yeni .tür yazarlarını
yayınlayan dergidir d    bir
Oradayken, incelemelerinekitap , denemelere, yeniden
okumalara ve daha fazlasına . da göz atabilirsinizBug n
dergiyi ziyaret edin ve de sohbete siz !katılın

Bu bir kurgu . eseridirTüm karakterler, organizasyonlar ve olaylar
Bu romanda tasvir edilenler ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal
olarak kullanılmıştır.

GIT KENDINE ŞANS DİLE.

Copyright © 2025 by Sara Raasch

Tüm hakları saklıdır.

Kapak resmi lilithsaur tarafından
Kapak tasarımı Lesley Worrell

Bir Bramble Kitabı
Yayınlayan: Tom Doherty Associates / Tor Publishing Group 120
Broadway
New York, NY 10271

www.torpublishinggroup.com

Bramble™, Group, Macmillan Publishing LLC'nin .ticari markasıdır

Kongre Kütüphanesi Yayın İçi Kataloglama Verileri üzerine temin edilebilir.istek ISBN

978-1-250-33321-6 (ticari ciltsiz kitap)
ISBN 978-1-250-33322-3 (e-kitap)

eISBN 9781250333223

E-kitaplarımız promosyon, eğitim veya iş amaçlı kullanım için toplu olarak satın
alınabilir. Lütfen Macmillan Kurumsal ve Premium Satış Departmanı iletişime
geçin.ile 1-800-221-7945, dahili 5442 numaralı telefondan veya adresinden e-posta
yoluyla MacmillanSpecialMarkets@macmillan.com

Birinci Baskı: 2025

İçindekiler

[Başlık Sayfası Telif
Hakkı Bildirimi İthaf](#)

[Birinci Bölüm İkinci
Bölüm Üçüncü
Bölüm Dördüncü
Bölüm Beşinci
Beşinci Bölüm
Altıncı Bölüm
Yedinci Bölüm
Sekizinci Bölüm
Dokuzuncu
Dokuzuncu Bölüm
Onuncu Bölüm On
Birinci Bölüm On
İkinci Bölüm On
Üçüncü Bölüm On
Dördüncü Bölüm On
Bölüm On Altıncın n
n Bölüm Bölüm
OYedinci Bölüm
OSekizinci Bölüm O](#)

[Alıntı: Rakip Büyücülerin Dolaşıklığı
Teşekkür Yazar
Hakkında](#)

[Telif Hakkı](#)

